This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Dette er en digital utgave av en bok som i generasjoner har vært oppbevart i bibliotekshyller før den omhyggelig ble skannet av Google som del av et prosjekt for å gjøre verdens bøker tilgjengelige på nettet.

Den har levd så lenge at opphavretten er utløpt, og boken kan legges ut på offentlig domene. En offentlig domene-bok er en bok som aldri har vært underlagt opphavsrett eller hvis juridiske opphavrettigheter har utløpt. Det kan variere fra land til land om en bok finnes på det offentlige domenet. Offentlig domene-bøker er vår port til fortiden, med et vell av historie, kultur og kunnskap som ofte er vanskelig å finne fram til.

Merker, notater og andre anmerkninger i margen som finnes i det originale eksemplaret, vises også i denne filen - en påminnelse om bokens lange ferd fra utgiver til bibiliotek, og til den ender hos deg.

Retningslinjer for bruk

Google er stolt over å kunne digitalisere offentlig domene-materiale sammen med biblioteker, og gjøre det bredt tilgjengelig. Offentlig domene-bøker tilhører offentligheten, og vi er simpelthen deres "oppsynsmenn". Dette arbeidet er imidlertid kostbart, så for å kunne opprettholde denne tjenesten, har vi tatt noen forholdsregler for å hindre misbruk av kommersielle aktører, inkludert innføring av tekniske restriksjoner på automatiske søk.

Vi ber deg også om følgende:

- Bruk bare filene til ikke-kommersielle formål
  Google Book Search er designet for bruk av enkeltpersoner, og vi ber deg om å bruke disse filene til personlige, ikke-kommersielle formål.
- Ikke bruk automatiske søk
  Ikke send automatiske søk av noe slag til Googles system. Ta kontakt med oss hvis du driver forskning innen maskinoversettelse, optisk tegngjenkjenning eller andre områder der tilgang til store mengder tekst kan være nyttig. Vi er positive til bruk av offentlig domene-materiale til slike formål, og kan være til hjelp.
- Behold henvisning
  Google-"vannmerket" som du finner i hver fil, er viktig for å informere brukere om dette prosjektet og hjelpe dem med å finne også annet materiale via Google Book Search. Vennligst ikke fjern.
- Hold deg innenfor loven
  Uansett hvordan du bruker materialet, husk at du er ansvarlig for at du opptrer innenfor loven. Du kan ikke trekke den slutningen at vår vurdering av en bok som tilhørende det offentlige domene for brukere i USA, impliserer at boken også er offentlig tilgjengelig for brukere i andre land. Det varierer fra land til land om boken fremdeles er underlagt opphavrett, og vi kan ikke gi veiledning knyttet til om en bestemt anvendelse av en bestemt bok, er tillatt. Trekk derfor ikke den slutningen at en bok som dukker opp på Google Book Search kan brukes på hvilken som helst måte, hvor som helst i verden. Erstatningsansvaret ved brudd på opphavsrettigheter kan bli ganske stort.

Om Google Book Search

Googles mål er å organisere informasjonen i verden og gjøre den universelt tilgjengelig og utnyttbar. Google Book Search hjelper leserne med å oppdage verdens bøker samtidig som vi hjelper forfattere og utgivere med å nå frem til nytt publikum. Du kan søke gjennom hele teksten i denne boken på `http://books.google.com/`

TAYLOR INSTITUTION
DOMINUS ILLUMINATIO MEA
56 f. 18

Morkinskinna

MORKINSKINNA.

PERGAMENTSBOG FRA FØRSTE HALVDEL AF DET TRETTENDE AARHUNDREDE.

INDEHOLDENDE EN AF DE ÆLDSTE OPTEGNELSER AF NORSKE KONGESAGAER.

UDGIVEN

AF

C. R. UNGER.

UDGIVEN SOM UNIVERSITETSPROGRAM FOR ANDET SEMESTER 1866.

CHRISTIANIA.

DET FORR. B. M. BENTZEN'S BOGTRYKKERI.

1867.

UNIVERSITY
IN
OXFORD
LIBRARY

FORORD.

Nærværende Sagasamling hører egentlig til den Række af Oldskrifter, som man med Tiden kunde vente udgivne blandt Kildeskrifter til Norges Historie, hvortil Storthinget har bevilget Midler. Dog da Leiligheden tilbød sig at faa den ud som Universitetsprogram, troede jeg ikke at burde lade Anledningen ubenyttet, da maaske ellers en længere Tid vilde have hengaaet, inden den var bleven udgiven. Hertil kom ogsaa, at gjennem Greve Carl Wachtmeisters beredvillige Mellemkomst, som ikke noksom kan paaskjønnes, tilstedede vedkommende Autoriteter i Danmark Benyttelsen af den gamle Pergamentsbog i Christiania, en Omstændighed, der var saa meget vigtigere for dette Haandskrifts Vedkommende, da Skriften ofte her næsten er udslidt, og en sikker Læsning paa slige Steder, hvor den iøvrigt er mulig, kun lader sig iværksætte ved en gjentagen og hyppig Betragtning af Haandskriftet, da her forskjellig Belysning, Veir og Disposition hos den, der skal læse, ere vigtige Momenter til at løse Opgaven paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade.

Angaaende vore gamle Sagaer kunde man næsten sige, at der gives ligesaa mange Recensioner af samme, som der er Codices. Paa enkelte Steder stemme de rigtignok saagodtsom alle overens, men paa andre afvige de igjen ikke ubetydeligt fra hinanden; ofte stille de Begivenhedernes Følgerække i en forskjellig Orden, nogle indeholde hele Episoder eller enkelte Træk), som ganske fattes i andre. Et*

**) Som noget der saaledes, er eget for dette Haandskrift, kan gjøres opmærksom paa de fire Viser Side 200. De to første af Einar Skulason have før ikke været fuldstændig bekjendte, da andre Haandskrifter udelade anden Halvdel i hver Strofe, og slaa de to første Halvdele sammen til een. Ordfølgen i den*

nogenlunde fuldstændig Kjendskab til de vigtigste af disse Haandskrifter maa følgelig være en væsentlig Betingelse for et grundigt Studium af vor ældre Historie. Hertil vil forhaabentlig nærværende Udgave af Morkinskinna levere et ikke uvigtigt Bidrag.

Navnet Morkinskinna er bleven Bogen tillagt af Islændingen Thormod Torfæus, der benyttede den med flere andre gamle Haandskrifter til sin paa Latin skrevne Norges Historie, og som havde for Skik at benævne disse efter enkelte Særegenheder i deres ydre eller indre Habitus. Nærværende Codex har han uden Tvivl kaldet saaledes paa Grund af Bladenes morkne, skrøbelige Tilstand. Bogen begynder ved Aar 1035, Kong Magnus den Godes Saga, og ender nu ved Aar 1157 paa det Sted, hvor Kong Eystein Haraldsson træder frem af sit Skjul og forgjæves beder Simon Skalp om sit Liv, og den har rimeligvis, da den var fuldstændig, naaet ligesaa langt som Snorres Heimskringla, nemlig til Aaret 1177. Sproget og den mindre let flydende Stil synes at antyde en af de ældste Optegnelser af de Sagaer, der er Gjenstand for dens Indhold, og selve Haandskriftet maa være skrevet paa Island maaske temmelig tidligt i det 13de Aarhundredes første Halvdel. Det tilhører nu det Kongelige Bibliothek i Kjøbenhavn og har No. 1009 in folio i den gamle kongelige Samling.

Bogen, som den nu er, udgjør 37 Blade, hvilke synes at have været fordelte paa 6 Læg eller Hefter, hvert bestaaende af 8 Blade. I første Læg mangle de 6 indre Blade, saa at kun 1ste og 8de ere tilbage (S. 7); i 2det Læg mangler det 6te Blad (S. 46); i 3die Læg det 1ste (S. 59); 4de Læg, Bl. 17-24, er fuldstændig levnet; i 5te Læg mangler 2det Blad (S. 163); i 6te Læg mangler 1ste (S. 198) og det dermed sammenhængende 8de Blad. En senere Indbinder af Bogen (formodentlig i forrige Aarhundrede) har forulempet denne noget ved nærgaaende

---

første af disse Viser er: Eljunfrár hrafns munnlituðr lét roðnar þunnar eggjar á útryggum hölþum und hári Hveðn, þar er Danir nistu hungr hræskurð (*Prof. Bugges Gisning for* hræskurðr, *der forklarer: der hvor Danerne stillede sin Hunger ved at skjære Stykker af Lig*), áðr urðu at ganga ógnarprúðum úlfnistanda á hönd. *De to næste af Halldor have hidtil været ganske ubekjendte. Jeg meddeler Ordfølgen af disse med Professor Bugges Rettelser:* Vápnboða val-grennir, (*Blodfalkens Mætter d. e. Krigeren*) ráfiðris hánöðru (*for* hamoþro: *Skibets*) viðr vann hroðit Hveðn (*for* hvengþ), falvigrar flugu; snarr svanbekkjar-sólþverrir fékk framliga sigr. — Hlésey-helfýsir eyddi benþeyjar-gollunga hungr oddum; heims lofaðr læknir, hár lausnari gefi hafljóma-friðrofa líkn.

Beskjæring og ved at bringe en hel Del Blade i Ulave; fra 1 til 17 er alt i Orden, men de øvrige følge saaledes efter hinanden: 28. 27. 26. 31. 30, 29, 18-25, 32-37. Begyndelsen af hvert Blad er her i Udgaven antydet med en Stjerne i Texten, hvilken Stjerne er udført i den ydre Margen med tilsvarende Tal; Bagsiden af hvert Blad er angivet ved et Tallet tilføiet b. *Skriften i Morkinskinna er temmelig fin og tæt (56 til 58 Linier paa Siden), og Høiden af den skrevne Text er omtrent 9½ Tomme, Bredden 5½. Bogen er skreven af to forskjellige Hænder, den første er ren og smuk (et vellykket Facsimile af denne er meddelt i Fornm. S. 7de Bind), den anden staar i Sirlighed og Nøiagtighed meget tilbage for hin. Anden Haand har skrevet Bladene 10-17 (S. 59-108) samt et lidet Stykke paa Forsiden af Blad 25 (S. 157-159); herved berigtiges Bemærkningen i Noten Side 59, at den første Haand har skrevet alt det Øvrige i Bogen.*

Med Hensyn til Retskrivningen i Codex maa bemærkes, at begge Hænder afvige en Del fra hinanden. Første Haand er i denne Henseende langt mere correct og consequent end anden. For første Haands Vedkommende kan man mærke sig den hyppige Brug af v *for* u*; Afskriveren synes at foretrække* u *i Forbindelsen* ur, *som oftere forekommer end* vr, *saaledes almindeligere* Sigurþr *end* Sigvrþr, spurþi *end* spvrþi *o. lign. I Ordenes Endelser vexle* o *og* v*; Bogstaven* æ *bruges meget sjelden, isteden derfor* e *eller* ę*;* av *sammendrages gjerne til en Figur* aᵛ, *dog ikke altid;* œ *betegnes gjerne ved* ø *eller sjeldnere* ǫ*; og saaledes skjelnes altsaa som oftest rigtigt imellem* æ *og* œ, *derved at det første skrives* e (ę), *det sidste* ø (ǫ). *Omlyden af* a *bevirket af* u *betegnes i denne Haand oftest ved* o *sjeldnere* av *og* ǫ. *Consonanterne* k *og* c *afvexle, ligeledes* þ *og* ð *i Enden af Stavelser. Den anden Haand har skrevet med mindre Omhu, har flere Skrivfeil end den første, og dens Feil ere ogsaa paa enkelte Steder blevne rettede af denne. Blandt Egenheder i dens Skrivemaade kan mærkes den hyppige Brug af* av *baade for u-Omlyden af* a (ø), *og i Ord som* giaura, giavrsimi *o. lign. Mellem* æ *og* œ *skjelnes i Regelen ikke, begge Lyd betegnes ved* e *eller* ę. *Undertiden forsømmes Fordobling af Consonanterne, hvor den sædvanlige Sprogbrug fordrer den. Som en Egenhed maa ogsaa bemærkes den almindelige Benyttelse af Præpositionen* of *for* um.

Med Hensyn til Behandlingen af Texten i Udgaven, har Bestræbelsen været at gjengive Originalen saa tro som muligt, saaledes at Forkortningerne ere opløste overensstemmende med de Steder i Codex, hvor de samme Ord findes fuldt ud skrevne, dog uden Anvendelse af cursiv eller liggende Skrift, noget der

i en længere Bog i betydelig Grad vanskeliggjør Correcturen og tildels støder Øiet under Læsningen. Dog er af og til, hvor Tvivl kunde finde Sted med Hensyn til Opløsningen, i Noterne gjort opmærksom paa Læsemaaden i Codex; navnlig er dette iagttaget ved Formerne af Verbet segia, naar ikke disse findes helt ud skrevne, og blot ere angivne ved .s., da dette kan betyde segia, segir, sagþi, sogþo sagt o. s. v. undertiden ogsaa svarar, svaraþi, ja endog senda og sendir. Paa adskillige Steder, hvor man antog noget for feilskrevet i Codex, er den antagne Feil rettet i Texten, men Haandskriftets Læsemaade da altid anført nedenunder med Tilføielse af Cd. Hvor Bogstaver eller Ord antoges at være udeglemte af Afskriverne, ere disse tilføiede i Parenthes ( ). Paa Steder hvor Ordene næsten ere udviskede, hvilket er Tilfældet øverst og nederst paa flere Sider af Bogen, men hvor man dog med nogenlunde Sikkerhed kunde slutte sig til Meningen, er en mindre Skrift bleven anvendt. Paa Steder hvor Huller i Pergamentet havde bevirket Lacuner, ere disse, naar det lod sig gjøre, udfyldte med mindre Tryk og desuden omgivne af Klammer [ ]. Hvor Texten slet ikke lod sig restituere, har man ved Prikker søgt at betegne det Antal Bogstaver, som kunde antages at mangle.

Forinden jeg slutter disse Forord, skylder jeg at takke Professor Bugge for hans velvillige Bistand ved Correcturen, og for den ufortrødne Hjælp han har ydet mig ved at efterse flere dunkle Steder i Haandskriftet, og hvorvel vor fælles Anstrængelse stundom var forgjæves, haaber jeg dog, at det skal have lykkets os at læse Haandskriftet paa adskillige Steder, som af vore Forgjængere vare opgivne som haabløse.

Christiania i Juli 1867.

C. R. Unger.

Her hefr sogv Magnvs konvngs oc Harallz konvngs[1].

Þar hefivm ver vpp frasogn er Jarizleifr konungr reþr Garþariki oc Jngigerþr drotning dottir Olafs konvngs ens sønska. Hon var allra qvenna vitrost oc friþ synom. Þess er viþ getit at konvngrenn Jarizleifr let ser gera dyrliga holl meþ mikilli fegrð. pryþa meþ gulli oc gimsteinom. scipaþi hana siþan meþ goþom drengiom oc reyndom meþ agetom lvtom. van(da)ði þar eptir bvnað þeira oc hercleþi sem þeir voro aðr reyndir. at ollom syndiz bvningr hallarennar oc scipon þar eptir sem hon var sialf vondot til. Hon var tioldot meþ pellom oc dyrom cleþom. Konvngr sialfr var þa oc i tignarcleþvm oc sat i haseti sino. hann bavð til sin morgom virþiligom vinom sinom oc gerþi dyrliga veizlo. Siþan gecc drotning i hollina meþ fagrligri kvenna sveit. oc stoþ konvngr vpp i moti henni oc qvaddi hana vel [oc melti siþan[2]. Hvar satto iafndyrliga holl eða iafnvel bvna fyrst at sveitinne slicra manna sem her ro saman comnir. oc i annan staþ bvningr hallarennar með miclom costnaþi. Drotning svarar.[3] Herra segir[3] hon. þessi holl er vel scipot. oc fa dømi mono til at slic pryði eða meiri oc fecostnaðr comi saman i eitt hvs eða iamnmargi̦r goþir hofðingiar oc vascir menn. en betr er þo sv holl scipoð er Olafr konvngr Harallz son sitr i. þo at hon standi a svlom einom. Konvngr reiddiz henni oc melti. Svivirþing er i slicom orþom segir[3] hann. oc synir þv enn ast þina viþ Olaf konvng. Oc lavst hana kinnhest. Hon melti. Myclo mon yccar þo meire mvn segir[3] hon en ec mega orþom sva til scipa sem vert er. Gecc i brot siþan oc var reiþ. oc segir til vinom sinom at hon vill brot fara or riki hans oc taca eigi optarr af honom slica scom. Vinir hennar eigo lvt i oc biþia hana sefaz oc vikia scapi sino til konvngs. Hon svaraþi oc qvað fyrr konvngenn scyldo bøta henni þetta. Nv er konvngi sagt at hon vill i brot. oc biðia vinir hans at hann vegi

[1]) *Overskriften kan nu ikke læses i Codex.* [2]) *Fra* [*skrevet to Gange i Cd.*
[3]) s. *Cd.*

til. oc þat gerir hann. biþr hana satta. oc lez þat til mvndo vinna at veita henni þann lvt er hon beiddiz. En hon svaraþi oc lezc þann cost taca myndo oc qvað a þegar vm þenna. Þv scalt nv segir[1] hon senda scip i Noreg til Olafs konvngs. þvi at ec hefi spvrt at hann a einn son vngan lavngetenn. bioð honom hingat oc veit honom vppføzlo oc fostr. þvi at sannlict er þat með ycr er melt er at sa er ogofgari er oþrom fostrar barnn. Konvngr segir.[1] Þat scaltv nv þiggia er þv biþr segir[1] hann. oc vna megom ver þvi þo at Olafr konvngr se oss meiri maðr oc eigi virþi ec til vvirþingar þott ver fostrim honom barnn.

Nv sendir[1] konvngr scip til Noregs oc como þeir menn a fvnd Olafs konvngs oc segia[1] honom boð konvngs oc drotningar. Hann svarar.[1] Þat vil ec giarna þeckiaz. oc hvergi þicci mer minn son betr comenn en með Jarizleifi konvngi oc (Jngigerþi) drotning er ec veit mestan qvennscorvng oc mer bezt viliaþa. Sendir siþan avstr með þeim Magnvs son sinn. oc taca þav við honom með soma. oc føðiz hann þar vpp með hirþ oc eigi með minni ast oc elsco en þeira synir. Svmir menn hotoþo hann oc þotti oviþqvemilict at føða þar vpp konvngs son vtlendan oc tiaþo þat fyr konvngi. en þat com fyr ecki. þvi at konvngr lyddi ecki a slict. Opt lec hann ser i konvngs holl oc var þegar kønn við marga leica oc iþrottir. hann gecc a hondom eptir borþom með miclom fimleic oc syndi i þvi micla atgervi. oc voro flestir þeir menn er þat þotti gott er hann var sva braðgerr. Einn hirþmaþr nacqvat niginn at alldri oþoccaþi fyr honom. oc einnhvernn dag er sveinninn gek eptir borþom oc hann com fire þenna hirþmann þa scavt hann viþ honom hendi oc feldi hann ofan[2] af borþino oc lezc eigi vilia hans agang. Menn logþo her til misiafnt. melto svmir með sveini en svmir með hirþmanni. En vm þat sama qveld þa er konvngr var sofa genginn. var sveinninn eptir i hollinne. oc er hirþmenninir sato þar eptir oc drvcco þa gek Magnvs at þeim hirþmanni oc hafþi i hendi ser litla øxi oc hoggr hirðmanninn banahogg. Svmir logvnautar hans villdo drepa sveininn oc hefna sva hirþmanzens en svmir stoþo firir oc villdo reyna hve mikit konvngr vnni honom. Siþan tekr maðr sveininn i fang ser oc leypr i þat herbergi er konvngr svaf i oc castar honom i seingina til konvngs oc melti. Varþveittv betr fol þitt oþro sinni. Konvngr segir. Opt velit þer honom osøm'lig orþ. Hirðmaðrenn svarar. Ørit hefir hann nv til þess gort segir hann. drepit hirðmann yþarn. Konvngr spyrr með hveriom atbvrþ þat hefði orðit. En hann segir honom. Þa melti konvngr. Konvnglict verc fostri segir[1]

[1]) s. *Cd.* [2]) *Hvad der her og senere er sat med mindre Tryk kan nu ikke læses i Cd.*

hann oc hlo at. ec sĉal bøta firir þic. Siþan settiz konvngr viþ frendr hins vegna oc gelldr vpp þegar bøtrnar. En Magnvs er með hirð konvngs oc føddr vpp með mikilli ast oc var þvi ollom hvgþeccri sem alldr hans oc vizmvnir drogoz fram.

Vm vfriþ milli Sveins oc Jarizleifs konvngs[1].

Nv er vfriþr milli Sveins Alfifosonar oc Jarizleifs konvngs. þvi at Jarizleifr konvngr virði sem var at Noregsmenn hofþo nizc a enom helga Olafi konvngi. oc var þar noccora stvnd eigi cavpfriþr i milli. Maðr er nefndr Karl en annarr Biorn. þeir voro brøðr .ii. litils hattar at bvrþom oc þo framqvemþarmenn. verit salltmenn enn fyrra lvt efi sinnar oc aflat sva peninga. en nv var sva orþit at þeir vorv rikir kavpmenn oc vinselir oc mikilmenni i skapi. en þo var Karll firir þeim brøðrom i ollo þvi er viþ bar. Sva kom þeira mali at þeir atto kvgg einn mikinn i forom. oc nv heldo þeir honom eitthvert svmar til Saxlandz svðr. þa koma þeir i Danmork. oc etla þaðan til Englanz. Þa tok Karl til orða oc melti við haseta sina. Kvnnict vil ec yðr gera hver etlon min er. þvi at annan veg vikr við vm ferþina en þer monot hyggia. ec etla at fara i Austrveg cavpferþ. en nv firir sakir vmmela Sveins konvngs oc Jarizleifs konvngs oc þess vfriþar er i milli þeira er. þa ma þat kalla eigi varlict. nv segi ec yðr at ec em raþinn i at fara. en ec vil yðr cost a gera at fara annan veg oc heimilt at ganga af mino scipi. fari danskir eþa Suðrmenn oc enskir her a onnor scip. oc þangat hverr sem likar bezt. Þa svarar einn Norðmaðr. Mioc kømr oss þetta at ovoro. oc eigi myndim ver farit hafa með yþr i fyrsto ef þa hefþi slict røtt verit. en fyrir þa soc at þer erot framqvemþarmenn oc oss licar allt vel til þin oc eigi oliclict at þv ser giptomaðr. þa helldr oss slict til. oc viliom ver þinni forsia hlita. Oc þetta taca þeir raþs. fara nv með honom vnz þeir koma i Austrriki oc leggia þar at viþ eitt mikit cavptvn oc vildo þeir kavpa ser navðsynia lvti. En þegar er landzmenn visso at þeir voro Norðmenn. þa fengo þeir þeim at siþr cavp at þegar helt viþ bardaga oc vildo lanzmenn veita þeim atgongo. Oc er Karl sa at i oefni for þa melti hann til lanzmanna. Þat mon metit til hvatvisi oc noccot sva diorfvngar at taca slict fyrir hendr konvngi yðrom at meiþa vtlenda menn eþa rena. þott her comi meþ cavpeyri sinn oc gere yþr engan ofriþ. oc vitit aldri hvart konvngr geri yþr þocc fyri eþa eigi. nv er yðr vitrligra at biþa konvngs atqveþa vm slict. Viþ þetta sefaz lanzmenn oc verþr eigi at þeim gengit með

[1]) *Overskriften utydelig og usikker i Cd.*

ollo. þo ser Karl at þat endiz eigi sva bvit. hann gerir þa ferþ sina a konvngs fvnd.

Er eigi getit vm ferð hans fyrr en hann cømr fyrir Jarizleif konvng oc qvaddi hann. Konvngr spyrr hverr hann er. Ec em norrønn maþr einn segir hann litils verðr oc kominn hingat með goþom peningom oc felagar minir. Konvngr melti. Hvi vart þv sva diarfr at søkia hingat. hyggr þv noccot þina gefo meiri en annarra manna. oc hyggr þv at þv munir her draga fram cavpeyri þinn en aðrir fa eigi haldit lifinu. oc hafa þeir Noregsmenn aldri sva illt af mer at eigi se þeir verra verþir. Karl melti. Eigi mono allir iafnir i þvi. ec em saltkarl einn litils verþr. þo at nv hafa ec peninga. hefi ec avalt verit til noccors hentogleika en aldri var ec i moti Olafi konungi i huga minom. Þat mon ec etla segir konvngr. at þv monir reynaz sem allir aþrir Noregsmenn. Konvngr bað taca hann oc setia þegar i fiotra. oc sva var gert. Oc siþan segir konvngr Magnvsi fostra sinom oc spyrr hann raðs vm hverso scipa scal við Norðmennina. Magnvs svarar. Litt hafi þer fostri minn haft mic viþ raþin her til. en seint ventir mik at þat raþiz at minn verþi Noregr ef sva scal at fara at drepa þa alla er þaðan ero ettaþir. en vel mvndot þer vilia fostri minn. þvi at þeir mego at retto allir callaz
*1 b minir þegnar. *oc oþrovis get ec venna mvno at at orca en hataz viþ alla þa menn er þaðan ero. Konvngrenn let þetta vel melt. oc qvað hans raþom scyldo fram fara. Konvngr callaþi Carll til sin vm morgoninn. oc siþan melti konvngr til hans. Sva litz mer a þic at þv ser giptvvenligr maðr. oc þat vill Magnvs konvngs son at þu hafir griþ. oc ero þer nv .ii. costir gervir af minni hendi. annarr at þv farir til scips yðars. oc fø ec yþr vin oc vist. farit með cavpeyri yðarnn sem yðr syniz. ella far þv til min oc ver með mer i vetr. oc vit þat vist er varar. at coma mon a þinn lut nacqvat vannqveþi. Karl segir.[1] Til þess em ec vanførr mioc fyr þvi at sitia. en eigi vil ec þo kiosa mic fra vegligo boþi. oc scal her til hetta með yðarri gipto. oc kann þa enn vera at vel reiþi þo at noccorr vandi liggi a. Hann ferr nv til hirðvistar. oc er konvngr opt a røþvm viþ hann. oc virþiz konvngi sem hann moni vera vitr maðr.

Oc er varar. berr sva til eitthvert sinn at þeir konvngrenn oc Carll ero .ii. a tali. Þa melir konvngr til Karls. Her er nv fe segir[1] hann er þv scalt viþ taca. oc þar með mon fylgia nocqvorr vandalutr. þv scalt þetta fe bera vndir lenda menn i Noregi. oc alla þa menn er noccorr miðmvndi[2] er at oc vinir vilia vera Magnvs Olafs sonar. þv ert vitr maðr þott þv ser smarar ęttar. Carl svarar[1]. Þetta er ecki mitt. þvi at sa maðr scyldi vera mikils hattar oc storvitr. er

¹) s. *Cd.* ²) miðm̄di *Cd.*

[slicra .ørenda[1] føri at eiga viþ slict ofrefli sem fyrir er. oc slic storreþi með hondvm at hafa. Konvngr melti. Þv ert vel til fallinn at minni ravn. en gliclict þicci mer at þv comir i noccora mannravn eigi allitla. oc eigi montv milli sia hvart þv recsc vndan eþa eigi. oc þo at þv vilir þetta eigi. þa cann vera at bratt vanndreþi liggi a þer. oc þurfir þv eigi lengi at biþa. Til mvn ec [hętta segir Carll[2] með yþarri hamingio oc raþagørþ. Karll ferr avstan þaþan með foroneyti sinv oc coma viþ Danmorc. Þa røþir Carll við scipveria sina. Þat kømr mer i hvg at ver hofvm ecki leyfi haft til þessar ferþar er ver forom i Avstrveg. oc er mikil van at konvngr gefi oss sacar vm. oc er þat mitt rað at ver scilimc her. oc fari ner sinnz veg hverr. oc farit er til Englanz eþa (i) aþra cavpstaþi. oc comi ser hverr til Noregs. mvn þa sizt i raþit vm'vara ferþ. en ella er oss hętt nocqvot beþi fe oc lifi. En ec mon fara her a land vpp til eins felaga mins er her er fire avþigr at fe. en ec vil at þer anniz fe mitt. Biornn broþir hans lytr at honom oc melir liott. Alldri vissa ec her neinn þinn felaga. oc mono onnor brogþ i vera. oc seg mer. þvi at mic grvnar[3] vm hvat vera mon. Carl segir honom þa allt malit. oc biþr hann annaz fe þeira. en Biornn letzc eigi vilia við hann sciliaz i slico vannqveþi sem hann var. Hitt þotti mer raðligra sagþi Carl at ec føra einn með feno konvngs. en þo vętti ec at hitt megi lyþa ef viþ hofvm baþir drengscap viþ. Sva er nv gørt at þeir fara baþir oc coma i Vikina. oc hvgleiþa þegar vm mennina. hverir vinir veri Sveins konvngs eþa hinir er minna fyndiz vm til hans. oc var þat þo vannset. en þo þottvz þeir scilit fa nacqvat hvgi manna.

Þeir fara vnnz þeir como til Einars þambarscelfis[4]. bera vpp malit fire hann. oc syna feit. oc segia orðsending scyra Magnvs konvngs sonar. Einarr svarar sva. Avallt er mer siþan meiri annstygð a fiarbvrði slicom vndir rikismenn. er Knvtr gerþi þat. en i annan stað þa er mer þo mikit vm mal Magnvs konvngs sonar. oc þvi vil ec at viso heita fyr mina hond. at avstr þangat scal ec coma fyr hvitadaga. Þeir foro nv þaþan i brot. oc coma i cavpbøinn fyr palmadag oc toco ser herbergi i hvsvm Grims ens gra. En þa var cominn pati nacqvarr fyr ena størri menn af forom þeira. Oc nv tecr Grimr hial viþ þa oc spvrþi. Vitiþ it ecki til þeira manna er her hata nv farit mioc lengi i landi hvlþv hofþi oc bera fe vndir hofþingia. þit erot þannoc sva miclir vexti. En þeir letvz ecki kvnna til þeira at segia. Oc vm daginn eptir var motz qvatt. oc talaþi

[1]) slicræñørenda *Cd.* [2]) [oc hętta er Carll segir *Cd.* [3]) a *tilf. Cd.; men Bogstaven er underprikket, som Tegn paa at den skal gaa ud.* [4]) .þ. .s. *Cd.*

gialdkeri Sveins konvngs oc qvaþ konvng hafa niosn af vm menn þa er land vildo svikia vndan honom. oc veri þa i bøinn comnir oc hefþi haft herbergi i hvsom Grims ens gra. oc qvaþ lifit við liggia ef þeim veri leynt. Nv coma menn heim. oc segir Grimr hvat røtt var. oc ef noccot ero þav efni i at þit set þeir menn. þa hefi ec avallt verit vinr Olafs konvngs. oc sva vil ec vera Magnvs sonar hans. oc mon ycr þvi vera vel raþit ef þit segit mer it sanna. Þa segir[1] Carl. Jafnt hefir þv getið rett at þeir ero menn. Þa farit i brot sem tiþast segir[1] Grimr. en ec mon sitia i snoronni. Þat scal eigi vera segir Carl. eptir scal vera annarr occarr. oc sciptir þat øngv vm aptrqvamo vara. ef Magnvs konvngs son vissi hvat at er syst eþa hverir vinir hans ero i landino. Biornn melti. Hvart sem þv villt broþir segir[1] hann a brot fara eþa eptir vera. þa mon ec eigi við þic sciliaz. Sva ma eigi vera segir[1] Carl. fara scal annarr ockarr at segia Magnvsi konvngs syni. þvi at honom er navðr a at vita. oc ver þv eptir ef þv vill. Biornn svarar.[1] Þat høfir mer siþr segir[1] hann. oc ertv i ollo meiri fyr þer. Carl telsc oc eigi vndan at vera eptir. þott hvartki þøtti riflict. Oc ferr[2] Biornn nv avstr meþ hvlþo oc gipto þeira feðga Olafs konvngs oc Magnvs. oc kømr fram ferþinni. segir siþan þeim Jarizleifi konvngi oc Magnvsi hvat at er syst i landino. hverir viþ fe hafa tekit meþ vingan oc til travstz megi etla af Magnvsi konvngs syni. Jarizleifr konvngr sagþi at mikit veri at syst en þo mikit enn með vanlyctom.

Nv er blasit til motz i bønom oc sagt[1] at Sveinn konvngr er cominn i bøinn oc er stefnt Eyraþing. oc at allir comi þangat hvsfastir menn. Konvngr stendr vpp a þingino oc melir. Þat sama er fyrr gladdi hvg varnn kann vera at nv þicci oss minna i veitt. Ec hefi spvrt at menn þeir ero comnir i land er fara meþ fe þvi er borit er vndir hofþingia oc lenda menn. oc vilia svikia land vndan oss. Nv hefi ec spurt at þeir menn ero comnir i bøinn oc ero i hvsvm Grims ens gra. oc er nv þat raþ at selia fram mennina. oc mon sa einn viþ þeim tekit hafa er eigi mon vitað hafa. Grimr svaraþi mali konvngs oc qvað þa menn eigi þar vera i sinom hvsom. Konvngr melti. Nv er verr vm malit þitt Grimr en ver hvgþom til. er þv villt leyna monnom. þvi at þar ero þeir. oc mon nv þrongt vera meirr þinom costi en elligar mondi. Hafa montv fong a þvi konvngr segir hann ef þv vill. en þat eitt mon ec þo męla er mer syniz. Nv heitaz konvngr at pina Grim til sagna. Oc er Carll sa at þat mondi fram fara. þa stendr hann upp oc melir. Her er sa maþrenn konvngr segir[1]

[1]) s. *Cd.* [2]) førr *Cd.*

hann er þin orþ mono til koma. oc er þo minna til haft vm þat en þer hafit vm røtt. oc ero slicir lvtir opt i vo[xt førþir. Konvngr melti.][1] Ec veit glogt hverr þv ert framqvemþarmaþr mikill vm marga lvti. en ef þv segir mer hverir viþ feno hafa tekit [þa mon ec gef]a[1] þer vpp sokina. Carll segir.[2] Ef smair menn hafa tekit viþ feno þa skiptir þat øngo. en ef þat hafa gørt storir menn þa mon þat horfa til storra vanndreþa i landino oc mikillar mannavðnar ef ec segi til þeira. oc vil ec eigi vnna mer þess lvtar at vallda sva margra manna bana. oc vil ec fyr þvi eigi segia. Konvngr melti. Þv mont þo segia verþa oc meþ miclom harmqvolom ef þv villt eigi sialfkrafi. Oc let setia hann i fiotra oc fecc til .iiii. menn at geta hans i eino hvsi. Oc nv slitr motino oc gefr konvngr engan gavm at Grimi enom gra. Karll sitr i iarni oc varþmenn hia honom. oc tecr hann til orþa. Þat er þo satt at segia at yðor athofn er ill oc vand at vaca ifir mer oc hafa ecki til scemtonar. oc dreccit ecki. hvart er konvngr sva fesparr við yðr. [Þeir segia. Ecki][1] viliom ver honom sneiða. en þo ma hann eigi ollom feit fa. Se herna segir[2] Karll. bvit at litt comi oss nv fe at halldi. [Fecc þeim siþan fe][1] oc baþ þa cavpa mvngat. En þeir ero þess fvsir oc gera sem hann melir. oc setiaz til oc drecca. Oc litl[o siþar kendi Karl meþ þeim][1] drycciar oc melti. Þetta er illr dryccr segir[2] hann. farit heldr oc cavpit yðr mioð. Þeir ger[3] . . . .

*viþ smafvgla. oc kann vera at fvglonvm verþi vhøgt at hefia føtrna *2
af limonvm er leirino blavto er a riþit. oc ef ver fengim valld þessa enna litlo borgarmanna smafvglanna. þa cann vera at rað hittiz i at na e þeim er størri ero oc meiri fire ser. Nv fara þeir sva með sem Norðbrict melir. oc dvgir þetta raþ. at foglarnir verþa fastir viþ trein. er þeir villdo fa ser matar. oc fa þeir nv tekit hondo(m) marga smafvgla af þessom brogþom. Þa melti Norþbrict. Nv er vel segir[2] hann. þessir foglar scolo vinna borg meþ oss. Nv scal taca tre þat er tyrfit er oc eldnęmst. oc lata þar eld i innan litinn þann. bera þar i viþ brennostein oc steypa vaxi vm vtan. siþan scal binda þesconar byrþar a bac foglonom sva at þeim verþi eigi vm afl at fliuga með. oc er nattar þa scolo ver lata þa lavsa alla senn meþ þeim vmbvningi at hverr hafi byrþi a baci. oc get ec at þeir flivgi þa til setra sinna oc hreiþra i borginni[4] sem þeir ero vanir. Þannoc er nv með farit. oc flivga foglar i borgina til hreiþra sinna oc vnga. En

[1]) [ ] *mangler paa Grund af Hul i Pergamentet.* [2]) s. *Cd.* [3]) *Her mangle 6 Blade i Codex; jvf. Flateyjarbók III.* $258^{27}-298^{37}$. [4]) borḡ *Cd.*

hvsin voro reyrþakit morg þa(v) er fvglarnir bygðo. oc er eigi langt at biþa vnnz eldinom lystr i fiþri foglanna oc þvi nest i þeciona oc hvsin. oc brenn þa hvat af oþro oc geriz eldgangr mikill i borginni. En i oþro lagi voro þeir allir i hercleþom oc søkia þa at borginni allfast. en borgarmenn þottoz eigi vita hvi setti vm ellzganginn. oc atto nv at veriaz ollǫ senn elldinom oc atsocn þeira harþri. oc fengo eigi variz hvarotveggia. fengo þeir nv brotit hliþ stor a borginni. oc þvi nest ero þeir innan borgar. oc slęr þar i orrosto oc mannfall. Oc eigi var þat lengi aðr borgar(menn) vrþo kløcqvir viþ allt saman oc gafv sic vpp. Gecc nv þat sama folc með linleic oc litilleti at biðia ser miscvnnar með ahyggio oc harmi. en iafnan aþr hofðo drembiliga męlt til Norþbricz oc manna hans. Sva varo borgarmenn felmsfvllir. at þeim þotti orvęnt at elldrinn yrþi slęcþr. þar er vatnit var fiarri. Oc nv er þeir gafo sic vpp oc toco griþ. þa fecc Norþbrict raþ til þess at sløcqva eldinn. Sva segir Þioðolfr.

Let þa er lypt var spiotom
liþs hofþingi qviþiat
en þeirs vndan rvnno
vlfsgraþ friþar baþo:
hann hefir fyr sia svnnan
sva finnaz til minni
opt meþ oddi keyptan
avþ þar er leit var blavþom.

Her taca þeir nv meira fe miclo i þessi borg en í enni fyrri. oc qvað Gyrgir einsętt vera heim at snva með þvilicom sigri oc fe. oc letzc venta at nv mondi konvngr fa mega fe sitt. oc myndi þo hvers þeira goþr lvtr vera. Norþbrict segir.[1] Nv er nerri en fyrr. en eptir er þo enn ein borgin sv er oss veri mikit happ í at na. oc eigi mon þar minna fe í en þessom baþom. Þat syniz mer vraþlict segir[1] Gyrgir at tapa þvilicom sigri sem nv hofvm ver fengit en setiaz nv vm þessa ena þriþio borg. her ero engi þav tre hia eþa scogr er foglana megi veiþa til. ecki ma oc grafa vndir hana. en lanzfolc er fiolþi til drifinn. Norþbrict segir.[1] Sva er oc at þetta er með nocqvorri hętto. en eptir scolo ver søkia fast. þat mego ver at hafa. Gyrgir for vndan qvaþ eigi myndo vel gefaz. En Norþbrict lez eigi vita þat gorla hvart hlyddi. en til qvaþ hann hetta myndo. Margir eggioþo oc hans menn. oc qvoþoz hans raþom villdo fylgia. En hann svaraþi oc letzc þess oc fvsari. · En þo ef ec scal þetta enn taca a mic vpp oc leggia her raþ til þa vil ec enn hafa en(n) sama cost sem fyrr. Þvi iatto allir. Þat er nv fyrst þa segir Norþbrict at leica scal niþr leggia sem opt er monnom titt at hafa er menn sitia vm borgir. en tialld eitt scal gøra af goþo pelli fra oðrom tiolldvm stvnd

[1]) s. *Cd.*

þa a bravt. oc veþrvitar scolo þar af vpp með gylldom stongom. þangat scolo ganga .v. menn eþa .vi. a hveriom degi til þess tiallz oc dveliaz þar nacqvara stvnd. oc fara avallt hryggvari a brot en þangat. oc ef þer hafit mal eþa røþor viþ borgarmenn sem iafnan er siþr til. þa get ec at þeir spyri hvi þer set sva vkatir eþa hvat tiald þat scal it fagra er sett er fra oþrom tioldom i brot. þa scolo þer segia mic sivkan oc liggia þar i tialdino. oc þar mon ec vera. oc scolom þannoc lata fara fram viko. oc er sva er comit þa scolo þer allz viþ leita[1] at hryggva andlit yþor oc segia þa andlat mitt. Siþan scolo þer biþia þangat leyfis likino i borgina til einhverrar kirkio. oc segit eigi feit scorta scolo beþi gvll oc dyrgripi meþ likino. oc vęttir mic at þetta myni þeir leyfa. þvi at margir ero fegiarnir. Þa scolo þer beiþa at .lx. manna gangi i borgina meþ likino. en ec get at þat vili þeir eigi. þa scolo þer beiþa at .xii. menn gangi inn. oc segit þat øngan siþ at feri men gangi meþ tigins manz lici en .xii. oc þat mono þeir leyfa. Er scolot gera kisto at likino oc scal ecki vett ifir. scal breiþa ifir dyrlict pell. þat er þer hafit bezt til. oc latið þannoc bragþ a yþr i ollo sem ec sia yþr mioc harmdavþi. Oc ef þetta ferr nv nacqvat eptir minni tilscipon. oc leyfi þeir .xii. monnom at ganga inn i borgina meþ likino. þa mon ec fara i kistona. en siþan scolo þer bera kistona a avxlom yðr oc ganga vndir .iiii. en .ii. menn scolo ganga meþ merkiom. Þeir Halldorr [Snorra son[2] oc Vlfr stallari scolo vera i sloppom en hafa brynior vndir. herrinn scal alvapnaðr oc þrøngvaz at vtan er ver comom i hliþit borgarinnar. oc eigi scal þeim mioc þurfa at fryia er firir fara. oc siþan i h(l)iþino scolo þer fella niþr kistona[3] af avxlom yþr. en ec hetti til þess hve skiotr ec verþ or kistonni. Oc er sett var raþit þetta. gengr herrinn iafnan hia borginni oc litr a. oc þiccir torbreytilig at vinna. Jarl er ifir borg þessi. oc hrosa þeir ser mioc borgarmenn oc biþia at þeir søki at vascliga. allz þeir hafa liþ mikit. qvoþoz oc spurt hafa at þeim varþ ecki raþafatt en qvoþoz þo etla at seint ynni þeir borgina af smafoglom. þo at þeir beri byrþom spano at. oc qvoþoz viþ myndo sia slicom brogþom. oc leto at þat veri drengilict at søkia her eptir meira en hinom .ii. borgom. qvoþvz spvrt hafa at hofþingia þeira varþ slict ecki vm afl. Oc er natta tecr gøra þeir atgongo at borginni oc standaz eigi eggion borgarmanna oc dettiyrþi en vilia vita hvar(t) vornn þeira er iafnmikil sem borg er goþ oc ramlig. Þeir hafa við oll brogþ þav er tizca var til i þess hattar bardaga. En þegar er herr þeira com at borgarveggiom.

[1]) lieta *Cd.* [2]) .s. .s. *Cd.* [3]) kistono *Cd.*

þa scorti þar eigi valsløngvr fyrir oc aðra griotflavg. [Oc er][1] þeir sia þessa borg sva sterca at eigi þotti þeim von at hon yrþi meþ vapnom sott enda voro [veggir of þyccir við][1] at briotaz. halda nv aptr til herbvþa oc styrma ifir hofþingia sinom eptir þvi [sem hann hafþi raþ][1] til sett. oc allt ferr nv eptir geto Norþbricz oc etlon. oc þar kømr er þeir hafa þar vico verit. þa [segia þeir borgar]monnom andlat hof[þingia] Griccia hersins. oc voro allhryggvir. oc beiddo siþan at þeir scyldo veita leg likino at nocqvorri kirkio i borginni oc qvoþoz [ofra scyldo] miclo fe sem siþr var til fire sal ricra manna. beiddo oc vm licfylgior sem hann hafþi firir melt. En þeir er kirkior varþveit[to i borgi]nne vildo giarna þiggia gullit þo at vikingar gefi þeim. oc bavþ hverr fram sina kirkio at hofþingiann scyl[di til føra]. hvgþvz þeir myndo vpp taca fvllsęlo fiar i gvlli eþa oþrom dyrgripom. en a þat vrþo þeir
*2b sattir vm licfylgio sem [hann] *gat til at .xii. menn scyldi inn ganga meþ i borgina.

Siþan gengo (þeir) i moti likino vt i borgarhliþ við crossom oc helgom domom oc voro scryddir. en vikingar i oðro lagi baro kistona tigvliga a avxlom ser. oc var tialdat ifir purpurapellom. en menn þeir er fylgþo licino hofðo silkisloppa oc hotto siþa a hofþi fyr hrygþar sacir. en vndir voro hialmar oc brynior. oc er þeir coma i mitt borgarhliþ. þa yerþr slys i forinni fella þeir niþr kistona vm þvert borgarhliþit. oc i þvi bili qvaþ viþ lvþr ner hliþino. en herrinn var aþr allr meþ vapnom oc albvinn. rvnnv þa til borgar oc þrøngþvz i hliþit. Norþbrict hafþi borit kistona þo at hann hefþi hitt sagt. oc hafþi hon tom verit. bra hann þa sverþi oc allir hans menn. hliopo vpp i hliþit oc drapo þar marga menn er vapnlavsir voro firir. þar varþ Halldorr Snorra son sarr. var hoggvit i andlit honom. allir vrþv þeir .xii. nacqvat sarir oc mest af grioti er castað var ofan or tvrninom. Oc iarll sa er i var borginni agętr maþr hafþi brvgþit sverþi. en þat var gersimi mikil. Norþbrict þrifr til sverþsins oc snarar af iarlinom. gørir hann sialfan handtekinn oc hefir i sino valdi. Þat er sogn manna at þannoc hefþi orþ farit meþ þeim Norþbrict oc Halldori Snorra syni þa er hann melti at Halldorr scylldi bera merkit fyrir i borgina. at hann svaraþi i fyrsto. Beri herr[2] merki fyrir þer rogom. Mioc er męllt Halldorr segir[3] Norðbrict. enda er vel gengit. Norþbrict. spurþi nv ef iarlinn villdi lifit þiggia. Hann svaraþi. Hverr ertv segir[3] hann. vist ertv konvngborinn maþr[4]. Hann segir iarlinom

[1]) [ ] *Hul paa Pergamentet i Cd.* [2]) *saal.* heʀ *Cd.*; heri *Cd. A.* i *Fornm S. 6, 158*; *den rigtigste Læsemaade findes maaske i Hrokkinskinna:* troll beri hér merki *o. s. v.* [3]) s. *Cd.* [4]) mᵃ (*d. e.* manna) *for* mʳ (maþr) *Cd.*

til et sanna i hlioþi. oc þa iarlinn af honom lif oc riki. Norþbrict (toc) þat allt i fiarlvtom af þessi borg[1] sem hann villdi eignaz. en gaf iarlinom borg.

Marga staþi vann hann i þesso landi vndir valld Gricciakonvngs aþr hann cømi aptr til Miclagarz. Þa segir hann Gyrgi at hann vill hafa gripina þa er dyrstir veri. En Gyrgir lezc þa vildo føra konvngi. Norþbrict segir[2] at hann þicciz vel tilcominn at hafa. oc qvaþ þess von at seint mondi hann þa lata þravtarlavst oc bað Gyrgi a þat minnaz at alldri hafþi hann sva i her comit at hann mondi slict fe avþlaz hafa eþa slic storvirki vnnit. Þeir sciliaz nv. ferr Gyrgir heim til Miclagarz til fvndar viþ stolkonvng oc er meþ honom oc røgir Norþbrict oc segir[1] at hann villdi allt fe vndir sic draga en vnna konvngi litils af. qvez þat etla at bratt mon hann sitia vm hans riki ef þenna framgang scal hafa hans capp oc metnaþr sem a horfiz. Þat segia menn at drotningin Þoe hafi oc mioc regþan hann við konvng oc let at hann vildi tiðcaz Mario systordottor hennar. kallaþi at konvngr etti slicra lvta grimliga at hefna. En menn męla þat at hon sialf drotningin villdi hafa hann.

Jorsalaferþ Harallz.

Þa gerþi Norþbrict ferþ sina af Sikileyio meþ ollom herinom vt i Jorsalaheim oc vill bøta sinar afgørþir við gvð. oc hvar sem hann for vm Jorsalaland voro naliga allar borgir oc staþir vppgefnir i hans valld. sva fylgþi honom mikil hamingia. Þat sannar Stufr er heyrt hafþi Halld konvng fra segia þessom tiþindom.

For ofrhvginn øfri
eggdiarfr vnd sic leggia
folld var viga valldi
virc Jorsali or Girkiom.
oc meþ ørno riki
obrvnnin com gvnnar
heimil iorþ vnd herþi
Harallz ond ofarr londom.

Her segir fra þvi at þetta land com obrvnnit oc oheriat i valld Harallz konvngs. for hann þa vt til Jordanar oc lavgaþi sic sem vanþi er til annarra palmara. Hann varði til grafar drottins oc crossins helga oc annarra helgra doma i Jorsalalandi. gaf þar til sva mikit fe í gvlli at engi kann marca tal at. oc a þeiri tið friþaþi hann veginn allt vt til Jordanar oc drap þar ravfara oc annat hernaþarfolc. sem her segir.

Stoþo rað af reiþi
rann þat svica monnom
Egþa grams a ymsom
orþ Jordanar borþom:

[1]) borḡ *Cd.* [2]) s. *Cd.*

enn fyr afgørþ sanna þioð fecc visan vaþa
illa gatt fyr stilli vist vm alldr með Cristi.

Siþan for hann aptr til Miclagarz oc hafþi nafn sitt it sama. Oc geriz þar þa margra manna avfund til hans. Gyrgir fyrst at vpphafi meþ drotningo oc þar annarra með.

Jafnan berr saman fvndi þeira Norþbricz oc ivngfrv Mario. Oc eitt sinni er þav voro stavdd i siavarloptom nocqvorom var konvngi sagt. oc beþinn þa til ganga at reyna svic Norðbricz. en hon verþr vor viþ þetta oc letr Norþbrict siga niþr vndir loptin meþ scyndingo þar sem fløddi vndir. Oc er konvngr cømr þar ser hann ecki Norðbrict hia henni oc ecki lezc hon til hans vita. En þat var honom þo mikil hialp er konvngr hitti hann þa eigi viþ þat sem menn røgþo hann. oc þotti konvngi nv hrvndit þesso mali. þotto þeir hafa logit at ser. Oc þvi nęst var þat borit fyr konvng at Norþbrict veri otrvr viþ hann i varþhalldi. en konvngr qvaþ þat eigi vera myndo. Þa melti Gyrgir. Gørom ravn til herra segir[1] hann. setiom menn til vapnaþa at reyna varþhalldit. Oc sva var gørt. Oc er Norþbrict varð varr viþ þessa menn. þa letr hann drepa þa alla. oc letvz þar mioc margir konvngs menn. Konvngr þicciz nv illt fa iafnan af Gyrgi oc raþom hans oc þicciz eigi vita hve siatna mvn. Oc nv geriz af nyio oþocci drotningar Zoe til[2] Norþbrictz. oc var sv soc en fyrsta gefin honom. at hann hefþi gvll þat er atti Griccia konvngr. oc hefþi eigi vpp greitt sem log stoþo til. oc hefþi sialfr meira af eignaz en konvngs leyfi veri til. oc sagt[1] at a þeiri stundo er hann var ifir Griccia her hefþi ner ecki gvll comit af galeiþom. en onnor soc var þo reyndar til fvndin meþ þessi at Zoe drotning kendi Norþbrict at hann tiþcaþiz Mario ivngfrv oc hennar hafþi Norþbrict beþit oc fengit eigi raþit. þvi at þat segia menn þeir er verit hafa i Miclagarþi at Veringia minni sva frasagnar at Zoe sialf villdi hafa hann.

Nv cømr sva a gang rogit at þav Zoe drotning oc Mvnac konvngr toco Norðbrict. oc var hann leiddr bvndinn til mirkvastofō. Oc er þeir foro meþ hann eptir strędi nęr dyflizo er þar var. þa þottiz Norþbrict sia broðor sinn enn helga Olaf konvng. þar er nv gør capella Olafs konvngs. Oc þvi nest var honom castat i dyflizona oc .ii. monnom meþ honom Vlfi stallara oc Halldori Snorra syni. en af þeim voro oll vapn tekin. en þat var sem hellir veri i iorþo niþri oc ofan mvnninn a. Þar var firir einn mikill eitrormr. oc svaf þa viþ becc einn er flavt i hellinom. Þetta (herbergi) var ner sihverfvllt oc

[1]) s. *Cd.* [2]) viþ *Cd.*

grafit vt vndir einom megin sem hellir. Ormrinn hafþi davþa menn til føzlo. oc þa er missattir vrþo við konvng eþa rikismenn. oc var þangat castat. Þeir oþo þar i goglann er menn lago fvnaþir þvi at iafnan hofþo orminom til leifa gefnir verit menn. Settvz siþan niþr a bvcana. Þa melti Halldorr [Snorrason. Eigi][1] er þetta goþ vist oc kann þo vera at heþan af versni. þvi at ormr mvn scamma hriþ sofa oc ofvsir erom ver at hann [vacni. eþa hvat][1] syniz yþr hellzt til liggia. Haralldr segir. Heita a Olaf konvng broþor minn at hann leysi oss. [Þat er gott][1] rað segir Halldorr [. . . . . .][1] en stendr oss til mikils vaþa ef hann vacnar. gervm nv sciott rað meðan [hann søfr. . . . . .][1] þeir Vlfr baþir. Har . . . . oc er þeir hofþo fest heit sitt. þo at her se eigi sagt hverio þeir heto. þa melti Haralldr at þeir mondi scipaz til atgongo við orminn. Þv Halldorr segir hann scalt fara a hofvþit hans. en Vlfr er stercastr hann scal fara a sporþinn þvi at þar er aflit ormanna. en ec hefi a mer tygilknif litinn þann. mon ec ganga at honom framan oc vinna a honom þar sem mer syniz. þvi at minni treystvmc ec hamingionni bezt oc gefvnni at styra knifinom. en þess vettir mic at a lopti m[oni][1] *hann *3 hafa avallt nacqvarnn varnn þa er hann bryz vm ef nocqvorr verþr averkinn. Siþan bioz Haralldr sva at hann toc af ser grafelld oc snaraþi vm hond ser oc hafði kefli i framanverþri hendinni oc knifinn i annarri. siþan gecc hann framan at orminom oc stacc vinstri hendi i ginit. en leggr hann þegar meþ enni høgri enom vinstra megin þar sem hann hvgði at nęst scyldi ganga hiartano ormsins[2] oc leggr knifi at hepti vpp. oc var vandalvtr at vinna með sva litlo iarni a sva miclo qviqvendi oc illo. Viþ þetta vacnar ormrinn[2] oc bryz vm fast. oc letr Haralldr nv felldinn taca viþ eitrino. oc førisc hann a orminn ofan[3] viþ. en sva er hann stercr at stvndvm hefir hann a lopti .ii. hveria. en meþ hamingio oc travsti Olafs konvngs oc hvatleic Harallz oc tionaþi liðsmanna hans þa søfiz ormr. oc fa þeir hlaþit honom.

Oc ena nesto nott kømr eckia ein ofan a dyflizona. en þat var tvrnn har oc opinn ofan er siþan er callat Harallz dyfliza. tva þionostomenn hafþi sia cona með ser. oc spurþi ef þar veri nocqvot lifs. þeir svoroþo[4] oc sogðo at þa sakaþi ecki til. Hon spvrþi ef þeir villdi þiggia lifit. Þeir qvoþoz giarna þiggia vilia. Þvi com ec hingat segir[4] hon. at Olafr konvngr vill leysa yðr. Þeir þacca þat gvþi oc enom helga Olafi konvngi. er hann vill a lita með þeim. Þeir Vlfr oc Halldorr voro fyrst vpp dregnir en siþarst Haralldr. Oc er hann com vpp spurþi hann conona at vandliga vm firirbvrþinn. Olafr kon-

[1]) [ ] *Hul paa Pergamentet.* [2]) orm̄ *Cd.* [3]) $\overset{a}{\text{of}}$ *Cd.* [4]) s. *Cd.*

vngr vitraþiz mer segir[1] hon. oc eigi vissa ec þetta aþr. hann sagði mer hvar er vorot staddir. oc hans nytr þv nv sem þv mvnt iafnan. Hvat er betra oc macligra segir[1] Haralldr enn broþir minn leysi mic. eþa hverso foro orð með ykr. Hann com at mer segir[1] hon i svefni oc qvaþ mic heila scyldo verþa meins þess er ec hafþa. en ec scylda fara sendifor hans. en ec spvrþa hverr hann veri eþa hvert ec scylda fara at leysa þa i brot. (hann) qvaþ ecki vilia at broþir hans veri her pindr i svþrlondom. þo at honom veri iafnan eigi at scapi hans tiltecior. Nv hefi ec sagt þer fra vitroninni. oc vacnaþa ec eptir þat oc var ec þa heil. oc siþan for ec hingat sem nv mattv sia. Haralldr þaccar henni vel sinn greiþa oc sciliaz þav. ferr hon heim. En þeir Haralldr fara þegar til Veringia. oc var þetta vm nott. þeir verþa honom fegnir oc ollom þeim. en Haralldr biþr þa vpp standa titt oc vapna sic. Oc sva gøra þeir. oc siþan ganga þeir til svefnhvss þess er stolkonvngr svaf i oc briota þar vpp. gera konvng handtekinn. oc lvca sva við hann at þeir stinga or honom beþi avgo. sem Þorarinn segir.[1]

Naþi giørr en gloþom
Griclanz iofvrr handa
stolþengill gecc strongo
steinblindr aþalme(i)ni.

Oc sva segir Þioþolfr.

Stolþengils bað stinga
styriolld var þa byrioð
eyþir avgon beþi
vt heiþingia svtar:
lagþi allvalldr Egþa
avstr a bragning hravstan
gralict marc a Girkia
gǫto illa for stillir.

J þessom .ii. drapom Harallz oc morgvm oðrom hans qveþum er getit þessa storvirkis. oc eigi þarf orð at gera hia þvi at sialfan Griccia konvng blindaþi hann. iafnvel metti nefna til þess greifa einnhvernn eþa hertoga ef þat þøtti[2] sannara. en i ollom qveþom Harallz konvngs segir[1] þetta eina lvnd.

Oc a þessi somo nott tecr Haralldr hollina er inni var Maria iungfrvva. oc hofþo þeir hana brot með ser. toco siþan .ii. galeiþr oc rero vt i Sęviþarsvnd. en þar voro iarnfestar ifir svndit. Oc þa melti Haralldr. Nv scolo menn scipaz til ara a hvarritveggio galeiþinni. en allir þeir menn er eigi þarf til roðrarins. þa scal hverr taca hvðfat i faðm ser eþa annan hofga oc hlavpa aptr i scipin. oc vita ef a vpp vili ganga fram a festarnar. Oc nv gera þeir sva oc renna

[1]) s. *Cd.* [2]) þ̄ti *Cd.*

scipin a vpp. oc þegar er þav festi oc scriþinn toc af. þa melti Haralldr. Nv scolo allir menn hlavpa fram i scipin oc hafa enn með sama hetti i fangi ser. oc nu viþ þetta bragþ steypiz sv galeiþin af fram iarnfestonom[1] er Haralldr sialfr var a. en hin reiþ a festonom oc gecc i svndr oc tyndiz af þeiri·þar i svndino mioc mart manna. en svmir voro tecnir af cafi. En við þetta comz Haralldr a brot af Miclagarþi. oc for sva siþan inn i Svartahaf. Oc aðr en hann sigldi i hafit setti hann ivngfrv Mario a land vpp oc fecc henni gott foroneyti aptr til Miclagarðs. oc bað hana segia Zoe drotning at hon hefþi með Haralldi brot farit. oc spyria hve mikit valld hon hefir þa a honom eþa hvart þeira hefþi nv ricra orþit. lezc ecki hafa varr orþit við at hon drotningin hefþi nv fire staðit at eigi metti hann fa ivngfrvna sem hann villdi. Siþan sciliaz þav oc siglir Haralldr norþr ifir hafit. oc þaðan ferr hann um Avstrriki til Holmgarðs. Oc i þessom ferþom orti Haralldr gamansvisor. oc ero .xvi. oc eitt niþrlag at flestom. þo ero her far ritnar. Þessi er ein.

Sneiþ fyr Sikiley viþa
svþ varvm þa prvþir
brvnn screið vel til vanar
vengis hiortr vnd drengiom:
vetti ec miþr at motti
myni enn þinig nenna.
þo letr gerþr i Gorþom
gollhrings viþ mer scolla.

Þesso vicr hann til Elisabeth dottor Jarizleifs konvngs er hann hafði beþit. sem fyrr var sagt.[2] oc þessa qvaþ hann.

Fvndr var þess at Þrøndir
þeir hofþo liþ meira
varþ sv er ver of giørþvm
vitz errilig snerra.
scilþvmc vngr viþ vngan
allvalld i styr fallinn.
þo letr (gerþr i Gorþom
gollhrings viþ mer scolla.)

Senn iosom ver svanni
sextan þa er brim vexti
dreif a hlaþna hvfa
hvm i fiorvm rvmvm:
vetti ec miðr at motti
myni enn þinig nenna
þ(o) l(etr) g(erþr i Gorþo
gollhrings viþ mer scolla.)

Jþrottir cann ec atta
ygs fet ec liþ at smiþa
førr em ec hvast a hesti
hefi ec svnd nvmit stvndvm:
scriþa kann ec a sciþom
scyt ec oc røg sva at nytir
hvartveggia kann ec hyggia
harpslott oc bragþatto.

¹) iarnf̄ *Cd.* ²) s *Cd.*

Føddr var ec þars alma
Vpplendingar bendo
nv let ec við scer scolla
sceiþr bvmonnom leiþar:
vitt hefi ec sizt yttom
eygarð scotit barþi
þ(o) l(etr gerþr i Gorþom
gollhrings viþ mer scolla.)

Oss mvnat eckia kenna
vng ne mȩr at vȩrim
þar er gerþvm svip sverþa
siþ i borg vm morgon:
rvddvmc vm með oddi
ero merki þar verka.
þo letr g(erþr) i G(orþom)
g(ollhrings) viþ mer s(colla.)

Nv cømr Haralldr i Holmgarþ a fvnd Jarizleifs konvngs oc fecc þar goþan fagnað. oc toc þa i sitt valld þat et micla gull er hann hafþi þangat sent fire ser vtan af Griclandi. vecr nv bonorzmalit við konvng. letzc nv aflat hafa fiarins oc þo nockorrar sømþar fyr storvirkia sacir. Konvngr veitir þav svor at hann letzc nv ecki mvndo draga þat mal lengr fire honom oc letzc nv mvndo gøra þat eptir hans vilia. Oc nv gipti Jarizleifr konvngr Haralldi dottor sina Elisabeth. en Norþmenn colloþo hana Ellisif. sem Stvfr segir.[1]

Megþ' gat avðlingr eiga
ognar milldr þa er villdi

gullz toc Gavta spialli
gnott oc bragnings dottor.

Oc at vari byriar Haralldr ferþ sina avstan. oc segir Jarizleifi konvngi at hann mon vilia hitta Magnvs konvng frenda sinn. et hann villdi nacqvat riki miþla honom. þar sem hann reðr fyr .ii. konvngrikiom. oc callaþi honom þat vel sama at gøra sømþ sva nanom frendom sinom. Konvngr baþ hann oc sva drotning at hann scyldi fyr hvetvetna fram þyrmaz við Magnvs konvng. oc leto ser vndir þvi mest þiccia at hann veri honom sem trvastr oc travstastr með sinni vizco oc styrcleic.

For Haralldr nv avstan fra Holmgarþi oc hafþi eitt scip til Sviþioðar. sem Valgarðr segir.[1]

Scavzto vnd farm enn frizta
[frami veitiz þer][2] beiti
farþir gvll or Gorðom
grvnlavst Haralldr avstan:

styrþir hvatt i horþo
hvgdyggr iofvrr glyggvi
[sattv þar er][2] snedrif letti
Sigtvn en scip hnigþi.

Þar finnaz þeir Haralldr oc Sveinn iarl er hann hafði flyit yr Dan-

[1]) s. *Cd.* [2]) [ ] *Hul paa Pergamentet.*

morc fyr Magnvsi konvngi. oc be[iddi Sveinn at][1] þeir scyldi binda saman lag sitt vm vandreþi þav er þeir voro baþir ettbornir mioc til rikia þeira er Magnvs konvngr sat ifir. oc talþi til magsemþir við Haralld. Sveini var frendsemi vid Ellisif cono Harallz dottor Jarizleifs konvngs oc Jngigerþar dottor Olafs. systir Olafs var Astriþr moðir Sveins. þvi at Sigriþr en storraþa var moðir þeira beggia Olafs konvngs oc Astriþar. oc slica lvti telr Sveinn til við Haralld. En hann svaraþi a þa leiþ. at hann letzc eigi vilia synia Sveini sinnar vinatto en þo qvazc hann fyrr villdo hitta frenda sinn Magnvs konvng en ovingaz viþ hann eþa hylla sic fiandmonnom hans. oc ferr nv Haralldr til Danmercr sem her segir.

Eic slong vnd þer yngvi
ognbliþr i haf siþan
rett var yþr of etlat
oþal fra Sviþioþo:

h[vnd][1] bar rif þar er rendi
rett a stag fyr sletta
sceiþr en skelcþut brvþir
Scan[ey Donom nanar].[1]

*Fra fvndi Magnvs konvngs oc Harallz. *3 b

Nv er þar til sogo at taca er fyrr var fra horfit. er þeir finnaz i Danmorc Magnvs konvngr oc Haralldr foþorbroþir hans. oc heimtaz nv a ta(l)enir vitrosto menn oc hafa tal milli sin. spyrr Haralldr hverso Magnvs konvngr mon þa iafna vilia rikit milli þeira. Magnvs konvngr svarar[2] bliþliga frenda sinom oc letz þat gera vilia eptir raþi stormennis oc fysi lanzmanna. Siþan ero til heimtir rikismenn oc vpp borit af Magnvsi konvngi hvers Haralldr beiddiz. Þa svaraþi Einarr þambarscelfir fyrst rikismanna. Fiarri vartv þa Haralldr er ver vnnom land af Knytlingom. oc ecki fysomz ver at tvisciptaz milli hofþingia. hofvm ver iafnan einom senn þionat. oc sva mvn enn vera meðan Magnvs konvngr heldr rikino oc lifi sino. Eptir þessi røþv hneigiaz allir rikismenn i sinom svorom. oc þo at a sina lvnd høfi hverr sitt mal. þa com þo i einn stað niðr vm annsvor at þeir vilia hafa Magnvs konvng einn saman ifir riki.

Scilsc nv Haralldr fra við vsømþ. vicr nv aptr oc stefnir fvnd við Svein iarl Vlfs son. oc gera nv raþ sin oc felagscap a þa lvnd at Haralldr leggr Noreg til af sinni hendi. en Sveinn Danmorc. scolo nv baþir vinna beþi lavnd af Magnvsi konvngi. Eflaz nv meþ scipom oc liþi oc fara viþa vm Siolond. heria þar viþa oc brenna bøi oc taca folc mikit. sem Valgarðr segir.

Haralldr gørva leztv heriat
hnyggr þv annscotvm tiggi
hvatt rann vargr at vilia
valfallz Selond alla:

[1]) [ ] *Hul paa Pergamentet.* [2]) s. *Cd.*

gece a Fion en feccat
fiolmeþr konvngr hialmom
brast rikyla ristin
rit erfiþi litit.

Brann i bø fyr svnnan
biartr ęlldr Hroiskeldo
ravnn lęt rępsir nenninn
reycvell ofan fella:
lago lanzmenn gnogir
lo hel svmom frelsi
drosc harmvesallt hysci
hliott til scogs til flotta.
Dvolþo daprt of scilþa
drifo þeir er eptir lifþo
ferþ en fengin vrþo
fogr sprvnd Danir vndan:
láss hellt liki drosar
leiþ firir yðr til sceiþa
bitv fikvla fiotrar
flioþ mart horvndbiarta.

Þa er Haralldr oc Sveinn vnno þvilict sem nv var fra sagt. þa spyrr þat Magnvs konvngr oc vinir hans at þeir baþir geraz nv a hendr honom. oc letr nv misraþit er þeir reþv honom þat at vikia Haralldi af hendi. qveþr þetta rikino vendiligan hasca vera mono. (gera) nv þat raþ at senda eitt leyndarbref a fvnd Harallz oc segia[1] at þat se vili Magnvs konvngs at þeir hittiz i griþom. oc mętti semia málit með ser. Oc er sendimenn como a fvnd Harallz oc sogþo honom þa villdi hann þetta oc leitar ser raðs vm bravtferþina fire sacir vinmęla þeira Sveins. at eigi virþi menn honom þetta til lavsvngar. Oc einn morgon er Haralldr la i lyptingo. þa com or i fotafiolna. oc þvi nęst onnor. Haralldr la vt við borþit. en tredrvmbr einn la í rvmino hans. oc þar breitt ifir cleþi dyrlict. oc við þetta spratt Haralldr vpp oc melti. Þar megit er nv sia svic þeira Dana viþ mic. oc þetta var mer etlat. oc mon meira rað at sia við oc eigi er glicligt at þeir se mer trvir. er þeir svico Magnvs konvng. Oc þegar vm morgoninn qvaddi hann þings. oc segir nv a þingino at her ero orþin svic við sic af raþom Sveins iarls oc mest van at við þetta scriþni vart felag. oc mon ec eigi hafa hamingio til sem liclict er þars hann svarþi trvnaþareiþ Magnvsi konvngi oc ravf þann. Sveinn iarl spyrr þessi orþ Harallz. oc qvez etla at hann mondi rangt sagt hafa a hendr ser. oc man hann sialfr hafa þetta raþ til lagit. oc þarf hann fyr þvi eigi avðrom at kenna. en þar er mikit til haft at ec hellt eigi vel eiþonom við Magnvs konvng. en eigi lęt ec at þat scyli opt í moti bera. þotti mer þar til vera noccor varkvnn vm ettleifð mína. er vtlendir hofþingiar settvz a hana en ec hafþa eigi. Hann sendir nv þav orþ meþ Norþmonnom at Haralldr hefir hann fyr logno vm þetta oc eigi lezc hann hversdagliga scolo þat syna at hann megi við svikin kenna. oc biþr sva segia Haralldi at hann

[1]) s. *Cd.*

hyggr at sialfir myni þetta rað gort hafa. oc myni Haralldr syna scipt scaplyndi sino i þesso. oc myni hann sialfr valdit hafa. Oc nv scipta þeir liþino. siglir Haralldr vtleiþ norþr til Noregs. sem Valgarðr segir.

Jnn var í sem brynni
iðglict sio miðian
elldr þar er yðrom helldoð
orms mvnn scipom svnnan:
sceið bar scolpt enn ravþa
scein af gvlli hreino
dreki for dagleið micla
dvfo bravt vnd hvfi.

Lavðr var lagt i beþi[1]
lec sollit haf golli
enn herscipom hrannir
høfoþ ogorlig þogo:
rę̨ðr þv en resir øþri
rict alldri sio kalldan
sveit tør sinom drotni
snioll Noregi ollom.

Her visar til at a þessa lvnd com Haralldr til velldis oc i land or vtferþinne.

Oc þa er hann com avstr í Vic. letr hann þar eptir scipin. oc flyz þa a Vpplond a oþol sin oc beiddiz þar ę̨ttar nafns at bendr scyldo kalla hann konvng sem heitit hofðo hans firemenn. en þa diorfvng þorþi engi maþr þar at gøra fire riki Magnvs konvngs at lata heita annan mann konvng at honom lifanda. Þa com Haralldr norðr i Gvðbranzdali. oc atti þar þing oc beiddiz konvngs nafns. Þar varþ til einn maðr af bvondom. er þat gørþi. en þat var Þorir a Steig. er siþan var mikill hofþingi. en þa var Þorir .xv. vetra gamall er hann gaf Haralldi konvngs nafn. En Haralldr gaf honom þa mavsvrbolla oc var girþr meþ silfri. oc ifir kilpr gylldr af silfri. bollinn sialfr var oc fvllr af brendo silfri. Hann gaf honom oc .ii. gvllhringa. oc stoþo baþir saman morc. oc scickio sina. þat var brvnn purpuri. oc her með (het) hann honom miclom metorþom ef hann yrþi raþandi rikissins. Siþan for Haralldr með flocci vm Vpplond. oc var þa callaðr konvngr af bvondom. Sveinn iarl for þa viþa herscilldi með scipa her vm Smalond i Danmorc.

Oc oll þessi tiþindi er nv er fra sagt spyrr Magnvs konvngr. oc meþ raþi hofþingianna snyr hann flotanom norðr í Noreg. vill Magnvs konvngr nv hitta Harall d konvng oc forvitnaz hvat vill. hvart hann vill nv settaz við hann eþa vill hann vfrið. oc vill Magnvs konvngr þat landit þa fyrst veria er hans ę̨ttiorþ er. Kømr nv i Vikina oc spyrr þar oll tiþindi hvat Haralldr frendi hans hafðiz at.

[1]) bebi *Cd.*

Haralldr konvngr søkir ofan í moti honom meþ liþi. Oc nv coma við beggia vinir oc frendr. oc bera i milli settarboþ oc kømr sva þvi mali at þeir frendr scolo finnaz i griþom. Var þa stefnd veizla ric þar sem heitir a Scialdaracre. scylldi Magnvs konvngr veita .iii. daga Haralldi konvngi oc meþ honom .lx. manna Oc enn fyrsta dag er Magnvs konvngr veitti oc borþ voro ofan gecc Magnvs konvngr vt or stofvnni. oc litlo siþarr com hann inn oc gengo menn firir honom oc eptir með storom byrþom. Menn Harallz konvngs scipoðo annan pall. oc gecc Magnvs konvngr þar at yzta manne Harallz. oc gaf honom sverþ gott. oðrom sciold. þa kyrtil. þa klęþi eþa gvll eþa vapn. letr sva fara innar eptir becnom. gefr hueriom manne. oc þeim størrom avallt er tignari voro. oc siþan cømr hann fyr frenda sinn Harałld konvng oc hafþi i hendi ser .ii. reyrteina fagra oc melti. Haraldr frendi. hvarnn reyrtein vilit er [þiggia][1] af oss at giof. Haralldr svaraþi[2]. Þann herra er aðr er nerri oss. Þa melti Magnvs konvngr. Með þessom reyrsprota gefom ver yþr halft Noregs [konvngs] veldi með ollom scatti oc scvlld oc allri eign. með þessom formala at þv scallt vera iafnrettr konvngr i ollom stoþom i Noregi sem ec. oc þa er ver erom allir saman. scal ec vera firemaðr ockarr i heilson oc þionkon oc seti. oc ef .iii. ero tignir menn scolo ver i miðio vera. ver scolom hafa konvngs legi oc konvngs bryggior. þer scolot oc styðia oc styrkia vart riki i þann stað er ver hofom gert (yþr) þann mann í Noregi er ver hvgþom at engi skyldi vera meðan varr havss veri fyr ofan iorþ. Oc þa stoð vpp Haralldr konvngr oc þaccar vel frenda sinom þessa tignargiof. Oc sitia nv allir saman oc ero katir.

Oc at liðnom [.iii. dogom þa hefir][1] Haralldr konvngr veizlo bvna með ollo sino liþi. byðr Magnvsi konvngi til sin með .lx. manna oc veitir nv af cappi Magnvsi konvngi. [Oc enn fyrsta dag hans] veizlo velr Haralldr giafar ollom monnom Magnvs konvngs. þeim er þar voro. *4 oc com þar inn margr fasenn gripr *er gefinn var. oc þa er ollom var gefit nema konvngi einom. þa let Haralldr taca stola .ii. setzc a annan en bað Magnvs konvng scipa annan. oc sva gørir hann. setzc niþr a stolinn. Þa voro bornar inn i stofona toscor beþi margar oc storar. oc var breitt niðr cleþi i halminn. oc siþan let Haralldr konvngr vpp lvca fehirzlonom. oc melti siþan til Magnvs konvngs. Þer veittoþ oss fyrra dags riki mikit er þer hofþvt aðr vnnit með sømþ af vvinom yðrom oc varom. oc tokot oss til samlags við yðr. oc var þat vel gort. enda hofðvt er mikit til. Nv er her í annan staþ at sia. Ver hofom verit vtanlendis oc þo í noccorom mannhettom aþr

[1]) [ ] *Hul p. Perg.* [2]) s. *Cd.*

en ver hafim þesso gvlli saman comit. oc scolo ver nv scipta þesso í tva staþi ollo. oc scolo þer nv frendi eignaz halft gvllit við oss. þar er þer villdvt at ver ęttim[1] halft landit með yðr. Letr nv Har-alldr konvngr bera vpp gvllit oc bera til reiðlor. oc scipta milli sin. oc þiccir þetta mikil furða hveriom er ser. er i Norðrlond scal sva mikit gull vera comit i einn stað. en þetta var þo reyndar Griccia konvngs avðr sem allir menn segia. at þar se ravtt gvll ner hvsom fvllom. Oc nv ero konvngar katir. Oc þa com vpp eitt gvllstavp sva mikit sem mannz hofvð veri. oc toc Haralldr konvngr vpp stavpit oc melti til Magnvs konvngs. Frendi. hvar er nv þat gvll er þv reiþir nv her .i gegnn þessom knaphofða. Magnvs konvngr (svarar). Sva hefir oss gefiz ofriþrinn at allt gull oc naliga allt silfr gefom ver þat er ver tocom i landscylldir oc a varri varðveizlo er. oc eigi er nv meira gvll eptir en sia hringr er ec hefi a hendi. Oc toc af hennd-inni hringinn oc fecc i hond Haralldi konvngi. Hann leit a oc melti. Þetta er litit gull frendi segir hann. þess konvngs er a .ii. konvng-riki. oc meiri von at svmir menn ifisc i hvart þer eigvð þenna hringinn eþa eigi. Þa svaraþi Magnvs konvngr ahyggiosamliga. Ef þenna hring hofvm ver eigi rettliga fenginn. þa veit ec eigi hvat þat er [er ver[2] hafim rett fengit. þvi at Olafr helgi konvngr gaf mer hringinn at enom efsta varom[3] scilnaði. Satt segit er herra. Olafr konvngr hefir yþr gefit hringinn. en þenna sama hring toc hann af feþr minom fyr ecki micla soc. oc eigi var þa gott smakonvngom i landino er faþir þinn var sem rikastr. Oc fell nv niþr þetta hial. Scilþv nv meþ þvi veizlvna at .xii. menn enir rikvstv af hvars liþi vnno settareiþa milli þeira. oc sciliaz nv með vinatto oc styra rikino vm vetrinn. voro baþir i Noregi. oc hafði sina hirð hvarr.

Með þessom hętti sagþi[4] Þorgils vitr maðr. oc qvað ser segia Goðriþi dottor Gothorms Steigarþoris sonar. oc hann letzc sia mavs-vrbollann oc mavttvlinn er Haralldr konvngr gaf Þori. oc var þa scorinn[5] i alltara kleþi. Þessi mal sannar Bolvercr scald.

Heimil varþ er ec heyrþa
hoddstriþir þer siþan
grøn er gull bavtt hanom
grvnd er Magnvs fvndoþ:
endisc yðvar frenda
allfrilliga a milli
sętt en siþan vetti
Sveinn romolldo einnar.

Oc er a leið vetrinn oc svmarit eptir. þa er þess viþ getiþ et nesta havst. at sva barsc at þa er Magnvs konvngr oc Haralldr kon-

¹) ęttit *Cd.* ²) [ęver *Cd.* ³) vaʀom *Cd.* ⁴) s. *Cd.* ⁵) scoʀinn *Cd.*

vngr fòro meþ liþi sino avstan or Vic oc lago i hofnn einni. at vm daginn eptir varþ Haralldr konvngr fyrri bvinn at sigla. enn Magnvs konvngr oc hans menn voro enn eigi bunir. Nv siglir Haralldr konvngr firir. oc er þeir como til hafnar þa leggr Haralldr i konvngs legit. Magnvs konvngr sigldi siþarr vm daginn. oc coma sva til hafnar at Haralldr konvngr oc hans menn hofþo tialldat. oc sia menn Magnvs konvngs at Haralldr konvngr hefir lagt i konvngs legit. oc sogðo Magnvsi konvngi. Oc þa melti konvngr er þeir hofðo hlaþit seglino. Taci menn nv sagþi hann oc setiz við roþr meþ endilongom borþom. en þeir er eigi þarf til roþrar brioti vpp vapn var. oc með þvi at þeir vili eigi brot leggia fire oss. þa scolo ver beriaz. Sv(a) er nv gort. Nv er sagt Haralldi konvngi at Magnvs konvngr rør at með alvepni. oc ero þeir alscialldaþir oc lata ecki friþliga. Þa melti Haralldr konvngr. Hoggvi landfestina oc latom sla scipino or legino. reiþr er frendi nv. Oc sva gera þeir. oc reðr þegar scipino or konvngs legino. en Magnvs konvngr leggr nv sino scipi i lęgit. Oc þa er hvarirtveggio hafa vm bviz. þa gengr Haralldr konvngr a scip Magnvs konvngs með nocqvorom monnom. Magnvs konvngr bað hann vera vel cominn. Þat hvgðom ver sagþi[1] Haralldr at nv verim ver comnir meþ v(i)nom. en þo grvnaþi oss aþan vm hriþ hvart er mvndot sva etla. oc er þat satt er menn męla at braðgeþ er bernsca. oc viliom sva virþa frendi at þetta veri øscobragþ. Þa melti Magnvs konvngr. Þetta var ettarbragþ en eigi øscobragþ. þo at ec metta mvna hvat ec gaf yðr eþa hvat ec bannaþa. Ef þessi litli lvtr veri nv tekinn fyr lof mitt. þa mondi vera bratt annat. en alla sętt viliom vęr hallda er gor var oc allt þat er ver gafvm yþr. en þat sama viliom ver hafa af yþr er ver eigom scilt. Þa svaraþi Haralldr konvngr oc stoþ vpp. Þat er fornt mal at enn vitrari scyli vegia. Gecc a brot siðan oc aptr a scip sitt.

Oc i þvilicom viþrsciptom konvnga fannz þat á at vant var til at geta. oc gera sva at baþom licaþi vel. Kolloþo nv menn Magnvs konvngs at hann hefþi rętt at męla. en þeir er ovitrari voro colloþo Harálld i þesso nacqvat svivirþan. En Harallz menn sialfir melto þat at eigi veri scilt a aðra leiþ en Magnvs konvngr scyldi legit hafa ef þeir qvemi baþir senn til. en Haralldr veri eigi scyldr at leggia i brot ef hann kømi fyrr. oc tolþo þeir at Haralldr hefþi af þesso vel oc vitrliga. en þeir er verr villdo vm røþa tolþo at Magnvs konvngr villdi rivfa settina. oc hann villdi gera vsømþ oc rangt frenda sinom Haralldi konvngi. Oc þvilicar greinir gerþvz bratt a vmrøþvm manna.

[1]) hvgsagþi *Cd.*

oc hafa verit fleiri þeir lvtir er nocqvor grein hef(ir) a orþit með þeim frendom. oc heldo nv landino vm vetrinn. oc var friþr oc mikil gøzca i landino fyr arferþar sacer oc annarra lvta.

Vm rog Þorkels[1].

Sa maþr var borinn í rog við Magnvs konvng er var syslomaðr[2] hans oc het Þorcell dyðrill. oc var honom kent at hann hefþi eigi vpp greitt sva mikit af lanzscylldom sem hann atti. oc ferr Magnvs konvngr nv þangat a veizlo oc kømr a vvart. Konvngr var fiolmeþr. oc vissi Þorcell ønga van til. en konvngr for þvi sva at hann villdi at Þorceli yrþi veizlofoll. en þat fannz ecki á. oc toc Þorcell it bezta við konvngi. oc for veizla scoroliga fram. Konvngr var falatr. Oc einn dag er borþ voro brotto gecc Þorcell fyr konvng oc melti. Herra þyccir yþr nocqvot gaman at havggva oxn eþa hafra er slatra þarf til veizlonnar. Konvngr svarar[3]. Hvat mon varþa at ver reynim. Oc litlo siþarr cømr Þorcell þar oc leiddi eptir ser hafr einn oc fyr konvng. En konvngr stoþ vpp oc hio til hafrsens a halsinn. en sverþit beit litt. en þo var sva at ner þotti monnom kyniom viþ bregþa. þar hrvto or silfrpenningar nacqvarir. Konvngr varþ viþ þetta reiþr mioc oc melti. Þat er þo sannast i Þorkell at mioc villtv mic vvirþa beþi i smam lvtvm oc storom. oc er þetta gort til spotz viþ mic. Þorkell sagþi[3]. Eigi villda ec herra at þat sannaþiz er menn mela fyr þer at ec svika þic. Ec hefi nv verit meþ nocoorom konvngom oc þionat þeim af minni kvnnvstv. Fyrst með Olafi konvngi Tryggva syni er ec vnna mest allra manna. Siþan var ec meþ feþr þinom. oc mondi hann eigi þess til min geta at ec monda svikia son hans. Oc þa herra er ifir oss com riki Alfivo oc sv en illa olld er i vfriþi var hvers mannz fe. vgþa ec at eigi mynda ec fa gett konvngs eigna þessa er ver varþveittom oc vissom at þer attoð at retto at hafa. tocom þa þetta raþ fylldom hafrstocona af silfri oc fengom sva til gett at ver heldom feno. oc tac nv her herra landscylldir þinar. oc þicciomc ec eigi hafa mer i sioþ borit. Oc nv ser konvngr oc aðrir menn at þetta er mikit fe oc hann hefir drengiliga með farit sem van var at honom. oc þaccar konvngr honom nv oc qvaþ[4] eigi vilia at hann leti sitt vmboþ. qvaþ[4] osynt at þat myndi iafnvel scipat. oc ero þeir nv menn sattir. Þicciz konvngr sia at Þorcell mon *røgþr hafa verit fire lognar sakar. Þorcell var þa gamall maðr er *4 b þetta var.

[1]) *Overskriften sees ikke i Codex.* [2]) syrl^r^om *Cd.* [3]) s. *Cd.* [4]) q. *Cd.*

Fra Magnvsi konvngi.

Sva barsc at eitt sinni at einn mikill maþr oc nacqvat alldrønn gek fyr Magnvs konvng oc bað ef hann villdi gefa honom fe nocqvot með þvi at hann var callaþr maþr milldastr. Hvat vanda er mer a við yðr segir[1] konvngr. Maðrinn svarar[1]. Ecci herra vilgis mikill nema fire konvngdom yþarnn. Konvngr biþr taca halfa morc vegna oc fa honom. Þa melti sia maðr. Vel er þetta gefit herra. en til meira hvgða ec a Hlyrscogs heiþi. Konvngr melti. Ertv sa maþrenn er mer gaft raþit. Hann let at sva veri. Konvngr melti. Þigg af mer þa hring. oc dro af hendi ser oc villdi fa honom. En hann melti. Konvngliga er gefit herra segir[1] hann. en eigi berr mer navþsyn til at þiggia. oc dro af hendi ser .iii. hringa agetliga. oc vilda ec herra at þer þegit at mer þessa hringa. oc lavna ec yðr þat hverso vel oc litillatliga þer tocot raþin. er ec gaf yðr nacqvat meþ beryrþom. en ec hafða lengi verit með feðr þinom i hernaði. oc vnna ec honom sem sialfom mer. oc nv heyrþa ec margan dag þitt nafnn. oc fystomc ec þvi til þin at vita hverso mikit þv hefþir af hans scaplyndi. villda ec vera i þinni vinatto oc synir minir. en fe scortir mic ecki. Konvngr toc bliþliga hans malom. oc let honom heimillt myndo vera sitt vinfengi. oc qvaþ hann í morgom lvtom þess macligan at sva veri. oc scilia þeir vel oc sømiliga sem gliclict var.

Fra þvi er Magnvs konvngr gaf Ormi iarlldom.

Þar af ma noccot marca gefo oc gøzco Magnvs konvngs. at sva barsc at eino sinni er þeir Sveinn iarl borðvz at sva nęr var styrt Sveini iarli at hann hliop fyr borð oc a scip þess hofþingia Magnvs konvngs er Ormr het oc var son Jngibiargar dottor Haconar iarls. oc bað Sveinn hann Orm griþa ser til handa. oc Ormr qvez mvndo gefa honom grið. Oc þat var bratt sagt Magnvsi konvngi sem glicligt var. oc spurþi konvngr Orm hvi honom yrþi þat fire. Hann svaraþi. Herra þat var annat happit mest. þat fyrst at hialpa[2] þer viþ ef þess þyrfti. oc þetta þvi nest. Konvngr melti. Kom þer ecki þat i hvg at her myndi min reiþi a liggia. Hann sagþi[1]. Ecki var þa firir þvi set herra. Nv scolom ver oc lavna þer segir[1] konvngr sem oss þiccir vert. Gaf honom siþan iarlldom oc kallaþi hann goþan dreng. Oc er þvi fra þesso sagt at þar ma marca af. hve vlict þat var oþrom monnom at snva sva dyrliga til. at virþa meira manncavpit. en hitt þo at ovingan veri þeira í milli.

[1]) s. *Cd.* [2]) hliapa *Cd.*

Fra greinum konvnga.

Sva er fra sagt. at vm alla þa menn er mycþvz til Magnvs konvngs. þeim var hann ollom linr. en hinom er i mot brvtvz þeim var hann grimmr. Þrandr het maþr vpplenzcr[1] frendi Calfs Arna sonar. maþr friþr oc avþigr. Magnvs konvngr for a veizlor vm Vpplond oc atti þar þing viþa. oc sagþi a þingonom at hann villdi ollom fyr gefa þat et micla mal er com til foþor hans. ef menn villdi nv til hans vikiaz með astvð oc alhvga. Þa er þess við getið at Þrandr stoþ vpp a þingino a svaraþi konvngs ørendi oc melti. Herra sagþi[2] hann. kvnnict er monnom þat at frendr varir voro ovinir yþarra frenda. en ver hofom ecki við verit þav en miclo tiþindi er þer hafit viþ hataz frafall favþor yþars. oc var ec þa eigi i landi. en til þin viliom ver vel gera. oc reyna villda ec litillęti þitt i einom lvt. ec villda at viþ sciptim ifirkleþom. Konvngr svarar oc qvez þat gera myndo at viso. Þat var pellzscickia dyrlig er konvngr hafþi af honom. scipto þeir oc vapnom eptir bøn Þrandar. oc var þetta eigi minni mvnr. Siþan bavþ Þrandr konvngi til veizlo. oc toc hann þvi vel. oc hefir konvngr goþa veizlo at Þrandar.

Oc er noccor stvnd liþr fra veizlonni. þa spurþi Haralldr konvngr þetta. þotti Þrandr bratt hafa a litit oc synt sic i þvi at hann vildi meira soma gera Magnvsi konvngi en ser. oc licar honom illa. oc leggr til Þrandar mikinn oþocca. Sveinn gerzci het maþr. hann com i land með Haralldi oc hafþi þegit af honom nocqvot len. var hann oc bvinn til slics sem Haralldr villdi gera lata. hann var mikill fire ser. Nv sendir Haralldr konvngr Svein a Vpplond með .xii. mann. þeir hofþo allir svort kleþi. oc letoz vera mvnkar. como snimma vm morgon a bø Þrandar. Þar voro menn a acre i þrimr stoþom. spurþi Sveinn þa menn er hann hitti fyrsta hvart Þrandr veri heima. Þeir sogþo[2] at hann veri eigi heima. Siþan foro þeir oc hitto aþra acrmenn. oc spvrþi[2] Sveinn ens sama. oc leysto þeir slict or sem enir fyrri. Þa melti Sveinn viþ menn sina. Þetta mal ferr kynliga. þeir segia allir eitt til. en mer þiccir sva sem þeir myni eigi satt segia. nv mvno ver reyna til framarr viþ þessa menn. En þetta voro feþgar .ii. Þeir taca nv enn yngra mannenn oc hyþa vm stvnd. þangat til er þeir segia at Þrandr er heima. Oc þa bar sva til er þeir hyddo vercmenn at Sigurðr fostbroþir Þrandar gecc vt oc ser þetta. kømr inn aptr oc segir Þrandi at menn voro comnir þar í mvnkacleþom oc borþo mann a acrinom. Þeir mvnv biþia segir[2] Þrandr til heilagra staþa. Vera ma þat segir[2] Sigvrþr. en kynliga þickia mer þessir

[1]) vtlenzcr *Cd.* [2]) s. *Cd.*

mvnkar hatta. Þat cann oc vera segir Þrandr at þat se niosnarmenn. oc scolo ver nu gera til ravn. Her coma þeir bratt a bøinn. oc ef þeir ero mvnkar. þa mono þeir ganga hingat til scemmonnar oc biþia fiar. en ec mon mela at þeir gangi inn. oc biþi þess er meirr mornar. oc ef þeir ero niosnarmenn mvno þeir eigi þat vilia. oc mono þeir bera at hvsino konvngs lyccil. en ec a her iarþhvs. oc mon ec þa þangat ganga. en þess er annarr endi i scalanom. en þv scallt stiga upp at hurþarbaki. en ec get at þeir gangi allir inn hverr sva sem til er scipat. oc ef sva verþr þa scalltv sciotaz vt oc reca aptr hvrð. oc þar mon ec þa coma. oc metti vera at eigi ettim viþ þa siþr vald a þeim. en þeir a ocr. Þetta gengr eptir sem Þrandr gat at þeir coma a bøinn. oc snva þeir at scemmvnni oc biðia fiar. oc er þeir Þrandr leto seint vpp hvrþina. var firir rent littat locum. þa melti Sveinn at þeir myndi bera at konvngs lykyl ef eigi veri vpp lokit. Kappsamliga fara mvnkar þessir segir Þrandr. oc viliom ver heldr lata vpp hvrþ en brotin se. Sveinn scipaþi til vm inngongona. oc baþ vti vera svma. en þat er sem ecki męli. oc ganga allir inn. En siþan comz Sigvrþr vt hia þeim oc recr aptr hurþina. oc þa com Þrandr þar. oc ero þeir Sveinn nv allir a hans valldi. Siþan letr Þrandr hyþa þa alla foronavta oc letr þa hafa scapnaþar ørendi. oc fara þeir brot siþan. en Svein sialfan letr hann vera eptir með ser vel haldinn. en hann var þo hlioþlyndr oc þetti vistin verri en var.

Oc þetta spyrr Haralldr konvngr. oc licar honom allþvngt. Magnvs konvngr spyrr oc oc licar honom meginvel tiltekia Þrandar. oc gørir nv ferþ sina a Vpplond meþ liþi miclo. oc komo viþ seoga noccora í nand bygðom Þrandar. oc dvalþiz þar oc villdi reyna hvat Þrandr tøki til. Nv var sagt Þrandi at liþ mikit var comit at bø hans. oc hyggiom ver at vera myni Haralldr konvngr. oc þegar samnar Þrandr ser liþi oc sendir orþ vm alla bygþ er i nand var. oc allir voro bvnir at veita honom. sva var hann vinsęll viþ bøndr. oc com þar saman mikit liþ oc vel bvit. Nv er sagt Magnvsi konvngi at Þrandr hefir fiolþa liþs oc bvit sem til bardaga. Oc þa melti konvngr. Ec veit hvi vm gegnir. geri nv menn til bøiarins oc segi at þetta ero friþmenn. Oc er þeir Þrandr vito hvat titt er kastar þar hverr niþr sinom vapnom sem þa var hann cominn. oc gengo i moti Magnvsi konvngi með fagnaþi. oc toc konvngr þar veizlo. Nv sagþi konvngr Þrandi at Haralldr konvngr hafþi þvngan hvg a honom. oc hann mondi þar eigi mega viþ halldaz. oc byþr honom til sin. en konvngr mondi scipa iarþir. Oc (er) þetta raþa tekit at Þrandr

ferr til Magnvs konvngs oc er með honom. en Haralldr konvngr sitr vm hann oc vildi na honom. en eigi gøraz føri a þvi berliga. Oc er vara toc melti Magnvs konvngr viþ Þrand* at honom þiccir vm vsynt * 5 hvart hann fer halldit hann innanlandz fyr Haralldi. Hefi ec nv latit scip bva til handa þer af lavnvngo oc vil ec at þv haldir vt til Grønlandz. Sva er nv til etlat. oc sva mikinn va(v)rþ helldr konvngr a honom. at hann sialfr fylgir Þrandi til scips. oc scilsc sva viþ hann. at þeir lata fra landi. Oc er þeir Þrandr logþo vt vm eyiar oc hofþo nęr nysciliz við Magnvs konvng. þa er þar firir Haralldr konvngr oc leggr at þeim oc tecz þar bardagi. Oc nv ihvgar Magnvs konvngr oc þiccir eigi orvent at hann hafi of snemma við scillz. oc þiccir við raðgan vm at eiga þar er frendi hans er. oc leggr nv til aptr oc ser at þeir beriaz. taca nv atroþr harþan. oc vill hann veita Þrandi. Oc er hann ser atroþr Magnvs konvngs. þa leggr hann þegar fra. oc sciliasc þeir nv. Ferr Þrandr or landi sem etlat var oc vt til Grønlandz oc er þar nockora vetr. Konvngar ero nv baþir i landi oc verþr mart til svndrþyccis með þeim sem optliga ma heyra er fra þeim er sagt.

Fra konvngum.

Nv er fra þvi sagt at bvondom þiccir Haralldr konvngr heimta scatta at ser helldr frecliga eþa landscyldir er hann heimtir ser til handa. oc þiccir þvngt vndir at bva. en allir menn vnna meira Magnvsi konvngi oc vildo helldr honom greiþa. Oc a eino þingi var mart vm røtt. var Haralldr konvngr þar oc beiddiz alaga. Enn Einarr þambarscelfir verþr þess varr. oc segir Magnvsi konvngi. oc mon þer vant verþa at geta til rikissins fyr Haralldi konvngi. segir flardratt hans oc liþs. En konvngr qvez etla at vera mon qvittr manna oc ovina mal. at Haralldr myni ser meira eigna af riki en hann a at retto. Ec mon forvitnaz segir Einarr hvat titt er. Oc nv er þingit er sett sem fyrr var sagt. þa com Einarr þar meþ .lx. manna oc hafþi verit aðr með eckio nacqvarri rikri er Ingibiorg het. oc fecc hon honom liþit. Þar stoþ vpp einn gamall maþr a þingino er Toki het oc melti. Þat hofvm ver heyrt segir hann ef maðr beiþiz konvngs nafns oc se annarr aðr i landi oc til konvngs tecinn a Eyraþingi. etlom ver þat at sa mon mest valld a oss eiga þegnom sinom. vil ec þess biþia at ver biþim allir orþa Magnvs konvngs oc gerim hans soma vm alla lvti. Einarr stoð vpp oc þaccaþi honom orþ sin. oc ollom þeim bvondom er þingit sotto oc Magnvsi konvngi vildo mestan soma gera. Þa melti Haralldr konvngr. Hatt berr

þv nv hialminn Einarr. oc mioc synir þv þic í motgongo viþ mic nv sem fyrr. oc goþr veri sa dagr er þinn ofsi steypiz. oc sva sem nv ertv hofþi heri en aþrir. scyldir þv bratt hofþi legri. Þeir scilþo nv þingit viþ sva bvit.

Nv er þat fra sagt at þeir konvngar Magnvs oc Haralldr voro baþir at einni veizlo. oc veitti sa maðr er Aslacr het. Sat Magnvs konvngr oc sumir hans menn vm pallinn. en Haralldr konvngr sat a langpallinn annan. en Þorir broþir Magnvs konvngs sat a annan pall gegnt Haralldi konvngi. Þorir var maþr famalogr oc ecki orþhittinn. Haralldi konvngi þotti svivirþing at sitia fyr hans adryccio oc qveþr þetta at honom Þori

Þegi þv Þorir
þegn erþv ogegn
heyrþa ec at heti
Hvinngestr faþir þinn.

Þorir var maðr scapmikill oc þotti honom illr qviþlingrinn. oc reiddiz hann mioc. en þottiz engv kvnna at svara. oc beit a hann mioc. oc var hann vkatr. Einnhvernn dag hittaz þeir brøþr oc Magnvs konvngr. oc spurþi konvngr. Hvi ertv sva hlioþr broþir oc okatr. Þorir segir honom[1] sem farit var. oc qvez ill þiccia flimton Harallz oc hrop hans. en qvez engo kvnna svara. Konvngr melti. Ec set þar raþ í mot. qveþ þv þetta i mot at honom ef hann castar a þic.

Gørþi eigi sa
garð vm hestreþr
sem Sigurþr syr
sa var þinn faþir.

Oc vm morgoninn eptir er þeir fvnndvz Þorir oc Haralldr konvngr. oc kastar konvngr a hann sem hann var vanr iafnan. Þorir þegir nv eigi við. oc qveþr i moti þat sem honom var til kent. Haralldr konvngr reiddiz viþ. oc bra sverþi oc villdi havggva til Þoriss. En Magnvs konvngr hleypr til oc biþr þa hetta. oc þicciz þo vita at eigi er vist at hlyþi at Þorir siti lengr gegnt Haralldi. oc scipar hann honom nv it nęsta ser. Oc nv er røtt vm siþan mal konvnga þat sem Einarr forvitnaþiz a þingino oc vm vma þann er lec at Haralldr myndi taca vilia frecara en maldagar stoþo til. oc var þar vitnisbvrþa til leitat. oc er sagt at Aslacr sa er veizlona veitti beri vitni með Haralldi konvngi. Oc er Magnvs konvngr heyrþi þat þa melti hann. Vist villda ec at þeim yrþi þvi misraþit ef ec mętta raþa er livgvitnin bera í moti mer. Oc scilþv at þvi sinni.

[1]) k'm *Cd.*; *feilskrevet for* h'm *d. e.* honom.

Fra Þorsteini Hallz syni.

Sva er sagt at eitt sinni er Þorsteinn Hallz son com or cavpferþ af Dyflinni. oc var þat ecci at konvngs vilia ne leyfi er hann hafþi farit. sva oç hofþo þeir eigi golldit landavra ær gialdkerinn atti at heimta. oc heimt hafþi hann. en Þorsteinn lezc eigi scyldr at gialda er hann var konvngs hirþmaðr. oc þottiz heimillt eiga oc vm þa .xiiii. menn er honom fylgþo at gefa vpp gialdit. oc varþ fyrir þvi eigi fast eptir gengit. Hann for vt vm svmarit oc til bvs sins. Konvngr spyrr þetta allt oc letzc veitt myndo hafa Þorsteini sialfvm landavra enn eigi monnom hans. qvez oc ecki mvna[1] at hann hefþi þvi heitit. en qvaþ ser hitt þiccia þo meira vert er hann toc Dyflinnar (ferþ) a sic. sva at hann hafþi ecki konvngs leyfi til. oc gerir nv Magnvs konvngr Þorstein fyr þetta vtlagan. oc lezc sva scolo leiþa oþrom lagabrotið þo at mikils se verþir. Oc annat svmar com Þorsteinn vtan oc hefir stoðhross ageta goþ. como norþr i Þrandheim. oc stygþvz menn nv við Þorstein fyr sakir vmmęla konvngs. sat hann iafnan einn i herbergi með sinom monnom. Stoþhrossin voro i haga fyr ofan bøinn a Ilovollom. for Þorsteinn þangat til at sia. Þeir voro þa i bønom feþgar[2] Einarr oc Einriþi. Oc einn dag gengr Einarr vm bøinn oc vt a Ilovollo. cømr at hrossonom oc ser oc lofar mioc. oc er þeir etla brot at snva oc røþa vm með ser hverr eiga myni hrossin. þa cømr Þorsteinn at oc heilsar Einari. oc spyrr ef honom þicci goð hrossin. en hann svarar oc qvez vel alitaz. Þa vil ec at þv þiggir segir Þorsteinn. En Einarr letzc eigi þiggia vilia. Þat veit ec segir Þorsteinn at þv mont þiggia giafar at slicom sva monnom. Satt er þat segir Einarr. en mikit liggr nv a þino mali. oc beriom ver nv þar avgom i. Sva verþr þa at vera segir Þorsteinn. Oc sciliaz nv. Oc litlo siþarr gec Einriði at sia hrossin. oc lofaþi mioc. oc spyrr hverr eiga myndi. qvaþ eigi set hafa venligra hest. Þorsteinn cømr þa at oc heilsar honom vel. oc segir at hann vill giarna at hann þiggi hrossin. Einriþi toc viþ oc þaccaþi honom giofna. Oc nv sciliaz þeir. Oc er þeir feðgar finnaz segir[3] Einarr at mikit mondi hann til hafa gefit. at Einriþi hefþi eigi tecit viþ hrossonom. Einriþi svarar. qvez þat ecki sva synaz. qvaþ þiccia gott manncavpp i manninom. Einarr segir. Eigi veiztv allgloct capp fostra mins Magnvs konvngs. ef þv etlar þat avðsott at settaz við hann. en þo montv mega þat.

Einriþi byþr Þorsteini til sin. oc for hann þangat oc sitr et nesta Einriþa vm vetrinn i goþo ifirleti. Magnvsi konvngi licar þvngt.

[1]) mina *Cd.* [2]) føþgar *Cd.* [3]) s. *Cd.*

oc mela menn þat fyr honom at eigi se allsømilict. sva micla sem hann gerþi þa feðga yfir ollom Þrandheimi at nv scyli þeir halda þa menn. er lagabrot-gøra oc hann hefir reiþi a[1]. Konvngr svarar þeim fam orþom. Þat er fra sagt at Einarr let ser fatt vm finnaz vm Þorstein vm vetrinn. oc segir at Einriþi mon goða sętt bioþa fyr hann. oc qvaþ þetta nv ecci til sin coma. Þeir feðgar drvccv iafnan iol með Magnvsi konvngi. oc segir Einriþi foþor sinom at hann mon enn sva gera. Þv røþr segir Einarr. en heima mon ec sitia. oc raðligra syniz mer at þv gerir sva. Eigi bysc Einriþi at siþr. oc Þorsteinn meþ [honom oc][2] voro saman .xii. oc komo a einn litinn bø. oc voro þar vm nottina. Oc vm morgoninn hafþi Þor-
* 5 b steinn seþ vt oc [com inn][2]* oc sagþi[3] Einriþa at menn riþo þar at garþi. oc er allict feðr þinom. Oc sva var. cømr Einarr þar oc melir til Einriþa. Allkynlig er þin etlon. søkia heim Magnvs konvng. oc Þorsteinn meþ þer. far heim heldr a Gimsar. en ec mon hitta konvng. oc mon ec allz viþ þvrfa at settir verþi tecnar. en ec cann hvarnntveggia yccarnn konvng. at ecki mondot it sva stilla yccrom orþom at þat mondi hlyþa. oc er mer ecki þa betra vm at røþa.

Sva gera þeir nv at Einriþi ferr heim. en Einarr cømr til bøiarins. Konvngr tecr viþ honom bliþliga. hiala mart. sitr Einarr et nęsta konvngi. Oc enn .iiii. dag iola vecr Einarr viþ konvng vm malit Þorsteins. oc letzc villdo sęttom viþ coma. oc callar gott manncavp i Þorsteini. qvaþ ecki vilia til spara. Konvngr segir. Ecki þvrfv viþ vm þat at røða. mer þiccir mikit at gera þic reiþan. Hęttir Einarr þesso. oc er konvngr þegar catr er þeir tala annat. Liþr nv til atta dags. þa vecr Einarr oþro sinni et[4] sama mal. oc ferr a somo leið. Oc cømr enn .xiii. dagr iola. Þa biþr Einarr at konvngr taki sęttom. oc vetti ec segir hann. at þv monir virþa orð min til þess. Konvngr segir. Ecki er þar vm at tala segir hann. oc kynlict þicci mer er þer heldvt þann mann er ec hafþa reiþi á. Ec etlaþa segir Einarr. at þer mondot stoþa min orð vm einn mann. oc þina virþing viliom ver gera i ollo. oc sva þicciomc ver iafnan gort hafa. oc var þetta meirr Einriþa rað en mitt. en þvi trvi ec at mikit mon a liggia fyrr en hann se drepinn. oc em ec þa herra vannt við cominn. er þit eigvt saman sonr minn oc þv. oc villtv eigi taca fe fyr Þorstein. oc beriaz helldr viþ son minn en eigi mon ec þo beriaz moti þer. oc eigi þicci mer þv nv mioc a þat minnaz er ec sottac þic avstr i Garþa oc styrcþac riki þitt oc gørþvmc fostrfaþir þinn. hygg ec at þvi hveria stvnd. hverso ec mac þina sømþ

[1]) h' *d. e.* hann *Cd.* [2]) [ ] *Hul paa Pergamentet.* [3]) s. *Cd.* [4]) en *Cd.*

mesta gøra. en nv scal ec fara a bravt or landi oc veita þer alldri siþan. mvno svmir menn mela at þv vinnir þer litit i þesso ollo saman. Einarr sprettr nv vpp reiþr oc snyr vtar eptir hollinni. Konvngr riss vpp oc eptir honom oc leggr hond a hals Einari oc melir. Kom heill oc sell fostri segir hann. þat scal alldregi verþa at occra vinatto scili. oc tac mann i friþ. sva sem þer licar. Oc sefaz Einarr nv. en Þorsteinn er i settom við konvng.

Fra konvngom.

Nv er getiþ eitthvert sinn er konvngar baðir sato i einni holl ifir matborþom. at þar var þa cominn Arnorr[1] iarlascald oc hefir ortt sitt qveþi vm hvarnn þeira. oc þa er scaldit bręddi scip sitt. þa coma sendimenn konvnga oc biðia hann ganga at føra qveþin. Hann for þegar. oc þo ecki af ser tiorona. Oc nv er hann com at stofonni. þa melti hann við dyrvorðo. Gefit rvm scaldi konvnga. Gek inn siþan. oc firir þa Magnvs konvng oc Haralld konvng oc melti. Heilir allvalldar baþir. Þa segir[2] Haralldr konvngr. Hvarom scal fyrr føra qveþit. Hann segir[2]. Fyrr enom yngra. Konvngr spyrr. Hvi hann fyrr. Herra segir[2] hann. þat er męlt at braðgeþ verþa vngmenni. En þat þotti hvaromtveggia virþiligra. er fyrr var qveþit ført. Nv hefr scaldit vpp qveþit oc getr i fyrsto i qveþino iarla fyr vestan haf. oc yrkir vm ferþir sinar. Oc er þar er comit. þa melir Haralldr konvngr til Magnvs konvngs. Hvat sitr þv herra ifir qveþi þesso. þo at hann hafi ort vm ferþir sinar eþa iarla i eyiom vestr. Magnvs konvngr segir[1]. Biþom enn frendi. mic grvnar aðr en lokit se at þer þicci lofit mitt ørit mikit. Þa qveþr scaldit þetta.

Magnvs hlyððv til mattigs oþar
mangi ueit ec fremra annan
yppa raþomc yðro cappi
Jota gramr i qveþi flioto.

Høcr rettr ertv Horþa drottinn
hverr gramr er þer storo verri
meiri verþi þin en þeira
þrifnvðr allr vnndz himenn rifnar.

Þa melti Haralldr konvngr. Lofa konvng þenna sem þv vill segir[1] hann. en lasta eigi aþra konvnga. Oc nv qveþr scaldit it sama sitt. kømr vpp þetta ørendi.

Otti kvnnvð elgiom[3] hętta
øþi veþrs a scelfþan grøþi
fengins gullz eþa føþit ella
flestan alldr vnd drifno tialdi:

lican berr þic hvossom havki
hollvinr minn i lypting innan
alldri scriþr vnd fylki fręgra
farlict eiki visvndr snarla.

[1]) ARNOR *Cd.* [2]) s. *Cd.* [3]) elglom *Cd.*

Eigi letvþ iofra bagi
yþro nafni mannkyn hafna
hvarki flyrþo hlenna þreytir
hyr ne malm i broddi styriar:
hlvnna er sem ravþvll renni
reiþar bvningr vpp i heiþe
hrosa ec þvi er herscip glęsir
hlenna dolgr eþa vitar brenni.

Þa svaraþi Haralldr konvngr. Allacafliga yrkir sia maþr. oc eigi veit ec hvar cømr.

Mavnnom litzc er milldingr rennir
meita hliþir sęvar' sciþi
vnnar iamt sem osamt renni
engla fylki himna þengils.
Eyþendr fregn ec at elsca þioþir
inndrott þin er hofþ at minnom
grøþi lostins gvþi it nęsta
geima vals i þessom heimi.

Oc nv eptir þetta þa er qveþino er lokit. hefr scaldit vpp Harallz qveþi. oc heitir þat Blagagladrapa. gott qveþi. Oc er draponni var lokit. þa var Haralldr konvngr spurðr hvart honom þøtti[1] betra qveþit. En hann sagþi. Sia kvnnom ver hverr mvnr qveþanna er. mitt qveþi mon bratt niþr falla oc engi' kvnna. en drapa þessi er ort er vm Magnvs konvng mon qveþin meþa(n) Norþrlond ero bygð. Haralldr konvngr gaf skaldino spiot gvllrekit. en Magnvs konvngr gaf honom þa fyrst gvllhring. oc nv gecc hann sva vtar eptir hollinne. at hann dro gvllhringinn a falinn spiotzins oc melti. Hatt scal bera hvaratveggio konvngs giofna. Þa melti Haralldr konvngr. Kom sia til nacqvars longom orþinn segir hann. Þvi hafþi scaldit heitit Haralldi konvngi at yrkia vm hann erfidrapo ef hann lifþi lengr. Magnvs konvngr gaf honom siþan knorr með farmi oc gerþiz mikill astvþarvinr hans.

Heilreþi Harallz konvngs.

Sa lvtr barsc at vm son einnar gofograr cono at hann misti minnis sem hann veri hamstoli. Moþir hans com a fvnd Harallz konvngs oc bað hann leggia til noccot rað. Konvngr segir. Hitt Magnvs konvng. eigi veit hann ser betra i landino. oc þat mon hollt oc heilt er hann leggr til. Hon ferr a fvnd Magnvs konvngs oc biðr hann leggia til hialpręþi. Hann segir. Hittir þv Haralld konvng. Hitta ec segir hon. hann visaþi mer til yþar. Oc segir hon vmmeli hans. Magnvs konvngr svarar. Engi maðr er Haralldi konvngi vitrari i landi þesso. oc mvn hann kvnna rað til at leggia ef hann vill. Siþan ferr hon oc hittir annat sinni Haralld konvng. oc segir honom

[1]) þt̄ti *Cd.*

vmmeli Magnvs konvngs. Haralldr melti. Til scal nv oc nacqvat leggia. sia þicciomc ec hvat syni þinom er. hann er dravmstoli. en þat hlyþir øngvm manni. oc er ecki øðli til þess at menn dreymi ecki. oc at þat megi hlyþa. Gacc nv þar til er Magnvs konvngr hefir tekit lavgar. oc lat sveininn svpa af handlavginni. siþan lattv hann syngia. oc þo at hofga slai a hann eþa geispa þa lattv hann eigi na at sofna. en eptir þat far þv með hann þangat er konvngr hefir hvillt. oc lat sveininn þar sofna. oc meiri van at honom birtiz dravmr. Nv ferr hon sva með ollo sem henni var til kent. oc søfr sveinninn vm hriþ. oc þa er hann vacnaþi hlo hann oc melti. Dreymþi mic nv moþir. at konvngar kømi at mer Magnvs konvngr oc Haralldr konvngr. oc melti i sitt eyra mer hvarr þeira. oc melti þetta Magnvs konvngr. Ver þv sem beztr sagþi[1] hann. en Haralldr konvngr melti. Ver þv sem nęmstr oc minngastr. En þessi sveinn varþ siþan merkiligr maðr oc dvgþi honom sia lecning er Haralldr hafþi til gefit. Þessa viso orti Magnvs konvngr.

Margr qveþr ser at sorgom
sverþrioþr alinn verþa
vggi ec allitt seggia
otta bvkarls dottor.
enn ef einhver bannar
elldgefn fyr mer svefna
vist velldr siclings systir
svinn andvoco minni.

Fra Magnvsi konvngi oc Margreto.

Lendr maðr agetr bio i Vic austr. hann het Þrandr. bør hans er nefndr a Stoccom. hann atti dottor er het Margret. hon var qvenna vitrvst oc vęnst. oc gørþiz mikit orþ a vm þat viþa hennar vascleic. Sigurþr het maðr er kallaþr var konvngs frendi. oc hafþi syslo scamt a brot fra Þrandi. hann var venn maþr oc scyldr mioc Magnvsi konvngi. Þess er viþ getið * eitthvert havst at boð fiolment var * 6
at Þrandar. oc komo þar saman margir bøndr. Þat var vanði Þrandar at hann qvaddi dottor sina naliga at ollom malom. Oc einn dag veizlonnar voro menn vti staddir a havgom noccorom þar sem viðsynt var oc hoiþo margsconar leica. oc er a leiþ daginn. sa þeir scip eitt. þat var glesiliga bvit[2] meþ spanom oc veþrvitom alscialdat allt með stofnom.[3] oc er þat nalgaz inn at bønom þa sø þeir at þat var scipat voscom monnom. oc hofþo cvrteisligan roþr. oc er nv vmrøða mikil hverir vera mono. Þrandr ferr a fvnd dottor sinnar. oc segir[1] henni þessa nylvndv. vitom ver nv sengar vanir Magnvs

[1]) s. *Cd.* [2]) bvinn *Cd.* [3]) stopnom *Cd.*

konvngs. en þo sciliom ver þat at þetta mono vera tignir menn. Hon svarar.[1] Þat veri þo vvent segir[1] hon. at Magnvs konvngr myndi vera. oc kynnim ver micla þocc at hans qvama frestaþiz hingat. Þrandr segir.[1] Hvi melir þv þetta. þars allir menn leggia astvð til hans. oc scolo ver honom vel fagna. Þv røþr þvi segir hon. en et sama hefi ec hvgboþ her vm. at mer þiccir betr at hann comi eigi. Scipit com i legit oc ganga menn at moti. oc var þar cominn Magnvs konvngr. drifa menn til bøiarins. oc þar bvinn inn mesti fognoþr. Konvngr er catr oc veitir þessi enn lendi maþr honom með fvllri avlvþ. Oc er konor ganga i scalann. þa gecc Margret firir oc qvaddi ecki konvng. En konvngr spurþi Þrand hver sv veri en friþa kona er firir gecc. Þrandr segir[1] at sv var dottir hans. Konvngr melti. Oc ecki vill hon oss qveþia. vist letr hon vel. enda er hon friþ cona. oc hia henni vil ec reckia i qveld. Eigi samir yþr þat herra segir[1] Þrandr. Þat mon fram fara segir[1] konvngr. Þrandr segir[1] dottor sinni etlon konvngs. en hon qvaþ ser þat ecki a (v)vart coma. oc veit ec segir[1] hon at konvngr bysc við þvi eino vm. er i moti er minom vilia. oc þicci mer þat þvngt at leggia fyrst ast við hann. oc tyna honom bratt. Þessi orþ henna(r) segir[1] Þrandr Magnvsi konvngi. en hann svarar. Ecki em ec kendr viþ vdrengscap af flestom monnom. en bvasc ma sva vm at henni verþi gefa at þesso. oc engi hefindi mono a oðro verþa en ec raða fyrir. Oc er Þrandr ser hvar comit er. þa letr hann bva eina scemmo vandliga. oc er þar gør reccia. oc var henni þangat fylgt siþan. en ecki scyldi þa vera fleira manna. Hon var okát mioc. Þannoc var til farit. at hvsit var tvidyrt. oc er hon la þar ein. þa var qvatt annarra dyranna .ii. oc et .iii. sinn gecc vpp hvrþin. oc gengr þar inn maðr oc hefir hott a hofþi. oc spurþi ef þar veri noccot manna. Hon svarar øngo. en sa maþr leitar þa til rekionnar oc gripr þar a henni oc melir. Hyggr þv illt til raþa við konvnginn. Vist er þetta ecki at mino raþi segir hon. Villdv eiga við mic cavp þa segir[1] hann. at ec coma þvi a leiþ at konvngr eigi ecki viþ þic þat er þer mislici. oc vil ec þa eiga vald ifir þer. Þat etla ec segir[1] hon at helldr vilia ec þat. Þa er vel sagþi hann. Hann tøcr siþan a briosti hennar. oc varþ henni viþ callt noccot. oc mercþi hana ser. oc melti. Þa er konvngr cømr í reckiona hia þer. seg þv honom at þv hafir (set) Sigurð frenda hans. oc vitom þa hvers hvgar honom ler. sva mon ec til snva at eigi mvn meira við þurfa. Maþrinn gecc i brot eptir þetta. oc konvngr com litlo siþarr. Oc er hann var i reccio comenn hia henni. biþr hann menn i brot ganga oc siþan snysc hann til hennar oc melir

[1]) s. *Cd.*

viþ hana bliþliga. oc qvez etla at hann scyldi eigi litinn soma gera til hennar. ef hon villdi viþ hann sǫma. Hon svarar. Þat er með noccorri hętto at sva dyrligr maþr sem þv ert oc vel at þer. þa scaltv þat vita at ec hefi set Sigvrþ frenda þinn. Konvngr svaraþi þa reiþvliga oc spratt vpp. Eigi mon þa hǫfa segir hann at byggva þessa[1] recciona. Gengr vt siþan oc þar til er Þrandr svaf inne. oc berr a loptit. Þrandr gecc til dyranna. oc ser þegar at konvngr er reiþr mioc. oc spurþi hvat veri vm at vera. Þat er mer tiþast segir konvngr at farit se eptir Sigvrþi. Þegar fęr Þrandr menn til þess. oc melti konvngr (at) þeir scyldi sva segia honom. at hann mondi fara verþa hvart er hann villdi eþa eigi. Sendimenn fara oc koma a fvnd Sigurþar. oc biðia hann bvasc sem tiþast oc fara með þeim. segia honom frecliga orðsending konvngs. Hann letzc sva gera myndo. oc qvaz venta at sia mondi goð verþa hans for at hitta þvilican frenda sinn sem konvngr var. Ferr Sigurþr með þeim oc finnaz þeir konvngr. oc var konvngr reiþr mioc oc spurþi hvar fvndi þeira hefþi saman borit oc Margretar. Sigvrþr svarar.[2] Verit hefi ec at veizlom herra segir hann með Þrandi. oc hefi ec set hana. en talat fatt við hana[3]. en vm þat em[4] ek bvinn at sveria. at engi scipti hefi ec viþ hana att. Þa let konvngr Margreto þangat calla. oc spurþi hana inniliga hve farit hefir. oc segir hon nv vm qvamo mannzins oc hans tillavgor oc sva markit. Konvngr melti. Lat mic sia þat marc. Hon gørir sva. oc er konvngr sa briostit. þa syniz þar þvi licast sem legi a silfrpenningr. Þa melti konvngr. Er sva farit segir[2] hann. at faþir minn vill eigi at ec tøka þessa kono til lags viþ mic. faþir minn hefir sa maþr verit. oc þvi varþ mer sva mikit i scapi oc sciott a litit. at gvð oc enn helgi Olafr konvngr villdi eigi þetta. oc scaltv nv Sigvrþr fa þetta rað. oc þar með mina vinattv. Oc nv for þetta fram sem konvngr melti. at Sigurðr fecc Margretar. oc gerþiz hann ricr maðr oc goþr drengr. Hon þotti oc agetlig kona at viti sino oc morgom goþom lvtom. En konvngr for i brot er veizlo var lokit. sva sem hann atti ferþir til. oc lycr þesso sva.

Fra Hreiþari heimska.[5]

Þorþr het maðr. hann var Þorgrims son Hreiþars sonar þess er Glvmr va. Þorþr var litill maþr vexti oc venn. hann atti ser broþor er Hreiþarr het. hann var liotr maþr oc varla sialfbiargi fyr viz

[1]) þetta *Cd.* [2]) s. *Cd.* [3]) h' *d. e.* hann *Cd.* [4]) hefi, *med Antydning til Rettelse, Cd.* [5]) *Overskriften kan nu ikke længer sees i Codex.*

socom. hann var manna fravastr oc vel at afli bvinn oc hogverr i scapi. oc var hann heima iafnan. en Þorþr var i forom oc var hirð-maþr Magnvs konvngs oc mazc vel. Oc eitt sinni er Þorþr bio scip sitt í Eyiafirþi. þa com Hreiþarr þar broþir hans. oc er Þorþr sa hann. spurþi hann hvi hann veri þar cominn. Hreiþarr svarar.[1] Eigi nema ørendit veri. Hvat villtv þa segir[1] Þorþr. Ec vil fara vtan segir[1] Hreiþarr. Þorþr melti. Ecki þicci mer þer fallin forin. vil ec helldr þat til leggia við þic at þv hafir foþorarf ockarnn. oc er þat ha(l)fo˙ meira fe en þat er ec hefi í forom. Hreiþarr svarar.[1] Þa er litit vit mitt segir hann ef ec tec þenna fiarscacca. til þess at gefa mic sva vpp sialfan oc lata þina vmsia. oc mon þa hverr maþr draga af mer fe occat. allz ec kann engi forreþi þav er nyt ero. oc era þer þa betra lut i at eiga. ef ec ber a monnom eþa geric aþra oviso þeim er vm fe mitt sitia at locca af mer. en eptir þat se ec barþr eða meiddr fyr minar tilgerþir. enda er þat sannast í at þer mon torsott at halda mer eptir. er ec vil fara. Vera kann þat segir[1] Þorþr. en get ecki þa vm ferþ þina fyr oþrom monnom. Þvi het hann. Oc þegar er þeir brøþr ero scilþir. þa segir Hreiþarr hveriom er heyra vill at hann etlar vtan at fara með broþor sinom. Oc firna allir Þorþ vm. ef hann flytr vtan afglapa.

Oc er þeir ero bvnir sigla þeir i haf. oc verþa vel reiþfara. coma viþ Biorgyn. oc þegar spyrr Þorþr eptir konvngi. oc var honom sagt at Magnvs konvngr var i bønom oc hafþi scommo aþr comit. oc villdi eigi lata køia sic samdøgris. þottiz þvrfa hvildar er hann var nycominn. Bratt lito menn Hreiþar. at hann var afbragþ annarra manna. hann var mikill oc liotr omallatr viþ þa er hann hitti. Oc snemma vm morgoninn aþr menn veri vacnaþir stendr Hreiþarr vpp oc kallar. Vaki þv broþir. fatt veit sa er søfr. ec veit tiþindi oc heyrþac aþan lęti kynlig. Hverio var licast segir[1] Þorþr. Sem ifir kycvendom segir[1] Hreiþarr. oc þavt við mioc. en alldri veit ec hvat latom var. Lat eigi sva vndarliga segir[1] Þorþr. þat mon verit hafa hornnblastr. Hvat scal þat tacna segir[1] Hreiþarr. Þorþr svarar.[1] Blasit er iafnan til motz eþa til scipdrattar. Hvat tacnar motit segir[1] Hreiþarr. Þar ero dømþ vandamal iafnan segir Þorþr. oc slict talat sem konvngr þicciz þurfa at fyr alþyðo se vpp borit. Hvart mon konvngr nv a motino segir Hreiþarr. Þat etla ec vist segir Þorþr. Þangat verþ ec þa at fara segir Hreiþarr. þvi at ec vilda þar coma fyrst er [ec seia sem flesta menn][2] i senn. Þa scytr í tvav hornn meþ ocr segir Þorþr. mer þøtti þvi betr er þv kømir þar siþr er fiolment

[1]) s. *Cd.* [2]) [ ] *Hul paa Pergamentet.*

veri. oc vil ec h[vergi fara. Ecci tiar sl][1]ict at mela segir Hreiþarr. fara scolo viþ baþir. mvna þer betra þiccia at ec fara einn. en ecki før þv mic lattan [þessarrar farar].[1] *Hleypr Hreiþarr a brot. en *6 b Þorþr ser nv at fara mvn verþa. oc ferr hann nv eptir er Hreiþarr ferr hart vndan. oc er mioc langt milli þeira. Oc er Hreiþarr ser at Þorþr for seint. þa melti hann. Þat er þo satt at illt. er litill at vera. þa er aflit ner ecki. en þo metti vera fraleicrinn. en litit etla ec þic af honom hafa hlotit. oc verea þer verri venleicr minni oc kømiz þv meþ avþrom monnom. Þorþr segir[2]. Eigi veit ec mer verr fara vknaleic minn. en þer afl þitt. Handkrǫcio(m)sc þa broþir segir[2] Hreiþarr. Oc nv gera þeir sva. fara vm hriþ. oc er sva at Þorþi tecr at dofna hondin. oc lǫtr hann lavst. þiccir eigi verþa vinveitt at þeir halldiz a við alpvn Hreiþar(s). Hreiþarr ferr nv vndan sva við fot. oc nemr stað siþan a hǫð nacqvarri. oc er allstarsynn. ser þaþan fiolmennit þangat sem motit var. Oc er Þorþr cø(m)r eptir melir hann. Forom nv baþir saman broþir. Oc Hreiþarr gerir sva.

Oc er þeir coma a þingit kenna margir menn Þorþ. oc fagna honom vel. oc verþr konvngr aheyrsli. oc þegar gengr Þorþr fyrir konvng oc qveþr hann vel. oc tecr konvngr bliðliga qveþio hans. Þegar scilþi meþ þeim brøðrom. er þeir qvomo til þingsins. oc verþr Hreiþarr scavttogaþr mioc oc førþr i reikvð. Hann er malvgr oc hler mioc. oc þiccir monnom ecki at minna gaman at eiga við hann. oc verþr honom nv forin vgreið. Konvngr spyrr Þorþ tiþinda. oc siþan spyrr hann hvat þeira manna veri i for með honom ær hann villdi at til hirþvistar føri með honom. Þar er broþir minn i for segir[2] Þorþr. Sa maþr mon vel vera segir konvngr ef þer er licr. Þorþr segir.[2] Ecki er hann mer glicr. Konvngr melti. Þo ma enn vel vera. eþa hvat er vlicast með ycr. Þorþr melir. Hann er mikill maðr vexti. hann er liotr oc helldr osyenligr. stercr at afli oc lvndhøgr maþr. Konvngr melti. Þo ma honom vel vera farit at morgo. Þorþr segir. Ecki. ecki var hann callaþr vizcvmaðr a vnga alldri. At þvi fer ec meirr segir[2] konvngr sem nv er. eþa hvart ma hann sialfr annaz sec. Ecki dala er þat segir Þorþr. Konvngr melti. Hvi flvttir þv hann vtan. Herra segir Þorþr. hann a allt halft við mic. enn hefir øngar nytiar fiarins oc engi afscipti ser veitt vm penninga. beizc þessa eins hlvtar at fara vtan með mer. oc þotti mer vsannlict at eigi reþi hann eino(m) lvt. þars hann letr mic morgom raþa. þotti mer oc gliclict at hann mondi gefo af yþr hliota. ef hann cømi a yðarnn fvnd. Sia vilda ec hann segir[2] konvngr. Sva scal oc segir Þorþr. en brotto er

[1]) [ ] *Hul paa Pergamentet.* [2]) s. *Cd.*

hann nv riaðr nocqvor. Konvngr sendi nv eptir honom. oc er Hreiþarr heyrþi sagt[1] at konvngr villdi hitta hann. þa gengr hann vppstert mioc. oc ner a hvat sem fyrir var. oc var hann þvi ovanr a(t) konvngr hefþi beiz fvndar hans. Hann var a þa leiþ bvinn at hann var i okvlbrocvm oc hafþi felld gran ifir ser. oc er hann cømr fyr konvng. þa fellr hann a kne fyr konvng oc qveþr hann vel. Konvngr svaraþi honom hleiandi oc melti. Ef þv att við mic ørendi þa mel þv sciott slict er þv vill. aðrir eigo enn navþsyn at tala viþ mic siþan. Hreiþarr segir.[1] Mitt ørendi þicci mer scylldast. ec villda sia þic konvngr. Þicci þer nv vel þa segir[1] konvngr. er þv ser mic. Vel vist segir[1] Hreiþarr. en eigi þicciomc ec enn til gørla sia þic. Hvernoc scolo viþ nv þa segir konvngr. vildir þv at ec støþa vpp. Hreiþarr segir. Þat vilda ec segir hann. Konvngr melti er hann var vpp staþinn. Nv montv þicciaz gerla sia mic mega. Eigi enn til gørla segir[1] Hreiþarr. oc er nv þo nęrr hofi. Villtv þa segir[1] konvngr at ec leggia af mer scickiona. Þat villda ec vist segir Hreiþarr. Konvngr melti. Vit scolom þar þo nocqvot innaz til aþr vm þat malit. Þer eroþ hvgqvemir margir Jslendingar. oc veit ec eigi nema þv virþir þetta til ginningar. nv vil ec þat vndan sc(i)lia. Hreiþarr segir. Engi er til þess ferr konvngr at ginna þic eþa livga at þer. Konvngr leggr nv af ser scicciona oc melir. Hygþv nv at mer sva vandliga sem þic tiþir. Sva scal vera segir Hreiþarr. Hann geng(r) i hring vm konvnginn oc melir opt it sama fyr mvnni ser. Allvel. allvel segir hann. Konvngr melti. Hefir þv nv set mic sem þv villt. At viso segir hann. Konvngr spvrþi. Hversv lizc þer nv a mic þa. Hreiþarr svarar.[1] Ecki hefir Þorþr broþir minn ofsavgvm fra þer sagt þat er vel er. Konvngr melti. Mattv nocqvot at finna vm þat er þv ser nv. oc þat er eigi se i alþyþo vite. Ecki vil ec at finna segir hann. oc ecki ma ec þegar. þvi at þannoc mondi hverr sic kiosa sem þv ert þo at sialfr metti raþa. Mikinn tecr þv af segir konvngr. Hreiþarr segir. Hattvng er oþrom á þa segir hann. at lofgiarnliga se viþ melt. ef þv att þetta eigi at sonno sem mer litzc a þic. oc ec sagþa aþan. Konvngr melti. Finn til noccot þo at smatt se. Þat hellzt þa herra segir hann. at avga þitt annat er litlo þvi ofarr en annat. Þat hefir einn maðr fyrr fvndit segir konvngr. en sa er Haralldr konvngr frendi minn. Nv scal iafnmeli með ocr segir konvngr. scaltv nv standa vpp oc leggia af þer sciekio. oc vil ec sia þic. Hreiþarr fleygir[2] af ser felldinom oc hefir savrgar crvmmor. maðrinn hentr mioc oc liotr. en þvegnar helldr latliga. Konvngr

[1]) s. Cd. [2]) fleyg^r Cd.

hyggr at honom vandliga. oc þá melir Hreiþarr. Herra segir[1] hann. hvat þicciz þv nv mega at mer finna. Konvngr svarar.[1] Þat etla ec at eigi føðiz liotari maðr vpp en þv ert. Slict verþr melt segir Hreiþarr. er nocqvot þa segir hann at til friþinda se vm mic. at þvi sem þv leggr etlon á. Konvngr melti. Þat sagþi Þorþr broþir þinn at þv verir lvndhøgr maðr. Þat er satt oc segir Hreiþarr. oc þicci mer þat illt er sva er. Þv mont reiþaz þo segir konvngr. Mel heill herra segir Hreiþarr. eþa hve langt mon til þess. Eigi veit ec þat gørla segir konvngr. hellzt a þessom vetri at þvi er ec get til. Hreiþarr melti. Seg heill sogo. Konvngr melti. Ertv nocqvot hagr. Hreiþarr svarar.[1] Alldregi hefi ec reynt. ma ec þvi eigi vita. Til þess þøtti þo ecki oliclict segir konvngr. Seg heill sogo qvað Hreiþarr. sva mon vera iafnt þegar er þv segir þat. en vetrvistar þøttomc ec þvrfa. Konvngr svarar.[1] Heimil er min vmsia. en betr þicci mer þer þar vistin felld vera er helldr er fatt manna. Hreiþarr svarar.[1] Sva er þat oc segir hann. en eigi mon sva mannfatt vera at eigi comi þat þo vpp er melt verðr. allra hellzt þat er hløgi þiccir í. en ec (em) maþr ecki orðvarr. oc iafnan berr mer mart á góma. nv cann vera at þeir reiþi orþ min fyr aþra menn oc spotti mic oc drepi þat at ferligo er ec hefi at gamni eþa melig. Nv syniz mer hitt vitrligra at vera helldr hia þeim er vm mic hyggr sem Þorþr er broþir minn þott þar se helldr fiolmenni en hinnog þott menn se fair oc se þar engi til vmbota. Konvngr melti. Rað þv þa. oc farit baþir brøðr til hirðarinnar ef ycr licar þat betr. Þegar hliop Hreiþarr a brot er hann heyrþi þessi orð konvngs. oc segir hveriom manni er a vill hlyþa. at han(s) for hefir allgoð orþit a konvngs fvnd. segir oc eincom Þorþi broþor[2] sinom at konvngr hefir leyft honom at fara til hirðvistar. Þa melti Þorþr. Bv þic þa sømiliga at cleþom eþa vapnom. þvi at þat eitt samir. oc scortir ocr ecki til þess. oc scipaz margir menn vel viþ goþan bvning. enda er vandara at bva sic i konvngs herbergi en annarstaþar. oc verþr siþr at hløgi gørr af hirþmonnom. Hreiþarr svarar.[1] Eigi getr þv allnęr at ec mona scrvðkleþi á mic lata coma. Þorþr melti. Scerom vaþmal þa til. Hreiþarr svarar.[1] Nęrr er þat segir hann. Sva er nv gorrt við rað Þorðar. oc letr Hreiþarr eptir leiþaz. hefir hann nv vaðmals kleþi oc fagar sic oc þiccir nv þegar allr annarr maþr. syniz nv maþr liotr oc greit vaxligr. sva er þo mot a manninom er þeir Þorþr ero með hirþinni. at Hreiþarr verþr i fyrsto fyr miclom agang af hirðmonnom. oc breytto [þeir marga][3] vega orþom við hann

[1]) s. *Cd.* [2]) b, *Cd.* [3]) [ ] *Hul paa Pergamentet.*

oc fvndo at hann var omallatr. com viþ sem matti. oc hendo þeir mikit gaman at þvi at eiga viþ [hann. oc var hann][1] iafnan hleiandi viþ þvi er þeir melto. oc lagþi hvernn þeira fyrir sva var hann leicmikill. beþi vm męlgina oc allr. . . . . þvi at hann var ramr at afli. oc er þeir finna at hann gefsc ecki at grandi. þa þvarr þat allt af þeim hirðm[. . . . .][1] hirþinni.

I þetta mvnd voro þeir baþir konvngar ifir landi Magnvs konvngr oc Haralldr konvngr. en þa hofþo sacar gør[zc til missattar með konvngom þvi a]t[1] hirðmaþr Magnvs konvngs hafþi vegit hirðmann Harallz konvngs. oc var lagþr til sattarfvndr at konvngar scy[lldo
*7 finnaz][1] *oc scipa malino. oc er Hreiþarr heyrir þetta at Magnvs konvngr scal fara til motz við Haralld konvng. þa ferr hann a fvnd Magnvs konvngs oc melir. Sa lutr er segir[2] hann er ec vilda þic biðia. Hverr er sa sagþi konvngr. Hreiþarr melti. At fara til sattarfvndar. em ec ecki viðforvll. en mer er mikil forvitni á at sia .ii. konvnga senn i e(i)nom stað. Konvngr svarar. Satt segir þv at þv ert ecki viðforvll. en þeygi mon ec leyfa þer þessa forna. þvi at ecki er þer fellt at ganga í greipr monnom Harallz konvngs. oc beri sva til at þer verþi at þvi olið eþa oþrom. oc em ec vm þat hreddr at þa søki þic heim reiþin er þu langar til. en mer þøtti bezt at við beriz. Hreiþarr segir.[2] Nv meltir þv gott orð. þa scal at viso fara ef ec veit þess vanir at ec reiþomc. Konvngr segir.[2] Montv fara ef ec leyfi eigi. Hreiþarr svarar.[2] Eigi þa siþr. (Konvngr melti.) Etlar þv at þer moni þvilict við mic at eiga sem við Þorþ broþor þinn. þvi at þar hefir þv iafnan þitt mal. Hreiþarr svarar.[2] Þvi ollo betra mon mer við yðr at eiga sem þv ert vitrari en hann. Konvngr ser nv at hann mon fara þo at hann banni eþa hann fari eigi i hans foroneyti. oc þiccir eigi þat bezt ef hann cømr annarstaþar til foroneytis. oc þiccir þa i reiþingom vera hverso honom eirir ef hann velir einn vm. oc leyfir honom nv helldr at fara með[3] ser. oc er Hreiþari fenginn hestr til reiþar. Oc þegar er þeir voro a ferþ comnir þa[4] reið hann mioc. oc etlaþi ser varla hof vm oc þravt hestinn vndir honom. Oc er konvngr verþr þess varr melir hann. Nv gefr vel til. fylgi nv Hreiþari heim oc fari hann eigi. Hann svarar[2]. Eigi heptir þetta ferþina mina þott hestrinn se þrotinn. cømr mer til litils fraleicrinn ef ec fę eigi fylgt yðr. Fara þeir nv oc logþo margir fram hia honom hesta sina. oc þotti gaman at reyna fraleic hans sva gropasamliga sem hann sialfr toc á. En sva gafz at hann þreytti hvernn hest er frammi var lagþr. oc letzc eigi verþr

[1]) [ ] *Hul paa Pergamentet.* [2]) s. *Cd.* [3]) mer *Cd.* [4]) þo *Cd.*

at coma til fvndarins ef hann geti eigi fylgt þeim. oc fyr þetta sato nv margir af sinom hestom. Oc er þeir coma þar er konvngar scolo finnaz. þa melti Magnvs konvngr viþ Hreiþar. Ver þv mer nv fylgiosamr oc ver á aþra hond mer. oc scilsc ecki fra mer. en miðlvng segir mer hvgr vm hverso ferr þa er menn Harallz konvngs coma oc sia þic. Hreiþarr qvaþ sva vera scyldo·sem konvngr melti. oc þicki mer þvi betr er ec geng yðr nerr.

Nv finnaz konvngar oc ganga þeir a tal oc røþa mal sin. En menn Harallz konvngs gato lita hvar Hreiþarr gecc. oc hofþo heyrt getit hans oc þotti þeim vm et vęnsta. Oc er konvngr toloþo. þa gengr Hreiþarr í flocc Harallz manna. oc hofþo þeir hann til scogar er scamt var þaþan. scavttogoþo hann mioc oc hrvndo honom stvndom. en þar lec a ymso. stvndom favc hann fyrir sem vindli. en stvndom var hann fastr fyrir sem veggr. oc hrvto þeir fra honom. Nv dregsc þo sva leicrinn. at þeir gera honom nacqvat harþleikit. leto ganga honom øxarscopt oc scalpana oc namo naddar af sverþsconom i hofþi honom. oc sceindiz hann af. oc sva let hann sem honom þøtti et mesta gaman at. oc hlo viþ iafnan. Oc er sva hafþi fram farit vm hriþ. þa toc leikrinn ecki at batna af þeira hendi. Þa melti Hreiþarr. Nv hofvm ver att goþan leic vm stvnd. oc er nv raþ at hetta. þvi at nv tecr mer at leiþaz. forom nv til konvngs yþvars oc vil ec sia hann. Þat scal verþa alldri sogþo þeir sva fiandligr sem þv ert at þv scylir sia konvng varnn. oc scolo ver føra þic til heliar. Honom finnz þa fatt vm. oc þicciz sia at þat mon fram fara. oc er nv þar comit at honom renn i scap oc reiþiz hann. fer hondom þann mann er mest sotti at honom oc verst lec viþ hann. oc· vegr a lopt oc førþi niþr at hofþino sva at heilinn var vti. oc er sa davþr. Nv þiccir þeim hann travtt mennzcr maðr at afli. oc stvccv þeir nv í vigino. fara oc segia[1] Haralldi konvngi at drepinn var hirþmaþr hans. Konvngr svarar.[1] Drepit þann þa er þat hefir vnnit. Eigi er þat en høgra segia þeir. hann er nv i brotto. Þat er nv fra Hreiþari at segia at hann hittir Magnvs konvng. Konvngr melti. Veiztv nv hvernoc þat er at reiþaz. Ja segir hann. nv veit ec. Hvernog þotti þer segir konvngr. hitt fann ec at þer var forvitni á. Hreiþarr svarar[1]. Jllt þotti mer segir (hann). þess var ec fvsastr at drepa þa alla. Konvngr melti. Þat com mer iafnt i hvg segir konvngr at þv mondir illa reiþr verþa. Nv vil ec senda þic a Vpplond til Eyvindar lenz mannz mins. at hann haldi þic fyr Haralldi konvngi. þvi at ec treystomc eigi at þin verþi gett ef þv ert með

[1]) s. *Cd.*

hirþinni. þvi at ver finnvmc. en Haralldr frendi er bravgðottr. oc er vant við at sia. com þa aptr til min er ec sendi eptir þer. Nv ferr Hreiþarr i brot vnnz hann cømr a Vpplond. oc tecr Eyvindr viþ honom eptir orðsending konvngs. Konvngar hofþo sattir orþit a þat mal er aðr var milli þeira. oc var þvi sętt. en her verþa þeir eigi asattir. þyccir Magnvsi konvngi þessir menn hafa sialfir fyrgort ser oc valldit ollom socom. oc þiccir hirþmaþr fallit hafa oheilagr. en Haralldr konvngr beiþir bota fyr hirþmann sinn. oc scilþvz nv með øngri sętt.

Eigi liþv langar stvndir aþr Haralldr konvngr spyrr hvar Hreiþarr er niþr cominn. gørir siþan ferþ sina oc cømr a Vpplond til Eyvindar. hefir með ser .lx. manna. hann cømr þar vm morgon snimma. oc etlaþi at coma a vvart. en þat var þo eigi. þvi at Eyvindr þottiz vita firir at hann mondi coma. oc var hann a øngri stvndo vanbvinn við. Hafþi hann stefnt liþi at ser af lavnvngo. oc var þat i scogom þeim er nalegir voro bønom. scyldi Eyvindr gefa þeim marc ef Haralldr konvngr kømi. oc þottiz hann liþs þvrfa. Þat er sagt einhverio sinne. aþr Haralldr konvngr kømi at Hreiþarr beiddiz at Eyvindr scyldi fa honom silfr oc nocqvot gull. Ertv hagr segir[1] hann. Hreiþarr svarar[1]. Þat sagþi Magnvs konvngr mer. en eigi ma ec annat til vita. þvi at ec (hefi) alldri viþ leitat. en þvi mvndi hann þat segia at hann mondi vita. oc þvi trvi ec er hann sagþi. Eyvindr melti. Þv er(t) vndarligr maðr segir[1] hann. nv mon ec fa þer efnin. scaltv fa mer silfrit ef vnytt verþr smiþat. en niot sialfr elligar. Hreiþarr er byrgðr i eino hvsi oc er hann þar at smiþinni. Oc aþr en gort verþi þat er Hreiþarr smiþaþi. þa cømr Haralldr konvngr. oc er nv sem ec gat aðr at Eyvindr er at øngo obvenn. oc gerir hann konvngi veizlo goþa. Oc nv er þeir sitia i dryccio. þa frettir konvngr eptir ef Hreiþarr se þar. oc mantv hafa vinatto af mer i moti ef þv selr oss manninn. Eyvindr svarar. Eigi er hann her nv. Ec veit segir konvngr at hann er. oc þarftv eigi dylia. Eyvindr melti. Enn þott þat se þa geri ec eigi þann mvn yccar Magnvs konvngs. at ec selia þann mann i hendr þer er hann vill scyla lata. Gecc vt siþan or stofonni. Oc er hann cømr vt. þa bryz Hreiþarr a hvrþina oc kallar at hann vill a brot. Þegi þv segir Eyvindr.[2] Haralldr konvngr er her cominn oc vill drepa þic. Hreiþarr bryzc vt eigi at siþr. oc letzc hitta vildo konvng. Eyvindr ser þa at hann mon briota vpp hvrðina. gengr til oc lycr vpp oc melir. Gramir mono taca þic segir hann er þv gengr til banans. Hreiþarr gengr

[1]) s. *Cd.* [2]) eyslindr *Cd.*

inn i stofona oc firir konvng. oc qveþr hann oc melir. Herra tac af mer reiþina. þvi at ec em þer vel felldr fyr margs sacir at gera þat er þv vill gera lata. þo at eigi se allriflict i mannravnom eþa þvi er við berr. oc mon ec þess vlatr er þv villt mic til hafa sendan. Her er nv gripr er ec vil gefa þer. Setr a borþit fire hann. En þat var svin gort af silfri oc gyllt. Þa melti konvngr er hann leit a svinit. Þv ert hagr sva at travtt hefi ec set iafnvel smiþat með þvi moti sem er. Nv ferr þat meþ manna hondom. segir konvngr at hann mon taca settir af honom. oc er gott at senda þic til storvirkia. þv ert maþr stercr oc vfęlinn at þvi er ec hygg. Nv cømr svinit aptr fyr konvng. tecr hann þa vpp oc hyggr at smiþinni enn vandligarr. oc ser þa at spenar ero a. oc þat var gylltr. fleygir þegar i brot. oc ser at til haðs var gort oc melir. Hafi þic allan troll. standi menn vpp oc drepi hann. En Hreiþarr tecr svinit oc gengr vt. oc ferr þegar a brot þaðan oc com a fvnd Magnvs konvngs. oc segir honom hvat i hefir gorzc. En i oþro lagi standa menn vpp oc vt eptir honom. oc etla drepa hann. oc er þeir koma vt þa er Eyvindr þar fyrir oc hefir fiolmenni mikit. sva at ecki matto þeir eptir Hreiþari hallda. oc scilia þeir Eyvindr við sva bvit. oc licar konvngi illa. Oc er þeir hittaz Magnvs konvngr oc Hreiþarr. frettir konvngr eptir hvernoc farit hefir. En Hreiþarr segir fra [oc synir konvngi][1] *svinit. Magnvs konvngr melti þa er hann hvgþi at svinino. * 7 b Geysi hagliga er þetta smiþat. en hefnt hefir Haralldr konvngr frendi varr mioc minni haþvngar en i þesso er. oc eigi ertv allarępislitill. oc þo með ollo hvgqvemr.

Hreiþarr var nv þar nacqvara stvnd meþ Magnvsi konvngi. Oc eitthvert sinn cømr hann at mali við konvng oc melti. Þat villda ec konvngr at þv veittir mer þat er ec mon biþia þic. Hvat er þat segir[2] konvngr. Þat herra segir Hreiþarr at þer hlyddit qveþi er ec hefi ort vm yþr. Hvi scal eigi þat segir konvngr. Nv qveþr Hreiþarr qveþit. oc er þat allvndarlict. fyrst kynligast en þvi betra er siðarr er. Oc er lokit er qveþi. melti konvngr. Þetta qveþi syniz mer vnndarlict oc þo gott at nestlocom. en qveþit mon vera með þeim hetti sem efi þin. hon hefir fyrst verit með kynligo moti oc einrenligo. enn hon mon þo vera þvi betr er meirr liþr a. her eptir scal ec oc velia qveþis lavnin. Her er holmr einn fyrir Noregi. sa er ec vil þer gefa. hann er meþ goþom grosom. oc er þat gott land þo at eigi se mikit. Hreiþarr melti. Þar scal ec samtengia meþ Noreg oc Island. Konvngr melti. Eigi veit ec hverso þat ferr. hitt veit ec at margir

[1]) [ ] *Hul paa Pergamentet.* [2]) s. *Cd.*

menn mvno bvnir at cavpa at þer holminn oc gefa þer fe firir. en raðligra etla ec vera at ec leysa til min. at eigi verþi at bitbeini þer eþa þeim er cavpa vilia. er nv oc ecki vel feld vist þin vilgis lengi her i Noregi. þvi at ec þicciomc sia hvernn Haralldr konvngr vill þinn lvt. ef hann a at raþa sem hann mon raþa ef þv ert lengi i Noregi. Nv gaf Magnvs konvngr honom silfr fyr holminn. oc vill nv eigi þar hetta honom. oc for Hreiþarr vt til Jslandz oc bio norþr i Svarfaþardal. oc geriz mikill maðr fyr ser. oc ferr hans raþ mioc eptir geto Magnvs konvngs at þess betr er. er meirr liþr fram hans efi. oc hefir hann gort ser at mestom lvta þav kynialeti er hann slo a sic enn fyrra lut efinnar. bio hann til elli i Svarvaðardal. oc ero margir menn fra honom comnir. oc lycr her þessi røþo

Fra hernaþi konvnga oc lifgiof konvngs moþor við hertekit folc.

Nv er þeir hofþo raþit landino .ii. vetr baþir saman Magnvs konvngr oc Haralldr konvngr. þa bva þeir her sinn at svmri svþr til Danmercr oc bioþa vt leiþangri or Noregi. Þat var einom vetri eptir fall Ravgnvallz iarls Brvsa sonar vestr í Orcneyiom. Foro konvngar með her sinn svþr til Danmercr. oc etla a hendr Sveini Vlfs syni. er þa hafþi verit vm vetrinn i Danmorc. Þorgils het maðr Birno son er reþ naliga fyr þriðivngi Danaveldis. Oc er konvngar foro var iafnan lang(t) milli flota þeira vm netr. Oc er þeir voro comnir i Danmorc. þa var þat einnhvernn dag at þeir Magnvs konvngr gerþo vppgongo þar sem konvngr hafþi verstan hvg a monnom fire sacir otrvleica viþ sic. þeir drapo þar menn en gerþo svma hertecna oc raco i bond. oc var þat ec(ki) siþ dags er þeir como ofan til scipa sinna með .xii. bandingia. Haralldr konvngr var þa enn eigi comin. Gengo vpp oþro sinni. oc melti konvngr mikit vm at þa scyldi eigi leysa. Oc nv er þeir konvngr voro a land gengnir. þa spyrr[1] konvngs moþir þa banndingiana. hverir þeir veri eþa hverr er sia enn virþiligi maðr segir hon er mer virþiz sem vera moni foringi yþarr. Hann svarar[1] engo. Hon spyrr[1] þa ef hann villdi þiggia lif. Eigi etla ec segir hann. Hvi gegnir þat segir hon. Hann svarar.[1] Þar ero .ii. lvtir til. annarr sa at ec mon eigi konvngi trvr. en sa annarr at eigi mon betri maðr veita mer liflat en konvngr er. oc er þetta maclict þvi at ec hefi iafnan verit í moti honom. enda er fam monnom scaþi at mic. þat hellzt at ec a kono vnga. oc er henni sacni at. Hon melti. Þat se ec at þv ert mikils hattar maðr. oc scaltv þiggia lifit. Hann segir. Þat vil ec oc fvsliga gera at þiggia lif at þer. en eigi mon konvngi vel lica sia tiltekia en þo a ec þer

[1]) s. Cd.

konvngs moþir micla gøzco at lavna. oc vitia kvnnliga Þoreels geysis ef þv þicciz þvrfa. nęrgi er þat er. Nv fara þeir .xii. menn a brot oc leita fyr ser. Oc nv er konvngr cømr aptr oc verþr þessa varr. oc varþ hann acafa rèiþr. oc qvað firnn at er hon scyldi briota boð hans. eþa þicciz þv betr. kvnnà eþa vilia en ec. Hon svarar.[1] Eigi villda ec verr i þessom lvt en þv hvegi sem vm aþra ferr. oc get ec at verþi þat eitthvert sinn. er mer þicci þesso eigi misraþit. Konvngr melti. Margir eigo sinom feðrom gott at lavna. oc eigi annarr maðr betra en ec. vm flesta lvtena. en vant valþi hann mer þo moþernit. Hon segir. Ecki attv honom þat at soc at gefa. þvi at velia metti hann þer enn miðr. en meira attv þat at virþa við mic hve ec valþa þer favþvrinn. ecki tior nv eptir þessom monnom at søkia þvi at þeir ero allir a brotto.

Konvngar fara enn vm landit. oc þess er enn við getit oþro sinni at þeir hofðo a land gengit. oc rako ofan fire ser marga menn oc setto i fiotra. J þeiri vppgongo hofþo þeir tekit. mikit fe af þeim monnom morgom er gengit hofþo vndir Svein konvng Vlfs son. Oc var nv þar Haralldr konvngr. Nv melti Magnvs konvngr til moþor sinnar af hlioþi. Fire þat segir[1] hann er ec melta nestom hart viþ þic er þv lezt leysa menn or fiotrom. þa vil ec nv þat bøta. þigg nv þessi lavnin. at þv biþ mic friþar manni þeim er øztr er bannding-ianna sva at menn heyri. Hvi mvna ec þat nv optarr gøra vm fiann-menn þina segir hon. sva illa sem þer licaþi fyrr er ec scavt þeim vndan. Konvngr melti. Þvi at eigi er raþit at þv niotir min lengi heþan fra. er þa gott at leita ser nacqvarrar hialpar þar sem maþr hefir aðr til vnnit. þvi at litt montv tre(y)stasc mega vmsia Harallz konvngs. þo at min missi viþ. Hon tecr nv til orþa oc melti sva at menn heyrþo. Gør fyr minar sacar herra. gef lif þessom enom merk-iliga manni. Konvngr svaraþi.[1] Þv scalt þiggia bøn þina moþir. Oc var maðr leystr. Eptir þat gecc sia maþr fyr konvng oc þaccar honom lifit. oc melti siþan til konvngs moþor. ef hon þyrfti hans nocqvot sinni. þo at nv veri þat vliclict. at hon scylldi vitia kvnn-liga þess mannz er Þorgils heitir. oc er frendi Sveins konvngs Vlfs sonar. Siþan ferr hann i brot.

Nv er getit eitt sinne er þeir konvngar voro með liþ sitt. oc lago þar er scogr var nęr þioccr. þa reiþ maþr fram or scoginom meþ goþom riddara bvnaþi. oc let hest sinn fagrliga bvrdeigia. Þessi maþr var bvinn meþ miclo gvlli oc dyrom cleþom. maðr var enn kvrteisasti oc lec marga leica meþ mikilli list. Oc sa menn Magnvs konvngs á er hann lec. Oc ér hann hafþi slica lvti fram haft vm

[1]) s. *Cd.*

hriþ. þa snerisc hann at liþino oc melti. Ec em niþingr fyr Magnvsi konvngi. oc slict sama er Haralldr konvngr fyr mer. oc oiafnir konvngar ero þeir Magnvs konvngr oc Haralldr konvngr. Snyr i scoginn siþan. oc hverfr þar. Magnvs konvngr þicciz vita at þessi maðr hefir verit Sveinn konvngr oc melti. Gersimi er Sveinn segir hann. hefþi hann liþ slict sem hann er frøcn sialfr. þa mondi hann optarr sigr fa. Oc nv er sagt at Sveinn stocc or landi oc vpp i Sviþioð. en þeir konvngar foro þingom allt landit vm svmarit allt. oc okoþo sva rikit vndir Magnvs konvng.

Um líflat Magnvs konvngs.[1]

Nv barsc þat at er mikil tiþindi ero at segia. þa er Magnvs konvngr var i Jotlandi at einn morgon varp konvngr af ser kleþonom møþiliga er hann la i lyptingo oc ravc af honom. Einarr þambarscelfir var þar hia honom oc melti. Ertv sivcr herra. Litt em ec enn sivcr fostri segir konvngr. Þat er oss harmr mikill segir Einarr ef þer verþr nocqvot. oc mono vinir þinir eigi bøtr biþa. Konvngr melti. Fostri segir hann. lat gøra reccio mina vt viþ borþit. þar mon høgra oc svalara. Sva var gort. Oc er hann var þar kominn. þa melti konvngr møþiliga. Ecki tior þetta. føri mic aptr i sama stað. Oc sva var gort. Oc þa melti Einarr. Mel þv herra fyr vinom þinom þat er navþsyn er til. oc raþ oss heilreþi. kann vera at nv verþi eigi langt vart viþrmęli. Konvngr segir.[2] Þat scal oc vera vinr. oc þicci mer þat licligast nv at sia sott myni scilia vara samvisto oc vinscap. Oc þa com þar Haralldr konvngr oc spurþi. Ero þer sivkir herra. Magnvs konvngr svarar.[2] Sivkir erom ver frendi. en þess [vil ec][3] yþr biþia at þer seþ vinir vina minna. Scyllt er þat oc segir Haralldr fyr yþrar sacir. en mioc ero þeir ser ørnir. [en mer no]cqvot ofscynia. Þa melti Einarr. Þetta mon litit tioa at røþa. oc mon hann aþr raþit hafa hverio sem hann heitr [nv. Haralldr konvngr melti].[3] Er eigi oc þat macligast at ec sia vinr minna vina. oc mer allra scylldast. Einarr melti. Talit þat [herra konvngr er][3] meira liggr við vm rikin hve fara eigo. Þa segir[2] Magnvs konvngr. Þat rað legg ec til Haralldr frendi. at þv snvir aptr til[4] . . . .

*8 *oc etlaþi at bera til scaccers ef eigi drycci Halldorr fyr hann. þat er oc en mesta lygi er þer meltvð at hann føri at lettletisconom.

[1]) *Overskriften kan nu ikke længer læses i Codex.* [2]) s. *Cd.* [3]) *Hul paa Pergamentet.* [4]) *Her mangler et Blad i Codex; jvf. Flateyjarbók III, 329*[26]*—335*[6] *og Fornm. S, VI, 227*[8]*—241*[21].

en kiosa myndi menn at hann fylgþi þer fastara. Konvngr svaraþi[1] oc let at þeir mondi semia þetta mal með ser. þa er þeir Halldorr fynndiz. Hittir Barþr Halldor oc segir honom goð orþ konvngs til hans. oc qvað einsętt vera at hann leti ser enskis[2] þiccia vm vert orþaframkast konvngs. oc a Barþr enn bezta lvt at meþ þeim. Liþr fram at iolvm oc er heldr fatt vm með þeim konvngi oc Halldori. Oc er at iolom cømr þa ero v(i)ti vpp savgþ sem þar er tizca til. Oc einn morgon iolanna er breytt hringingom. oc var ceypt at kertisveinom. oc varþ fiolþi manna vitt. oc settvz i halm vm daginn oc scyldv drecca vitin. Halldorr sitr i rvmi sino. oc føra þeir honom eigi at siþr vitit. en hann letzc eigi drecca myndo. Þeir segia þa konvngi til. Þat mon eigi satt segir konvngr. oc mon hann viþ taca ef ec føri honom. Tecr siþan vitishornit oc gengr at Halldori. en hann stendr vpp i moti honom. Konvngr biðr hann drecca vitit. Halldorr sagði.[1] Ec þicciomc ecki vittr at helldr þo at (þer) setit brogþ til hringinga til þess eins at gera monnom viti. Konvngr sagþi[1]. Þv mont drecca scolo vitit þo. eigi siþr en aðrir menn. Vera ma þat konvngr segir Halldorr at þv comir þvi a leiþ at ec drecca. en þat cann ec þo segia þer. at eigi mondi Sigvrþr syr fa navþgat Snorra goþa til. Oc vill seilaz til hornsin(s). sem hann gørir. oc dreccr af. En konvngr reiþiz mioc oc gengr til rvms sins. Oc er cømr enn atti dagr iola var monnom gefinn mali. þat var callat Harallz slatta. var meiri lutr copars. þat bezta costi at veri helmings silfr. Oc er Halldorr toc malann. hefir hann i mavttvls scavti sino silfrit oc litr á. oc syniz eigi scirt malasilfrið. lystr vndir meþan annarri henndi. oc ferr þat allt i halm niþr. Barþr melti. qvað hann illa með fara. mon konvngr þicciaz svivirðr i. oc leitað a við hann vm malagiofna. Ecki ma fara at slico segir[1] Halldorr. litlo hettir nv til.

Nv er fra þvi sagt at þeir bva scip sin eptir iolin. etlar konvngr svþr fyr land. oc er konvngr var mioc sva bvinn. þa biosc Halldorr ecki. oc melti Barþr. Hvi bystv eigi Halldorr. Eigi vil ec segir hann. oc ecki etla ec at fara. se ec nv at konvngr þoccar ecki mitt mal. Barþr segir.[1] Hann mon þo at viso vilia at þv farir. Ferr Barðr sið(an) oc hittir konvng. segir honom at Halldorr bysc ecki. mattv sva etla at vandscipaðr mon þer vera stafninn i stað hans. Konvngr melti. Seg honom at ec etla at hann scyli mer fylgia. oc þetta er ecki alogat feþ sia er með ocr er vm hriþ. Barþr hittir Halldor oc letr at konvngr vili enskis çostar lata hans þionosto. oc þat rezc or at Halldorr ferr. Oc hallda þeir konvngr svþr með landi.

[1]) s. 'Cd. [2]) enskins Cd.

Oc einhveria nott er þeir sigldo. þa melti Halldorr til þess er styrþi. Lat yqva segir[1] hann. Konvngr melti til styrimannz. Hallt sva fram segir[1] hann. Halldorr melti avðro sinni. Lat yqva. Konvngr segir enn a somo leiþ. Halldorr melti. Beint stefnit er scerit. Oc at þvi varþ þeim. Þvi nest gecc vndan scipino vndirlvtrinn. oc varþ þa at flytia til lanz meþ oþrom scipom. oc siþan var scotit landtialld oc bøtt at scipino. Viþ þat vacnar Barþr er Halldorr bindr hvðfat sitt. Barðr spyrr hvat hann etlaz firir. En Halldorr qvaz etla a byrþing er la scamt fra þeim. oc cann vera at nv leggi svndr reyki vara. oc er þetta fvllreynt. oc eigi vil ec at konvngr spilli optarr scipom sinom eþa avðrom gersimom mer til svivirþingar. oc at mer beri þa verr en aþr. Biþ enn segir Barþr. ec vil enn h(i)tta konvng. Oc er hann cømr melir konvngr. Snemma ertv a fotom Barþr. Sva er nv þorf herra. Halldorr er i bravtbvnaþi. oc þiccir þv ovingiarnnliga til sin gørrt hafa. oc er nocqvot vant at geta til meþ ycr. etlar hann nv i brot. oc raðaz til scips oc fara vt til Jslanz með reiþi. oc ferr þa vmacliga yccarr scilnaþr. oc þat hygg ec at varla fair þv þer annan mann iafntravstan honom. Konvngr let at þeir myndi enn settasc. oc qvaþ ser ecki myndo at þesso þiccia. Barþr hittir Halldor oc segir honom vingiarnlig orþ konvngs. Halldorr svarar[1]. Til hvers scal ec honom þiona lengr. þatki at ec fa mala minn falslavst. Barþr melti. Get eigi þess. vel mattv þer þat lica lata. er lendra manna synir hafa. oc ecki fortv at þvi með vęgð nęsta sinni. er þv slott niþr i halm silfrino oc onyttir. oc mattv vist vita at konvngi þiccir þat svivirþliga til sin gęrt. Halldorr segir.[1] Eigi ma ec þat vita at neitt sinn hafi iafnmioc logitz i vm fylgðina mina sem i malagiofna konvngs. Satt mon þat vera segir Barþr. biðleica enn vil ec hitta konvng. Oc sva gerþi hann. Oc er Barðr hitti konvng melti hann. Fa Halldori mala sinn sciran. þvi at verþr er hann at hafa. Konvngr sagþi.[1] Litzc þer eigi nocqvor sva diorfvng í at krefia Halldori annars mala en taca lendra manna synir. oc meþ slicri svivirþing sem hann for með malanom nęstom. Barðr svarar.[1] A hitt er at lita herra er miclo er meira vert drengscap hans. oc vinatto yccra er lengi hefir goþ verit. oc þar með stormenzco þina. oc veiztv scap Halldors oc stirþlęti. oc er þat þinn vegr at gøra honom soma. Konvngr melti. Fai honom silfrit. Var nv sva gørt. Cømr Barþr til Halldors oc førir honom .xii. avra brenda[2] oc melir. Ser þv eigi at þv hefir slict er þv brecar af konvngi. oc hann vill at þv hafir slict af honom sem þv þicciz þvrfa. Halldorr segir. Eigi scal ec þo

[1]) s. *Cd.* [2]) brendi *Cd.*

optarr vera a konvngs scipino. oc ef hann vill hafa mitt foroneyti lengr. þa vil ec hafa scip til stiornar oc eignaz þat. Barðr segir.[1] Þat samir eigi at lendir menn lati scip sin fire þer. oc ertv of framgiarnn. Halldorr qvaz eigi fara myndo elligar. Barðr segir[1] konvngi hvers beitt er af Halldors hendi. oc ef hasetar þess scips ero iafntravstir sem styrimaþr þa mon vel hlyþa. Konvngr melti. Þott þetta þicci framarla melt vera. þa scal þo af nacqvat gera. Sveinn or Lyrgio lendr maðr styrþi scipi konvngs. konvngr let hann calla a mal við sic. Þannoc er farit segir[1] konvngr sem þv veizt at þv ert maþr storettaþr. vil ec fyr þvi at þv ser a mino scipi. en ec mon þar fa annan mann til scipstiornar. þv er(t) maþr vizcr. oc vil ec einkom hafa þic við rað min. Hann svarar.[1] Meirr hefir þv aþra menn haft við þinar raþagørþir her til. oc til þess em ec litt førr. eða hveriom er þa scipit etlat. Halldorr Snorra son scal hafa segir[1] konvngr. Sveinn svarar.[1] Eigi com mer þat i hvg at þv mondir islenzcan mann til þess velia. en taca mic fra scipstiornn. Konvngr melti. Hans ett er eigi verri a Jslandi en þin her i Noregi. oc eigi hefir enn allangt siþan liþit. er þeir voro norønir er nv byggia Jsland. Nv ferr þat fram sem konvngr vill at Halldorr tecr viþ scipi. oc foro siþan avstr til Oslo. toco þar veizlor.

Þat er sagt einnhvernn dag. er þeir konvngr sato við dryccio. oc var Halldorr þar i konvngs stofvnni. at sveinar hans como þar þeir er scipit scyldo var(ð)veita. oc voro allir vatir oc sogþo at þeir Sveinn hofþo tekit scipit. en rekit þa a kaf. Halldorr stoþ vpp oc gek fyr konvng oc spvrþi hvart hann scyldi eiga skipit. oc halldaz þat er konvngr hafþi melt. Konvngr svaraþi[1] oc qvaþ þat at viso halldaz scylldo. qvaddi til siþan hirþina at þeir scyldi taca [.vi. skip][2] oc fara meþ Halldori. oc hafa þrenna scipon a hverio. Þeir snva nv eptir þeim Sveini. oc le[tr hann][2] elltaz at landi. oc þegar hliop Sveinn a land vpp. en þeir Halldorr toco scipit oc foro til konvngs. Oc er veizlom var lo[kit ferr konvngr][2] norþr með landi. oc til Þrandheims er a liþr svmarit. Sveinn or Lyrgio sendir[1] orþ konvngi at hann vill gefa [vpp allt mal vm][2] scipit oc leggia a konvngs valld at hann scipi með þeim Halldori sem hann vill. oc villdi þo hellzt cavpa scipit ef konvngi licaþi.* Oc nv er konvngr ser þat at Sveinn *8 b scytr ollo mali vndir hans dom. þa vill hann nv sva til bregþa er baþom metti lica. falar scipit at Halldori oc vill at hann hafi verþ sømilict. en Sveinn hafi scip. oc cavpir konvngr scip. oc a Halldorr við hann vm verþ oc gellzc allt vpp. nema half morc gullz stendr

[1]) s. *Cd.* [2]) [ ] *Hul paa Pergamentet.*

eptir. heimtir Halldorr litt. enda gallzc þat ecki. oc ferr sva fram vm vetrinn. Oc er vara toc segir[1] Halldorr konvngi at hann vill til Jslandz vm svmarit. oc qvaþ ser vel coma. at þa gyldiz þat sem eptir var scipverzins. En konvngr ferr helldr vndan vm gialdit. oc þiccir ecki betr er hann hei(m)tir. en ecki bannar hann Halldori vtferþ. oc byr hann scip sitt vm varit í anni Nið. oc leggr vt siþan við Brottoeyri. Oc er þeir voro albvnir oc byrvenlict var. þa gengr Halldorr vpp i bøinn meþ noccora menn siþ vm aptan. hann var með vapnom. gengo þar til er þav konvngr oc drotning svafo. Foronavtar hans stoþo vti vndir loptino. en hann gengr inn með vapnom sinom. oc verþr glvmr oc scarc af honom. oc vacna þav konvngr viþ. oc spyrr (konvngr) hverr þar briotiz at þeim vm nętr. Her er Halldorr cominn oc bvinn til hafs oc cominn a byrr. oc er nv raþ at giallda feit. Ecki ma þat nv sciott segir konvngr. oc mono ver greiþa fe a morgon. Nv vil ec þegar hafa segir Halldorr. oc mvncat ec nv ørendlavst fara. cann ec oc scap þitt. oc veit ec hverso þer mon lica þessi for min oc fiarheimta. hvegi sem þv letr nv mon ec litt trva þer heþan fra. enda er vsynt at við finnimz sva vilgis opt at mitt se venna. oc scal nv neyta þess. oc se ec at drotning hefir hring a hendi þvi hofi mikinn. fa mer þann. Konvngr segir.[1] Þa verþvm við fara eptir scalvm oc vega hringinn. Ecki þarf þess segir Halldorr. tec ec hann fyr lvt minn. enda montv nv ecki prettonom viþ coma at sinni. oc sel fram titt. Drotning melti. Ser þv eigi segir[1] hon. at hann stendr ifir þer vppi með vighvg. Tecr siþan hringinn oc fer Halldori. Hann tecr við[2] oc þaccar þeim baþom gialldit. oc biðr þav vel lifa. oc mono ver nv scilia. Gengr nv vt oc melir við foronavta sina. biþr þa hlavpa sem tiþast til scipsins. þvi at ofuss ēm ec at dveliaz lengi i bønom. Þeir gera sva. coma a scipit. oc þegar vinda svmir vpp segl. svmir ero at bati. svmir heimta vpp ackeri. oc bergsc hverr sem ma. Oc er þeir sigldo vt scorti eigi hornnblastr i bønom. oc þat sa þeir siþarst at .iii. langscip voro a floti oc logþo eptir þeim. en þo berr þa vndan oc i haf. scilr þar með þeim oc byriaþi Halldori vel vt til Jslanz. En konvngs menn hvrfo aptr. er þeir sa er Halldor bar vndan oc i haf vt.

Nocorom svmrom siþarr sendi Haralldr konvngr orþ Halldori Snorra syni at hann scylldi raþaz enn til hans. oc let at eigi scylldi verit hafa hans virþing meire en þa ef hann villdi farit hafa. En Halldorr qvaz ecki nv myndo fara a konvngs fvnd heþan ifra. oc mondi nv hafa hvarr sem fengit hefþi. oc se ec gorla segir[1] hann at þar etlar hann mer galga. ef ec køm. oc kann ec scaplyndi hans. oc mvn

[1]) s. *Cd.* [2]) bið *Cd.*

ec ecki trvą honom. Oc er a leiþ mioc ęfi Harallz konvngs. þa er sagt at (hann) sendi Halldori orþ til at hann scylldi senda honom melracka belgi. villdi gera lata af þeim ifir reckio sina. þvi at konvngr þottiz þa þurfa hlys. Oc er Halldori com sia orðsending konvngs. þa er sagt at hann scyti þvi orþi viþ i fyrsto. Elldisc argalinn nv sagþi hann. En sendi honom belgi. Enn ecki fvnndvz þeir sialfir siþan er þeir scilþoz i Þrandheime. þo at þa yrþi nocqvot með stytti þvi sinni. oc er nv Halldors her ecki viþ getit heþan ífra.

Vm herferþ Harallz konvngs til Danmercr.[1]

Et nesta svmar eptir andlat Magnvs konvngs hefir Haralldr konvngr vti almenning af Noregi beþi at vistom oc liþi. oc segir nv at honom þiccir þat gliclict. at hann scyli reyna hverso hann før fest ackerin fyr Danmorc vm svmarit. oc melir sva til manna sinna. bað þa leggia a at meira hvg vm framgongona at ecki scolo þeir sciptaz i vm herfangit. letr at þo vni hann vel viþ fyr sina hond. ef þeir giallda honom nacqvarar vagir af brendo silfri enda hefþi hann strandhogg til vista hernom. oc qvaz þat giarna vilia myndo at þeir gerþi litt forvercom at hefna þeim Donom spotzins. en allr herrinn let vel ifir þvi þo at Danir gylldi nocqvot afraþ. Foro nv svþr til Jotlanz. oc heriar konvngr þar vm svmarit oc brendi þar viþa landit. liþit stocc vndan mioc. oc fi(r)þiz ę Norþmanna herinn. Haralldr konvngr lagþi · þa í Goþnarfiorþ sciponom. oc er sagt at þa qveþi hann viso þessa.

Latom ver meþan lirlar
lineic veri sinom
gerþr i Goþnarfirþi
galldrs ackerom[2] halldit:
svmar annat scal ec svnnarr
segic eina spa fleini
ver avcom caf croki
caldnez fvro hallda.

Þat sannar Bolvercr scald at nesta svmar eptir andlat Magnvs konvngs for Haralldr þessa for or landi:

Leiþangr biottv af laþi
logr gecc of scip fogro
gialfstoþom reistv grøþi
glęstom arit nesta:
scoccr la dyrr a døccri
Danir varo þa baro
sceiþr sa herr fyr havþri
hlaþnar illa staðner.

¹) *Overskriften ulæselig i Codex.* ²) eͣckerom *Cd.*

Þat segia menn fra at niosnarmaþr melti sa er set hafþi flota Harallz konvngs við døtr Þorkels geyso. þer hofþo mioc att lvt i þvi at spotta oc gabba Haralld konvng. Þat sogþot er sagþi[1] niosnarmaþrinn. at Haralldr konvngr myndi eigi coma til Danmercr. eþa hvernn etlit er nv cominn vera segir hann. Þę̇r visso ecki til vm herinn at cominn veri. oc qvoþo ser ecki kvnnict vm ferþir Harallz konvngs. Oc nv er þeir Haralldr konvngr gengo vpp af scipom. þa melti hann. Þat hefi ec spurt at scamt ero heþan i brot bv Þorcels geyso þess mannz er Sveini gaf konvngs nafn. oc mestr geriz varr vvinr. oc hann er einn avðgastr maðr i þesso landi. þøtti mer sannlict at hann metti viþ kannaz at Norþmenn ero comnir. oc þer døtr hans møtti sia hvart af osti veri gør ackeri var eþa reyndiz þeim þav noccoro travstari. Søkit nv at fast sagþi hann. þvi at meira fe monom ver her vpp taca nęr i e(i)nom staþ en viþa í Jotlandi. Nv fara þeir oc coma a bø Þorcels geyso oc leggia þegar ellda at hvsom. Oc er menn verþa varir viþ ellz gang þeir er inni ero þa leita ser griþa oc vtgongo. Þa melti Haralldr konvngr. Þo at þat veri macligra at þér Geyso døtr brynnit her inni. þa etla ec hitt raþ at þer reynit nv helldr hvart á festir leggiom þeim enom donscom ener noreno crocar. Nv brennir Haralldr konvngr bv Þorcels geyso. en døtr hans voro bvndnar leiddar til scipa ofan. Þa var þetta qveþit.

Scaro iast or osti
eybavgs Dana meyiar
þat vm angraþi þengil
þing ackeris hringa:
nv ser morg i morgon
mér hlęr at þvi føri
ernan croc or iarni
allvallz scipom hallda.

Þorcell geysa hittir Haralld konvng. oc biþr ser eirþa oc byþr honom fe fyr þat allt er hann hefir til ovingonar gørt viþ konvng. Haralldr konvngr svarar. Þat var vvizca mikil at gøra slict spott oc gabb til hofþingia sem þer h[afit aþr] gort til var. oc era vmaclict at
* 9 er reynit nv hvart ver megom noccot. en þo þicci mer enn m[iclo]* meira vert motgangr þinn oc fiandscapr viþ mic oc þat ofdirfþar verc er þv gerþir at gefa Sveini konvngs nafn. Ec vil nv þo segir Þorkell leggia allt a yþvart valld vm vart mal. Konvngr svarar þa. Nv með þvi at mer litzc þat eigi at fvllo konvnglict at veita bana døtrom þinom fyri spott sitt. þo at þer hafi ser til illz vnnit. en þat i oþro lagi at þv leggr allt mal a mitt valld þa scal taca sęttir af þér. scalltv gialda fe. oc mon vera mikit. spari ec þic eigi til þess.

[1]) s. *Cd.*

Þorcell lez giarna þat vilia. oc leysti nv døtr sinar með ogrynni fiar. oc sva sialfan sic. þo at her se eigi a qveþit vm marka tal fiar þess. Sva segir Grani scalld.

Let alldregi vti
osvifr Craca drifo
hlocc i harþa þioccom
Hornscogi bra þorna:
Fila drottinn rac flotta
fianda grams til strandar
avþ varþ vt at reiþa
allsciott faþir dottor.

Oc enn qvaþ hann.

Davglingr fecc at drecca
danst bloþ ara ioþi
hriþ hycc hilmi gørþo
hvgins iol viþ nes Þiolar:
ętt spornaþi arnar
allvitt viþ valfalli
holld at vargr sem villdi
vel nioti hann þess Jota.

Nv scilia þeir Haralldr konvngr oc Þorcell geysą viþ svabvit. oc heriar konvngr allt þat svmar i Danmorc oc fecc ogrynni fiar. en ecki varþ hann ilendr þat svmar. for aptr vm havstit til Noregs. oc sagþi monnom sinom at þessi ferþ er þeim orþin haglig. oc noccoro betri til fiar en sitia kyrrom í Noregi. oc kann vera at þetta þicci monnom virþaz mega til noccors scattgilldis. oc leggit til at betra hvg. at yþarr lvti mon goþr af feno. vni ec þo vel viþ allt saman. oc þat er Danir scolo eigi vera vhreddir fire oss.

Var konvngr vm vetrinn i Noregi oc sat vm kyrt. Oc at svmri lysir hann ferþ sinne til Danmercr. letzc venta at enn mondi hann svig[1] a þeim fa. oc eigi scal þat land enn i friþi standa þetta svmar. hefir sva vpp hafiz þegar segir[2] hann vsigrsęlld Sveins konvngs sem þer vitoþ ef þer minniz a hverso hann hellt eiþana viþ Magnvs konvng. oc mon þvi iafnan hallda sem vpp hefir hafiz vm hans vsigr. metti nv oc Norþmenn minnaz á oc þat mondi þa i hvg er þeir vrþo at liggia vndir ofsa oc ofriþi Dana. oc þeira gangr var mestr i Noregi vm daga Sveins Alfifo sonar. at hefnaz viþ þa ef føri gefi til. oc er nv einsett at þer leggit greypan hvg til þeira. oc latit þar fylgia verkin meþ. Konvngr ferr nv svþr til Danmercr oc heriar a Dani. oc gørir þeim mikit illt. recr harþan hernaþ oc fecc hvergi motstoþor. ƚoc mikit herfang. oc for sva vm allt svmarit. En liþit stocc vndan hernom þat er comaz matti. oc fryþo nv øngvir Norþmonnom illgørþa. þottoz ørnar ravner þess hafa. Haralldr konvngr

[1]) svic *Cd.* [2]) s. *Cd.*

oc hans menn foro sva heim vm havstit at hlaþin vor(o) scip þeira af herfangi. oc sagþi konvngr nv at þetta fe ma endaz morgom goþom dreng í Noregi til scotsilfrs. oc þo at þeira Dana yrþi smam saman minzc. þa er þetta þo noccor aminning at þeir viti at Norðmanna konvngr lifir. oc osynt at Sveinn konvngr gyldi a einom misserom meira scatt. Konvngar Haralldr oc Sveinn fvndvz ecki vm svmarit.

Nv var Haralldr konvngr í Noregi vm vetrinn. Oc vm svmarit eptir for hann enn til Danmerkr. oc gerþi sva hvert svmar at oþro at hann heriaþi i Danmorc. oc vann þar morg storvirki viþa í rikino Sveins konvngs. oc hefir þat nv at herlandi sem Stufr segir.

Avtt varþ Falstr at frettom
fecc drott mikinn otta
gøddr var hrafnn enn hreddir
hvert ar Danir varo.

Þo var Sveinn konvngr ilendr i Danmorc oc sat vm kyrt a vetrom. en la vti með leiþangr vm svmrvm. oc heitaz nv at fara með Dana her í Noreg oc gøra þar eigi minna illt en Haralldr konvngr i Danmorc. Sveinn konvngr sendi [menn meþ[1] raþi hofþingia oc lanzmanna vm vetrinn norþr til Noregs a fvnd Harallz konvngs. villdo nv þeira raþa leita er þetta afelli metti sciotast af þeim taca hernaþinn Harallz konvngs. Nv coma sendimenn a fvnd Harallz konvngs. oc segia[2] honom orþsending Sveins konvngs oc allra hofþingia i Danmorc. at þeir beiddv at Haralldr cømi norþan meþ liþi. en Sveinn konvngr svnnan í moti meþ sino liþi. oc hittiz viþ Elfina. berþiz þar til þravtar. oc scipti þa vm rikin með þeim. Haralldr konvngr svarar.[2] Þessa er drengiliga beitt af Sveini konvngi oc þeim Davnom. oc þat þicci mer venna ef þessi fvndr verþr. at Danir scyli minni til reca. oc þat monda ec vilia at sva veri. en þav boþ scolo þer bera Sveini konvngi oc Donom at ec mon coma til fvndarins. Nv fara Sveins menn aptr. bva hvarir scip sin allan vetrinn. oc hafa vti almenning vm svmarit. Þa com vtan af Jslandi Þorleicr fagri. oc orti flocc vm Svein konvng. oc er hann com til Noregs fra hann at Haralldr konvngr var farinn svþr til Elfar moti Sveini konvngi. Þa qvaþ hann þetta.

Van eromc visa kønom
vigs a racna stigo
avrr í odda snerro
Jnnþrønda liþ finni:
þo ma enn hvarr annan
ǫndo nemþr eþa londom
litt hyggr Sveinn a sattir
sialldfestar gvþ vallda.

[1]) [m̅; *Cd.* [2]) s. *Cd.*

Førir reiþr sa er ravþa
ravnd hefir opt fyr londom
breiþ a Bvþla sloþir
borþravcn Haralldr norþan:
en lavcs of siǫ søkia
Sveins fagrdrifin steini
glęsidyr þess er geira
gullmvnnvt ryþr svnnan.

Nv cømr Haralldr konvngr til aqveþinnar stefno þeira konvnga við sinom her. en Sveinn liggr sinom flota svþr viþ Sioland.[1] Þa mellti Haralldr konvngr.

Logit hefir Balldr at Balldri.

Þioþolfr saþgi.[2]

brynþing fetilstinga
linnz sa er land a svnnarr
laþbriotr firir raþa:
þo er sia Niorþr enn nørþri
norþr glymhriþar borþa
gramr ertv frøcn oc fremri
fastmalari hálá.

Þa melti Haralldr konvngr. Svà hefir nv oc verit scalld segir[2] hann. at Sveinn konvngr hefir brvgðit stefnnonni við oss. kann vera at Donom þicci mivcara at reca svin i scoga en beriaz viþ oss. oc er þeir ero eigi comnir. þa scolo ver eptir søkia i þeira riki. oc gera a þeim slict illt sem fyrr eþa þaðan af meira. Scipti þa Haralldr konvngr liþi sino.[3] let aptr fara almenning bvanda hers. en for við hirþ sinni oc lendom monnom oc vildarliþi. oc hafþi þat af bvanda liþi sem nest var lanzennda. vendir svþr til Jotlanz fyr svnnan Vendilscaga. oc sva vm Þioþo. ferr hann allt herscilldi. brennir oc drepr menn. sem Stvfr segir.[2]

Flyþo þeir a Þioþo
þengils fvnd af stvndo
stort rett hvgprvtt hiarta
Harallz ond ofarr londom.

Gørþo nv sva mikinn hernaþ sem hitt hefþi naliga scvggi einn verit. er þeir raco þar fyrr hernat. oc toco of fiar. Þa melti Haralldr konvngr. Giarna villda ec at Danir rękí lengi minni til varrar qvamo. oc mego þeir a þat lita hverr frami þ[at][4] veri at ver settim þa heim

[1]) siol' *Cd.* [2]) s. *Cd.* [3]) sina *Cd.* [4]) *Hul paa Pergamentet.*

oc gørim þeim slict illt sem ver megom. ver hofvm nv fengit meira fe enn a morgom svmrom fyrr. Nv vil ec fara svþr allt til Heiþabyiar. oc þat veri oss mikit snilldarverc at na honom. oc gera þeim noccornn avvisla. Fara nv meþ hernom oc lata geisa elld oc iarnn hvar sem þeir coma. oc fara ohreþiliga. Liþit støcc vndan allt þat sem comaz matti a fvnd Sveins konvngs oc bera vpp kveinstafi fyrir hann. segia scaþa sinn oc hormvng. En Haralldr konvngr com nv meþ liþino til Heiþabyiar oc gøra mikinn sveim vm bøinn. toco oc rento storom gørsimom oc morgom. þvi at naliga voro þar allar comnar þer sem mestar voro i landi. þar voro oc comnar rikra manna conor oc fe. oc i þeim staþ einhveriom var mest fregþ oc gøzca i
*9 b allri Danmorc. toco [nv þar][1] * hondom allt slict sem þeir villdo beþi conor oc fe. Þa melti Haralldr konvngr. Þott Danir støþi i moti at ec vera konvngr ifir þeim. þa standa þeir litt nv fyr conom sinom eþa fiarlvtom at eigi comi þat i valld Norþmanna. Oc er þeir hofþo rønt bøinn oc tekit slict er þeir vildo. þa brendo þeir hann vpp allan oc þa ortó þetta menn Harallz konvngs.

Brendr var vpp með endom
allr en þat ma calla
hravstligt bragþ er ec hvgþa
Heiþabør af reiþi:
van er at vinnim Sveini
varc í nott fyr otto
gavs har logi or hvsom
harm á borgar armi.

Þessa minniz oc Þorleicr fagri i sinom flocci.

Hve hefir til Heiþabyiar
heipgiarnn konvngr arnat
folcrøgnir gøtr fregna
fylcis sveit hinn er veitat:
þa er til þengils bøiar
þarflavst Haralldr avstan
or þat er on vm vęri
endr byrsciþom rendi.

Nv fara þeir Haralldr konvngr norþr aptr með feng sinn. oc hafþi .lx. scipa. voro mioc stor oc hlaþin af herfangi er þeir hofþo tekit vm svmarit. Oc er þeir sigla norþr fyr Þioþe. þa cømr þar af landi ofan i moti þeim Sveinn konvngr viþ her miclom oc kallaþi a Harald konvng. Hitt er nv raþ segír[2] hann at leggia at landi oc beriaz. etla ec at þer scylit eigi vm þat eiga at hallmela oss lengr at eigi verþi fvndr varr. þott noccoro se siþarr svmars en stefndr var. oc er þat nv vascleicr Norþmonnom er þeir þicciaz ifir Donom vera vm alla lvti (at) ganga nv a land oc beriaz viþ Dani. oc mon yþr þetta

[1]) *Hul paa Pergamentet.* [2]) s. *Cd.*

vera noccoro meiri frami þott konvngr se eigi mikill fyr ser at beriaz við hann. helldr en taca calfa eþa kið eþa gripi manna. sem þer hafit iafnan gort her i Danmorc. Haralldr konvngr svarar.[1] Þat hygg ec at morgom scyli cvnnict. at ver hofvm bariz við fleiri menn en bvcarla eina. var oc sva stefndr fvndr varr viþ Elfina at þer leitoþot eptir. oc var þat konvngligt. en hitt þotti oss illa sama at riv(f)a þat mal er mikill herr var saman cominn. oc var þat yþvar ohavfþinglict. at fara með þvi eino er velrøþom setti. oc liggia fyr þat vndir margs mannz ameli. oc hefir Donom verit scapnaþar hefnd þo at ver hafim setzc i costi þeira. oc þat þøtti mer liclict. ef þeir hefþi gengit sva ner oss at vapnin· tøkiz til at ver mondim gøra þeim einhveria hriþ. en nv var þat høgt er þeir vorþo hvartki fe sitt ne conor. En at ganga her a land vpp sem þv beiþir at beriaz viþ allan Dana her. þat er ecci mitt raþ viþ eigi meira liþi en ec hefi nv her. en beriaz mon ec a scipom viþ þic ef þv villt. þott Danir se halfo fleire. Þetta boþ Harallz sannar Þioðolfr scald.

Bavð sa er beztrar tirar
borinn varþ vnd miþgarþi
rikri þioþ at rioþa
ranndir Sveinn a landi:
þo letzc helldr at hellde
hvatraþr konvngr laþi
a byriar val beriaz
bilstyggr Haralldr vilia.

Nv sigldi Haralldr konvngr norþr. oc vicv enn avstr til Limafiarþar. oc mest fyr þa soc at veþr begþi þeim. en þo heria þeir hvar sem þeir fara. Þeim byriar litt. oc taca svnnan roþr. oc liggia vm nott viþ Samsey. oc þegar vm morgoninn i solar hroþ vacna þeir. oc sia[2] at miorqvi la mikill allt vm eyna. en litlo siþarr sia þeir annan veg i hafit fra ser sem elldar noccorir veri. Var sagt[1] Haralldi konvngi. þa melti hann. Lati af tioldin af sciponom sem tiþast. oc taci norþr með roþri. ec veit gørla segir hann at herr er cominn at oss. miorqvinn legsc með landino. en vt i hafit mon sol scina biart. oc mon þar vera nocqvorr konvngligr scipbvnaþr. oc mon yþr þat synaz elldrinn. er morgynsol scinn a gvllit. Sva var þetta iafnt sem konvngr sagþi.[1] at þar var cominn Sveinn konvngr meþ vvigian her. Oc er Sveinn konvngr sa liþit Norþmanna. þa eggiar hann fast sina menn til eptirroþrar. oc latit yþr hvgqvemt[3] vera hvers þer hafit mist fyr þeim. oc hve micla haþvng með mannscaþa oc fiarranom er eigit þeim at gialda. her mono oc margir eiga at leita eptir dyrligom conom oc miclo fe. oc er osynt at comiz i betra

[1]) s. *Cd.* [2]) sio *Cd.* [3]) hygqvemt *Cd*

føre. oc mon lengi vppi ef ver fengim nv þess hefnt a litilli stundo er þeir hafa oss gørt til hneisiss. Danir taca nv eptirroþr mikinn oc hofþo scip miclo sciotari oc sett miþr. oc dregr saman meþ þeim. oc ser nv Haralldr konvngr at eigi mon hlyþa svabvit. Dreki for siþarst allra scipa Haralldz konvngs. er hann styrþi sialfr. Þa melti Haralldr konvngr. Raþs mono ver nv leita verþa. þvi at eigi dvgir svabvit. nv scal casta fyr borþ viþom. oc lata þa(r) a coma dyrlig cleþi oc aþra goþa gripi. þvi at nv er lognn mikit. oc helldr þannoc stravmi at þangat mon a hefia í moti þeim. oc þess get ec vm þa Dani at þeir yqvi þangat flotanom til. sem þeir sia gersimar sinar vtanborþz. Sva var gort oc varþ konvngr nergetr. Þegar er Danir sa fø sitt reca a hafino. þa vico þeir þegar til er fyrstir como at. oc dvalþiz nv eptirroþrinn. oc er Sveinn konvngr com at með sino scipi. þa eggiar hann fast. oc er þat scomm mikil viþ sva mikinn her sem Danir hafa. ef ver scolom nv eigi fa valld Norþmanna. oc minniz þer litt a þat. hverso margra illra lvta þer eigit þeim at hefna. Nv herþaz Danir við eptirroþr annat sinn. oc dregr enn saman með þeim. oc ser Haralldr konvngr at meira ganga Dana scip. oc mono ver letta scip var. scal fyr borþ bera þungavarnaþ beþi mallt. oc hveiti oc hleypa[1] niþr mvnngatom. Sva var gort oc stoþ sva vm hriþ. oc enn ser Haralldr konvngr at eigi hlyþir svabvit. oc melir. Nv scolo þer taca viggyrþla oc verpla toma oc casta fyr borþ. siþan scal reka vtanborþz ena hertecno menn vini þeira Dana oc felaga. oc þar með conor þeira. Oc var sva gort sem konvngr melti at þvi var ollo a kaf scotit. oc kleif þat vpp a viþvna beþi conor oc annat folc. oc hefr þat nv allt saman fyrir stravmi. Oc er Danir coma þar at oc sia mennina illa stadda. kenna þar conor sinar oc aþra vine. þa vikia þeir til sciponom. oc vilia taca mennina fyr hvetvetna fram. oc stoþvaz nv flotinn. þurfti viþa til at yqva at taca menn. oc søkiz mioc hafit norþr. en Donom leiddiz at roa. oc i þessi dvol þeira Dana er nv sagt at flotarnir sciliaz. Ferr Haralldr konvngr viþ svabvit til Noregs. oc lezc þat vilia myndo at eigi liþi langt aþr fvndr þeira Sveins yrþi oc þetta metti hefnaz. Enn Sveinn konvngr melti viþ menn sina er hann com eptir. oc þeir toco mennina af cafi. Þetta er varcvnn mikil segir[2] hann at þer hialpit monnom viþ. en þo myndvt er nv hafa til gett ens meira fengsins ef þer verit iafnscel-eggir mer. oc mondim ver Haralldr konvngr fvndiz hafa þesso sinne. oc scyldo Norþmenn reyna hvart Danir kynni at beriaz. oc er þat

[1]) hlyepa *Cd.* [2]) s. *Cd.*

licligast at þessi vfriþr liggi lengr a oss. er nv varþ af avþit vm fvnd varnn. Her vm orti Þorleicr.

Allt vm fra ec hve ellti
avstmenn a veg flavsta
Sveinn þa er siclingr annarr
snarlvndaþr hellt vndan:
fengr varþ Þrønda þengils
þeir letto scip fleire
allr a eli sollno
Jotlandz hafi fliota.

Sveinn konvngr vicr nv svþr aptr vndir Samsey. oc hittir þar .vii. scip af Vicveriom. þat er leiþangrsliþ oc bøndr. oc er Sveinn konvngr com at þeim biþia þeir ser griþa oc bioþa fe fyr sic oc at konvngr raþi einn sem hann vill. Sveinn konvngr svarar. Ef nv bar vndan oss enn meira sigrinn. þa etla ec þat raþ at gefa yþr lif. sem Þorleicr segir.

Sętt bvþo seggia drotni
siclings vinir micla
svofþo hialdr þeir er hofþo
hvgstinnir liþ minna:
oc snarraþir siþan
socn er orþom tokosc
ond var yta kindom
ofol bvendr dvolþo.

Margir eggioþo Svein konvng at drepa þa. oc qvoþo marga þess eiga at gialda Nor(þ)menn er Haralldr hafþi gort. Konvngr segir. Eigi þicci sva vel farit at ec (sia) helldr osigrsell i orrostom en ec drepa þa menn er ganga a mina miscvnn. oc scal ec eigi (lata) þat vera mitt raþ segir hann. Nv fara þeir bøndr i friþi. oc er her ecki[1]

*Þat er nv fra sagt en einhverio sinni at Haralldr konungr * 10
bavð Einari þambascelfi til sin til veizlo. oc melti til navccverrar vingunar með þeim konungi. Konungr fagnaþi honom vel oc setr hann hia ser. Oc of kvelldit er (þeir) havfþv snętt oc bordin voro bravto. sotv þeir eftir (i) hvirfingi konvngr oc Einarr oc villdarmenn. sato i halminom oc voro dynur lagþar at baki þeim konvngi oc Einari toko hial i milli sin oc scemtun. segir konungr fra mavrgom afrecsvercom sinom i vtlavndom oc fan þat at sva-var sem Einarr leiddi þat ekci. sem svefn navckverr liþi a hann. Einarr var þa gamall miavk. Oc nv er konungr fann þat at Einarr leiddi ekci oc

[1]) *Her mangler 1 Blad i Codex; jfr. Flateyjarbók III, 343[14]—349[24]. De næst følgende aatte Blade (10—17) ere skrevne med en anden i Retskrivningen noget afvigende Haand, dog med Rettelser og Tillæg hist og her af den første Haand, der har skrevet alt det Øvrige i Bogen.*

þotti sem hann ovirþi frasavgninā oc þottiz finna beþi nv oc fyrr i þeira viðsciptom at Einarr villdi ekci til hans hvgdv leggia. en hann þottiz nv myct hava sitt scap oc sveigt til samþyccis með þeim. Oc nv er menn voro m(i)ǫc drvcnir. þa var Einarr ner svefns. sat hann sva at hann hne(i)g vp at dynonum. þa lavt hann at Griotgarþi frenda sinom oc melti. Tac nv grasit segir hann oc vef saman oc stic i havnð Einari oc kny hann við fast oc mel þetta Viliom bvaz Einar. Griotgarþr giavrrir nv sva oc treysti at iafmt i þvi oc frat við. Konvngr gek þa i bravt. Oc er Einarr veit þat er vm er þa verðr hann reiþr miǫk oc ferr þegar bravt oc heim of nottina. Oc of morgininn[1] eftir kemr hann i bęinn með micla sveit manna oc fara þegar at loptom þeim (er) Griotgarþr svaf i. oc lata þar drifa vapn a oc lvco sva at þeir vago Griotgarþ. Konungi licar þetta illa of frenda sinn oc gǫriz nv af nyio[2] micill oþocci með þeim Einari oc konungi. leitar konungr ekci eftir of settir. en Einarr bavð avngar. en etlaþi at beta ef konungr leitaþi eftir. en konungi þotti Einar eiga at bioþa oc matoz þeir þat við. Vinir þeira eigo nv lvt i oc vilia sétta þa oc kemr sva þvi mali at Einarr ferr til bęiarins með liþi miclo oc ętlar nv at bioþa konungi settir. en konungr let at þeir scylldi reþa malit með ser. oc scylldi Einarr fara i malstavfo konungs til tals við hann. stofan stoð við ana Nið þar sem nv er havllinn. Oc Einarr gecc at havll(inn)i oc inn siþan. þa melti hann. Myrt er i malstofo konungs. Einarr bað Eindriþa[3] son sinn standa i forstofunni. oc letz etla at konungr mindi eigi a hann raþa ef hann veri eftir. Oc er Einarr kemr i stofvna þa bera þeir menn vapn a hann er þar ero fyrir. Einarr veþr þa at þar er konungr er oc havgr til hans oc sacar hann ecci þvi at hann er fyr i tveim bryniom. Þa melti Einarr. hva(s)t bita nv hvndar konungs. Oc er Eindriþi heyrdi þat. þa stenz hann eigi oc leypr inn oc er sa maþr Arni nefndr er honom varþ at bana oc var þar nv drepinn Einarr oc Eindriþi son hans er allra manna var vaskastr oc giavrfiligastr. Nv leið sva at Einari lavng heipt oc fianscapr[4] er Haralldr konungr hafþi lengi bundiz oc stilltan sic at. sem til visar fyr i þesso mali oc var þo mavrg avnnvr amining milli þeira aþr en a þessa lvnd lyciz. Oc i þennā tima voro lendir menn i Noregi sva ofkatir. at þegar er þeim licaþi navccoð illa við konung þa lavpo þeir or landi svðr til Danmercr til Sveins konungs. giavrþi hann þa micla þar i Danmorc. sumom gaf hann gull en sumom veitti hann annan soma. sem Þiodolfr scald segir.

[1]) marginınn *Cd.* [2]) nynio *Cd.* [3]) einnraþa *Cd.* [4]) fianscipr *Cd.*

Daþ oc drotni goþom
drengspell er þat lengi.

Þa for Fiðr Arna son or landi svþr til Danmercr oc gaf Sveinn konungr honom iarlldóm oc mikit len.[1]

Fra þvi er Avþvn enn vestfirðzki førþi Sveini konvngi biarndyri.[2]

Maþr het Avþun vestfirþzcr at kyni oc felitill. hann for vtan vestr þar i fiavrþom með vmbraði Þorsteins buanda gods oc Þoris styrimannz er þar hafþi þegit vist of vettrinn með Þorsteini. Avþun var oc þar oc[3] starfaþi firir honom Þori. oc þa þessi lavn af honom vtanferþina oc hans vmsia. Hann Avþun lagdi mestan luta fiar þess er var fyr moþur sina aðr hann stigi a scip oc var qveþit a .iii. vettra biavrg. Oc nu fara þeir vtan heþan oc fers þeim vel oc var Avþun of vetrinn eftir með Þori styrimanni. hann atti bv a Męri. Oc vm svmarit eftir fara þeir vt til Grenlandz oc ero of vettrinn. Þess er við getið at Avþun kavpir þar biarndyri eitt giavrsimi micla oc gaf þar firir alla eigo sina.[4] Ok nv of svmarið eftir þa fara þeir aptr til Noregs oc verða vel reiðfara. hefir Avþun dyr sitt með sęr oc etlar nv at fara suþr til Danmercr a fund Sveins konungs oc gefa honom dyrit. Oc er hann kom svþr i landit þar sem konungr var firir. þa gengr hann up af scipi oc leidir eftir ser dyrit oc leigir ser herbergi. Haralldi konungi var sagt bratt at þar var komit biarndyri gavrsimi micil. oc a islenzcr maþr. Konungr sendir[5] þegar menn eftir honum. oç er Avþun kom firir konung. queðr hann konung vel. Konungr tok vel queþio hans oc spurþi sidan. Attv giavrsimi micla i biarndyri. Hann svarar[5] oc qvezc eiga dyrit eitthvertt. Konungr melti. Villtv selia oss dyrit við slico verði sem þu keyptir. Hann svarar.[5] Eigi vil ek þat herra. Villtv þa segir[5] konungr at ek gefa þer .ii. verð slic oc mvn þat rettara ef þv hefir þar við gefit alla þina eigo. Eigi vil ec þat. herra segir[5] hann. Konungr melti. Villtv gefa mer þa. Hann svarar.[5] Eigi herra. Konungr melti. Hvat villtv þa af giavra. Hann svarar. Fara segir[5] (hann) til Danmercr oc gefa Sveini konungi. Haralldr konungr segir. Hvart ær at þv ert maþr sva vvitr at þv hefir eigi heyrt vfriþ þan er i milli er landa þessa. eþa ętlar þv giptv þina sva micla at þv mvnir þar komaz með giavrsimar er aþrir fa eigi komiz klaclavst þo at navþsyn eigi til.

[1]) lavn *Cd.* [2]) *Overskriften skreven af den første Haand.* [3]) of *Cd.* [4]) sino *Cd.* [5]) s. *Cd.*

Avþvn svarar.[1] Herra þat er a yþro[2] valldi en avngo iatom ver avþro en þesso er ver havfom aþr etlat. Þa melti konungr. Hvi mvn eigi þat til at þv farir leið þina sem þv vill. oc kom þa til min er þu ferr aptr oc seg mer hverso Sveinn konungr lavnar þer dyrit. oc kan þat vera at þv ser gefomaþr. Þvi heit ek þer. sagði Avþun.

Hann ferr nv sidan suþr með landi oc i Vic avstr oc þa til Danmerkr. oc er þa vppi hverr penningr fiarins. oc verþr hann þa bidia matar beþi fyr sic oc fyr dyrit. Hann cǫmr a fvnð armannz Sveins konungs þess er Aki het oc bað hann vista nocqverra bedi fyr sic oc fyr dyrit. ec etla segir hann at gefa Sveini konungi dyrit. Aki letz selia mindo honom uistir ef hann uilldi. Avþun qvezt ekci til hava firir at gefa. en ec villda þo segir hann at þetta kvemiz til leiðar at ek metta dyrit fera konungi. Ec mvn fa þer vistir sem iþ þurfit til konungs fundar. en þar i moti vil ek eiga halft dyrit. oc mattv a þat lita at dyrit mvn deyia fyrir þer. þars it þvrfvð vistir miclar en fe se farit oc er buit við at þu hafir þa ekci dyrrsins. Oc er hann litr a þetta syniz honum navcqvoþ eftir sem armaþrinn melti firir honom. oc settaz þeir a þetta at hann selr Aka halft dyrið oc scal konungr siðan meta allt saman. Scolo þeir fara badir nv a fund konungs. oc sva giavra þeir fara nv baþir a fund konungs oc stodv fyr borþino. Konungr ihugaði hverr þessi maþr mindi (vera) er hann kendi eigi oc melti siþan til Avþunar. Hverr ertv segir[1] hann. Hann svarar.[1] Ek em islenzcr maðr herra segir hann. oc kominn nu utan af Grenlandi oc nv af Noregi oc etlaþac at fera yðr biarndyr þetta. keypt[ac] þat með allri eigo minni oc nv er þo a ordit micit fyrir mer. ek a nv halft eitt dyrit. Oc segir konungi siðan hverso farit hafði með þeim Aka armanni hans. Konungr melti. Er þat satt Aki er hann segir. Satt er þat segir hann. Konungr melti. Oc þotti þer þat til liggia þar sem ec settac þic micinn mann at hepta þat eþa talma[3] er maðr giávrþiz til at fera mer gǫrsimi [oc gaf] fyr alla eign. oc sa þat Haralldr konungr at raði at lata hann fara i friþi oc er hann várr ouinr. hygg þv at þa hve sannligt þat var þinnar hánðar. oc þat veri macligt at þu verir drepinn. en ec mon nv eigi [þat giavra]. en bravt skalltv farar þegar or landino oc koma alldrigi aptr siþan mer i avgsyn. en þer *10b Avþun *kan ek slica[4] þavc sem þv gefir mer allt dyrit oc ver her með mer. Þat þecciz hann oc er með Sveini konungi vm hriþ.

Oc er liþv navcceveriar stundir. þa melti Avþun við konung. Bravt fysir mic nv herra. Konungr svarar[1] helldr seint. Hvat villtv þa segir hann ef þv vil eigi með oss vera. Hann segir. Sudr vil ec

[1]) s. *Cd.* [2]) avþro *Cd.* [3]) melma *Cd.* [4]) slico *Cd.*

ganga. Ef þv villdir eigi sva gott rað taca segir[1] konungr þa mindi mer fyr þiccia i er þv fysiz í brot. Oc nv gaf konungr honom silfr miavc micit. oc for hann suþr siþan med rumferlom oc scipaþi konungr til vm ferþ hans. baþ hann coma til sin er (hann) kvemi aptr. Nv fór hann ferðar sinnar vnz hann kemr svdr i Romaborg. Oc er hann hefir þar dvaliz sem hann tiþir. þa ferr hann aptr. tekr þa sott micla giavrir hann þa akafliga magran gengr þa vp allt feit þat er konungr hafdi gefit honom til ferþarinar. tekr siþan vp stafkars stig oc biðr ser matar. Hann er þa kollotr oc helldr vselligr. hann kemr aptr i Danmavrc at pascom þangat sem konungr er þa staddr. en ei þorði hann at lata sia sic oc var i kirkioscoti. oc etlaþi þa til fvndar við konung er hann gengi til kirkio vm qvelldit. Oc nv er hann sa konunginn oc hirþina fagrliga bvna. þa þordi hann eigi at lata sia sic. oc er konungr gekc til dryccio i havllina. þa mataþiz Avþun vti sem siþr (er) til rumferla meðan þeir hava eigi kastat staf oc screppo. Oc nv of aptaninn[2] er konungr gecc til kvelldsavngs. etlaþi Avþun at hitta hann. oc sva mikit sem honom þotti fyrr fyr ioc nv miclo á er þeir voro drvcnir hirþmeninir. Oc er þeir gengo inn aptr þa þecti konungr mann oc þottiz fina at eigi hafdi frama til at ganga fram at hitta hann. Oc nv er hirþin gek inn þa veic konungr vt oc melti. Gangi sa nu fram er mic vill finna. mic grvnar at sa muni vera maðrinn. Þa gekc Avþun fram oc fell til fota konungi oc varla kendi konungr hann. oc þegar er konungr veit hverr hann er toc konungr i havnd honom Avþuni oc bad hann (vel) komin. oc hefir þv micit scipaz segir hann siþan við samdz. Leidir hann eftir ser inn. Oc er hirþin sa hann hlogo[3] þeir at honom. en konungr sagþi.[1] Eigi þurfo þer at honom at hlǫia þvi at betr hefir hann seð fyr sinni sal helldr en ér. Þa let konungr giavra honum lavg oc gaf honum sidan cleþi. oc er hann nv með honum. Þat er nv sagt einhuerio sinni of varit. at konungr byðr Avþuni at vera með[4] ser alengþar oc qvezc mindo giavra hann scutilsuein sinn oc leggia til hans goþa uirþing. Avþun segir.[1] Guð þacci yðr herra soma þan allan er þer vilit til min leggia. en hitt er mer i scapi at fara ut til Jslandz. Konungr segir.[1] Þetta syniz mer undarliga kosit. Avþun melti. Eigi ma ek þat uita herra segir hann at ec[5] hava her micin soma með yþr en moþir min troþi stafkarls stig ut a Jslandi. þvi at nv er locit (biavrg) þeiri er ec lagþa til aþr ek fera af Jslandi. Konvngr svarar.[1] Vel er mǫlt segir hann oc manliga oc muntv verþa giptomaþr. sia einn var sva luttrin at mer mindi

[1]) s. *Cd.* [2]) optaninn *Cd.* [3]) hloga *Cd.* [4]) at vera m *tilf. Cd.* [5]) uita *tilf. Cd.*

eigi mislica at þu ferir i bravt heþan. oc ver nv með mer þar til er scip buaz. Hann gǫrir sva.

Einn dag er a leið varit gec Sveinn konungr ofan a bryggior oc voro men þa at at bua scip til ymisa landa i avstrveg eþa Saxland. til Sviþiodar eþa Noregs. Þa coma þeir Avþun at eino scipi favgro oc voro menn at. at bva scipit. Þa spurþi konungr. Hverso liz þer Avþun a þetta scip. Hann svarar. Vel herra. Konungr mǫlti. Þetta scip uil ec þer gefa oc lavna biarndyrit. Hann þaccadi giavfina eftir sinni kunnosto. Oc er leið stvnð oc scipit var albvit. þa melti Sveinn konungr við Avþun. Þo uilldv nv a bravt þa mvn ec nv ekci letia þic. en þat hefi ec spurt at illt er til hafna firir landi yþro oc ero viþa avrefi oc hét scipom. nv brytr þu oc tynir scipino oc feno.[1] lit ser þat þa á at þu hafir fundit Suein konung oc gefit honom giavrsimi. Siðann seldi konungr honum leþr(hoso) fulla af silfri. oc ertv þa en eigi felavss með avllo þot þv briotir scipit ef þv fer halldit þesso. Verþa ma sva en segir konungr at þu tynir þesso fe litt[2] nytr þv þa þes er (þu) fant Suein konung oc gaft honom giavrsimi. Sidan dro konungr (hring) af hendi ser oc gaf Avþuni oc melti. Þo at sva illa verþi at þu br(i)otir scipit oc tynir feno. eigi ertv felavss ef þv kemz a land þvi at margir menn hafa gull a ser i scipsbrotum. oc ser þa at þu hefir fundit Suein konung ef þu helldr hringinom. en þat uil ec raþa þer segir hann at þu gefir eigi ringinn nema þu þicciz eiga sva micit gott at lavna navcqveriom gavfgom manne þa gef þeim ringinn þvi at tignom mavnnom somir at þiggia. oc far nu heill.

Siþan letr hann i haf oc cǫmr i Noreg. oc letr flytia vp varnat sinn oc þurfti nv meira við þat en fyrr er hann uar i Noregi. Hann ferr nv siþan a fund Harallz konungs oc vill efna þat er hann het honom aðr hann for til Danmerkr. oc qveðr konung vel. Haralldr konungr toc vel qveþio hans. oc setzc niþr segir hann oc drec her með oss. Oc sva giavrir hann. Þa spurþi Haralldr konungr. Hverio lavnaþi Sveinn konungr þer dyrit. Avþun svarar.[3] Þvi herra at hann þa at mer. Konungr sagþi. Lavnat minda ec þer þvi haua. huerio lavnadi hann en. Avþun svarar[3]. Gaf hann mer silfr til suþrgavngo. Þa segir[3] Haralldr konvngr. Mavrgom mavnnom[4] gefr Sveinn konvngr sillfr til suþrgavngo eþa annarra lvta þott ekci feri honom gǫrsimar.[5] hvat er en fleira. Hann bavþ mer segir Avþun at goraz scutilsveinn hans oc micinn soma til min at leggia. Vel var þat[6] melt segir

[1]) fenon *Cd.* [2]) litr *Cd.* [3]) s. *Cd.* [4]) m̄ *Cd.* [5]) gǫrsimur *Cd.* [6]) var *tilf. Cd.*

konungr. oc lavna mindi hann en fleira. Avþun sagþi.[1] Gaf hann mer knavrr með farmi þeim er hingat er bezt varit i Noreg. Þat var stormanligt segir[1] konungr. en lavnat minda ec þer þvi haua. lavnaþi hann þvi fleira. Avþun sagþi.[1] Gaf hann mer leþrhoso fulla af silfri oc qvaþ mic þa eigi felavsan ef ec hellda þvi. þo at scip mit bryti við Jsland. Konungr sagþi.[1] Þat var agetliga gǫrt. oc þat minda ec ekci gǫrt hava. lavss minda ec þicciaz ef ec geua þer scipit. hvart lavnaði hann fleira. Sva var vist herra segir[1] Avþun at hann lavnaði. hann gaf mer ring þenna er ec hefi a hendi oc qvað sva mega at beraz at ec tynda feno avllo oc sagþi mic þa eigi felavsan ef ec ętta ringinn. oc bað mic eigi loga nema ec ętta navcqveriom tignom (manni) sva gott at lavna at ec villda gefa. en nv hefi ec þan fundit. þvi at þv attir cost at taca hvartveggia fra mer dyrit oc sva lif mitt. en þv letz mic fara þangat i friþi sem aðrir naþo eigi. Konungr toc við giavfinni með blidv oc gaf Avþuni i moti goðar giafir aþr en þeir scilldiz. Avþun varþi feno til Jslandz ferþar oc for vt þegar vm sumarit til Jslandz oc þotti vera inn mesti gefomaþr. Fra þessom manni Avþuni var kominn Þorsteinn Gyþo son.

Fra Haralldi konvngi oc Vpplendingom.

En i þenna tima verþr Haralldr konvngr vsatr við Uplendinga. tavlldo þeir at Olafr konungr en helgi hefði gefit þeim rettarbętr i mavrgo lagi fyr avþrom (landz)mavnnom beþi um scylldir oc utgorðir oc mavrg landraþ undir beenðr melt[2] þav er (eigi) ero annars(staþar) i Noregi. tolþo [Olaf konung ha]fa ueit ser þessi fullreþi eftir Nesia orrosto firir þa savcc er Uplendingar havfþu ueit honom lið. þa er hann vann vndir sic Noreg af Sveini iarli Haconar syni oc hann stavcc þa or landi. Þetta licar Haralldi konvngi ecki oc vill hann at allir havi lanðzmenn einn rett. [sem Þioðolfr] scald segir.[1]

Leto lystir sleito
land karlar gram varla
gorþi avlld a iorþo
odęmi lavg sema.

oc þvi raþi þioþa
þ[eim] bruto troll er ollv
hęls i hleypikiola
hris andscotom visa.

Haralldr konungr for með liþi a hendr þeim vp a Ravmariki [oc brendi] viþa bygðina oc gorþi hart a þeim. sem Þiodolfr scald segir.

[1]) s. *Cd.* · [2]) undir *Cd.*

Toc holmbva hneccir[1]
harþan tavm við Ravma
þar hygg ec fast ens frȩgsta
fylking Haràllz [gingo]:
.elldr var gørr at gialldi
gramr reð en þa tøði
har i hóf at føra
hrotgarmr bvendr arma.

Þaðan for hann vp a Ringarici oc brendi þar bȩi. Þiodolfr getr oc
*11 þess hverso þeir vicvz vndir hann oc myctvz *til þionkvnar við hann. sem Þiodolfr scald segir.[2]

Lifs baþó ser lyþir
logi þingaþi hringom
[navðgan dom aþr neþi
niþrfall Halfs galla:
lytr folkstara feiti
fatt er til nema iata
þat sem þa vill gotnom
þioð oll konvngr bioþa.[3]

Eftir þat vegdv beenðr sialfom sér oc helldo lavg eftir konungs orþom oc avll hans boþ. en hann hetti þa at brenna bȩi þeira. Oc eftir þat er settvz avll vandreþi þeira þa toc Haralldr konungr þar veizlur a Vplavndom. oc er þess getit at hann var at mannz þess er Arni hét. hann var ricr maþr. oc voro þa avll herоð i friþ þegin. oc segir[2] Arni at avllom mavnnom er þat micill fagnaþ(r) er konungr er i kyrþom oc með astþocca uina sinna.

Vlfr het maðr inn avþgi. hann atti .xiiii. bv eþa .xv. Kona (hans baþ at) hann scylldi þangat bioþa konungi til veizlo. oc kvaþ honom verra at konungr renti hann. Vlfr letz þess vfvss at bioþa konungi heim oc qvezc etla at konungr mindi girnaz fe hans nocqverio meirr en honom þetti hofligast. en þo fyr astar sacir við kono sina. þa ferr hann oc byþr konungi til sin. þa er hann var a veizlunni með Arna. Konungr segir[2] sva Ulfi at hann letz fara mindv. Nv byz Vlfr viþ veizlunni. oc er konungr ferr fra boþino þadan fra Arna. þa uerþr hann eigi þinglogi oc secir heim Vlf inn avþga. Þar voro ǫll tilfavng stormanlig. bordbunaþr oc avlgavgn oc hallar bvningr var með miclo yfirbragþi oc beþi oc femicill. Oc nv er menn komo i seti sinn eitthvert sin of veizlona tekr konungr til orþa oc melti. Þat samir vel segir[2] hann at ver gleþim[4] þessa veizlo i várri scemton. Allir svoroþo[2] oc quoþv þat veizlunni micla pryþi oc soma ef slicr maþr scemti.

[1]) *I selve Texten findes kun første Linie af denne Vise med anden Haand; under Texten er derimod den hele Vise tilskrevet med første Haand, og der staar Varianten* hnyeckir *for* hneccir. [2]) s. *Cd.* [3]) *Fra* [*er tilskrevet överst paa Siden over Texten af den første Haand med Henvisningstegn hid.* [4]) gleþin *Cd.*

Konungr melti. Ek mun þa segia reþo litla þa. Er þat up(haf) at þui at Sigurþr hrisi het son Haralllz ens harfagra. Sigurþr atti ser son er Halfdan het. iarll hans het oc Halfdan. þeir voro fostbrǫdr konungr oc Halfdan iarll oc iafnalldrar oc vinir goþir. Almstein het þrell konungs oc stodz alldr þeira a oc attv þeir leica saman [oc konungrinn[1] oc iarllinn. Oc er fram liþo stundir tekr konungr[2] sott oc segir sva hvgr 'sem sia muni hann til heliar leiþa. Hann scipar sva til at hann setr iarl til at geta ricis með syni sinom Halfdani. letz þess vetta fyr sacir vinatto þeira er verit hafði alla efi at þetta mindi Halfdani syni hans trvast travst er iarlinn var. Oc nv andaþiz konungr. Jarllinn goriz micill styrctarmaðr Hallfdani konungs syni oc heimti saman landscylldir til handa honom. Almsteinn er þa var þrell konungs Hallfdanar var micill maþr oc vęnn oc giavrþiz framqvemdarmaðr oc var vmfram aþra þrela konungs. en(gi) maþr kan segia ętt hans hver hon var. Almstéin þrell byðz til þes at heimta landscylldir þriv sumur oc er hann var kunigr at þui at hann uar etlonarmaþr oc ner fostbroþir þeira Sigurþar konungs favþur Halfdanar konungs oc iarlsins. þa er þat raþ tekit at hann ferr oc heimtir landscylldir. En sva for þo þat mal at litit kom til Halfdanar konungs af feno. Nv andaz iarllinn. en Almsteinn helldr þa til ymissa landa með féet oc ferir a vavxto oc eignar ser feit. hann spenr liþ undir sic meþ fegiavfom. oc er hann veit andlat iarls þa cǫmr Almstein þangat i ricit oc ferr vm nott með liþi til bęiar Halfdanar oc berr elld at benom. Jarllinn atti son eftir oc er sa þar inni með Halfdani. Oc er menn vrþo varir viþ elldzgangin þeir er inni voro oc at hann var af manna uavlldom. þa komvz þeir konungs son oc iarls son i eit iarþhvs oc var annarr endi til scogar oc comuz þeir i scoginn. Þeir voro nv a mavrcom vti navcqveria riþ. komo loxins til Suiþiodar til Haconar iarlls oc biþia hann hirþuistar. En hann iarlinn starþi a þa oc veitti þeim vist oc lagdi avngar uirþinga(r) a þa. Þar voro þeir .iii. vetr með iarllinom. Oc i avþro lagi brennir Almstein beinn oc hyggz þar brent hava inni konungs son oc iarls son. Oc eftir þat tekr Almsteinn rici þeira oc goriz þar konungr yfir oc verþr honom engi motstaþa ueitt. en avllom þiccir þo illt undir han(s) rici at bua. Hann tekr konur uirþiligar oc leggr hia ser slica stund sem honom syniz oc getr bavrn[3] við þeim. Oc nv er þeir sveinarnir havfþv verit .iij. vetr i Sviþioð með iarli Haconi. þa etloþo þeir i brot oc gengo firir iarllinn oc þavccoþo honom vistarveizlona. Hann

[1]) [k'm̄ *Cd.* [2]) h *tilf. Cd.* [3]) biavrn *Cd.*

svarar.[1] Hon er litils verþ Halfdanr segir[1] hann. vissa ec ravnar hverir þit vorut þegar er it comit her. en þui let ec lit yfir ykr at engi orðreiþ ueri a gór at it lifþit oc metti þit fa rici ykcur. uil ec nv fa ykr .ccc. manna oc uita ef sva vel yrþi at þit quemit þar a ovart oc mettið hefna þeim inom illa manni Almsteini. Þeir fara nv siþan meþ þesso liþi oc coma i landit oc for engi frett fyr þeim oc qvomo a vvart til beiar Almsteins oc lavgþo elld at. Gecc liþit vt. Almstein baþ ser utgavngo. en Halfdan quaþ þat macligt at hann teci nu slican dom a sic sem hann hafþi honom hugat. en fyr þa savc segir[1] hann at ver erom ecci iafnmenni. þa giavri ec þer þan cost at þu scalt huerfa til naturu þinnar vera avallt þrell meðan þu lifir oc avll ętt þin sv er fra þer cǫmr. Oc þat kyss Almstein. oc þa fecc Halfdan honom meþ þrelsnafnino kyrtil huitan oc litt vandaþan. Var nv eftir þetta þings qvatt oc toc Halfdan konungs nafn oc rici sit oc favgnvþo allir þesso scipti. þottvz veslir verit meðan hitt var. Almstein þrell átti mart barna. oc etla ec þa vera ętt þina Ulfr segir[1] konungr at Almstein veri favþur faþir þinn. en ec em sonar son Halfdanar konungs. Oc haui þer frenðr þvi dregiz undir konunga eign sem her ma sia beþi i avltolvm oc avþrom bvnaþi. Tac nv her Vlfr segir[1] hann konungrinn kyrtil einn huitan. þan er Halfdan favþur faþir minn gaf Almsteini favþur favþur þinom oc þar með ettar nafn. ver avallt þrell heþan ifra þvi at sva var fyrr til ȿcipat þa er Halfdan hafþi þingit sem fyrr gat ek at afi þinn toc kyrtillin at þar como męþr barna hans til þingsins. oc tocv þa avll bavrn[2] hans þesskonar cleþi oc scylldi sva allt þat er fra þeim quemi.

Nv letr Haralldr konungr bera fram kyrtil inn hvita fyr avgo Ulfi oc qveþr þetta at honom siþan.

Kennir kyrtil þenna
kv attv sciavlldungi giallda[3]
oc alvaxinn oxa
attv sc(i)avlldungi giallda
bavrn oc allt[4] þatz þu arnar
attv sciavlldungi giallda
suin oc aligás[5] eina
attv sciavlldungi at giallda.

oc þar let konungr fylgia drag þetta.

Margar ero manna velar
mosa attv oc sciavlldvngi at giallda.

[1]) s. *Cd.* [2]) biavrn *Cd.* [3]) giavllda *Cd.* [4]) illt *Cd.* [5]) alagás *Cd.*

Tac nv þenna kyrtil er ek bavþ þer aþan er frendr (þinir) hava attan oc þar með nafn þat oc slican soma með sem þeir havfþo. Vlfi þotti ovinveitt scemtvn konungs oc treystiz nær eigi avþro en taca til kyrtilsins. En kona hans oc frendr hennar baþo at hann scylldi alldrigi taca þan hverngi veg sem fęri. oc i annan staþ gengr kona hans fyrir konung með frenda sveit sina oc baþ Ulfi friþar. oc at eigi veri hann sva miavc svivirþr sem a hor(f)þiz. Oc þat varþ at konungr let at bęn þeira oc fec Vlfi eitt buit af þeim fimtan bv́m er hann hafþi att oc neyþir hann ekci til þreldoms. en konungr tekr vp avll avlgavgn hans oc aþrar gersimar oc ser eignar konungr avll avnnur bu hans en þat it eina er han gaf honom. Oc eftir þessa veizlo ferr konun(g)r til Niþaross oc sitr þar.

Fra Haralldi konvngi oc Brandi orva.

Nv er fra þvi sagt at eitthvert svmar þa er Brandr in avrfi com til beiarins. hann var son Vermvndar i Vatzfirþi. hann var maþr vinselastr oc avrvastr. en Þiodolfr scalld hafþi sagt konungi iafnan fra Brandi *hue micill metis(maþr) hann uar oc vel at ser. oc sva *11b hafþi hann melt Þiodolfr at honom þetti eigi synt at annarr maþr ueri betr til konungs fallinn i Jslandi firir sacir avrleica hans oc storme(n)zco. hann hefir sagt[1] konungi mart fra avrleicom hans. Oc melti konungr. Þat scal ec nv reyna segir[1] hann. gac til hans oc biþ hann gefa mer sciccio sina. Þioðolfr for oc com inn i scemmo þar er Brandr var firir. Hann stoþ a golfino oc sticaþi[2] lerept. hann var (i) scarlaz cyrtli[3] oc hafþi scarlaz scikcio yfir ser oc var bandit uppi a havfþino. hann hafþi avxi gullrecna i handarcricanom. Þiodolfr melti. Konungr vill þiggia scicciona. Brandr hellt fram uercino oc svaraþi engo. en hann let falla af ser scicciona.[4] oc tecr Þiodolfr hana up oc ferir konungi. oc spurþi konungr hverso feri meþ þeim. Hann sagþi[1] at Brandr hafþi engi orð vm. sagþi[1] siþan hvat (hann) hafþiz at oc sva fra buningi hans. Konungr melti. Uist er sia maðr scapstorr oc mun vera mikils hattar maþr er honom: þotti eigi þurfa orð vm at hava. gak en oc seg at ec vil þiggia at honom avxina þa ena gullrecno. Þiodolfr melti. Ecci er mer micit vm herra at fara optarr. veit[5] ec eigi hverso hann uil þat uirþa. Þv vactir vmreþu um Brand beþi nv oc iafnan segir[1] konungr. enda scalltv nv fara oc segia at ec vil þiggia avxina þa ena gullrecno. ekci þicci mer hann avrr nema hann gefi. Ferr Þioþolfr nv til fundar viþ Brand oc segir[1] at konungr uill þiggia avxina.

[1]) s. *Cd.* [2]) sticiþi *Cd.* [3]) scyrtli *Cd.* [4]) scicciono *Cd.* [5]) veitti *Cd.*

Hann retti fra ser avxina oc melti ekci. Þioðolfr ferir konungi avxina oc segir[1] hve for með þeim. Konungr melti. Meiri van at þessi maþr mvni vera fleirom avruari oc helldr fenar nv of hriþ. farþu en oc seg at ec vil hava kyrtillin er hann stendr[2] í. Þioðolfr segir.[1] Ekci samir þat herra at ec fara optarr. Konungr melti. Þv scallt fara at viso. Ferr hann en oc kemr i loptit oc segir[1] at konungr vill þiggia kyrtillinn. Brandr bregþr þa syslunni oc steypir af ser kyrtlinom oc melti ecci. hann sprettir af erminni annarri oc kastar bravt siþan kyrtlinom en hefir eftir ermina aþra. Þioðolfr tecr hann vp oc ferr a fvnd konungs oc synir honom kyrtillinn. Konungr leit á oc melti siþan. Þessi maþr er beþi uitr oc storlyndr. avþset er mer hvi hann hefir erminni af sprett. honom þiccir sem ec eiga eina havndina oc þa þo at þiggia avallt en veita alldrigi. oc fari nv eftir honom. Oc var sva gort oc for Brandr til konungs oc þa af honom goþa uirþing oc fegiafar. oc var þetta gort til ravnar við hann.

Fra Haralldi konungi.

Halldórr het einn ricr maþr oc vinr Haralldz konungs. dottir hans het Jngibiavrg vitr kona oc uén oc var en i vinatto viþ konung. oc iafnan var konungr þar a veizlom oc var meþ þeim Jngibiavrgo tiþrętt. kvnni hon of marga luti vel at hiala oc hyggiliga. Oc a einhverio havsti er þat frasagt at hon tecr vanhe(i)lso micla. þrutnar qviþrinn a henni oc ero at henni hitar miclir oc þorstar. hon vill fat vm þat reþa fyr alþyþo oc ero þar a miavc ymsar getur. þat hyggia sumir menn at hennar vanheilsa mvni vera af vavlldom konungs. en þar kemr þo þvi mali at þat er en meþ meira moti en mavnnom[3] þętti licligt ef af manna vavlldom veri oc goriz hennar vanheilindi með stormeinom. ero nv konungi orð gor at hann leggi til heilreþi. Oc hann kemr oc litr yfir raþit hennar. oc melir siþan uið Halldór fauþur hennar. Sva stenz af of ferþir[4] minar at ec verþ heim at koma a fund drotningar hon er sivc[5] oc scylldi feþa barn. en þat er með storom abyrþom. en vanheilsa dottvr þinnar litz mer micil. oc mindi mer þiccia licligast at hon mindi hafa lagiz at vermslom nocqveriom at drecca. en her er viþa yrmt oc get ec at hon muni[6] solgit hava yrmling navcqvern litinn oc mun sa haua þroaz i qviþi henni. Nv sciptir engo vm vist mina her en raþ mun ec til kenna at gora at þesso meini. þat er mer þiccir hoti venligast. en þat eitt se ec er þo er með micilli hetto. ér scolvð hallda drycnom fyr henni en hon mun þat illa bera oc scolv þer engi gavm at þui gefa. siþan scolo þer fera hana til vatnfallz þess er felli af bergi

[1]) s. *Cd.* [2]) steindr *Cd.* [3]) m̄ *Cd.* [4]) ferþar *Cd.* [5]) svic *Cd.* [6]) mini *Cd.*

navcqverio oc stemmit af sva litit falli þar ofan sem þer eroð eigi meira en dr(i)vpi miavc titt sva en lecrinn falli þo ofan af bergino scamt fra yþr sva at gorla heyri til hans. her scall siþan hallda undir vaþmali oc þar scal hon liggia á sem hogligast. oc bvit sva vm sem van er at mest þyrsti þan sem (með) henne byggvir. latit hana þar vndir er drivpi smam oc smam i munn henne en hon nai engom drycnom. þv Halldórr ver þa ner staddr meþ vapnn navccvat hvast. oc ef sva ferr sem mic grunar at sa leiti eftir vatnino oc byggvir með henne. þa halltv a vavrþ ef vt leitar vm muninn oc lat eigi sia þic oc varaz þat mest at þv raþir fyrr til en uti ero bexlin oc hiartat þvi at fremr(i) lutr ormsins[1] byr yfir eitri. en þat sciptir engo þott enn eftra lut melti hon. farið ekci at þui þo at hon meliz vm havrmuliga þui at þetta mętti henni meira ef vel villdi til takaz. en gipta ma styra oc arnon ens helga Olafs konungs. kallit a hann til hialpar[2] oc hafit siþan þessa meþferþ sem ec hefi fyrir sagt.[3] Oc nv eftir þetta ferr konungr i bravt. En Halldorr giavrir með þessom hetti. oc coma með hana undir bergit oc fara sva undir bergit oc fara sva með ollo sem til var kent. En hon meliz vm illa oc letz alldri trva mindo at faþir hennar mindi hana sva vilia qvelia. oc kan vera at her kenni at grimleics Haralldz konungs. Þeir leto sem þeir heyrþi eigi hvat sem hon queinaþi eþa melti oc dravp vatnit smam i munn henne at sem mest þyrsti hana. Halldórr stendr[4] hia með sax brugþit oc ferr · þo leyniliga .ii. menn voro . settir til at geta vatnanna oc foro með ollo sem þeim var boþit. voro þa vppi (a) bergino. Oc nv þvi nest ser hann Halldorr hvar tr(i)ona kemr fram or muninom hennar oc scygþi oc hvarf aptr in oc litlo siþar kęm(r) hann ut avþro sinni oc letr þa nocqvi meirr sia vavxt sin scygniz vm oc villdi giarna vatnit. oc er eigi til hans raþanda þvi sinni. hverfr hann aptr inn. oc it þridia sin kemr hann ut. oc ser hann þa Halldorr at begslin muno vt komin. heitr þa a Olaf konung af nyio oc reþr til siþan oc havggr i sundr orminn. fellr vt havfþalvtrin en hin hverfr inn aptr i hana. Hon varþ sva matlitil við at þeim syndiz ner sem hon veri davþ. oc foro heim með hana hogliga oc nerþiz hon vid smam þeim er fra liþr oc er þo lengi matlitil oc er a henni hvgarotti micill sva at mein ero a. oc er nv sent eftir konungi oc hann kemr at hitta hana. en hon vill þo i fyrsto ecci við hann mela. oc er konungr fan þat spyr hann hui þat sęti er hon meli ecci við hann. Þa svaraþi[3] (hon) loxins oc qvaþ hann synt við sic micin grimleic i sino tillagi. en konungr let

[1]) ormrsins *Cd.* [2]) hialfar *Cd.* [3]) s. *Cd.* [4]) steindr *Cd.*

at eigi mindi sv ravn a verþa. oc mundv sagþi[1] hann vendveran gest halldit hava. Konungr melti nv viþ favþur hennar. Heita scal nv fyr henni segir[1] hann (at) hon scal syngva Beati immaculati oc .vii. salma. oc ėincom Mario messo. Oc nv eftir þetta heit þa batnar * 12 henni til fuls. oc sa costr þiccir e(i)n beztr i Noregi oc goriz *nv til lendr maþr at biþia hennar sa er beþi var vngr oc uenligr. oc leiþiz þar miavc eftir hugr favþur hennar oc sendir konungi orð hvers hann fysi vm. en konungr letr þav orþ i mot koma at hann vill eigi at hon giptiz. Halldorr qvaþ þat oc sanligt at hann reþi miclo vm. Oc nv hittir konungr þan in lenda man er hennar haſþi beþit oc reþa þeir malit. segir[1] in lendi maþr at margir taci þannig á at honom muni vera vm hana oc muni hann þvi avþrom banna. Konungr svaraþi[1] oc qvaþ engom hlyþa mindo at fa hennar en letz honom mindo vinr vera ef hann hygþi af þesso. oc qvaþ þat en reynaz mindo hvat han villdi henne. Oc nv er þesso var brvgþit til lycta þa let konungr hana fara i nunnosetr oc endi hon þar sina (efi) meþ favgro lifi oc goþo.

Fra scemton Jslendings.[2]

Sva barsc at eitthvert svmar at einn islenzcr maþr ungr oc fraligr com til konungs oc baþ hann asia. Konungr spurþi ef hann kynni nocqveria freþi. en hann letz kunna savgur. Þa sagþi[1] konungr at hann mun (taca) viþ honom. en hann scal þess scylldr at scemta avallt er uilldi hvergi sem hann beþi[3]. oc sva gorir hann oc er hann vinsell við hirþina oc gefa þeir honom cleþi oc konungr gefr honom vapn i havnd ser oc liþr nv sva fram til iola. Þa vgleþr Jslending oc spyrr[4] konungr hui þat gegnþi. Hann qvaþ mislyndi sina til coma. Ecci mvn þat uera segir konungr oc mun ec geta til. þess get ec til segir[1] hann at ńv mvni vppi savgur þinar. þu hefr avallt scemt i vetr hveriom sem beizt hefir mun þer nv illt þiccia at þrioti at iolunom. Jamt er sva sem þv getr segir[1] hann. ein er sagan eftir oc þori ec þa eigi her at segia. þui at þat er utferdarsaga þin. Konungr melti. Sv er oc sva sagan at mer er mest vm at heyra oc scalltv nv ecci scemta til iolanna fram er menn ero nv i starfi. en ioladag scalltv til taca þessar savgo oc segia af nocqvern spavl[5]. oc ec mun sva til stilla meþ þer at iafndriug mun verþa sagan oc iolin. Nv ero dryccior miclar of iolin oc ma scavmmom við sitia at hlyða scemtan oc ecci muntv a finna meðan þv segir hvart mer þiccir vel

[1]) s. *Cd.* [2]) *Overskriften med første Haand.* [3]) *eller* beiþir; beþir *Cd.* [4]) spurr *Cd.* [5]) spiavl *Cd.*

eþa illa. Nv er þat oc at Jslendingr segir savguna hefr vp ioladag oc segir of riþ oc bidr konungr brat hétta. Taca menn at drecca oc reþa margir vm at þo se diavrfung i þesso er hann Jslendingr segir þessa savgo eþa hverso konungi muni uirþaz. sumom þiccir hann vel segia en svmir vinnaz minna at. ferr sva fram of iolin. Konungr var vandr at at hlyt veri vel oc stendz þat a meþ vmstilli konungs er locit er savgunni oc iolin þrytr. Oc it þrettanda queld er locit var savgunni aþr of daginn melti konungr. Er þer eigi foruitni a Jslendingr segir hann hverso mer licar sagann. Hreddr em ec vm herra segir hann. Konungr melti.[1] Mer þiccir allvel oc hvergi verr en efni ero til eþa huerr kendi þer savgona. Hann svarar.[2] Þat var vandi minn vt a landino at ec for hvert sumar til þings oc namc huert sumar af savgunni navcquaþ at Halldori Snorra syni. Þa er eigi kynligt segir[2] konungr at þu kunni(r) vel oc mun þer at gefo verþa oc ver með mer vel komin. oc scal þat heimillt avallt er þu vill. Konungr fecc honom goþan kaupeyri[3] oc varþ hann þroscamaþr.

Fra þvi er Þorvarþr crakonef villdi gefa segll Haralldi konvngi.[4]

Þorvarþr het maþr kraconef vestfirþzcr maþr at kyni. avþigr maþr oc drengr goþr. hann for milli landa oc matz vel þar sem hann kom. Hann kemr nu eithuert sumar scipi sino norðr i Niþaros oc var Haralldr konungr i bęnom oc Eystein orri magr hans sonr Þorbergs Arna sonar er allra manna var vascastr oc mest uirþr af konungi. Þorvarðr ruddi scip sit oc leigþi ser scemmo. Sidan gecc hann a fund Haralldz konungs þar sem hann dracc. kemr sua at stofunni at konungr var vti. oc er hann vill inn snva melti Þoruarðr. Heill herra. her er segl eitt nidri a scipino er ek villda at þer þegit. Konungr var nocqvaþ sva brunvavlfi oc sagþi.[2] Eitt sinni þa ec segl at yþr Jslendingum segir[2] hann. oc biosc þa til at mer mindi þat uerþa at scaþa. gecc þat i sundr i siglingo oc vil ec eigi þiggia. Eystein melti. Gak til herra segir[2] hann oc se oc kann vera at yðr syniz vel. oc þess er meiri van at þer þiggit þa luti er ouirþiligri ero þvi mun hann þer etlat hava. Konungr svarar.[2] Ek se rað fyr mer en þv fyr þer. Snyr sidan in i stofona oc ma ekc(i) festa orð a honom. Þoruarðr biþr þa Eystein þiggia seglit oc gacc með mer segir hann. Eysteinn gorir sva oc þicciz eigi sett hava meiri

[1]) hreddr em ec of *tilf. Cd.* [2]) s. *Cd.* [3]) keypeyri *Cd.* [4]) *Overskriften med den første Haand.*

gǫrsimi i eino segli. oc þaccar vel giavfina oc melir at hann scyli koma til hans vm vettrinn oc sia bę hans a Nordmeri i Gizca. Er nv kyrt of vettrin. Oc er várar byr Þorvarþr scip sitt oc helldr suðr fyr land fra Solscel oc leggia þar til hafs. oc ein dag sia þeir hvar scip brunar fram hia[1] oc uar alscipat með stofnom. þar stendr up i stafninom maþr venn oc listuligr. sa var i scarlaz kyrtli ravþom. hann spyrr ef Þorvarþr veri þar. Hann svarar[2] oc fagnar vel Eysteini. Eysteinn melti. Seinn vartv at secia mic heim. oc stig nv a scip með oss með sva marga menn sem þv vill sialfr. þvi at nv er ecki byrvenligt. Hann gorir nv sva. ferr með nocqveria menn oc roa nv til eyiarinnar Gizca. oc er þar fagnadr micill oc veizla gǫr. Þar voro hus stór oc góþ. oc er a leiþ qvelldit oc nottina oc morna tecr. þa vacnar Þorvarþr oc ser at Eysteinn var a fotom. oc melti. Ecci er veþr byrvenligt. verit með oss i dag oc latiþ mic veþrit sia fyrir yþr oc scolo þer eigi at helldr byrina sitia. Oc of daginn er þav drvccv oc voro katir. þa melti hann Eysteinn. Fyr þat er þv fort með mer fra scipi þino buno oc sottir hingat heimili þigg at mer kyrtil þenna. Hann var allr hlavþom buin oc scorin af nyio scarlati. Þorvarþr þaccar honom giavfina. Eystein melti. Ecci scolo þetta vera segllavnninn. Sitia þa of daginn oc scortir eigi goþan drycc. Oc annann morgin eftir melir Eystein við Þorvarþ. Kyrrir scolo þer vera i dag segir[2] hann. þvi at þetta er engi byrr. Þorvarþr svarar.[2] Þer scolvð nv firir (sia). Nv er allt meira við haft of dryc oc allan fagnat. oc þa letr Eystein bera fram sciccio. þat voro algra scinn oc vandvþ sem mest oc scarlaz mavttull ifir. Þa melti Eysteinn. Þessa sciccio scalltv þiggia oc er nv lavnat seglit. þvi at þannig mun scician bera sic meþ vel flestom avþrom sem seglit berr af velflestom seglom. Þorvarþr þaccar nv vel giavfina. Liþr af nottin. oc of morgininn snimma er Þorvarþr vakiþr. oc er þar kominn Eysteinn oc melti. Nv scal ecci duelia yþr. þvi at nv er byrr a kominn. Tocv nv sneþing oc drvcco aþr þeir foro. Þa melti Eystein. Eigi varþ þat avþit at konungr þegi seglit at þer. en þess gett ec ef hann hefþi þegit at hann mindi þannig sva lavna sem ec. en þo hefir þv nv ecci fyrir þat er nv gaf eigi konungr þer lavnin. en þar ma ec ecci at þvi hafa þo at ek sec otignari en konungr. en fyr mismvna okcarrar tignar scalltv þiggia gullhring þenna. oc dro af hendi ser. Þorvarþr þaccar honom hringinn. oc fara eftir þat til scips oc gefr byri vel oc ferr nv til Jslandz oc goriz micill maþr firir ser. Ok nv of sumarit þa er þeir siglldv fyrir land fram Har-

[1]) scip *tilf. Cd.* [2]) s. *Cd.*

alldr konungr oc Eysteinn oc siglir Eysteinn meira oc of fram. þa melti konungr. Hvaþan kom þer segl þat it goþa er þv hefir. Eysteinn svarar.[1] Her er nv þat seglit er þer neittvþ herra. Konungr melti. Ec sac alldri bettri segl oc hefi ec þar godo nitt. Eysteinn melti. Villtv flęnssa i milli segla herra. Konungr melti oc *brosti *12 b
at. Hvi eigi segir[1] hann. Gecc vp siþan hia siglunni. Eysteinn melti. Gǫr þic eigi at undri oc haf segl hvart er þu vill oc er vel at þu vitir hverio þu nittir. Konungr þaccaþi honom oc hafdi þetta segl yfir sino scipi. oc stoþz þat eigi þesso konungsscipino i cappsiglingom.[2] þvi at scip var micit en þo þotti þat vera en mesta gǫrsimi.

Fra Haralldi konvngi oc Haconi.

Nv er þat fregst tiþinda i Noregi at Haralldr konungr bavþ ut leidangri af Noregi oc ferr með liþi sino sudr til Danmercr at heria. Hann liggr suðr uid Halland i Lofofirþi oc hefir aðr heriat micið af Hallandi. þa hafþi hann halft annat .c. scipa oc letz konungr etla at nv mindi betr fara en a Jotlandzhafi[3] oc þeir Danir hefdi sialldan þvi át at hrosa at þeir elti hann oc Norþmenn oc qvaþ þat þa til botar at þeir sotto eftir sino. Oc nv er þeir Haralldr konungr liggia þar i Lofofirþi þa fundo þeir eigi fyrr en Sveinn konungr com þar at þeim vtan meþ ouigian her. hann hafþi .ccc. langscipa. oc urpv Danir þa inni Norþmenn qvomo fyr utan havfnina aþr Haralldr konungr yrþi varr við. En þeir konungr hafdv vatnfátt en liþ micit. en þa var eigi trygt at secia a landit vp fyr vfriþar savcom. oc etlaþi Sveinn konungr at sitia þeim þar matt oc dryc nocqveria stunð. Ey ein var scamt fra þeim i firþinom oc visso menn þar ekci vatn. en þo baþ konungr leita ef nocqver kvicr ormr fyndiz i eyiunni. oc var þat at þeir fundv. oc þa bað konungr taca orminn oc meþa við elld at hann þyrsti sem mest. oc kan þat vera segir hann at ormrinn viti her vatn i eyiunni. þott ver uitim eigi oc eigi mindi hann her lifa hava. mat nema hann vissi vatnit. Oc nv melti konungr at þrað langan scylldi binda viþ sporð orminom oc lata hann sidan fara þangat er hann villdi. en maþr scylldi ganga eftir oc hallda i þradinn. Ormrinn sotti þegar þangat er hann vissi vatn þo at þat veri leyniliga comit. oc varþ af þessi raðspeci konungs vatnit fundit oc þvi at minnom haft eftir at raþit þotti uitrligt oc hvgqvemlict. Toco þeir nv vatn a scip sín sem þeir þvrfto.

[1]) s. *Cd.* [2]) scappsiglingom *Cd.* [3]) Jotl' hafði *Cd.*

Nv er at nefna mann er het Jvarr huíti. hann hafþi verit lendr maþr ens helga Olafs konungs micill maþr firir ser oc vdęll oc nocqvaþ svipuindr. hann var stadr eitthvert sinn meþ Olafi konungi at veizlo oc at dryccio. oc einn dag hafþ(i) Sighvatr scalld fęrt queþi konungi Olafi. oc var miavcc lofat queþit. en hann Jvarr melti til Sighuatz oc quaþ meira raþ at yrkia vm fleiri gavfga menn en konung einn. þui at þat kan vera at konungr meþiz i giofom við yþr er þer yrcit vm hann a leið fram. Sigvatr scalld qvað oc slican man vel til fallinn at yrcia vm fyrir margs sacir sem Jvarr var. Oc er Jvarr for i bravt. þa biþr Sighvatr scalld leyfis nocqverio siþarr konung at secia Jvar heim. Konungr svarar.[1] Vel ma þer vinaz þessi semð er ec[2] veiti þer oc minni somi er þat at þiggia af lendom mavnnom giafar. en þv scallt raþa. en mela þat sumir menn at Jvarr se ecci alliafnlyndr. Sighuatr ferr avstr i Vikina oc com a fund Jvars oc quaddi hann. Jvarr svarar[1] helldr fa oc með ǫngri lettvð. Sighuatr letz hafa ort vm hann queþi oc quez nv kominn at fera honom. Jvarr segir.[1] Þat verþr yþr[3] miavc opt scalldonom þa er konungi leiþiz of scvalldr yþart. þa leiti þér vndan oc uilit draga fe af buavndom. Þa qvaþ Sighuatr viso.

Eigi satvð itrvm	þer er allz hann reþ hlyþa
Jvarr megin fiarri	hroþr sinn lofi þino
ord þa er ossom ferþac	hlioþs hefi ec beitt a bada
at sottiz lof drotni.	becci vant at hneccia.

Þa segir[1] Jvarr. Þv segir[1] satt oc scal at viso hlyþa. Ferþi Sighvatr qveþit oc þa fyrir goð lavn. for sidan aptr til konungs.

Jvar þessi atti son er Hacon het. hann var allra manna venstr oc giavrviligastr lagði i hernat a ǫunga alldri oc van mavrg fregþarverc. Þeir voro baþir saman i hernaþi Ketill af Ringonesi oc Fidr Arna son. Hacon sotti a þeira funð. oc voro nocqvor sumvr allir saman oc var engi þeira meiri framgavngomaþr en Hacon. komv nv i Danmorc i þan tima er Haralldr konungr var þar kominn oc þeir etloþo til orrosto við Svein konung. Nv segir[1] Hacon liþino at fvndr konunga er stefndr oc mavnnom þiccir licligt at nv sliti or með þeim. Nv er þannig farið malino segir[1] Hacon at Sveinn konungr er maþr vinsell en várr konungr er ecki vinsell en em ec fvsari at veita honom liþ. Fiðr segir[1] at hann mvn stefna til Sveins konungs. en liþ Haconar bað hann raþa firir þeira havnð. þat voro

[1]) s. *Cd.* [2]) er *Cd.* [3]) *tilføiet i Randen med første Haand.*

.x. scip er Hacon hafþi. ferr nv oc hittir Halld konung oc byþr honom liþ sit. þaccar konungr honom oc letz heyrt hava getið hans harþfengi. Haralldr konungr stefnir nv saman avllo liþi sino oc melti sidan a þessa lund. Nv er Sveinn konungr kominn at oss sem þer vitvð oc þo at hann hafi micið lið þa hefir hann þo smeri scip en ver oc ventir mic at liþ hans mvni vera otravstara. en ver havfom heriat vida oc tekið mikit fe. hyggit at þa segir[1] hann hvat til fregðar er ordit allz ecci nema stranðhavgg oc er þat litil fregð en hittan ekci konung. meira mindi þat vert þiccia ef ver ynnim nv sigr oc sęmð eða land undir oss. kunnom nv þavcc at þer segið ef yþr er þetta at scapi at beriaz en leita bravtt at sigla ef þer vilit eigi beriaz. Hacon segir[1]. Ecci hofom ver til ydar þionat herra hingat til en beriaz viliom ver með yþr oc vil ec hafa scip min lavss i atlavgunni en ekci i tengslom. Þar var oc meþ konungi Scialgr Erlings son Þorolfr mostrarscegg var þar með Magnusi konungs syni Vlfr stallari. þessir voro allir scipstiornarmenn. oc margir aþrir agetir menn. Konungr var þa katr oc melti. Dreymþi mic i nott segir[1] hann. mer þotti sem vit Sveinn konungr fyndimc oc helldim a einni havnc oc togaþim oc dro hann af mer havncina. Þar reddo menn misiafnt of dravm konungs oc reþo sva flestir at Sveinn konungr mindi þat hafa er þeir sviptvz vm. Vera kan herra segir[1] Hacon at sva se sem þeir raþa en uenna þetti mer at Sveini konungi mindi a hancaz.[2] Þat þicci mer licligra segir[1] konungr at sva se oc þannig er betr raþit. Siðan bra konungr sverþi oc hio fram i loptit firir sic a vindinn þrysvar i avndverþo liþino. Hacon segir.[1] Hvi setir þetta. Konungr svarar.[1] Þetta kalla þeir sigrbacn i utlavndom at konungr bendi þannig reiþi sina. Haralldr konungr eggiar nu menn sina af nyio[3] oc qvaþ þo micit ofrefli at beriaz við halfv meira lið. eþa veri þer fusari segir[1] hann undan at hallda. Allir baþo nv hann raða oc savgdv þo at þeim þotti þo naliga ufert fyr lids sacir. Se ec nv segir[1] konungr at þer vilit heyra vart atqveþi oc sva scal vera. ver havfom sva micit lið oc fritt at engom costi viliom ver flyia helldr scal nv liggia hverr várr of þveran[4] annan. Sva segir Steinn Herdisar son er þa var a scipi Ulfs stallara.

Sagþi hit er hugþi
havclyndr vera myndo
þer qvaþ þengill eirar
þrottna van fra hanom.

helldr qvaþ hvern varn scylldo
hilmir fregr en vęgia
menn brvto vp of annann
avll vapn þveran falla.

[1]) s. *Cd.* [2]) hanc̄ *Cd.* [3]) nynio *Cd.* [4]) þverar *Cd.*

Hann qveþr oc a hverso micit lið hvarir havfþo i viso þessi.

Hitti hersa drottinn
hvgstrangr scipa langra
hinn er við half(t) beið annat
.c. Dana fvndar.
nest var þat er reð rista
reiðr at seti Hleidrar
þangs laþ mavrom þangat
þrimr hvndrvþom svnda.

Nv let Haralldr konungr blasa til samlavgo sciponom oc let at vicia i moti sciponom Sveins konungs. oć let fyrstan fara dreca sinn. Þa kallaþi Ulfr stallari a sina menn. Leggit fram vart scip nesta konungsscipino. Sem her visar til.

Het a oss þa er uti
*13 Vlfr hakesior scvlfo
roþr var greiddr a greþi
grams stallari alla.
vil baþ scip með scylia
*sceleggiaðr[1] fram leggia
sit en seggir iattv
sniallz landreca spialli.

Oc nv letr Haralldr konungr saman tengia scipastafna sina oc þa roa Danir at oc gengo þa luþrar með opi oc eggian. oc þicciaz nv Danir hava allt ualld a Nordmavnnom. Þetta var Laurentius messo aptan oc var siþ of aptaninn tekit at beriaz oc barz of nottina. oc var Haralldr konungr i firirrumino oc scavtt þadan af almboga. sem Þioðolfr segir.

Alm dro uplenzcr hilmir
alla nótt inn snialli
hremsur let a huitar
hlifr oduiti drifa.

Nu verþr orrosta in harþasta. leggr Sueinn konungr fram sina sveit oc sít (scip) moti Haralldi konungi. Þar var oc Fiþr Arna son i þeira liþi oc leggr a annat borð Sveini konungi oc veitir honom liþ. Eggiar nv Sveinn konungr menn sina oc biðr þa minnaz hverso mart illt þeir Haralldr konungr hava gort i þeira rici oc hverso þungt er at liggia undir þeira vfriþi oc miclom vveg. oc latom þat spyriaz at ver gangim vel fram oc drengiliga. ero nv her með oss margir tignir menn oc godir drengir oc latom nu vm scipta með oss. oc verom siþan iafnan i friþi oc miclom veg. Nv goriz siþan snavrp[2] orrosta oc varþ gnyr micill af vapnom manna oc calli. Hacon leggr framarrla i herrinn oc leitar ser micils agetis. Eigi

[1]) *Saaledes skrevet over Linien af første Haand; i Linien* scilleggr *med anden Haand.* [2]) spavrp *Cd.*

havfþu Haralldz konungs menn scemri atlavgur scipa en Sveinn konungr þui at þessi voro scip stǿrri. en scip Haconar leco lavs i teng(s)lom oc rendo sva milli scipanna oc a beþi borð. þat liþ var oc eincom bezt buit. hafþi Hacon verit aþr i uicingo oc vanit liþ sit. Þat er fra sagt at ecci fiarri landi veri orrostan. þa fiaraþi uppi scip Scialgs Erlings sonar. oc voro þeir þegar allir drepnir af landherinom þeim er Sveinn konungr hafþi eigi mátt koma a scip sin. Falla menn nv þyct meþ borþom oc verþa mavrg tiþindi a scamri stundo. Nv verþr þo orrostan annan veg scavcc en Danir hvgþv oc stoþo Norþmenn þyct of Haralld konung oc bavrþuz snarpliga. sem Steinn segir.

Vnðr er ef eigi fundo
avrmotz viþir giavrfa
bavrþumc ver þeir er vavrþo
viþa grund of siþir.
hvar herscilldi selldo
hrafns fec gnót i óttv
nás fyrir Nizar osi
Norðmenn Haralld forþom.

Nv vicr mannfallino a Dani oc falla þeir en sumir flyia undan oc þvi nest ganga þeir vp a sialft konungs scipit oc ryþia meþ borþom. sem Þioðolfr[1] segir.[2]

Flest var hirþ með .h.

Her segir oc þat at Sveinn konungr flyþi a land up með scuto einni er flotit hafþi við lyptingina. oc i þessom þyss havggva Danir teng(s)linn oc leggia fra. varþ þvi hverr fegnastr at fyrst qvemiz fra. eftir liggia þar .vii. tigir sceida Dana er hroþnar varo. sem Þiodolfr qvaþ.

Savngs quoþv gram gengin
glest .vii. tigi it nesta
senn a svipstund einni
Sveins þiodar scip hr(i)oþa.

Þetta qvaþ Arnnorr.

Hialm aro letz þu heyra
hiz er ravtt fyr Nizi
tiggi tyrfin(g)s eggiar
tvǿrr aþr manfall veri.
naþrs borþ scriþv nordan
nys at allvalldz fysi
hlavt til Hallandz sciota
hrafn þarfr konungr stafni.

¹) .þ. *Cd.* ²) s. *Cd.*

Hravd sa er hvergi flyþi
heidmęirr Dana sceidir
glaþr vnd[1] gvlli roþnom
geirialm konungr hialmi.
sc(i)aldborg ravþz enn scufar
scavtt hoddglavtuþr oddom
bragna brynior gavgnom
buþlvngr of na songo.

En segir[2] hann hve miavc aþr var þravngt costi Sveins konungs aþr hann flyþi.

Geccat Sveinn af sneccio
saclavst inn forhravsti
malmr com harþr viþ hialma
hugi minn er þat sinni.
farscostr lavt at fliota
fliotmeltz vinar Jota
aþr en avþlingr flyþi
avþr fra verþung davþri.

Nv flýr bravt allr Dana herr. en Norðmenn secia nu eftir þeim oc minnaz nv hverso Danir kendo þeim roþrinn i Jotlandzhafi reca nv flottann a haf ṿt. Verþr þa sva micit manfall en engi fęr talt oc allt naliga af Davnom.

Fidr Arna son oc Hacon havfþo scilit favroneyti sit þa er Hacon reþz til liþveizlo við Harralld konung. Jarllinn Fiþr verðr nv hanðtekinn af þeim Haralldi konungi oc var naliga blinðr. hann settiz þa niþr i lypting sinni er[3] flottin brast var þa tekin oc leiddr firir Haralld konung. Sva er sagt[2] at Sveinn konungr hefþi með ser til orrosto .vi. iarla. sem her visar til.

Sveinn at sigr at lavna
sex þeim er hvot vexa
innan eina gunni
avrleics Dana iarlom.
varþ sa er villdit forda
vigbiartr snavro hiarta
i fylcingo fenginn
Fiþr Arna son miþri.

Oc nv er iarllinn Fiðr setr niþr i firirrumit firir Haralld konung. Var konungr þa alkatr oc melti. Her fundumc ver nu Fiðr en nestom aþr í Noregi. hvart hefir hirþin sv en dansca eigi allfast staþit firir þer. oc hafa Norðmenn nv illt at verci at draga þic blindan eftir ser. oc vinna þat þer til lifs. Jarlin segir.[2] Mart verþa Norðmenn illt at vinna oc þat flest er þu leggr firir þa. Villtv[4] hava grið nu segir konungr þott þat se omacligt. Eigi af hundi þinom segir[2] iarl. Villtv þa segir[2] konungr at Magnús frendi þinn gefi þer grið. Magnus son konungs styrþi þa scipi oc var þo a vngom alldri. Þa svarar[2] iarl. Hvat muni hvelpr sa[5] raþa griþom. Þa þoti konungi gaman at

[1]) vnd und *Cd.* [2]) s. *Cd.* [3]) oc *Cd.* [4]) þv *tilf.* *Cd.* [5]) gridom *tilf.* *Cd.*

erta iarlinn oc melti. Villtv taca griþ af Þoro frendkono þinni. Þa spurþi iarllinn. Er hon her. Her er hon segir[1] konungr. Þa melti Fiðr iarl ordscravc þat er siþan er vppi haft oc fra segir[1] hverso reiþr hann var er hann fecc eigi stillt orþom sinom. Eigi er nv undarligt at þv hafir vel bitiz er merrinn er með þer. Nv voro Finni iarli griþ gefin þo at hann iatti þvi ecci oc hafþi Haralldr konungr hann með ser of hrið.

Sveinn konungr flyþi nv a lanð vp oc var viþ annan mann. komo siþan er morna tok til kotbeiar nocqvers firir þa savcc at Norþmenn ransavcodo of þorpit[2] oc storbeina. Þa(r) var firir ein gǫvmvl husfreyia oc spvrþi hvat mavnnom þeir veri. Sa hefir meirr orþ firir þeim (er) favronautr er oc segir[1] kerlingo. Vit erom nv farandi menn oc þurfom beina yþarn. Þa segir[1] kerling. Þit latið miciliga[3] segir[1] hoñ oc mvno þit segia kvnna tiþindi nǫcqvor. hvart hava konungar þessir nocquað barþz i nott eþa hvi hefir gegnt op þetta eþa hlamm er verit hefir i nott er ver hofom eigi fengit ró fyrir ne svefn. Meiri van etla ec segir hann at konungar mvni barþz hafa. Þa melti kerling. Hvarr hefir betr haft. Hann svarar.[1] Norþmenn hafa betr haft. Þa melti kerling. Hvart er konungr varr drepinn. Hann svarar.[1] A flotta er hanñ cominn. Þa melti kerling micið folscomál. Vesol erom ver konungs oc ę vei verþi oss. ver eigvm konvng hvartveggia halltan oc ragan. Þa sagþi[1] sa maþrinn er aþr hafdi fera męlt. Etlom hit kerling segir[1] hann er licligra er at konungr mvni vera eigi ragr enda ecci sigrsell. Nv of morginin aþr þeir eti dagverþ fecc kerling þeim handlavg. oc þoz sa fyrri er siþarr gecc oc toc þegar ducin miþian oc þerði. Kerling þreif dvkinn oc toc fra honom oc melti. Tac endan handcleþisins oc gor eigi allt senn vatt. Þa sagþi[1] sa inn micli maþr. Þat ma enn vera kerling segir[1] hann ef gud vill at ver faim sva micinn metnað at ver þerrim oss a miþiom duc.

Þetta er gamans frasavgn oc eigi savguligt einscostar nema fyr þa savc at her er lyst grein speci oc ovizco. oc i annan staþ er sagt[1] var aþr fra orþa vidsciptom þeira Haralldz konungs oc Fins iarlls. þar licnaþi sa er valldit atti oc vegr var þat en eigi litilreþi. en iarllinn syndi þat hverso ohreddr hann var. hann matti þa ekci gora annat en mela þat er i scapi bio oc syndi i þui iafnlyndi *melti ecki til *13b
Sveins konungs nema þat er væl var er hann hafþi honom aþr þionat. en melti hermiliga til Haralldz konungs er hann hafdi moti

[1]) s. *Cd.* [2]) þorp̄ *Cd.* [3]) micvliga *Cd.*

verit. en Haralldr konungr uirþi þat allt sem barns orð oc hava sva allir siþann virt.

Hacon Jvars son fecc þar micils agetis oc framgavngo oc hafþi sino scipi lagt fram hia konungs scip(i)no a annat borð. oc var engi honom fremri oc hans framganga virþiz honom einna bezt fecc hann oc mesta virþing oc ageti. þvi at hann leitaþi ser frægdar. Nv melti Haralldr konungr. Getom nv vandliga til sigrs vars at þeir uinni nv engi svig a oss heþan i fra. oc seciom nv heim meþ soma. Oc of nottina er þeir voro i svefni Haralldr þa lavgþv fra flotanom konungs leyniliga .ii. scip. annat var scip Þorolfs mostrarsceggia. en annat Magnus konungs sonar. þeir lavgþo til landz oc renna a land up oc villdv leita ser fregdar oc agetis. Þar c̄om at þeim Dana herr oc bavrþuz þeir. urdo þeir bornir ofrliþi[1] oc drepit af þeim f(i)olldi manna. Þorolfr comþz vndann með Magnus konungs son oc bar hann i kiltingo til Vicrinar. Oc i annann staþ sacnar Haralldr konungr þeira oc biþr þar nocqveria hriþ oc koma þeir eigi. Oc þav havfþo loc orþit orrosto at Sveins konungs scip hafþi tekit Haralldr konungr vel flest at herfangi oc allan fiarrlvt þan er a þeim var. Scrin þat er i var heilagr domr Vincencius. fundv þeir i lyptingo[2] a scipi Sveins konungs oc havfþo með ser. Oc nv vill konungr eigi biþa lengr þeira Magnus sonar sins oc þiccir eigi olicligt at drepnir se. fara nv meþ feng sinn vndz þeir coma i Vicina oc let Haralldr konungr[3] þar setia tiǫlld[4] oc gora ellda a landi vppi oc sa konungr sar manna oc ge(n)gr milli elldanna oc ser sarin. Þa kemr þar Þorolfr mostrarsceggi at gangandi oc hefir Magnus a baci. oc er konungr þeccir at sveinninn er heill. þa verdr hann vid þat glaþr oc kat(r) oc qvaþ sigr þeira meiddan af vangeymslo[5] manna. let þat verit hafa oforsialigt er þeir .iii. havfþo til tekit enda hafþi illa gefiz. Binda menn nv sarinn oc reþa vm hverir betz hafþi fram gengit i bardaga oc var þat alþyþo romr at Hacon mindi hverr heita vilia. Haralldr konungr sagþi þa. Sigr hafom ver þo en fengit segir hann at Hacon hafi eigi viþ verit. Þorolfr var moþr miǫk af gavngo oc þrecaþr oc fan konungr þat oc spurþi hvart þeir Danir gefi sic vp fyr þeim. eþa hvgþu þer at þeir mindo eigi treystaz at bera vapn a yþr oc var þat eigi varliga buiz þegar at sciliaz viþ oss oc ganga a land vp með famenni oc mattv þer vel hlita þeim sigri er ver unnom allir saman oc hefir nu þetta e(i)no mincat vara semþ en þo ma nv ecci at hafa. Haralldr konungr þaccar mavnnom vel liþveizlo oc eincom Haconi bavð honom at koma til sin of vetrin

[1]) ofrliþo *Cd.* [2]) lyptingi *Cd.* [3]) h' *Cd.* [4]) tǫðr *Cd.* [5]) vangiymlo *Cd.*

at iolom oc quaþ þa van mindo vera lavna af ser firir liðveizlo. a ec her mavrgom gott at lavna oc þo þer bezt. Hacon þaccaþi honom boþ oc het at koma oc var hann of vetrinn at bvvm sinom þar i Vikinni. en konungr ferr leið sina nordr með landi vnz hann kemr heim.

Oc of vettrin at iolom ferr Hacon norþr i land oc sekir heim konung. oc þat er fra sagt at konungr sialfr gengr ut i moti honom oc toc við honom meþ miclom veg. setr hann ið nesta ser. oc ero lavngom á tali. Þar var þa með hirð Haralldz konungs Ranghilldr dottir Magnus konungs goþa quenna friþutz oc vittrust. Haralldr konungr spyrr Hacon eithvert sinn of iolin. Hvat scal at hafaz er varar. Þat etla ec herra segir[1] hann at ec muna leggiaz i vicing. Konungr melti. Þat er abyrgþar raþ oc samir ecci vel cristnom mavnnom i heiþni samþi mavnnom þat vel þa er menn visso ecci til guþs þvi fylgir micil niðrbrotning cristninnar firir agangs sacir við cristna menn. Hacon segir[1]. Davfligt þicci mer herra heima i landino en þarf ec storra viþrfanga of feit. þvi at fiavlmenni er micit. Konungr segir[1]. Hvi qvangast þu eigi. Þvi herra segir[1] Hacon at ec veit at tig(inn)a manna dǫttrvm mun þiccia litils of mic vert en ec vil ecci girnaz einnhueria lendz[2] mannz dottor. Konungr melti. Sva metti til bera at ec launaþa þer liþueizlona med þui quanfangi er bezt er i Norregi sem er Ranghilldr dottir Magnus konungs þvi at margr konungr er svagi vel sem þv ert manaþr. Gerit eigi herra meþ spotti til var segir[1] hann. oc er þetta mer of hátt. oc fa mer helldr iarls dottor nocqueria þina frendkono oc fenga ec þar með fe mikið. þvi at mer mvn verþa fefrect ef ecci aflaz i hernaþinom oc hetta ek þvi. Konungr segir.[1] Eigi þicci mer synt at þu tacir annarstaðar meira fe vp en meþ þessi kono oc þessa mals mvn ec leita við hana ef er viliþ. Hacon svarar.[1] Ecci raþ mvnda ec helldr vilia en þetta oc gott ef þessi reþa verþr vel en a yþro valldi mvn vera of fe hennar. Nv hittir konungr hana a avþro bragþi oc tiar firir henni scavrungleic Haconar oc hvatleic oc hverso vel hann er mannaþr. Hon svarar.[1] Ecci gruna ec þat segir[1] hon at Haconi se mart vel gefit. Konungr melti. Þat syndiz mer macligt raþ at þit byggit saman þvi at hvartveggia[3] er agetismaþr[4]. Konungs dottir segir.[1] Vera ma þat herra at yþr syniz sva en eigi mindi faþir minn þat etla at ec scyllda otignom manni gipt vera. Konungr melti. Þat er undir mer at gefa honom tignarnafn oc þat eitt scortir hann til tignar. en þer samir þat at taca eigi þit einreþi oc gora eftir raþi frenda þinna. Hon

[1]) s. *Cd.* [2]) landz *Cd.* [3]) hvartevggia *Cd.* [4]) agetil $\overset{r}{m}$ *Cd.*

svarar.[1] Ef þv ert einnraþinn til þessa at gipta mic eigi konungbornom manni eþa tiginbornom. þa veit ec eigi hvat mer mun annarr bettri en sia. Konungr melti. Ec scal sva·vm bua frendkona at þu scallt eiga iarllmann. Hon segir.[1] Ekci scal þa(t) nafn en þacca yþr herra buit við at se en tom til þess. Konungr segir[1] nv Haconi hial þeira konungs dottor oc let hana eigi allovent tekit hafa hann. Hacon segir.[1] Eigi scylldi þetta gort til vár með spotti oc gabbi herra. þvi at ecci þicciumc ec til þess við yþr unnid hava. Konungr svarar.[1] Ecci vicr þetta sva við oc a ,mino valldi er tign þin hver vera scal. Nv ihugar Hacon malit oc grunar at konungr mvni satt segia oc muni hann ret hafa firir henni malit sem hann segir[1] oc spyrr nv hvernig orð feri með þeim konungs dottor. Ec tiaþa malit þitt fyr henni segir[1] konungr hverso þer uar farit of scavrungscap oc alla framqvemþ oc hverso vel þv ert manaþr en hon svaraþi.[1] letz eigi mindo otignom manni gipt ef fadir hennar lifþi. en ec sagdac þat vera a mino forraþi at gora þic tiginn oc gefa þer iarldom. Hacon segir.[1] Ef ec scal vera sva giptomicill at fa hennar þa samir þat at þer latit nafnbotina fram coma oc eigi lioti hon þa ovirþing af mer at eiga otiginn mann þvi at þat er eigi við hennar hefi. Siðan var hon favstnuð Haconi með uingan konungs oc var þat þo sva fremi gort at[2] konungr het Haconi fastliga iarlldominom. þa leggr hon leyfi til oc er nv eftir iolin drvckit brvþcavp þeira þar meþ konungi. Oc er þvi var locit ferr Hacon heim með Ragnhilldi kono sina i Vic avstr oc rennir hon astarhvg til hans. er þo ecci mart of með þeim i avþro lagi en hon letz vel mindo við vna ef hann veri iarll.

Nv ferr þvi fram þav misseri oc er kemr at iolum annan vetr
* 14 þa ferr Hacon a fund konungs oc þicciz þa eiga *at vitia iarlldomsins at þvi sem konungr hafþi heitið oc tekr konungr nv vel við honom oc spyrr[1] hvi konungs dottir feri eigi. Hacon qvaþ henni sva gegn þiccia til. oc aþr en þeir konungr sciliaz þa vecr Hacon til of iarllsnafnit oc rici þat .er fylgia scylldi henni heiman sva sem heitid hafþi verit. Konungr spurþi þa i moti. Hvart[3] var Jvarr faþir þinn iarll eþa hans forellri. en þo er avþsett segir[1] konungr at þv ert betrfeþrungr. Nv ser Hacon hverso horfir malit at undan dregs tignarnafnit. tecr nv vapn sinn oc vill a bravt fara oc melti siþan. Hvat er nv tit of iarlldomsgiavfina við oss ęþa lendur þer er ver scylldom eignaz af yþr oc samir þat eigi at hon missi sins soma oc se henni svivirþing at mer oc er þat konungligt at

[1]) s. *Cd.* [2]) er *Cd.* [3]) Oc *Cd.*

hallda vel orþ sinn. Konungr svarar.[1] Hitt er nv sannast i Hacon segir[1] hann konungrinn at ec etla (at) ecc(i) þurfi dra(ga) þat firir þer at ecci mvni verþa af vm iarlldomin þinn. Hacon ferr nv heim avst(r) i Vic við sva buit oc gecc konungs dottir i moti honom oc melti oc hlo við. Heill iarll minn segir[1] hon. Hann svarar.[1] Ecci em ec iarll. en ef þer þiccir velreþi við þic gǫr fyr minom savcom þa tac þu vp fe mitt allt oc eign en ec mun fra raþaz. (Hon svarar). Ecci mvn ec fyrst þesso iata oc þo fór iafnt sem mic varþi at konungr mindi þetta undan draga. Liþr nv a vettrinn oc er fatt vm með þeim. oc er varar segir[1] hann Hacon konungs dottur. Nv scalltv vita etlan mina. ec hefi fengit .vi. langscip oc micit liþ mvn ec fara or landi oc coma her alldri siþan. þvi at eigi villda ec at þer yrþi ovirþing at mer. Hon segir.[1] Enga þavcc kann ec firir þat at þu farir i bravt oc ecci ero af þvi ocrir faleicar at mer se astlavst viþ þic oc encis a ec þicc at kunna mvntv raþa vistafari ocro. en ecci hirþi ec at byggva iarþir þinar ef þu ert sialfr fra þo at þv bioder þat. Nv binda þav þat raþ saman at hann selr iarþirnar til lavsafiar oc byzc nv a bravt með miclo fe oc þeim .vi. langscipom. Oc aþr en þav fari gorir Hacon til oc drepr armann konungs oc tekr vp buit allt. fara þav nv siþan með allt sitt.

Nv er sagt[1] konungi drap armanzins oc tiaþr[2] firir honom scaþinn allr saman. En konungr svarar[1] þesso. Micið er þat vist segir[1] hann en meira þicci mer þat of sva vaskan mann sem Hacon er. er hann hefir gengit af viti sino. oc iþrvmc ec miavc er honom er gipt dottir Magnus konungs. Nv er þat fra sagt[1] at konungr leggr sina eign a iarþar þer er Hacon hafþi att. þo at seldar veri[3] oc toc leigor oc scylldir af þeim iorðom.[4] En Hacon var eigi lang(t) i bravt lagiþr oc kemr hann til oc drepr menn þa er konungr hafþi til sett at varþveita iarþinnar. en siþan leggr hann elld i bøina oc brennir vp gorvalla. oc eftir þat lata þav Hacon i haf oc spyrr konungs dottir þa hvat hann etliz firir vm sumarit. Þat etla (ec) segir[1] hann at ec muna leggiaz (i) vicing. Þat vil ec eigi þo segir[1] hon þui at eins manz fiavr hefir þv þo at þv ser maþr frecn en þa em ec vpgefin ef þer verþr nocqvaþ oc er meiri van at leggi vikingar mic hia ser en þat samir mer ecci firir sacir ettar minnar. nv er þat mitt raþ at þv farir helldr a fund Sveins konungs þvi at hann er drengr godr oc tac her eitt fingrgull er faþir minn gaf mer oc syn þat Sveini konungi. oc firir þat er Sveinn konungr hellt eigi malom við favþur minn þess letr hann nv niota hans frendr oc

[1]) s. *Cd.* [2]) tiarþ' *Cd.* [3]) vera *Cd.* [4]) oc scylldir *tilf. Cd.*

virþir þa nv alla micils. Hacon segir.[1] Ecci mun ec min niota við Svein konung sva lavcz varr fundr firir Nizi. en illa ert þv gefin ef mer vex þetta (i) avgo oc þora ec eigi at hitta Svein konung. Hallda þav nv til Danmercr. Oc siþan ferr Hacon með nocqueria menn oc kemr fyrir Svein konung oc qveþr hann. Sveinn konungr segir.[1] Hui fortv hingat slict illt sem þv hefir oss gort. Herra segir[1] Hacon Ra(g)nhilldr konungs dottir sendi mic til yþar með gvlli þesso. Oc synir honom gullit oc segir siþan allan malava(v)xt oc scipti þeira Haralldz. Þa segir Sveinn konungr. Eigi gorþi (Haralldr) konungr þa vel eþa macliga er hann gipti frendkono sina sva vandom manni sem þv ert. en vel scal hon her komin með oss. en þo mun henni eigi virþaz til fvllz ef þv ferr eigi með henni. Nv scalltv niota Magnus konungs oc hennar at þer scal gora þria costi þa er mer synaz allir m(i)ok venligir en ovenna at þv hefdir lifit ef ec neþa þer ef ei nytir þu þeira. Nv er sa einn costr at ec vil bioþa þer til min viþ .xii. menn oc ser þu asamt viþ kono þina en liþ þit se annarstaþar. þa er sa kostr at þv þiggir at mer bv .iii. at giavf oc scalltv þọ scylldr landvarnar með mer. hinn er enn þriði kostr at þv scallt fara ą fund Asmundar Biarnar sonar broþur sonar mins er nv gorir mer micinn vfriþ oc beiþiz Hallandz. fǫr mer hann oc ver siþan iarll yfir Hallandi ef þv kemr þesso a leiþ oc þo vil ec at þu hafir her fridland þo at þv gorir eigi þetta oc ser i ǫngu[2] bundinn vid mic firir sacir konungs dottor. Hacon segir.[1] Of miavcc sannaz þat þa herra er þer meltvð at omacliga veri set firir konungs dottur ef ek treystumc eigi at bẹriaz vid Asmund. en ef ec fell herra þa muno þer fa henni nocqvaþ virþiligt giaforð þo at þetta se með litlo moti. Konungr melti. Ec mvn fa þer lið til fararinnar. Nei segir[1] hann þat muno þeir segia þa Danir ef ver fám gagn at þeir hafi unnid siggrinn oc ann ec eigi þess oc scolo þvi minir einir menn fara.

En þannig voro vphavf of mal Asmundar oc Sveins konungs at Svein Guþina son hafþi vegit Biornn favþur hans i þingamanna liþi vestr a Englandi. Sveinn konungr Ulfs son hafþi vp feddan Asmund oc fengit honom .iii. scip at hann hefndi favþur sins. Haralldr konungr var þa konvngr i Englandi[3] en andaþr Sveinn broþir hans. Asmundr reþ þat or at heria a Dani oc varþ þrysvar handtekinn oc ferþr Sveini konungi. en hann gaf honom hvert sinni griþ oc let hann fara i friþi. enn hann letr alldrigi af at helldr at gora ofrið rici hans.

[1]) s. *Cd.* [2]) ungv *Cd.* [3]) *Ordene* þa konvngr *ere af første Haand skrevne over* i Englandi.

Nv er þar til at taca at Ragnhilldr konungs dottir ferr til Sveins konungs oc tekr hann við henni baþom havndom oc ero þav Hacon þar beþi vndz hann vill bvaz a fvnd Asmundar. hann byr .vi. scip til þeirar ferþar oc ferr siþan meþ þesso liþi oc helldr frettom til Asmundar oc fęr spurt hvar hann er oc hefir .x. scip. Þat er fra sagt[1] at fundr þeira varþ i Slesmynni. oc aþr en scipin rendvz[2] at sva at til bardagans veri tekit. melti hann Asmundr. Vel a sa maþr fram at ganga er iarlldomi er heitið. en missyni var Sveini konungi at mela þat oc eigi mintiz hann þa miavk Nizar orrosto. Hacon segir[1]. Satt var þat Asmundr at ec var fyr Nizi með Haralldi konungi oc þat samdi mer eigi illa at veita konungi minom. en hitt cǫmr verr við er þv villt avallt svicia þinn frenda Svein konung oc lanardrottin oc i dag s[calltv] þat finna at vitt havfom fundiz oc ec scal at þer secia. Oc nv tekz *orrosta með þeim oc verðr * 14 b harþr bardagi oc gecc Hacon vel fram oc liþ hans. falla menn þyct með bordom oc þo en meirr Asmundar liþ. oc þar kemr at þeir Hacon oc menn (hans) na upgavngo. oc kemz Hacon a scip Asmundar oc havggr a beþi borð secir at firirrumino með sinom mavnnom oc falla menn Asmundar miavcc oc þar kemr at Asmundr er handtekinn af Haconar mavnnom oc hallda menn a honom. Þa melti Hacon. Alldrigi etla ec oþarfari forn ferþa Sveini konungi en þetta ið vanda hofvð er þv berr eftir Asmundr. Leypr eftir honom oc drepr hann. Oc eftir þetta fara þeir Hacon heim með herfang nocqvaþ oc sigr oc kǫmr með þetta allt saman firir Svein konung er þeir havfþo at syst. Oc i þvi bili kemr Hacon fyr konung oc qvaddi hann. en konung setti dreyrravþan a at siá oc melti. Far þv til setis. Oc var þat með ǫngom letta. Hacon segir[1]. Þat þicci mer nv a finnaz herra at þer kunnið minni þavcc firir sigrinn várn en ec hugda en þat hygg ek at þessi maþr Asmundr mundi en eigi spara at sitia of lif þitt ef hann hefði undan gengit oc þvi drap ec hann villda ec nv herra hafa af yðr þat er heitið var. (Konungr segir.) Þat vętti ek at þer gengi til þessa engi ouingan við mic oc helldr góþvili en ekci mattv þo at sva buno vera minn avlǫþarvin en haf þat af rici mino er herscazt er. Nv er þo þat sagt[1] at Sveinn konungr gorir hann iarll yfir Hallandi oc reþz hann þangat til þess ricis með liþ sit oc kono oc tacaz af nyio[3] astir goþar meþ þeim. Hacon er manna hvatastr. hann for i Uicina oc heriaþi er hann spurþi at konungr var nordr i landi oc lagþi hann þetta i vanda iafnan of svmrom at fara sva með.

[1]) s. *Cd. Cd.* [2]) rendiz *Cd.* [3]) nynio *Cd.*

Ok a eno[1] þridia ari eftir Nizar orrosto þa settiz friþr milli Haralldz konungs oc Sveins konungs með raþi allra Nordmanna oc sva Dana. oc var með þeim hétti gǫrr at hvarr þeira scylldi hava i frelsi[2] sit rici þaþan i fra Haralldr Noreg en Sveinn Danmorc botalavsa. scylldi þar leggiaz hernadr sem hafiz hafði. en sa happ hava er hlotið hafdi. sa friþr scylldi standa meðan þeir veri konungar. sem Þiodolfr segir.[3]

Fǫrþi fylkir Havrþa renðr bito stál fyrir stravndo
friþr namz ar ið þriðia starf til crocs at hvarfi.

Oc nv eftir þetta er fridr er milli Danmercr oc Noregs. þa tekr Haralldr konungr þat raþ at hann heriar a rici Steinkels Svia konungs i Gavtland. Steinkell konungr ferr a fund Sveins konungs oc biðr hann liþs. Sveinn konungr segir honom sét þeira Haralldz. oc vil ec eigi a hana ganga segir[3] hann. enda varþ mer torsott við Haralld konung at eiga en rað mun ec til leggia með[4] þer. Hacon iarll Jvars son er i ovingan við Haralld konung oc er ihn mesti orrostomaþr oc allra manna hvatastr. hann er nv minn maðr. þv scallt gefa honom til Gavtland i(t) vestra at hann raþiz i moti Haralldi konungi. en hann er giarn a mannvirþing oc mvn honom lica vel ef hann hefþi þar annat iarls rici. en þo at hann latiz fer þu iþgiavlld þui at hann er[5] ecci þinn maþr. en þer er osynn sigrinn ef hann fér eigi. Nv ero menn sendir eftir iarllinom oc kemr hann þar oc (er) þetta mal borit vp firir hann. Hacon segir.[3] Hvernig er Sveini konungi vm gefit segir[3] hann. mvn en vera sem fyrr miǫc micil manravn at beriaz við Haralld konung oc eigi mvn ec til þes raþa nema þu leggir oc niþr fǫþ þina við mic oc verir með fullri bliþo til min Sveinn konungr. Nv ma ec þat vel gǫra segir konungr en þa gatt ec þat eigi at mer. Oc nv raþa þeir þetta með ser at Hacon scal fara oc vera firir liþino en liþ scal fa honom af Gavtlandi hvarotveggia af mavnnom Steinkels konungs. Oc eftir þat ferr Hacon heim [oc segir Ragnhilldi[6] hvat vm er títt. oc er hann byz til ferðar þa melti konungs dottir. Nv kann vera segir[3] hon at þu komir i gillda manravn oc scal ec vel við vna þo at þv latiz firir Haralldi konungi. en litið ma ec veita þer en merci þessi vil ec gefa þer er faþir minn hefir átt. oc þessi hafþi hann þa er hann barþiz

[1]) eino *Cd.* [2]) fresli *Cd.* [3]) s. *Cd.* [4]) mer *Cd.* [5]) ec *Cd.*
[6]) [*tilf. i Randen af første Haand med Henvisningstegn hid.*

við Scotborga ǫ. oc þessi merci villdi Haralldr konungr giarnsamliga hava oc hefir en eigi nat hingat til. Þav voro avll gvllsavmuð.

Nv ferr Hacon með liþ sit þa er hann er buinn up a Gavtland oc samnar þar liþi. oc er liþ kemr saman þat (er) honom var etlat[1] þa stefnir hann þing oc talar firir liþino. Þess vil ec biþia segir[2] hann at er gefiz nv vel ef fundr várr Haralldz konungs ve(r)þr oc hafa scolo þer nocqvoþ briost af havfþingianom oc hans liþi fyr yþr. oc ekci etla ec at stęplaz við hǫtt Haralldz konungs. oc þo er mer grunr a at þessi samnaþar herr mvni litill vera i moti liþi Haralldz konungs oc scolo þer herþaz við sem bezt oc mun þa vel duga. oc þo at ec siacc otignari at nafni en Steinkell konungr þa ma yþr þo vera at mer eigi minna fulting. þui at hann er vanr miǫk sel(i)vi en ec emc vanr bardavgom oc vesǫlld mavrgo sinni. Sva var farit sem hann sagþi[2] at Steinkell konungr var maþr feitr oc þungr a ser. var hann drycciomaþr micill oc var hann her ecci[3] viðriþinn. þotti honom gott at vera kyrrom. þo at menn hans feri nocquerir með Haconi iarlli. Haralldr konungr spyrr nv þetta oc verdr glaþr við oc scemtir ser of sumarid i landi oc byr .lx. scipa er a liþr oc valldi ser lið oc hernað með bryniom oc hialmom oc voro þav scip agetliga buinn. hann lysir ecci ferþinni hvert hann etlaþi at fara. ferr sidan nordan með landi leggr fyrst scipunom vp i M(i)ǫrs. eftir þat ferr konungr sciponom vp i Veni eftir Elfinni. Oc er þeir lago þar við land scamt fra þvi er lið Haconar iarlls var. þa gecc maðr vt of nott or tialldi oc spurþi Haralldr konungr at veþri er sa com inn. en hann sagþi[2]. Stendr undir bacci sa. Halldi at fyrst sva segir[2] konungr. Oc avþro sinni spyrr konungr en at veþrino er maþr hafdi vt set. oc segir sa at snęr var kominn. Konungr melti. Þa er iafnt ordit sem ec minda ęscia oc metti þeir Gavtarnir eigi fera fe sit vndan hernaþinom er ver scolom veita þeim. Oc en ið þridia sinn spyrr konungr at veþrino. þa sagþi maþr at hor(f)þiz akafliga á of vettrinn. Konungr melti. Vel koma nv oc frostin.

Nv er at segia fra Haconi iarlli at hann hefir at ser dregit liþit oc ferr siþan oc etlar til fvndar við Haralld konung. kemr iarllin siþan at dal nocqueriom divpom oc stavþvar þar liþit a dalsbrvninni oc vill þar biða konungs. þui at hann veit þa at scamt er i milli þeira. Liþit Haconar iarlls var mart kleþiátt sem þeir ero iafnan Gavtar. en þat allt er honom hafþi heiman fylgt var vel við bvit beþi at vapnom oc cleþom. Þorfiðr het maðr lavgsavgomaðr

[1]) *tilføiet i Margen af første Haand.* [2]) s. *Cd* [3]) 1 *tilf. Cd.*

þeira Gavta oc var i liþi iarlls. hann hafþi hest kornfe(i)tan oc tiodraþi batt við hel nocqvern þar hia þeim er þeir sęttvz við dalinn. En þat er at segia[1] fra Haralldi konungi at hann hefir þing of morgininn oc veit hann oc farar iarlls. oc melti a þingino sagþi[1] mavnnom sinom at bratt mvndi saman bera fvnd þeira iarls oc scolo ver vera eigi of snertobraþir þvi at ver hofom vidrbuning goþan fyrir vapnǫ sacir oc kleþa. en þetta er kallt veþr oc þo at Hacon se hravstr maþr oc lið hans sialfs oc vel við bvit. þa veit ec þo of bvanda liþit af Gavtlandi at þat mvn vera clett illa oc hravkkva saman miavc oc þola illa kvlldann. Siþan fara þeir Haralldr konungr undz þeir koma avþrom megin at dalnom. Þa melti
* 15 konvngr. Nv scolvm ver her nidr *setiaz fyrst segir[1] hann oss er orþit héitt undir hercleþom oc vita ef þa kali nocquaþ Gavtana oc mvno þeir hava harcað saman liþi sino oc kan vera at oss se eigi oheggra at vega at oss se eigi iafnheitt en ovist hvernig þeir þola kulldan[2]. Þeir setiaz nv niþr við dalin avþrom megin oc voro með hercleþom allir oc allir bunir til bardagans. Nv stenðr hann up Þorfiðr lavgsǫgomaþr i liþi Haconar iarls (oc melir). Ver verþom at tala meðan ungmennit sciallar. gott lið hofom ver oc fritt oc er oss scylt at leggia[3] eigi a flotta. en ef verþr scal eigi lengra en til [havgsins. en[4] ef sva ve(r)þr þa scal eigi lengra en til becsins. ver hofom hravstan iarll at beriaz með. O(c) i þvi er hann melti þetta kipiz hestrin við oc hleypr vp hellinn er hann var bundin við oc kemr við eyra honom Þorfinni. en hann leypr ner vp við oc melti. Sciot allra manna armastr. Oc snyr þegar a flotta oc leggr a bravt.

Oc nv metaz þeir við dalinn[5]. villdi Hacon at Haralldr gǫrdi fyrri athlavpit oc þottiz þa hava breccomuninn. en Haralldr sparir þat Haconi. Oc er þeir hafa setid þannig of hrið. þa ser Hacon at liþino hans svmo ma eigi endaz firir kvllda savcom oc stendr vp siþan oc melir. Ver munom nv verþa til at raþa. oc hafþa ec þo konungi etlat athlavpit. verðr nv annann veg breccomunrinn en ec hugþac til. Eggiar nv lidit oc reþr i dalinn oc vp at þeim Haralldi konungi. oc teczþ nv orrosta oc er en sem fyrr at Hacon synir af ser micla hreysti oc allt hans liþ sialfs. en konungs liþit er beþi meira oc betr buið oc fell þegar miavc liþit Haconar en sumt leggr a flota. allir Gavtarnir þeir er up stoþo þa helldvz litla hriþ við. oc þo varþ þeim tionsamt meðan þeir bavrþuz. oc er nv þat eitt liþit eftir er Haconi iarli hafði heiman fylgt oc dugir þat et bezta. Jarll-

[1]) s. *Cd.* [2]) kualldan *Cd.* [3]) liggia *Cd.* [4]) [heygsins ef *Cd.* [5]) *tilføiet i Margen af første Haand med Henvisningstegn.*

inn ber(s)c vel oc viþr mavrg fregþarverk oc kennir Haralldr konungr merkin er borin voro firir iarlinom oc villdi giarna fa þav. Ok þvi nest verþr nv sva fast at iarlinom sott. at merkismaþrinn fellr oc var þegar tekið merkit af konungs monnom. Oc þa flyr iarll oc þat liþit er með honom var oc hallda i scoginn. Þa qvaþ Þiodolfr viso.

Avlld er sv iarli villdi
ognteitom liþ veita
sterkr olli styr stillir
Steinkels gefin helio.
en þvi at illa reynduz
aflván þaþan hanom
firir let Hacon havrfa
hvat segr hinn er þat fęgrir.

Oc nv melti Hacon er hann flyþi at konungs dottor mindi[1] hann lavst þiccia a hava halldit merkino Magnus konungs er hon hafþi gefit honom. Haralldr konungr recr nv flottann oc melto menn hans at Hacon hefþi vart lavnað iarlldominn Steinkeli konungi oc hann kynni eigi sia efnitre sitt. mindi honom vera ofrefli at beriaz við konung sialfan. sumir kavlloþo hann vascan mann oc hafa drengliga bariz. Konungr let bera fyr ser merkin þegar er i hans valld komo oc kallaþi þat mestan sigr er hann hafþi þav fengit. Oc er þeir riþo scogargavto oc þeim var min(z)t ván hleypr maðr of þuera gavtona or scoginom fram oc þrifr merkit annarri hendi af þeim er bar en annarri hendi leggr hann þan með spioti. leypr þegar i scoginn avþrom megin gavtunnar oc hafa þeir ekci hans. en hinn déyr er lagþr var. Þa melti Haralldr konungr. Þar mvn Hacon verit hafa oc var þetta ecci margra manna at fara sva. oc er þat vist at eigi þicci mer honom minni sigr i þessi ferþ en mer var i orrostunni. enda kan ec eigi scaplyndi Ranghilldar frendkono ef honom yrþi avþvellt at komaz yfir reckiostokcinn hennar ef hann hefþi latið merkin. en nv muno þav settaz.

Fara þeir nv til scipanna oc var konungr a scipi oc mart liþit en sumt a landi oc sva havfþo matsveinar elldstoar a landi. Oc of kvelldit er þeir sneddo er a landi voro. þa kom at þeim einn fatecr[2] maþr oc baþ matar oc var alltavtrvgr[3]. en þeir gafo honom. hann spurþi hvart konungr veri a landi eþa a scipi. þeir sogþo[4] at hann var a scipi. Þat ueri skyllt goðir menn segir[4] hann at ek lavnaþa yþr þenna beina en þar se ec einn lut til. ec veit hvar þeir Hacon iarll ero scamt a bravt heþan með fa menn oc kan vera at konungr lavnaþi miavcc vel ef þer fengit drepit hann eþa hanðtekit oc mun ec segia yþr leið þangat. þvi at ec var þar aþr firir litlo. Þeir

[1]) mindo *Cd.* [2]) fetecr *Cd.* [3]) allstavtrvgr *Cd.* [4]) s. *Cd.*

foro nv m(i)ǫk margir oc hlyddv fortavlom hans. en hann ferr oc er gangan hans helldr hrumlig. fara nv i scoginn eftir divpri gavto oc dregsc helldr vndan oc vilia þeir aptr hverfa. en hann qvaþ þo scamt til undz þeir mindo finna Hacon oc þvi nest koma þeir at þar er tre micid liggr of þvera gavtona oc fara þeir þar yfir oc sia þa menn nocqveria firir ser. honom verþr seint [enom fatekia manni[1] at komaz yfir treit oc biþr þa secia eftir þeim mavnnom er þeir sei firir sek fram oc qvaþ menn Haconar þat. Oc er þeir koma yfir treit þa kastar sa af ser tavtronom oc leypr vp a treid oc bre(g)þr sverþi oc havggr sem ma. oc hava þeir þa fundit Hacon iarll. Þa drifa at þeim menn beþi or scoginom oc framan af gavtunni oc secia þa vapnom en þeir veriaz oc finna at eigi er svicalavst oc villdo vndan hallda oc er þeim mein at treno oc verda flestir drepnir en svmir comaz til scipanna aptr við illan leic oc segia[2] konungi of morgininn favrna. en hann segir[2]. Þa for iafnt sem liclict var. eigi mvno þer iaf(n)raþgir oc Hacon oc foro þer vvarliga oc af litlom alitom.

Konungr var þar nocqveria stund þui at eigi matti scipin brot flytia fyrir isom oc liopo þeir vp iafnan konungs menn eftir strandhavggom. en hvert sinni lago eftir .v. eþa .x. sva var yrmt fyrir a landino af vmsatom[3] Haconar. Þat er nv þvi nest at Hacon kemr qvitt þeim til eyrna Haralldi konungi oc monnom hans at Hacon iarll veri farinn til Sviðioþar eftir liþi miclo oc þeir Steinkell konungr mindo þar[4] koma scams bragþs með her mikinn. en Sveinn konungr mvni koma vtan i arosinn með scipaher. Oc þesso trvir Haralldr oc taca nv oc havggva is fyr scipom sinom. Oc er þeir voro at þa melti (maþr). Engi dvgir sva sem Koþrans bani. Þat melti sa til Hallz Otryggs sonar er vegit hafþi Koþran Gvþmvndar son. en Hallr var þar með Haralldi konungi. Oc þa liop at Þormoðr Eindr(iþ)a son oc hio Hall banahavgg. þvi at hann stoþz eigi er hrosat veri vigino Koþrans. Þormoþr var manni firnari en systrvngr Gvþmvndar Eyiolfs sonar favþvr Koþrans. Oc er liþit þravngþis at oc villdi drepa hann Þormoþ þa brast niðr issinn vndir þeim oc varþ þa micid svarf oc var við svaþ vm at mart manna mvndi drvcna. Magnvs son Haralldz konungs veitti Þormodi oc bad honom griþa oc bavð sęttir þui at Þormoðr var a hans scipi oc varþ setz a malið. Oc siþan for Þormodr svdr til Danmerkr oc þaþan vt i
*15b Grikland oc villdi a mala (ganga) *en (Garðs)konungr sagði hann vera of litinn vexti til þess. oc einn dag er konungr sa vt of svalar nocqveriar sa hann at griþvngr einn akafa micill var leiddr a mot

[1]) [einom fatekia enom fatekia *Cd.* [2]) s. *Cd.* [3]) k *tilf. Cd.* [4]) þeir *Cd.*

oc hio Þormoþr af havfvð. þa melti konungr at hann mindi fleira stort havggva en navtt eitt oc toc konungr þa við Þormoþi oc gengr hann a mala oc var þar. En þeir Haralldr konungr flotoðo[1] scipom sinom oc foro eftir ǫnni Elfi til sefar oc sidan heim norðr i Norreg við svabuit. oc fello nocquerir menn af Haralldi konungi er þeir foro ofan eftir anni Elfi þvi at Gavtar scvto a þa. En Hacon iarll þotti vera in mesti ravsnarmaðr oc het dottir hans Svnefa en sonr het Hacon er atti dottor Sveins konungs Vlfs sonar. oc var þeira son Eiricr lamb Dana konungr. Oc lycr nv her at sinni fra Haconi iarlli oc Haralldi konungi.

Fra Sneglohalla.

Eitt svmar kom scip af Jslandi oc var þar a Sneglohalli. hann var nordlend(z)cr at ett[1]. honom var sva farið at hann var scalld oc fǫryflldiz helldr faz i orþom sinom. Þeir komo við Agþanes oc helldo in eftir firþinom oc brvnoþo i moti þeim langscip oc stoþ maþr vp a drecanom er firir for i ravþom kyrtli oc melti. Hverr styrir scipino eþa hvar voro þer i vetr[2] eþa hvadan yttv þér eþa hvąr komo þer við lanð. eþa hvar voro þer i nótt. Halli svaraþi[4]. Sigurþr heitir styrimaþrinn. en ver vorom i vetr a Jslandi en ytom fra Gasom en komom við Hittrar oc voro(m) i nott við Agþanes. Maþrinn melti. Sárþ hann yðr eigi þa Agði. Halli svarar[4]. Eigi enna. Maþrinn melti. Var þo nocqvoþ til raþs vm. Ja herra segir[4] Halli beið hann at bettri manna. venti þin þangað i quelld. Þąr var Haralldr konungr er orþom scipti við Halla. Nv koma þeir i beinn oc ferr Halli a fund konungs oc qveþr hann. oc villdim ver herra segir[4] hann til ydar fara. Konungr segir[4]. Vant verdr þat vtlendom monnom oc abyrgs þic sialfr en eigi spari ec mat við þic. Nv for Halli þangat oc var með hirþinni. Þar var oc Þiodolfr scalld með konungi oc þotti vera nocqvoþ avfvndsivcr við þa menn er quomo til hirþarinnar. Oc einn dag er Þiodollfr gecc at streti með konungi komo þeir firir lopt nocquor oc heyra deilld manna óc þvi nest aflog. þar var scinnari oc iarnsmiðr. Gavngom bravt heþan segir[4] konungr. yrc nv Þiodollfr of deilld. Hann melti. Vscyllt er þat herra. Gǫr sem ec meli segir[4] konungr. oc er nocquerio meiri vandinn[5] á en þv ętlar. þv scalt gora af þeim nocqvaþ aþra menn en þeir ero. látt annan vera Geírroð iotvn en annan Þór. Hann qvaþ viso.

[1]) flotiðo *Cd.* [2]) vͬ *Cd.* [3]) eitt *Cd.* [4]) s. *Cd.* [5]) vandann *Cd.*

Varþ or þreto þorþi
Þórr smiþbelgia stórra
hvatt elldingom havlldnom
hafra kiǫtz at iǫtni.
hlioðgreipom tok hvda
hravccvi scafls or afli
glaþr við galldra smiþio
Geirrǫðr siǫ þeiri.

Konungr melti. Þessi visa er góđ oc vel ort. Oc nv scalltv yrcia aþra. lat nv vera annan þeira Sigurþ Fafnis bana en annan Fafni en kenn þo hv(a)r(n) til sinnar iþnar. Hann qvaþ enn viso.

Sigurþr eggiaþi sleggio
snac valigrar bracar
en scafdreci skinna
screið of leista heiði.
mann sasc orm aþr ynni
ilvegs buinn kilio
navtaleþrs a naþri
neflangr konungr tangar.

Konungr melti. Gott scalld ertv Þioðolfr. Oc gaf honom þegar eitt fingrgvll. Oc of kvelldit var tiðrett of visornar. oc savgþo[1] þeir hirþmenn at Halli mindi eigi yrci(a) slicar visor. Hann sagþi[1]. Eigi er iafngott scalld sem Þioðolfr. en þa mun mer first[2] of fara ef ec emc eigi við staddr. Sa maþr var með Haralldi konungi er Tuta[3] het friscr maþr oc var þar til synis. hann var lagr sem dvergr oc digr. oc eitt qvelld let konungr hann taca vapn sin bryniona Emmo oc hialm oc sverþ oc bað hann ganga firir hirþina i drycciostofo þa er menn sato undir borþom. kom hann inn með þessom bvnaþi oc hleia menn at honom oc þotti maþr vndarligr. Þa melti konungr. Sa maþr er nv yrkir vmb hann þar sem hann stendr scal þiggia af mer knif þenna oc belti. Þat var gǫrsimar. Þa qvaþ maþr visǫ a beckinn. oc var þar Halli.

Fęrþr syndiz mer frendi
Frisa kyns i brynio
gengr með hirþ i hringom
hialmfalldin kurfalldi.
flerat elld i ari
v́tlavpi vanr Tvta
sek a siþo leica
sverþ rvghleifa scerþi.

Vel er þetta queþit segir[1] konungr oc sendir honom giavfna. Þiodolfi fandz fatt vm. Nocquerio siþarr gecc konungr at streti oc hirþin með honom. var þa Halli i favrrinni oc er þeim voro minztar vanir þa liop hann Halli fram firir þa. Konungr melti.

Hvert stillir þv Halli.

[1]) s. *Cd.* [2]) fyrst *Cd.* [3]) cuta *Cd.*

Hann svarar[1].

Hleyp ec fram at scyrkavpi.

Konungr melir.

Gravt mvndv gǫrfa lata.

Halli svarar[1].

Górr matr er þat smiavrvan.

Leypr sidan i garþ einn af stretino oc þar sem kona hafþi vppi ketil oc var i gravtr. Hann tekr ofan ketilinn oc gengr vt með oc setz nidr vti hia loptino oc ętr gravtinn. Oc er konungr sacnar hans i fyll(g)dinni þa melir hann. Nv ero eigi gods efni i nv er hann Halli bravt lavpinn. favrom nv oc leitom hanş. Þeir scipa til sidan oc voro .vi. hvarir oc finna hann sidann þar er hann sat oc hof gravtinn. Þa melti konungr við hann styggliga. Hvat skylldir þv fara vtan af Jslandi til ricra manna oc gǫraz sva at vndrom. Ver eigi reiðr herra segir[1] Halli þiggia viliom ver fagnað er i hendr berr. oc iafnan se ec yþr a kvelldom ecki drepa hendi við goþom sendingom. Konungr gekc i brot en Halli stod vp oc kastar nidr katlinom oc scall haddan. þa qvaþ Halli þetta.

Haddan scall en Halli   hornspano qveþ ec hanom
hlavt of fylli gravtar.   hlyþa betr en pryþi.

Konungr er reiðr Halla oc þiccir Þiodolfi þetta hlegligt er Halli hefir til tekid. oc of kvelldit letr konungr setia[2] firir Halla gravtar trog oc biþr hann or eta. Halli letz eta mvndo grav́tt oc let ser hann þiccia megingoþan. mataz hann oc hettir þa er honom þiccir fallit. Konungr biþr hann eta en. Nei herra segir[1] Halli þat gori (ec) eigi. kost attv at lata drepa mic ef þv vill en eigi scal ec af þesso liota bana. Oc nu of kvelldit let konungr taca af bordi sino gris einn steiktan oc fer i hendr Tuto oc melti. Fer þetta Halla segir[1] hann oc seg honom at hann hafi ort viso aþr en þv kemr firir hann. oc mel þat þa er þv kemr a mitt golfit. oc ef eigi er þa ort ser hann bana sinn. Tvta segir[1]. Herra eigi villda ec þetta gora. Konungr

[1]) s. *Cd.* [2]) sitia *Cd.*

segir[1]. Goþ þicci þer visan muntv oc gorla heyra kunna. Sidan tok hann við grisinom oc gecc a mitt golf oc melti. Yrc viso scalld segir[1] hann at boþi konungs oc lat sem lif þit liggi við. Oc er Tvta[2] kemr firir Halla. þa rettir hann Halli hendr i moti grisinom oc qveþr viso.

Gris þa greppr at ręsi
grvntravþustom[3] davþan
niavrþr ser bavrg a borþi
bavglandz firir ser standa.
rvdna siþur lit ec ravþar
reþ ec sciott gorfo qveþi
rana hefr seggr a svini
send heill konungr brenddan.

Þa melti konungr. Vp mvn nv gefin savcin við þic Halli segir[1] hann oc er allgod visa.

Hann er nv með hirþinni vel halldinn. oc er kemr iola aptann *16 gengr Halli firir konung oc qveþr hann. Konungr toc *vel mali Halla. Þa melti Halli. Herra qveþi hefi ec ort of yðr ec villda at þer hlyddit. Konungr melti. Hefir þv nocq(va)þ qveþi fyrr ort. Hann svarar[1]. Ecci herra. Konungr melti. Þat mvn þa sumra manna mal at þu takiz micit i fang fyrsta sinni slic scalld sem of mic hafa ort. eþa hvat syniz þer rað Þiodolfr. Hann svarar[1]. Ekci kan ek þer raþa raþin herra segir[1] hann. hit mvn nerr fara at ec kvnna raþa Halla heilreþi. Konungr segir[1]. Hver ro þav. Þioðolfr segir[1]. At hann livgi eigi at yþr. Konungr melir. Hvat lygr hann. Þat þa herra at hann hafi ecki qveþi ort. en ek etla hann ort hafa. Hvert er þat segir[1] konungr. Þiodolfr segir. Þat heita kollo visor er hann orti of kyr ýt a Jslandi er hann gétti. Þa melti konungr. Er þat satt Halli er hann segir[1]. Satt er þat segir[1] Halli. Konungr melti. Hvi sagdir þu þat at þv hefdir ekci qveþi ort fyrr en of mic. Þvi herra segir[1] Halli at ec venti at mavnnom muni litil qveþismynd a þvi þiccia ef þat quemi[4] a lopt. Queþ þat fyrst þa segir[1] konungr. Halli segir[1]. Scemta mvn þa fleira scolo herra. Hverio þa segir[1] konungr. Qveþa scal Þioðolfr soptrogs visor er hann orti vt a Jslandi. Konungr segir[1]. Hvernig er þat qveþi. Halli segir[1]. Þioðolfr hafði þat verc er hann var heima at hann bar ýt avsco með oþro vngmenni oc þotti til enkis annars fęrr. oc varþ þo at at hyggia at eigi veri elldr sva at meín yrþi at. Er þat satt Þioðolfr segir[1] konungr. Sat er þat herra segir[1] Þioðolfr. Konungr melti. Hvi hafdir þv sva ovirþiligt verc. Þat bar til herra segir[1] hann at ver vorom mavrg bavrninn oc tok ec undir með þeim of verkið oc flyttac þeim sva til

[1]) s. *Cd.* [2]) tvti *Cd.* [3]) davþom *tilf. Cd.* [4]) quemc *Cd.*

leica. Heyra vil ec hvartveggia qveþit sagdi konungr. Sva var nv gort at þeir qveþa qveþinn. oc er lokid var þa melti konungr. Hvartveggia er qveþit ofengiligt oc mvnu[1] oc litil verit hafa yrkis efnin. oc þat er þo en fengminna Þioðolfr er þv ortir. Þa sagþi[2] Þioðolfr. Halli er orðhvass maþr. en þat veri honom eigi oscylldra at casta ecci onytom orþom a mic oc hefna favþur sins. Konungr melti. Er þat satt Halli at þv hefir eigi hefnt favþur þins. Satt er þat herra segir[2] Halli. Konungr melti. Hvi fortv við þat til Noregs. Þat bar til herra segir[2] Halli at ec var þa barn at alldri er hann var veginn oc toko frendr malið oc settvz á firir mina havnd. en þat nafn þiccir ekci vel sama með oss at heita gridniþingr. Konungr melti. Bezta er or þesso leyst. en þat er at er þv svarar[2] engo Þioðolfi. Halli melti. Herra segir[2] hann Þioðolfr ma þvi vm slica lvti diarfliga reþa. þvi at ǫngan veít ek sins favþur iafngreypliga hefnt hafa. Hvat er at merkiom of þat segir[2] konungr at hann hafi þat miclo framarr gort en aþrir menn. Þat þa herra segir[2] Halli at Þioðolfr hefir etid favþvrbana sinn. Konungr melti. Hvi megi sva vera. Þvi herra segir Halli at Arnorr faþir hans bio fyr nordan land a Jslandi. hann var maþr felitill oc ognogr sér of þat er hann þyrfti nema þat at hann atti mart barna oc hafdi þat hy(s)ki hans at mestom lvta er heraþsmenn fengo honom. Ok a eino havsti atto heraþsmenn fund at of fatekia menn hver tillaug vera scylldv við þa. oc var eigi annarr fyrr til nefndr en faþir Þioðolfs. oc varð einn maþr herra sva storlatr at hann gaf kalf svmargamlann. For hann sidan eftir kalfinom oc þotti þat mest navþsyn at sekia þangat fyrst tilbeinan er mestr var. ferr hann heim siþan oc leidir eftir ser kalfinn oc hefir a honom tavg langa oc ramliga oc var eygþ tavgin sem snara oc hafþi hann þeim endanom smeygt a háls sér en hellt sidan hondonom of tavgna. oc er hann com at garþinom þa var hann vtan eigi allhárr en fyr innann garþinn var gravptr divpr oc er hann steig a garþinn oc letr sigaz af inn þa verþr hera en hann mindi vara oc toco eigi nidr fętvrnir hans en kalfrinn bravtz avþrom megin gardzins. þa hefir hann eigi gað at smeygia tavginni af halsi ser oc fecc hann af þvi bana. Oc er bavrnin sa þat liopo þav til oc drogo heim kalfin. oc etla ec þat herra segir[2] Halli at Þioðolfr snęddi þan kalf at sinom lvta. Konungr melti. Þat mindi iafnt hefiliga. Þioðolfr leypr nv vp oc villdi havggva til Halla oc varþ hann stavþvaðr[3]. Þa melti konungr. Ek scal setta ykr at hvarigom ykrom scal hlyþa at gora aþrom méinn. oc þv vacðir þetta mal Þioð-

[1]) mvni *Cd.* [2]) s. *Cd.* [3]) stavþvarðr *Cd.*

olfr fyrri oc var þer þat oskyllt. Er þetta nv kyrt oc ferir Halli qveþid. er þat gott oc vel ort. oc er Haralldr konungr vel til Halla.

Þat er sagt at van er til konungs Einars flvgo oc var þa vingan þeira goð þo at þat leci nocqvaþ a ymso. hann hafþi þa finnfavr af konungs hendi. Oc aþr en hann quemi reddi hirdmaþr einn vm sva at Halli heyrþi at Einarr veri micill hofþingi oc oiafnaþarmaþr. oc hann betti ǫngom sina frendr þo at hann drepi. Þa sagþi[1] Halli. Meiri van at hann bęti mer minn frenda ef ec kref. Hann svaraþi hirdmaþr qvaþ hann eigi beta mvndo oc let hann engan mann bettan hafa. þar til þreytto þeir þetta mal er þeir veþiodo of lagþi hirdmaþr við gvllhring en Halli havfvd sítt. Oc nv kom Einarr til konungs oc setr konungr hann id nesta sér oc var þat eftir inn atta dag er Einarr kom. Oc eitt qvelld er þeir drvcco eftir bord. spvrþi konungr hverso til hefþi tekiz of finnferþina. Hann svarar[1]. Nestom herra er ver vorom nordr þa hittom ver Jslandzfar eitt oc barom ver a henðr þeim at þeir mindo cavp hava att við Finna firir vart leyfi fram. oc er þeir villdo ver(i)a malit fanz a ordom þeira at þeir mindo eigi scirir til lycta oc logþom at þeim siþan en þeir vavrþo sic oc eigi lettom ver fyrr en þeir vrþo sottir. einn maþr var sa þar er miclo varþiz bezt oc seint mindi sott verþa ef slicir[2] veri margir. Þa gecc Halli til rumsins oc var hlioðr. oc spyrr hirþmaþr hvat honom veri at ogleþi. Hann let savcc til þess vera. Ec hefi spurt drap frenda mins er þeir Einarr flvga hafa drepið. kan vera at nv gefi til at leita eftir botonom vid hann. Hirþmaþrinn sagþi[1]. Þat villda ec at þv reddir ecci vmb oc se kyrr veþion þessi. Halli letz eftir mindo leita. Þit raþ er þat segir[1] hirþmaþrinn. Oc of morgininn gecc Halli firir Einar oc melti. Er savgdvt tiþindi et fyrra qvelldit þav er mic tok(o h)enda i aftaci frenda mins. villda ek vita ef þér villdit nocqverio beta. Einarr svarar[1]. Hefir þv eigi heyrt þat at ec beti engan mann. se ec þes ecci a þer at þv þiggir bętr af oss helldr en aþrir menn. oc þiccir ǫþrom þegar scyllt er einom er bętt. Halli melti. Þer megvð veria til eigi meira en yþr se eigi scaþi i. en mer þo hvggan við at taca. Einarr baþ hann bravt fara oc reþa þat ekci lengr. Oc sva var [at] hann gecc til rums sins. Spyrr hirþmaþrinn ef hann villdi nocqverio beta honom. Halli qvaþ eigi þat vera. [Hirþmaþr]inn melti. Þat vissa ec aþr sagþi[1] hann. latom lavsa en veþionna. oc vec eigi til optarr. Halli sagþi[1]. Til scal [enn vec]ia oþro sinni. Oc of morgininn hittir Halli
*16 b Einar oc reþir þa en sama mal. vil ec en vita *segir[1] hann ef þer vilit beta mer frenda minn. Einarr svarar[1]. Seinþreytr ertv oc ef þv dregsc eigi bravt mvntv vera drepinn. Hann gek til rumsins. Hirþ-

[1]) s. *Cd.* [2]) slicar *Cd.*

maþr melti. Hverso gek nv eftirleiton við Einar. Halli sagþi[1] at nv var heíton fyrir bǫtr. Þess varði mic iafnt segir[1] hann oc vil ec en gefa þer vp veþiunna oc vecir þv eigi til optarr. Þa svarar[1] Halli. Vel ferr þer segir hann en reþa scal malit it þridia sinn. þa þicci mer reynt til fvlls. Oc nv gekc Halli fyrir konung oc qvaþi hann. Heill herra segir[1] hann. Vel kominn Halli segir[1] konungr eþa hvat villtv. Herra segir Halli. ec vil segia þer dravm minn. þv ert maþr dravmspacr. Ek þottv(m)z vera allr annarr maþr en ec emc. þottvmc vera Þorleifr skalld. en Einarr flvga þotti mer vera Hacon iarll oc þottvmc ec niþa hann oc munda ec sumt i er ec vacnaþa. Oc þocar þa fra hasetino oc vmlar við firir munni ser sva at eigi nam orþa scillin en allir heyrðo at hann mvþlaþi nocqvaþ. Þa melti konvngr. Gǫr sva vel Einarr sem ek bið bętt honom nocqverio. hann svifsc encis. oc er þer verri einn quidlingr ef eftir verþr mvnaþr sem hett er ef vp kemr at eigi falli niþr slicr maþr sem þv ert. þvi at mit megom sia hveria setning hann hefir á. oc er þetta engi dravmr er hann sagþi. þvi at þetta mvn hann enda oc ero demi til þess at niþit hefir bitid en ricari menn en þv ert oc mvn þat alldri niþr falla meðan Norþrlavnd ero bygd. gǫr þetta nv firir minar sacar. Einarr svarar[1]. Þer scolvþ raþa herra segir[1] hann. taci hann af fehirþi minom .iii. merkr silfrs. hann mvn greida honom. Þa melti Halli. Haf þavcc firir oc getz mer nv vel at. Hittir fehirþinn oc segir honom. Hann let at þar veri fiorar merkr i sioþi saman. Þriar scal ec hafa þo segir Halli. Oc nv vega þeir Halli þriar merkr iafnt sva at ecki er vmfram. þvi at hann vill sva. Oc eftir þat gengr (hann) firir Einar oc segir honom at hann hefir þa feit. Hvart hafdir þv þat sem i sioþnom var segir[1] Einarr. Eigi var þat segir[1] Halli annan veg mvntv verþa at fa mer banasavcina en ec gorvmc þiofr a fe þino oc sa ec bragð þit þetta oc mvno vid nv scilia. En þat hafdi Einarr hvgat honom iafnt sem hann sagði. Oc þo var nv kyrt gengr Halli nv til rumsins. þa melti hirþmaþr. Nv attv veþfeit. Sialfr scalltv hafa fe þit segir Halli þv hafdir drengliga af vid mic vm malit. oc ekci gecc mer annat til þretunnar vid þic fyr avndvrþo en reyna hvart ec neþa feno af Einari eþa eigi. oc alldri atta ec scyllt vid mann þenna sva at ec vita oc ongan þan er Einarr drap. Nv ferr Einarr brot siþan fra hirþinni. Eftir þat bad Halli leyfis at konungr leyfþi honom at fara til Danmerkr suþr of svmarit. Konungr letz mundo leyfa honom ef hann quemi bratt aptr. oc baþ hann fara varliga firir þer sacir at hann letz vita at Einarr flvga

[1]) s. *Cd.*

mindi illan hvg a honom hafa ef þeir fyndiz let at fáss stadar hefdi þannig til sciptz sem með þeim at Einarr betti fe firir víg. oc qvaþ hann illa mvndo við vna.

Nv ferr Halli of sumarit til Danmercr oc er þar með[1] eino(m) ricium manni. Oc eit sinn er þing er fiavllment. þa ferr Halli til þing(s)ins með havfþingianom oc er menn melto þar malom sinom þa varð þar hareysti micið. Þa melti havfþinginn. Sa veri raþleitinn maþr er raþ hitti til at gora sva at lyðr þessi þagnaþi allr. Þa sagþi[2] Halli. Ec fe þat gort. at allir menn mvno her þagna. Nei sagþi[2] hofþinginn þat mvn vera eigi. Oc loxins setia þeir veð[3]. leggr hofþinginn við gvllhring en Halli hofvð sitt. Oc annan dag er þeir koma a þingit. þa er þar eigi minni gnyr en fyrr oc hlamm oc óp oc hvers kyns skál oc kliþr. Oc þa er minst varir spretr hann Halli vp oc melti hatt. Hlyþi allir menn mer er micil mals þavrf. ec scal kera of oþindelo mina sialfs. mer er horfin[4] hein oc heinarsufl nal oc screppa oc allt scioþoscruð þat er betra er at hava en missa. Siþan varþ hliot oc tvist. þvi at svmir etla at maþrinn se ǫrr orþinn oc sumir hvgþo at hann mindi þa tala eyrindit oc var forvitni a at heyra þottv þannig orda tiltavcc hans i fyrstunni nocqvaþ breytilig. En Halli setz nv niþr þicciz nv a leið þvi hafa komit er hann hafði męlt at menn gafo hlioþ. Nv fara menn af þingino oc fér Halli veðfeit oc kemz a brot a lavn. Sidan for hann til Englandz oc ętlaþi þaðan til Noregs. oc er þeir voro bunir er til Noregs ętlo(þo). ferr Halli a fvnd konungs oc letz ort hava vm hann qveþi. en þar var sa maþr firir með konungi er Ravþr hét oc var scalld. oc þa er lokit var qveþino spyrr konungr Ravð. hvernig veri queþit. en hann qvaþ vel vera. Þa bavþ konungr Halla með ser at vera oc nemi menn qveþit. Eigi ma sva vera herra segir[2] Halli ec hefi buid ferþ mina i brot oc ma ec nv ongva dva(v)l her eiga. Þa melti konungr. Eftir þvi mvno þa verþa hallqve(m)lig lavn qveþisins sem ver niotom þess. setztv nv niþr oc mv(n) ec lata hella silfri i hofvð þér oc haf þat sidan er i harino lodir. Hann letz þa verþa at ganga a bravt litat fyrir navþsynia sacir. oc sva gorir hann oc fecc ser tiorv oc bar i hofvð sér oc scryfþi harino sem mest. oc gekc þegar aptr i stofvna oc settiz niþr oc qvad ser tít of ferþina. Konungr let þa þat gora er hann het at hellt var silfrino i hofvd honom oc loddi þar nv i goðr fengr fiar. enn qveþi þetta var endilavsa ein. oc qvaþ hann þat fram af munni ser. For Halli siþan til scips. En þa hofþv þar raþiz til Svþrmenn margir með þunga varnað oc fecc hann nv

[1]) mer *Cd.* [2]) s. *Cd.* [3]) við *Cd.* [4]) oc *tilf. Cd.*

eigi farit. en þo leto styrimenn sem þeir villdi giarna viþ honom taca ef hann sei nocqvor efni i at coma Svþrmonnom i brot oc var styrimaþr vel til Halla. Oc nótt eina let Halli illa i svefni oc var hann vakiðr. oc spvrþv[1] þeir hvat hann dreymþi. Hann svaraþi[2] oc qraþ ser þes meiri van þiccia at þeim feriz þungt. segir at honom þotti maþr koma at ser ogvrligr oc qveþa þetta.

Hrong er þaz hafan þavngvl
hellt[3] vm siz fiavr selldac
syn er at ek sitc at Ranar
svmir o i bvð með hvmrvm.
liost er lyso at gista
lavnd a ek vt fyr stravndo
þvi sit ec bleicr i brvci
blacir mer þari of hnacca.
b. m. þ. of h.

Eigi þotti visan alloþeslig at þeim mindi vslett faraz oc varþ ogorligt fyrir avgom at koma i þan hasca oc baro margir fe sit af scipino oc reþuz brot ifra. En Halli gengr a scip þetta oc ferz þeim bezta oc komo við Noreg oc feir Halli sidan a fund konungs oc var hann nv þar of hrið með konungi.

(Konvngr finnr mann á bati)

*Nv oc eitt svmar þa er Haralldr konungr for fyr land fram *17
scipaliþi. sia þeir mann einn a bati firir sér oc dro fisca. konungr var katr oc melti til fiscimanzins. þa er scipit rendi hia fram. Kantv nocqvaþ yrcia. Ecki herra segir[2] hann. Nei segir[2] konungr yrc nv til min. Sa segir[2]. Þa mvno þer yrcia í moti. Þat mvn ec gora segir konungr. Fiscikarllinn qvaþ viso.

Ofvsa dro ec yso
atta ec fang við lavngo
vann ek of hofði hennar
hlavmm var þat fyr scavmmo.
þo man ec hitt er hrotta
hofþom gvlli vafdann
dvþom davrr i bloði
drengr var þat fyr lengra.

Konungr melti. Hefir þv verit með riciom monnom eþa i orrostom. Hann segir[2]. Meiri van þicci mer herra at ek hava verit með riciom monnom. yrkit nv viso i moti herra. Konungr qvaþ viso.

Hiavggo harða dyggir
hirþmenn Dani stirþa
sotti ferð a flotta
fram en þat var scavmmo.
hitt var fyrr er fiarri.
fostrlandi ravþ ec branda
sverþ i Sercia garþi
song en þat var longo.

[1]) spvrþi. *Cd.* [2]) s. *Cd.* [3]) *Saaledes rettet under Texten af første Haand;* selld *oppe i Texten med anden Haand.*

Þa melti konungr. Nv scalltv yrkia Þioðolfr segir hann. Þioðolfr qvaþ viso.

Milldingr ravþ i modo
mótr[1] illt var þar spiotom
Danom voro goþ geira
gravm en þat var scommo.
setti niþr a sletto
Serclandi gramr merci
stod at stillis raþi
stavng en þat var lavngo.

Konungr melti. Heyr Þioðolfr skalld. qvattv sva (g)rom skom. ecki er þat iafnhátt. hravm scavm. þat veri iafnhátt oc er þo mallavsa. oc fleira hefir þv betr ort. Þioðolfr reiddiz oc bad þan yrcia er betr kunni. Þa melti[2] konungr til fiscimanz. Yrc nv viso. Hann svarar[3]. Þer scolvþ raþa en vant er nv at yrcia eftir er Þioðolfr qvaþ aþr oc þer fyrst at vphafi. Þigg gvll þetta segir[3] hann. oc retti til han(s). oc qveþ nv viso. Hann toc við gvllino oc qvaþ viso.

Heyrþv á vpreist orda
otvín konungr mina
gaf mer gvll it ravþa
gramr var þat fyr scǫmmo.
saddir avrnn oc eyddir
avrom blamanna fiavrvi
gall styrfengins stillis
strengr var þat fyr lengra.

Konungr melti. Þioðolfr yrc nv i moti. En Þioðolfr letz eigi mindo yrcia. Beþi er segir konungr Þioðolfr at þv yrkir vel. enda ertv vandlatr vm. Þa qvaþ konungr viso.

Hlavt ec af hravþung sciota
hlyri męr in scyra
svþ gekc felld a fleþi
fram var þat fyr scavmmo.
en fyr England svnnan
oþ bord und mer norþan
ristin scalf i ravstom
ravng en þat var lavngo.

Þa qvaþ fiscimaþrinn viso at boþi konungs.

Vig letz Vinða mygir
virþom kunn of vnninn
Þrendr drifo rict vnd randir
ravmm en þat var scavmmo.
en fyrir Sercland svnnann
snarr þe(n)gill hio drengi
kvnni gramr at gunni
gavng var þat fyr lavngo.

Konungr melti. Þessi er bezt (at) fiorþvnga locom af þinom visom oc þat etlaþir þv at ec minda kvnna gavngin at bardaganom. oc ef

1) *eller muligens* mótt. 2) þi *tilf. Cd.* 3) s. *Cd.*

þv ert felavss maþr oc átt vandreþi. þa kom þv til vár oc mvn ec geva þer fe. Herrá segir[1] hann. ecci a ec vandreþi gorda ek þetta mer til gamans. ec var með Olafi konungi bręþr þinom a Sticlarstǫþom oc heiti ec Þorgils. Kast(aþ)i siþan fiscikvflinom oc var hann enn vascligsti maþr oc for siþan með konungi.

(Fra Haralldi konvngi oc astvin Tryggva Olafs sonar.)

Sva bar(s)c at eitt sinn at Haralldr konungr com þar er þeir hofdo bariz Tryggvi Olàfs son Tryggva sonar oc Sveinn Alfivo son. gec konungr a land at scemta ser oc hitti þar einn mann er verit hafdi með Tryggva astvinr hans. sa maþr gordiz hvgsivcr[2] miavcc er hann sa konung. Haralldr (konungr) fann þat oc spurþi hvi sętti. ec þiccivmc þer alldrigi angr hava gort eþa meín. Satt er þat herra segir[1] hann. en avallt bregðr mer viþ er ec sec tigna menn. Konungr spurþi[1] hvi þat gegndi. Hann svarar[1]. J þessom staþ varom ver insta sinni með Tryggva konungi. Segir nv siþan konvngi glavgliga fra atburdom of orrostona eþa hve havrmoliga hann letz hyggia i at Tryggvi konungr mindi latiz hava. qvaz hyggia at hann mindi myrþr verit hava af bvanda einom. oc byr sa en her segir[1] hann er ec hygg at valldit hafi. Konungr melti eigi kynligt at mart illt gengi yfir i þeiri ǫlld er slic verk voro gór. oc vera kann þat segir[1] hann at nocqvar ęttar svipr veri með okr Tryggva konungi. Let sidan taca bvandann oc neyþa til sagna oc gecc hann við locsins[3]. en eftir þat let konungr festa hann vp a galga oc hreinsaþi sva landit en hefndi konungs oc hefir þan mann með ser er i hormonom var.

(Fra Gizvri Jsleifs syni.)

Þa er Gizvr Jsleifs son kom a fvnd Haralldz konungs var rętt vm at hann veri merkiligr maþr. Þa sagþi[1] Haralldr konungr. Sva er þat sem ér segið. en þar ma gora vel af .III.ª menn. hann ma vera vikinga hofþingi oc er hann vel til þess fenginn. þa ma hann oc vera konungr af sino scaplyndi oc er vel fengit. með þriðia hetti ma hann vera byscvp oc þat mvn hann hell(z)t hliota oc mvn vera en mesti agetismaþr.

[1]) s. *Cd.* [2]) hvgsvicr *Cd.* [3]) loscins *Cd.*

Fra Stuf blinda.

Þa er vtan kom af Jslandi Stvfr enn blindi son Þordar kattar er Snorri goþi fostraþi. Þordr faþir Stvfs var son Þordar Glvms sonar Geira sonar oc Gvþrvnar Ofvifrs dottur. Stvfr var blindr oc vitr maþr scalld gott. hann com vtan til Noregs a davgom Haralldz konungs Sigurþar sonar oc tóc ser vist með einom goþom buanda a Vplondom oc var bvandi vel til hans. Oc einn dag er menn voro vti staddir. þa sa þeir menn fara at bǫnom marga oc riþo oc voro bvnir scravtliga. Þa melti bvanði. Eigi veit ek glavct at hvi þetta fęr. ek veit ecci vanir konungs en mer þetti þvi eigi olicast liþ þetta. Voro nv a verþi oc riþo menn at bǫnom. oc eigo þeir þar konungi at fagna. Oc er þeir konungr hittaz þa melti buandi. Beinleici mun verþa herra eigi macliga til yþar gorr. Konungr svarar[1]. Þat mun þer nv ovant gort. ver forom eyrinda várra vm land oc scolv minir menn sialfir geyma hesta sinna en ec mvn ganga inn. Konungr var katr oc fylgir buandi[2] honom inn til sętis. Þa melti konungr. Gacc nv þangat buandi segir[1] hann er þv villt oc gǫr allt i delleicom við oss. Þess mvn nv neyta verþa segir buandi. Gengr hann i brǫtt en konungr leit a beccina oc getr at lita at maþr einn micill sat vtar a beccinn oc spurþi hverr sa veri. Ek heiti Stvfr segir[1] hann. Konungr melti. Þo varþ onafnligt. eþa hvers son ertv. Hann segir. Ec emc Kattar son. Allt ferr nv at eino segir konungr. eþa hvarr er sa kavttrin. Gettv til konvngr segir Stvfr oc scellir nv vp oc hler.[3] Hvi hlottv nv segir[1] konungr. Stvfr segir[1]. Gettv til. Konungr melti. Vanṭ er mer þat at geta i scap þer. en þat get ec at þu mindir at þvi hleia oc hugsa hvar sv veri gylltrin er faþir minn var við kendr. Stufr segir Rett getr þv herra. Þa melti Haralldr konungr. Sittu innar meirr a beccinn oc tavlvmc við. Hann gorir sva oc þiccir konungi gott við hann at tala. Kemr nv bvandi oc segir at konungr mun davfligt eiga. Þat er eigi segir konungr þvi at þessi vetrgestr þinn scemtir mer vel oc hann scal sitia fyr adryccio minni i quelld. Slico sculo þer raþa herra segir buandi. Er nv sva gort oc a konungr miavc ręþur við Stvf oc fann konungr at Stufr mvn vera vitr maþr þott hann se blindr. Oc er menn gengu at sofa þa biðr konungr at Stufr se i þvi hvsi sem hann sefr oc scemti honom. Oc sva gorir hann oc qvaþ

[1]) s. *Cd.* [2]) k' *Cd.* [3]) *Her er en Flenge i den nederste Del af Bladet langs Ryggen af Codex, hvorved flere Linier ere defekte og de sidste mangle; det manglende er udfyldt ved Hjelp af Flateyjarbók og sat med mindre Skrift.*

fyrst flocc einn. Oc er lokit var þa melti konungr. Qveþ þv enn. O·; þa letr hann fara enn nocqveria .x. flocca eþa meirr. Konungr melti. Kantv nocqvaþ meira at qveþa en floccana eþa hverr hefir ort. Stufr segir. Eigi kann ec drapor feri en ek hefi floccana ort þa er nv qvaþ ec. eþa þiccir yþr herra nocqvor scalldscapr i þessom qveþom. Ja sagþi konungr þav ero vist vel ort oc scalld mvn sa kallaþr er qveþin hefir ort hvar sem þav ero fram flvtt þar sem menn kunnu scilia. oc mvntv vera freþimaþr mikill. en sofa mvno ver nv fyrst. Oc vm morgininn er þeir bioggvz þa melti Stufr. Mvntv veita mer þat er ek biþ þic konungr. Haralldr konungr segir. Lat heyra. Heit þv mer aþr en ek segi þer segir Stufr. Ecci em ec þvi mioc vanr segir konvngr þo at mer se vandameiri menn en sva sem þv ert. en þo fyrir gaman *þitt oc scemtan. þa mvnom *17b ver til þes hętta. Stufr melti. Þannig stensc af of ferd mina at ek scal fara avstr i Víc at heimta danarfe nocqvor oc villda ec at þu fengir mer bref þit oc insigli at ec neþa feno. Þat vil ec gora at viso segir[1] konungr. Þa melti Stufr. Mvntv veita mer þat er ec bið þic. Konungr melti. Hvat er þat. (Stufr segir). Heittv mer aþr en ek segia. Konungr melti. Kynligr maþr ertv segir[1] hann oc engi hefir þannig fyrr malom breytt við mic. en þo scal en til þess hetta. Stufr melti. Ec villda yrcia of þic qveþi. Konungr segir[1]. Licligt þicci mer at þitt qveþi mvn gott vera oc vil ec þat leyfa þer. Stufr melti. Mvntv veita mer þat er ec bið þic. Konungr melti. Hvers villtv nv bidia. Heittv mer[2] aþr en konungr segir[1] Stvfr en ek segia. Nv mvn ek þat eigi gora segir[1] konungr oc hefir nv yrit lengi þannig ,farið oc seg[1] mer nv. Stvfr melti. Ec villda goraz hirþmaþr þinn. Konungr melti. Nv er þat vel er ek het þer eigi. þvi at þar við verþ ec at hafa rað hirþmanna. kom til minn er ec kem til beiarins. Oc nv sciliaz þeir oc greiddiz Stufi vel féit sem orð konungs kvomo til oc sekir Stvfr sidan a konungs fvnd oc tok konungr vel vid honom oc tiar mal hans oc at samþycci allra hirþmanna verþr Stvfr handgenginn konungi. Hann hefir orta[3] ervidrapo vm hann oc er sv kavllod Stvfs drapa oc er hann nv með konungi.

Fra Oddi Ofeigs syni.

Eitt sumar com af Jslandi Oddr son Ofeigs Scida sonar oc kom nordr við Finnmorc oc var þar of vettrin. þa var Haralldr konungr yfir Noregi. Oc er þeir siglldo nordan of varið. þa melti Oddr við scipveria sina. Ferð þessi er með nocqverri abyrð segir[1] hann þvi at hingat[4] a engi maþr kavpferð at hava nema með konungs

[1]) s. *Cd.* [2]) þv *Cd.* [3]) orti *Cd.* [4]) hingàn *Cd.*

leyfi eþa syslomanz er sa oc nv maþrinn til fenginn at heimta finnscattinn oc hava þar yfirsocn er ecci þiccir veginn sem er Einarr flvga. vil ec nv vita hve micið þer hafið at gort of kavp við Finana. En þeir dvlldv[1] at þeir hefði keyft. Oc nv er þeir fara nordan oc sigla fyr Þiotto þa siá þeir at langscip brvnar fram vndan eyionni[2] oc til þeira. var þar Einarr. Oc er þeir sa þetta þa baþ Oddr menn við bvaz oc varaz at eigi fyndiz með þeim finscattrinn. oc ef þat er eigi alltrvt sem mic grvnar er ér mvnið keypt hava við Finna. latom nv þa koma fe þat i einn staþ allt ef rannsacat verþr scipit. Oc nv reynaz þat sem Oddr gatt oc bera fram hverr þat er keypt hafði oc fela sidan þannig sem Oddi syniz raþligast oc hofdv locit starfi þesso aþr en Einarr kemr at þeim. Nv leggia þeir snecciona fram hia scipino oc var a byrr lętr sa oc þroaþiz helldr i hverri oc ox. Oddr[3] qvaddi Einar þvi at þeir[4] kunnvz oc melti hann Einarr. Kvnnigr ertv Oddr segir[5] hann at þvi er vel samir. en þer hafit verit i vetr með Finnom oc ma þat vera at aþrir menn þinir hafi eigi iafnvel við set at kavpa við Finna. en oss er þat ofboð i hendr fengit af konvngi oc viliom ver ransaca scip yþart. Oddr svaraþi[5] oc qvað heimillt scylldo at lita yfir varnaþinn. oc lvca menn vp kistor sinar. ganga þeir Einarr a scipit vp oc leita oc finna ekci af finnscattinom. Þa melti Einarr. Helldr hava þessir menn meirr við set en ec hvgda. etla ec nv varliga mega rivfa bvlcann þvi at veþrit vex oc mvn hit rað at ver farim a vart scip. Þa melti maþr er satt a bulca. Sia[6] scalltv aþr bagga þenna er ek hefi yfir hverio hann bvi. Tekr til oc leysir enn Einarr biðr. oc er þar ál lavng vm baggann oc torsott at leysa oc er hann lengi at. Einarr biþr hann leysa sciott. Hann qvaþ sva vera scylldo oc tekr þar or enn bagga oc leysir oc ero þar vm margar alar oc fattrazt m(i)ǫk firir honom. Þa melti Einarr. Sein gǫrir þu malin segir[5] hann. Oc biðr þo[7] en ef nocqvaþ megi þat finnaz[8] i hans bavggom er honom veri til sacagiptar. oc þui nest kemr vp enn þridi bagginn oc er hann fecc þar til ravfat þa var þar ecci i nema tavtrar einir oc þat er engo var nytt. Þa melti hann Einarr. Allra manna armast(r) segir[5] hann hefir þv dvalit oss oc gabbat at eyin er vavtnoð. Ferr nv sidan a scip sitt þvi at byrrinn þroadiz oc matto þeir eigi við halldaz kavpscipit. Sciliaz nv við sva bvid. Þa melti Oddr. Nv hofom ver sett vndan agangi Einars flugo. en þar þetti mer oss nv maldeili a at ver hittim eigi konung. Einarr sendir þegar orð konungi[9] oc letr

[1]) dvalldv *Cd.* [2]) eyiounni *Cd.* [3]) Oddi *Cd.* [4]) oc *tilf. Cd.* [5]) s. *Cd.* [6]) Hia *Cd.* [7]) þv *Cd.* [8]) er *tilf. Cd.* [9]) ek' *Cd.*

hann vita hvat tit er. Oc nv er þeir koma svþr við Miolo. þa bar þar sva-til at Haralldr konungr var þar firir. oc sia þeir kavpscipit. oc nv með þvi er konungi var komin frettin aþr. þa melti hann er þeir sa scipit. Nv kann vera segir[1] hann at mioc vel beri til. þetta mvn vera scipit Oddz oc er eigi oscapligt at við finnimz oc sialldan hefir Einarr sva vaþboginn[2] farit sem fyr þeim Oddi. Konungr var reiðr. Þeir Oddr leggia nv at eyionni oc meta þeir konungr eigi muninn fara þegar a fund þeira Oddz oc fagnar hann vel konungi. En konungr svarar[1] fa oc helldr reiþoliga oc qvaþ Odd omacliga vid sic bua. letz iafnan hafa tekið við honom með semð en qvaþ hann nv hava farid oc keypt við Finna at oleyfi sino. Oddr svarar[1]. Fegnir mindim ver herra þvi segir[1] hann at hava sunnar tekid land en Finmorc en hino matta ec helldr raþa at kavpa ecci at oleyfi yþro. Konungr melti. Þess gett ec segir[1] hann at vera mindo sacar til þo at er verið allir vpfestir oc hengdir vid it hesta tre oc þo at þv sialfr sér þessa eigi[3] valldr þa litz mer þo þannig at eins a menn þina at þeir mvno eigi sparað hava at kavpa olofað[4] oc viliom ver ransaca yþr. Þat scal heimillt herra segir[1] Oddr. Var nv sva gort oc finna þeir ecci.

• Þorsteinn het maþr frendi Þoris hundz. hann var ungr maþr oc venn vinr Oddz godr oc var þa með konungi. Hann Þorsteinn dvels eftir a scipino þa er þeir konungr gengo i brot oc bre(g;)þr sidan Oddi a mal leyniliga oc spyrr[5] hvart þeir voro nocqvars valldir vm þetta mal oc let at konungr veri reiðr oc myndi m(i)ok vera eftir leitat við þa. Oddr melti. þat etla ec at eigi beri scirt af oss of malit toko þeir þat i fyrsto með sino einreþi sva at ec bannaþa. en nv hefi ec þo sidan raþ til gefit með þeim at leynaz metti. Hvar er nv komið feid segir Þorsteinn. Oddr segir at allt var i hvþfati eino. Þorsteinn melti. Her mvn konungr en koma oc ransaca. en þat sama hvðfat scaltv taka oc leggia vndir konung oc bva þar haseti a ofan. mvn hann þess sizt vara at þvi er ec get at vndir honom sialfom mvni vera þat er hann leitar. en þo er þat allt með nocquerri hetto. Ferr Þorsteinn siþan i brott. en Oddr gorir sem hann lagði raþ til. Kom konungr þar litlo siþarr oc settiz i seti þat er honom var bvit. en konungs menn leita fiarins beþi i kistom oc hvetvetna var vp brotið þar er venst þotti til oc fanz ecci. Konungr melti. Eigi ma ec þetta scilia þvi at ecci er þar a moti at feit er her a scipino þat er ver leitom. Oddr svarar. Þat er fornt mal herra at opt verþr villr sa er geta scal. Konungr gengr nv i brot oc menn hans. en Þorsteinn dvelz en eftir a scipino oc melti við Odd.

[1]) s. *Cd.* [2]) vaþbiog̃ *Cd.* [3]) sialfr *tilf. Cd.* [4]) olafað *Cd.*
[5]) *Jfr. Anmærkning S. 104.*

Eigi mvn þetta bragþ lengr dvga oc mvn konungr sia þetta af stundo oc seint mvn hanu af hyggia of leitina sva skulu þer til etla. nv scolo þer lata feit koma i seglit oc feriþ siþan seglit vp við treit. oc allt mun nv vp brotið a scipino beþi
*18 bulki oc annat. *Sva[1] gera þeir Oddr sem Þorsteinn melti. oc ferr hann a bravt. Oc er hann com eptir þeim konvngi. þa spyrr konvngr hvi hann dvelþiz eptir. Navðsyn atta ec til herra segir[2] hann. ec varþ at gera at hoso minni. Konvngr varþ far vm. Oc litlo siþarr cømr konvngr a scip Odz oc melir. Þat cann (vera) segir[2] hann at þer bvit setit mitt með finnscattinom. oc scal þar nv fyrst leita. oc hvervetna vm scipit. oc sva mikit sem oss verþr fyrir. þa scolo þer þvi harþara niþr coma. Oc er nv leitað þar sem i hvg kømr oc finnz eigi. gengr konvngr a land en Þorsteinn hvimar eptir nockot sva. oc melir við Odd. Eigi mon þetta enn leng(i) lyþa. oc dvgir nv ecki annat en flytia af scipino. oc flytit fyr nesit fram. en ec mon ganga aþra leiþ heim en konvngr. þa mon hann siþr vita at ec hafa dvaliz eptir. oc i qvelld þa er dagr er vndir. vindit þa vpp ackerin oc tac nv til farsnilli þinnar Oddr. þvi at sva mon konvngr yðr nęr leggia elligar. at eigi rekiz er vndan. mīclo er hann maþr raþgari oc þrari a þat er honom lecz i lvnd. Oddr qvaþ Þorsteini mioc vandlavnat liþ þat er hann veitti þeim. sciliaz þeir. ferr Þorsteinn a brot. en þeir Oddr gera sem hann melti. ero i starfi vm nottina. Oc vm morgoninn com konvngr oc let nv leita i seglino. oc fannz eigi. oc grvnaþi konvng eptir iafnan hvar þeir myndi folgit hafa. Oddr melti. Herra nv mattv eigi grvna oss. þvi at hverr leppr er vpp brotinn a varo scipi. Konvngr svaraþi[2]. let at eigi myndi sv ravn a verþa sem hann sagþi[2] oc qvaþ enga slict hafa at ser ført. mattv þeir ecki festa orþ a konvngi. sva var hann reiþr. Oc liþr af dagrinn. oc er nattar flytia þeir aptr feit a scip sitt oc bvaz vm. oc i otto kømr a byrr oc hof þa fra landi. Konvngr vacnar snimma oc melir. Nv þicciomc ec vita oc sia allt raþ þeira eptir. oc mono fleiri hafa lvt í att en þeir einir. oc vettir mic at nv finnim ver a scipino þat sem ver leitom. en eigi kvnna ec at gefa þeim bana soc meðan mer var get til. scolo ver nv fara oc leita. Oc er þeir coma or tiolldom oc litaz vm. þa sia þeir segl þeira Odz vtarliga viþ eyiar. Oc þa melti konvngr. Þar mon nv scilia með oss Oddi at sinni. en þv Þorsteinn cant vel fylgia þinom vinom. oc meira virþir þv nv þa Odd en mic. oc cann vera at (þv) segiz i ętt þina vm svikin. Þorsteinn sagþi[2]. Ecki ero þetta svic herra þott þv drępir eigi Odd.

[1]) *Her begynder atter den første gode Haand; jvf. Anmærkning ovenfor S. 59.*
[2]) s. *Cd.*

er verit hefir vinr þinn goþr oc marga aþra menn vm getsavc. oc þicci mer þat trvleicr viþ þic at firra yþr slicri vhefv.

Þeir Oddr leto i haf oc hofþv goþa byri. Þa melti Oddr viþ haseta sina. Nv scal segia yþr hverso farit hefir oc hvat mer gecc til hverskis. Ec bað yðr eigi m(e)ira cavpa at Finnom en leyft var. en þer fengvt eigi viþ set. oc er sva var comit oc ver hittom Einar. þa melta ec þvi at er scyldot bioþa honom semiliga. en gera þo langmęllt viþ hann. oc fa mart til fatrs. at ec vissa at er voroþ sacbitnir. bað ec þvi sigla meðan hann dvalþiz at þannoc matti sciotast scilia með oss. oc þa fyrst er konvngi var sagt at set var scipit. þa spurþi hann hvart þat mondi vart scip. en Þorsteinn vinr varr svaraþi[1] oc qvaþ menn þar draga fisca. Goþ veiþr sagþi[1] konvngr. veit sa er þic kann. oc man sv veiþr vndir mer. nv hofom ver þo halldit veiþinni oc komiz a brot. oc er þat mioc Þorsteini at lavna. Oddr cømr vt higat oc ferr til bvss sins. Sa maþr var þa i forom er Harecr het frendi Þorsteins. oc com i Miðfiorþ. Þa var her illa ęrt. en Oddr bavð honom til sin. oc sendir vtan með honom stoðhross goþ. ravþ at lit oc hvit monin á til handa Þorsteini. oc qvaþ hann verit hafa sinn fiorgiafa. Harecr ferr vtan vm svmarit oc hittir Þorstein. var hann þa enn með konvngi. oc førir honom hrossin. oc qvaþ Odd hafa sent honom. Þorsteinn sagþi[1]. Þetta er mer mest vliþ. þvi at nv myndi ifir hylmaz elligar. en nv mon eigi leynaz mega. oc er nv nacqvat vandraþit. Þorsteinn synir nv konvngi hrossin. oc qvaþ Odd hafa sent honom at giof. Konvngr segir[1]. Ecki var ec giafanna verþr fra Oddi oc hefir hann þer sent en eigi mer. oc þv scallt hafa. Oc biðr drepa hann. en menn voro þess ofvsir. oc reþsc Þorsteinn brott fra hirþinni oc var i ęngri konvngs vingan.

Tilgangr vm vestrferþ Haralls konvngs.

A eno tvitianda ari rikis Harallz konvngs Sigurþar sonar andaþiz Jatvarðr konvngr goþi vestr í Englandi enn .v. dag iola. oc .vij. dag iolanna toco Englismenn til konvngs Haralld Goþina son oc Gyþo dottor Þorgils spracalegs systor Vlfs iarls. Haralldr var vigðr til konvngs í Lvndvnvm i Pæls kirkio enn .viij. dag iolanna. Jatvarþr konvngr hafþi atta Gyþo Goþina dottor systor Harallz konvngs. Jatvarþr andaþiz barnnlavss. oc hvarf þa konvngdomr i Englandi or ętt Aþalsteins goþa. Tosti iarl annarr sonr Goþina þottiz

[1]) s. *Cd.*

eigi vera verr tilkominn rikiss en Haralldr broþir hans. oc syndiz þat at Tosti villdi vera i kosningi fyrir ollom landz hofþingiom viþ broþor sinn. beiddiz at allir landz hofþingiar oc allr lyþr scylldi þann þeira til konvngs kiosa. er allir villdi helldr hafa. oc var þat margra mal at Tosti veri vitrari maðr. oc eigi verr til konvngs fallinn. en Haralldr broðir hans. En nv þotti Haralldr þo nerr konvngdominom. er[1] hann hafþi konvngsnafnit oc stolsetningina. oc þegit konvngs vixlo þo at helldr veri hvati at borinn vm þat mal. Haralldr hafþi oc hallirnar oc fehirðzlor. oc vill engvm costi lata rikit. oc hne vndir hann allt afll lanzins. oc er konvngr fann ahvga broþor sins. þa þrøngvir hann honom þar til. er hann stocc or landi.

For hann avstr til Danmercr a fvnd Sveins konvngs frenda sins. oc biþr hann fa ser liþ oc styrc oc efla hann til at hann metti fa sømð sina af Haralldi brøðr sinom. Sveinn konvngr toc vel við honom. oc bavþ honom til sin. oc taca af ser rici nacqvat þar i Danmorc. Þa melti Tosti iarl. Vilit er eigi fa oss afla af yðro riki til þess at ver faim sømð vara. þa viliom ver helldr yðr til styrkia en allt beri vndan. ef þer vilit fara með her at vinna England. sem Knvtr konvngr gerþi moþorbroðir yþarr. oc mono þer þa fa rikit viþ vart vmstilli. oc þat riki er oss er hollt i Englandi. Þa svaraþi Sveinn konvngr. Sva miclo em ec minni maþr fire mer en varr frendi gamli Knvtr at varla fe ec halldit mino riki fyr Norþmonnom. enn gamli Knvtr eignaþiz at erfð Dana velldi. en við hernaþi oc hamingio England. oc var þat þo vm hriþ venna at hann mondi þar eptir liggia. Noreg fecc hann orrostolavst. nv kvnnom ver at etla oss hof. oc meirr eptir varo litilreþi. helldr en framqvemþ vars frenda gamla Knvz. Þa svaraþi Tosti. Frendr varir gøraz oss fiandr. þeira fiandmenn scolo oc þa vera minir frendr.

Scilsc iarl sva fra Dana konvngi at baþir ero reiþir. vendir nv aptr ferþinni. oc ferr þo fyrst til Noregs. hittir þar Haralld konvng oc røþir fyr honom sin vandreþi. oc byþr honom sina þionosto oc sitt samlag. oc eptir þetta heimtir konvngr a stefno spekinga oc raþagerþarmenn. oc talar þar hvarr þeira iarls bliþliga til annars. tiar konvngr hormvng iarls. oc hverso hann er fra rekinn sino riki at saclavso. Jarll melti a þa leiþ. Þat er vpphaf minnar røþo herra segir[2] hann. er Havrþaknvtr son gamla Knvz styrþi Englanz konvngs velldi eptir Haralld broþor sinn. Tiar nv [allt] hverso farit hofðo allir svardagar milli Magnvs konvngs goþa oc Horþaknvz. oc þat nest at Magnvs konvngr var rettr arfi Ho[rþaknvz] oc hverso Magnvs

[1]) en *Cd.* [2]) s. *Cd.*

konvngr gørþi af miscvnn til Jatvarz konvngs. er hann heimti eigi riki oc tign. þat er var i Englandi sem hitt er var i Da[nmorc]. Eþa hverr er rettr erfingi Magnvs konvngs at riki. allz engi annarr en þv Haralldr konvngr foþorbroþir hans. eþa hvers minnir yþr herra at verit hafði. Haralldr konvngr svarar[1]. Satt segit er. oc a þat minniz er iafnt sem verit hefir vm maldaga. Oc þessa rø*þv ihvgar *18b Haralldr konvngr vandliga. oc hafa þeir konvngr oc iarll røþv sina saman marga daga. oc eigi er at leyna lyctinni. at Tosti iarl sv[err] sic í valld Harallz konvngs heitr konvngi fylgð oc foroneyti vestr til Englanz. en Haralldr konvngr heitr honom i mot riki i Englandi. oc þvi meira ifirlęti sem meirr efliz vndir hans valld rikit í Englandi. Oc þat segia sumir menn at Tosti iarl sendi Gothorm Gvnnhilldar son til fvndar við Haralld konvng at bioþa honom Norþimbraland með svardogom. oc eggia hann vestrfarar. oc for þa Gvthormr til Noregs. en Tosti svþr vm sia til Vallanz at hitta maga sina. Oc ovanverþan þenna vetr i moti varino sendir Haralldr konvngr boð vm allt sitt riki. oc byðr vt almenningi at liþi oc scipom. nefnir af hverio fylki þat er fara scal. segia sva allir þeir er noccor frasogn er kvnnig her vm at eigi hafi betra mannval bviz af Noregi til einnar ferþar en þetta. er sia nyiong rødd i hvers mannz hvsi. oc þo optast i konvngs hirþ hverso Haralldi konvngi myni faraz til Englanz. Telia þat svmir menn vpp hverso morg storvirki Haralldr konvngr hefir vnnit viþa vm lavnd. kalla þat at øngan lvt moni hann finna vføran fire ser. Svmir mela þat at England er rict oc fiolment. oc þar er oc þat lið er callaþir ro þingamenn. oc valizc hofþo saman af ymsom londom. oc mest af danscri tvngo. leto þeir mikit ifir ser. oc voro enir mesto orrostomenn með miclom ahvga sva at þeir colloþo liþ eins þingamannz eigi verra vera en tveggia enna[2] bezto Norþmanna oc kappa Harallz konvngs. Oc er Vlfr stallari spyrr þessa røþo. þa qvaþ hann viso.

Erat stallorom stillis
stafnrum Harallz iafna
onavþigr fecc ec avþar
innan þavrf at hvarfa:
ef hęrbreccan hrøcqva
hreíns scolom tveir fyr einom
vngr kenda ec mer vndan
annat þingamanni.

Oc i þann tima er þessi herfor var i bvnaþi. andaþiz Vlfr stallari. oc þat er sagt at þa er Haralldr konvngr gecc fra grepti Vlfs. at hann melti þeim orþvm er Vlfi var gott vitni. Her liggr nv sa maþr

1) s. *Cd.* 2) enno *Cd.*

er dyggvastr var oc drottinhollastr. Þa geriz Styrcarr einn stallari. en aþr hofþo þeir baþir verit. Haralldr konvngr hafþi .cc. scipa. oc otalit vistascip oc smascvtor. Magnvs son sinn setr Haralldr konvngr eptir lanz at geta. en Olaf son sinn hafþi hann með ser. Þorir af Steig com eigi fyr þvi at hann hafþi dreymt illa vm konvng. Þa varþ þat er konvngr ste vt a batinn. at hann gerþi þvngan. Erlendr iarll for með honom. oc spaþi hann vvent vm ferþ þeira.

Haralldr konvngr siglir fyrst vestr til Orcneyia. oc hefir þaðan liþ af sonom Þorfinnz iarls Pali oc Erlendi. oc þar let hann eptir Þoro cono sina oc Mario dottor sina. Siþan hellt Haralldr konvngr flotanom svþr til Englandz. oc þat segia menn. þa er konvngr la i hofn einni. at cona ein com ofan af landi oc a biorgin fram er voro viþ hofnina. oc qvaþ viso.

Scoð letr scina ravþan
sciolld er dregr at hialldri
brvþr ser avrnis ioþa
oføр konvngs gørva:
svipt er i svarþar kiapta
svanni holldi manna
vlfs mvnn litar innan
olat konan bloþi.

Hverfr hon siþan. oc þiccir monnom vera ecki goþ bending. Oc annat qvelldit cømr enn onnor cona at þvi er þeir etloþo. oc qvað enn viso.

Vist er at allvalldr avstan
eggiasc vestr at leggia
mot við marga knvtv
minn snvþr er þat prvþa:
þar a valþiþurr velia
veit ørna ser beito
steic af stillis havcom
stafns fylgi ec þvi iafnan.

Oc nv hleypr hon i brot. Þat er oc fra sagt at i þeiri ferþ var qveþin sia visa i svefni fyr Haralldi konvngi.

Gramr va fregr til feigþar
flestan sigr enn digri
hlytr þv ef heima sętir
heilagt fall til vallar:
vggi ec ǫfst rað tiggia
yþr mon feigþ of byrioþ
trollz gefit facom fyllar
fics reðra gvþ slico.

Eigi vita menn hverr viso þessa hefir qveþit fyr konvngi. enn Olafi konvngi etla flestir menn visona.

Haralldr konvngr com at i fyrsto. sva at hann hof landgongo sina þar sem heita Kliflavnd. oc flyþi allt vndan. Konvngr toc af

landino gisla oc scatta. for sva svðr til Scarðaborgar. setiaz vm hana oc var torsott oc fiolmenn. oc fengo vnnit hana locsins með eldi. oc lagþi hann vndir sic allt norþan landit. Þaþan hellt hann flotanom svþr til Hvmro. oc lagþi vpp eptir anni til Vso. Þar como í moti honom Norðimbra iarlar synir Goþina iarls. þeir Mavrokari oc Valþiofr af Hvndatvni. oc hofþo her vvigian er saman hafþi ðregiz allt svmarit oc havstit. Haralldr konvngr veitti viðtoko gecc vpp a land oc fylkþi a arbaccanom. let annan arminn horfa til arinnar. en annarr horfþi at dikino. en þat var fen divpt oc fvllt af vatni. Þeir iarlarnir leto siga fylkingar sinar við ollom mvginom með anni ofan. Konvngs merkit var nerr anni. var þar þyccost fylkingin[1]. en þynnzt viþ dikit. oc þar var liþit otravstast. Oc er at var sott. þa veic sa firir armrinn. oc sotto Englar fast ofan með anni. oc sva at dikino. oc hvgðo þeir at Norþmenn villdi flyia. Haralldr konvngr með sina fylking snaraði atgongo. oc gerþi sva harþa orrosto at allt stocc fyrir tva vega. oc gerþiz þa flotti i landhernom. oc viko þangat fra sem eigi voro vapnin firir en þat var vt a fenit. Mavrocari iarl hafði farit með þvi merkino er nerr var dikino. en Valþiofr iarl hellt orrosto við konvng meirr til arinnar. oc flyþi hann vpp með anni. oc þat eina comz vndan liþit er honom fylgði. Mavrocari iarl fell. oc sva þyct menn vm hann at dikit var fvllt af davþom monnom þar sem inn mesti flottinn hafþi til comit. oc voro þar felldir a vt. en svmir stangaþir spiotom er hliopo a dikit. oc varþ þat þvi fvllt af licom. sem Steinn Herdisar son segir.

Þioð forsc morg í moþo
menn drvcnoþo soccnir
drengr la ár vm vngan
ofár Mavrokara:
Fila drottinn rac flotta
framr toc herr a ramri
rás firir røscom visa
riclvndaþr veit vndir.

Þessa drapo orti hann vm Olaf son Harallz konvngs er þessi visa stendr í. Þetta var Mathevs messo aptan. en hon stoð þa a oþinsdegi. Oc eptir þessa orrosto gecc vndir Haralld konvng lið allt vm en nesto heroþ. en svmt flyþi sem her segir i qveþino.

Vngr visi lezt Vso
allnęr bvendr falla
sotti herr þar er hętti
hliftravþr konvngr lifi:
þess mon þangat qvama
þengils vera Englom
enn sem eptir renne
iflavst er þa lifþo.

[1]) fylkyngin *Cd.*

Oc enn qvaþ hann.

Fello vitt um vollo
vargr naþi þar biargaz[1]
benia regnn en bragna
bloð vikingar oþo.

Þess getr oc Arnorr hverso mikil oc aget þessi orrosta varþ.

Þvng ravð iarnn a Englom
eirlavst ne cømr meira
[visi vel[2] nęr Vso
valfall vm her sniallan.

Oc enn qvaþ hann.

Fell at fvndi stillis
fram oþo ve moþa
ámt flo griot a gavta
gloþheitr ofan sveiti:
þioð hycc þaðra naþo
þusvndum togfvsa
spiot flvgv lif at lata
lavs i gvmna havsom.

Gagnn fecc giofvinr Sygna
gecc hilldr at mvn villdra
hinn er a hel fyr monnom
hreinscialldar for alldri:
dyndo iarlar vndar
eir fecca liþ þeira
mannkyn hefir at minnom
morgon þann til borgar.

Þessi dømi oll.ero qveþin vm þenna atburþ.

Svicreþi við Haralld konvng.

Nv byriar Haralldr konvngr ferþ sina at vinna borg Jork. oc
logþo herinom viþ Stanfvrþo bryggio. oc fire þa soc er konvngr hafþi
vnnit sva mikinn sigr við stora hofþingia oc ofrefli liðs. var allt
folkit hrętt orþit. oc ørventiz i moti at standa. Gerþo borgarmenn
þat raþ fire ser at senda boð Haralldi. bioðasc i valld hans. oc sva
borgina. oc svnnodaginn for Haralldr konvngr með liþi oc ollom her
til borgar Jork. oc setti þingit fyr vtan borgina. oc iatoþoz þa þar
aller enir rikosto menn vndir Haralld konvng. fengo honom gisla
tiginna manna sono. sem Tosti iarl kvnni þat allt scynia fyr kon-
*19 vngi. *þvi at honom var þar kvnnleiki a monnom hverir tignastir
voro i borginni. Þeir fara ofan vm aptaninn til scipa með sialf-
gørvvm sigri. oc voro allir catir. var qveþit a at þing skylldi vera
vm morgoninn i borginni. scylldi þa Haralldr konvngr setia rikis-
menn ifir staþinn. oc gefa þeim retto oc len. Oc þat sama qvelld

[1]) biargiaz *Cd.* [2]) [vis ivel *Cd.*

eptir solarsętr com svnnan at borginni Haralldr konvngr Guþina son með ovigian her. oc reiþ hann i borgina at villd oc þocc borgarmanna. voro þa tekin oll borgarhliþin oc veggirnir. oc sett ifir varþholld. oc þaþan scylldi engi frett coma Norþmonnom. var þessi herr i borginni vm nǫttina.

Oc manadaginn er Haralldr konvngr Sigurþar son hafþi mataz oc liþ hans at dogvrþar borþom. þa let hann blasa til landgongo. byr þa oc sciptir liþino hverir fara scolo eþa eptir vera. letr vpp ganga .ii. menn or hverri sveit. þar er einn var eptir. sem hann hefþi .ii. luti liþsens. Tosti iarl byr sic til vppgongo við sina sveit með Haralldi konvngi. En eptir var til skipagezlo Olafr konvngs son oc Eysteinn orri. sonr Þorbrandz Arna sonar. er þa var agetastr oc kęrastr Haralldi konvngi allra lendra manna. Þa hafþi Haralldr konvngr heitit honom Mario dottor sina er þeir kømi aptr. Veðrit var heitt mioc af scini. oc logþo þeir eptir brynior sinar. en gengo vpp með scioldom oc hialmom oc kesiom oc voro gyrþir sverþom. oc margir hofþo scot oc boga. Þeir voro catir mioc. oc hvgþo nv til enskis vfriþar. oc er þeir søkia í nand borginni sia þeir ioreyki micla. oc þar vndir þvi nest fagra sciolldo oc hvitar brynior. sia at þar riþr i moti þeim mikit lið. oc þegar stoðvaþi Haralldr konvngr herinn let calla til sin Tosta iarl oc spyrr hann hvat liþi þetta mon vera er í moti þeim ferr. Jarlinn svaraþi. let meiri von at vfriþr mondi vera. ma oc þat vera segir[1] hann at se nockorir frendr varir. oc moni vilia vikia til var með vegð oc vinatto. oc bioþa oss travst sitt oc trvnat. Konvngr melti. Hallda mono ver fyrst kyrro vm herinn er i moti ferr. Þeir gera sva. oc er liþit ę þvi meira sem meirr nalgaþiz oc þeir sa gørr. oc allt var á at sia sem ismol veri. Þa melti iarllinn. Herra tocom nv nacqvat gott rað oc vitrligt. ecci er at dyliaz við at vfriþrinn er. oc mon vera konvngr sialfr með liþino. Þa segir[1] Haralldr konvngr. Hvert er yþart raþ. (Tosti iarl svarar). Þat er it fyrsta at snva aptr sem hvatast til scipa eptir liþi varo oc vapnom. veita siþan viþrtoco eptir efnom. en at oþrom costi lata scipin geta var. oc eigo þa riddarar ecki valld ifir oss. Konvngr segir[1]. Annat rað viliom ver hafa. setia helldr ena sciotosto hesta vndir .iii. vasca drengi. riþi þeir sem hvatast oc segi Norðmonnom vanndann. mono þeir þa coma sciott oc veita oss liþ. oc fyrr scolo Englismenn eiga von harðrar orrosto af oss. en ver flyim. oc enn scolo ver beriaz snarpliga vm hriþ. aþr en ver berim legra lut. Jarlinn melti. Þer scolot raða þesso herra sem ollo oðro.

[1]) s. *Cd.*

oc ecki vera ec sva myclo giarnari at flyia en einnhverr annarra. sem þo varþ ec segia hvat mer syndiz raþligra. Haralldr konvngr let upp setia merki sitt. er þeir colloþo Landeyþo. Friþrecr het sa maþr er merkit bar. oc i oþrom stað let Tosti iarl vpp setia sitt merki. scipa siþan liþino vndir þessi merki. Þa melti Haralldr konvngr. Þa er Englar riþa at yðr. sciotit niþr i iorð spiotzholonom. en setit eigi hera oddana en gegni miðiom manne. oc þeir er fremstir standa. hafi oc sina spiozhala í iorþo. en odda fyr briosti hestom þeira er at riþa. hofo(m) sva allt kesiornar firir þeim. en bogmenn[1] varir veri armana. oc a bac fylkingom. stondom fast. oc miðlom ecki spor var nema ver mvnim fram. Sem Arnorr segir[2].

Vppgongv bavð yngvi
ítr með helming litinn
sa er a sinni ęfi
sasc alldregi hasca:
enn vm England svnnan
avflvgr herr at beriasc
for við fylki dyran
fvnndvz þeir af stvndo.

Olli ofravsn stillis
ormalatrs þat er mattit
stals i strongo eli
striþir elli biþa:
sa er alldregi alldins
otams litvþr hramma
vigs i vapna glyggvi
varþrvnar sic sparþi.

Oc i þessom þys oc biðom Engla hersins qvaþ Þioðolfr skald viso.

Scalka ec fra þott fylkir
falli sialfr til vallar
gengr sem guþ vill vngom
grams erfingiom hverfa:

scinna sol a synni
sniallrað en þa baþa
Harallz ero havkar gørvir
hefnendr konvngs efni.

Oc er Haralldr konvngr hafði fylgt liþino. þa var oc kominn herr Englanna oc staðnar oddrinn liðsins oc beið þess er eptir for. Haralldr konvngr Sigurþar son reið fyr framan fylking sina svortom hesti blesottom. oc forvitnaþisc hverso liþit stoð. oc visaþi til ef hann villdi framarr í nocqvorom stað vera lata. Oc i þessi reiþ fell hestrinn vndir konvngi. oc hann fram af oc melti. Fall er farar heill. Þa melti Haralldr konvngr Goþina son við Norþmann einn er með honom var. Hvart kendir þv þann enn micla mann er þar scavt ser af hestinom. oc hafþi kyrtil blan oc fagran hialm. Herra segir[2] hann. þar var Norðmanna konvngr. Þa melti Haralldr Goþina son. Mikill maþr oc itarligr. oc er venna at nv se farinn at hamingio.

[1]) bocmenn *Cd.* [2]) s. *Cd.*

Þvi nest riþo fram .xx. riddarar. oc fire fylking Norþmanna. oc voro allir bryniaþir oc sva hestarnir. Þa melti einn riddarinn. Hvart er Tosti iarll i liþino. Hann svarar[1]. Ecki er þvi at leyna at þer monoð hann her finna. Þa melti riddarinn. Haralldr konvngr broþir yþarr sendir[1] yðr qveþio oc þav orþ með at þer scolot hafa griþ. oc eignaz Norþimbraland allt. oc helldr en þer vilit eigi til hans hneigiaz. þa vill hann gefa yþr þriþivng rikis allz með ser. Tosti iarl svaraþi. Boþit er þa nacqvat annat en svivirþing ein oc vfriþr sem fyrra havst var. veri þa þetta boþit sem nv er. þa veri sa margr með lifi er nv hefir mist heimqvamo. oc betr mondi þa standa riki Engla konvngs. Nv takim ver þenna cost. hvat vill broþir minn þa bioþa Haralldi Norþmanna konvngi fire sitt starf. Riddarinn svarar. Sagt hefir konvngr þar nacqvat fra hvers hann vill honom vnna af Englandi. hann scal hafa .vii. feta rum eþa þvi lengra sem hann er hęri en flestir menn aðrir. Þa melti iarllinn. Farit nv oc segit sva Haralldi konvngi brøþr minom at hann bviz til orrosto. annat scal satt vera at segia með Norþmonnom en Tosti iarl føri fra Haralldi konvngi oc i fianda flocc hans þa er hann scylldi beriaz i Englandi til rikis. helldr scolo ver taca allir eitt raþ. deyia her með soma eþa vinna England með sigri. Þa riþo þeir aptr riddararnir. Oc eptir þat melti Haralldr konvngr Sigurþar son til iarlsins Tosta. Hverr var sia enn sniallraddaþi maþr. er viþ yþr melti. Jarllinn svarar[1]. Þar var sialfr Haralldr konvngr Goþina son. Þa sagþi[1] Haralldr konvngr Sigurþar son. Of lengi var ec þesso leyndr. þvi at comnir voro þeir sva fire liþ vart. at eigi mondi nafni minn kvnna at segia banorþ varra manna. Jarlinn svarar[1]. Sam ver þat herra at ovarliga for þvilicr hofþingi. oc verþa matti þetta sem þer segit. for hann með þvi at hann villdi bioþa griþ brøþr sinom oc mikit valld. vist vera ec þa sannliga kallaðr verri hofþingi ef ec biþa sva elli. at ec vera banamaþr broþor mins. oc betra er at þiggia bana af brøþr sinom en veita honom bana. Þa melti Haralldr konvngr til sinna manna. Litill maþr var þessi sveinar. oc stoþ þo steigurliga i stigreip sin.

Þat segia menn at Haralldr konvngr qvaþ viso þessa.

Fram gongom ver
i fylkingo
bryniolavsir
vnd blar eggiar.

hialmar scina
hefkat ec mina
nv liggr scrvþ vart
at scipom niþri.

[1]) s. *Cd.*

Emma het brynia hans. hon toc í mitt bein honom. oc sva sterc at alldri hafþi vapn a fest. en merki hans het Landeyþa sem fyrr gat ec. oc hafþi þat sva viþa verit sem þat het til. Oc nv melti Haralldr konvngr. Ecki er sia visa vel gor er aþr qvoþom ver oc scolo ver gøra aþra betri. Þa qvaþ hann þessa viso.

Krivpvm ver fyr vapna
valteigs brocon 'eigi
sva bavð hilldr at hialldri
halldorþ i bvg scialldar:
hatt bað mic þar er mettvsc
menscorþ bera forþom
hlaccar iss oc havsar
hialmstall i gny malma.

Nv veita Englar atreiþ Norþmonnom. oc verþr viþrtacan horþ. *19b voro sva settar kesiornar[1] *at ecki fecc við comiz með hestana. beriaz nv hvarirtveggio með eno mesta magni. oc reðsc seint mannfallit. nv var sva mikill liþsmvnr at fiolþanom[2]. at Englar riþlvþv sveitirnar. oc kringia allt vm þa. oc ganga at þeim ollom megin. oc geriz nv sva sem dømi finnaz til at a ortiz vm mannfallit i hvarnntveggia stað. losnar fylking oc riðlaz. oc fellr mioc lið Harallz konvngs. Oc er konvngr finnr at fast er at sott merkionom. þa spennir hann baþom hondom meþalkafla sverzins. oc høggr a tvęr hendr. biþr ecki merkianna ryðr sva stiginn fire ser. oc veitir morgom manne bana. Þat segia allir menn a eina lvnd at eigi hefþi set drengiligri framgongo. oc haþa með iafnmikilli hvgpryþi. hafþi hann baþar hendr bloðgar. oc gecc sva milli ovina sinna naliga sem hann øþi vind. oc syndiz at hann hreddisk hvartki elld ne iarnn. Sęm Stufr segir.

Gecc sem vind sa er vętki
varþandi fior sparþi
geira regns í gegnom
glaþr orrostor þaðra:
gramr flyþit sa siþan
søm ef þess ero dømi
els vnd erkistoli
elld ne iarnit fellda.

Oc þetta segir Arnorr i sino qveþi.

Hafþit briost ne bifþisc
bavðsnart konvngs hiarta
i hialmþrimo hilmir
hlitstyggr fyr ser litit:
þars til þarfar hersa
þat sa menn at scatna
bloþogr hiorr ens barra
beit davglinga hneitis.

[1]) at *tilf. Cd.* [2]) fioþanom *Cd.*

Nv fęr Haralldr konvngr lag framan í ostinn sva at þegar com bloðboginn vt í mvnninn. Þetta var han(s) banasár. oc þvi nęst fell hann til iarþar. Oc nv er þessi tiþindi ero orþin. þa søkia Englar sva fast. at nv fellr liþit allt þat er nest hefir staþit konvngi. var þa op mikit af Englom.

Oc er Tosti iarll verþr varr at konvngr er fallinn. þa vikr hann þegar þangat til sem hann sa merkit Landeyþo. oc eggiar fast liþit. biðr enn þat sama merki fyr ser bera. oc verþr enn snorp orrosta. fire þa soc at allir Norþmenn þa eggiar hverr annan. oc alldri vilia þeir flyia. Þa let Haralldr konvngr Goþina son kalla hatt. byðr þa Tosta brøðr sinom griþ. oc ollo liþi þvi sem eptir var. en þeir øpþo allir senn vpp í moti oc sogðo at alldri villdi þeir griþ hafa. qvoþoz vilia sigraz a ovinom sinom eþa liggia þar allir vm konvng sinn. Sem Arnorr iarlascalld segir.

Eigi varþ ens øgia
avþligr konvngs davþi
hlifþvt hlenna søfi
hoddom recnir broddar:
helldr kvro meirr ens millda
milldings en griþ villdi
vm folcsnaran fylki
falla liþsmenn allir.

Hefsc nv orrosta oþro sinni meþ þvi at Tosti iarl var þa fyr liþino. oc i þessi dvol aðr en saman sigi fylkingar oþro sinni qvaþ Þioþolfr viso þessa.

Avlld hefir afrað golldit
illt nv qveþ ec her stilltan
bavþ þessa for þioðom
þarflavst Haralldr avstan:
sva lavc siclings efi
sniallz at ver rom allir
lofþvngr fecc ens leyfþa
lifs grand i stað vavnndvm.

Varþ nv þessi orrosta horð oc eigi long. oc reðsc nv mannfallit. falla Norþmenn mioc. Jarlinn bersc vascliga oc fylgþi merkionom. oc aþr en letti fell hann þar með mikilli pryþi oc goþom orðztír.

Oc i þvi bili com Eysteinn orri með þvi liþino er at scipom hafþi verit. oc voro þeir allir albryniaþir. oc verþr nv orrosta et .iii. sinn. oc fęr Eystein(n) Landeyþo merki Harallz konvngs. Þessi orrosta var einna snorpvst af ollom þessom atlogom. falla nv mioc Englismenn. oc var við sialft at enir enoco myndi flyia. Nv verþa þeir Eysteinn oc hans (menn) sva oþir. at þeir søkia í akafa. oc i annan staþ moþir er þeir hofþo gengit mioc langa leið vndir hringabryniom. en veþrit var heitt af scini. oc voro þeir nv naliga vførir fyr

møþi socom. oc steypa nv af ser brynionom. oc þess getr Þorcell hamarscalld er hann orti vm Eystein orra. Þeir borþvz nv vm hriþ. oc logðo sic sva til. at nv scylldo þeir fa sciott annathvart bana eþa sigr. En sia orrosta for sem von var. at þeir hofþo meira lvt sem fiolmennari voro. Fell þar Eysteinn orri i þessi hrið er siþan var colloþ orra hriþ. Þar fell naliga allt stormenni Norþmanna. oc var þa enn øfri lutr dags. Þar voro enn eigi allir iafnsceleggir. þa er hofþingiarnir voro latnir oc allt stormennit. var oc svmom avþit lengra lifs. oc komoz af þvi vndan.

Styrcarr stallari comz vndan oc var hann enn fregsti maþr. Með þeim hetti comz hann i brot at maþr scavt vndir hann hesti. oc reiþ hann sva i brot vm kveldit. oc gerþiz a vindr noccorr en lokit solarhitanom. en hann var i scyrto einni kleþa. oc hafþi hialm a hofði. oc bert sverþ i hendi. þa svalar honom er af toc møþina. Þar kømr i moti honom vagnkarll einn. oc var i cavsvngi siþvm. Þa melti Styrkarr. Villtv selia cavsvnginn bvandi. Hann svarar[1]. Eigi þerna þv mont vera Norþmaþr oc kenni ec þess a mali þino. Þa melti Styrkarr. Ef ec em Norþmaþr. hvat villtv þa bvandi. Hann svarar[1]. Ec villda þa drepa þic. en nv er þo sva illa at borit vm fvnd occarnn. at ec hefi ekki vapnit þat er nytt er. Styrkarr melti. Ef þv matt eigi mic drepa bvandi. þa scal freista ef ec mega þic drepa. Reiþir til hans sverþit oc setr a hals honom sva at af favc hofvþit. toc ser þar kavsvng oc for í. hliop siþan a hest sinn oc for til scipa ofan. Þetta qvaþ Arnorr iarlaskalld enn vm þessa orrosto erHaralldr konvngr haþi efsta sinni oc hans menn.

Vitt for Vavlsvngs heiti
varþ marglofaðr harþa
sa er scavt or Niþ nytla
norþan herscips borþi.

Oc enn qvaþ hann.

Myrct er hverr meira orkar
mer allz greppr ne serat
harþr er i heimi orþinn
hrafngrennir þrec iofnom
ert gat vslett hiarta
elivnfims vnd himni
mest hefir milldingr costot
minni hvers grams vinnor.

Oc enn.

Haralldr vissi sic hveriom
harþgeþr vnd miðgarþi
dyrlingr reþ til davþa
dyrð slicri gram rikra;

[1]) s. *Cd.*

hefir afreka ens ofra
ettstyrvndom dyri
hnigrat hilmir fregri
heilog folld til molldar.

Vestanfor Olafs Haralls sonar.

Eptir þessi[1] en miclo tiþindi. þa gerisc Olafr sonr Harallz konvngs hofþingi firir liþino þvi sem eptir var[2]. oc lifs varð avþit. oc bio sic þa til bravtferþar. Leggia þa scipin vt til hafs. oc þvi nest fra landi. sigla vm havstit norþr til Orcneyia. oc var Olafr þar vm vetrinn. Þat segia menn at þann sama dag er Haralldr konvugr fell. þa andaþiz Maria dottir hans vestr í Orcneyiom. oc mela menn at þav hafi eins mannz fior haft beþi. hon var oc allra qvenna vitrost oc friþvst syndvm oc vinhollost. Et nesta svmar eptir for Olafr ollo liþino til Noregs. sem Steinn skalld Herdisar son segir.

Fylkir let en flioto
flavst er leiþ at havsti
scavt i haf þar er heitir
Hrafnseyrr konvngr stafni:
traþo borþveg breiþan
brimsgangr scipa langra
oþr fell sér vm svþir
sic beztan gram miclo.

Oc enn segir hann.

Avstr hellt Engla þrystir
otvin liþi sino
storan bravt vm styri
stravm se konvngr Ravma:
glaþr toc herr þa er heþra
hringlestir com vestan
allr viþ avfligom stilli
Olafr borinn solo.

Olafr toc þat sama svmar konvngdom í Noregi með brøþr sinom Magnvsi. voro þeir baþir konvngar vm hriþ aþr Magnvs fecc banasott. oc var hann aþr vanheill nocqvora hriþ. oc hafþi þesskonar mein sem menn kalla reforma. Hann atti son þann er Hacon het er fostraþr var vppi i Gvþbranzdolom meþ Steigarþori. Magnvs hafþi haft enn nęrþra lvta lanz enn Olafr enn eystra. Oc eptir andlat Magnvs konvngs þa var Olafr einn konvngr i Noregi. Sva segir Steinn.

Helldr sizt hari folldo
heiptbraþr iofvrr naþi
ętt þreifzc Egþa drottins
olavst konvngr stoli:
metr hilmir verr malmi
man ec sciolldvngs lof kolldom
Ravma grvnd oc ravndo
riclvndaðr veit vndir.

[1]) þesso *Cd.* [2]) ervar *Cd.*

Þa qvomo þeir i Noreg með Olafi konvngi Sculi sonr Tosta iarls
* 20 Goþina sonar oc Ketill *crocr norþan af Halogalandi. fecc Olafr konvngr honom þar qvanfang gott. oc gaf honom lendz mannz rett norþr þar. oc er fra Catli comit mart stormenni. En Sculi var vitr maþr oc scavrvngr mikill manna friþastr sionom. oc sniallr i mali. hann gerþiz forstiori i hirþ konvngs oc talaþi a þingom. oc reþ ollom landraþom með konvngi. hann var callaþr konvngsfostri. Olafr konvngr bavð at gefa Scula fylki eitt i Noregi þat er honom þøtti[1] bezt með ollom teckiom oc landscylldom þeim sem konvngr atti. Sculi þaccaþi konvngi vel boð sitt. oc lezc þo villdo beiþaz helldr af honom annarra lvta. fyr þvi ef konvnga scipti verþr segir[2] hann. þa kann vera at rivfiz giofin. Ec vil helldr þiggia herra nocqvorar eignir ner cavpstaþ þeim er þer erot vanir at sitia oc taca iolaveizlor. Konvngr iataþi honom þesso. oc sceytti honom iarþir avstr viþ Konvngahello. oc við Oslo. viþ Tvnsberg. oc norþr við Niþaros. oc voro þat naliga enar bezto eignir i hveriom staþ. oc hafa þęr eignir haft siþan hans ęttmenn. Sonr Scula konvngsfostra var Asolfr faþir Gothorms a Reini foþor Barþar foþor Jnga konvngs oc Scula iarls.

Eigi miclo eptir fall Harallz konvngs for Sculi vestr til Englandz. oc beiddiz at na lici Harallz konvngs. oc þat fecc hann avðvelliga. oc com aptr i Noreg. oc hafþi þar fire virþing micla. en nv liggr hann at Elgesętre. þvi at þat þotti fallit at hann fylgði þeiri kirkio er hann sialfr hafþi latit gera. en Eysteinn erkibyscvp let þangat føra hann hreinlifismonnom vndir hendr. oc aflaþi til þar með mikilla eigna. oc avkaþi mioc staþarins gøþi með þeim eignom er hann sialfr hafþi þangat gefit. Oc þa .xii. manvþr er Haralldr konvngr var vestr oc þeir Olafr feðgar. þa reð Magnvs sonr hans fyr Noregi. oc var enn friþasti maþr.

Fall Harallz konvngs Goþina sonar.

Eptir fall Harallz konvngs fysisc Haralldr Goþina son svðr a England með her sinn fyr þvi at iarll af Norðmandi var cominn svnnan vm se með her mikinn. oc lagþi vndir sic allt land þar sem hann for. Sia iarll er nefnd(r) Vilialmr son Rotberz langaspiotz. Roþbert var broþir Emmo moþor Jatvarþar konvngs. oc talþiz Vilhialmr sømiligri at taca arf Jatvarz konvngs. en Haralldr sa er sic hafþi svarit af rikino. En þannoc barsc at vm svardagann. at þa er Jatvarþr goþi var konvngr i Englandi. oc var maþr barnnla(v)ss þa

[1]) þti *Cd.* [2]) s. *Cd.*

sendi hann Roþbiart erchibyscvp af Cantarabyrgi til Vilhialms frenda sins i Norþmandi. oc villdi hann gera konvng eptir sic. oc i annat sinn sendi hann ens sama ørendis til Vilhialms Haralld iarl son Goþina oc Gyþo Þorgils dottor. oc var Haralldr með Vilhialmi vm hriþ. oc melto menn at hann legþi hvg a cono Vilhialms. oc veri þeira ast mikil. oc grvnar nv iarll af vmreþvm manna. toco þat raþ at Haralldr festi ser dottor hans. oc ferþi sic sva vndan þvi ameli er Vilhialmr iarll hafþi hann firir. oc a þat ofan svarþi Haralldr iarl Vilhialmi iarli eiþa at scrini Odmarus at hann scylldi alldregi vera i moti honom. Oc eptir þat for Haralldr iarl aptr til Jatvarðz konvngs oc var með honom. oc toc konvngdom eptir hann. oc þvi þotti Vilhialmi hann ganga a eiþana. þars Jatvarþr konvngr hafþi honóm gefit konvngdominn eptir sina daga. Oc nv er þar til at taca er Vilhialmr er cominn svnnan a England. oc leggr vndir sic þar sem hann cømr. Oc þat segia menn aþr Vilhialmr riþi heiman. at cona hans gecc hia hesti hans. oc baþ hann eigi beriaz viþ Haralld konvng Goþina son. Vilhialmr svaraþi[1] styggliga. oc let at henne gengi ecki goþir lvtir til þessar bønar. oc keyrir hestinn meþ sporanom. oc kømr sporinn i hofvþ henne oc hefir hon bana. oc røddo menn ogorliga vm þenna atbvrþ. Vilhialmr svaraþi. Vist er atburþr ogorligr. en vera kann at eptir macligleicom se. oc hafi hon svicit mic. Hann let binda viþ merki sitt scrin Odmarus. þat sama er Haralldr hafþi svarit at. Þeir Haralldr konvngr oc Vilhialmr atto orrosto mikla er þeir fvnndvz. oc var þat .xii. manoþom eptir fall Harallz konvngs Sigurþar sonar. oc veitir Haralldi þvngt orrostan. oc þa melti hann. Hvat er bvndit viþ merkit Vilhialms. Oc er honom sagt. Þa kann vera sagði Haralldr konvngr at eigi megi vndan comaz. Þar fell Haralldr konvngr Goþina son oc Gyrþr broþir hans. Vilhialmr varþ konvngr oc varþ sottdavðr í Norðmandi. Eptir hann var konvngr Vilhialmr ravþi son hans .xiiii. ar. hann varþ sottdavðr. Þa var Heinrecr broþir hans konvngr annarr sonr Vilhialms konvngs ens fyrra.

Saga Olafs konv(n)gs kyrra.

Olafr konvngr sonr Harallz konvngs var mikill maþr a voxt. oc þat er allra manna sogn at engi hafi set fegra mann eþa tiguligra syndom. hann hafþi gvlt har oc biartan licama. eygðr manna fegrst. limaþr vel. famalvgr optast. oc litt talaþr a þingom. glaþr viþ avl. oc

[1]) s. *Cd.*

fagrmęlltr viþ vini sina. oc hofsmaþr vm alla lvti. Oc eptir fall Harallz konvngs talþi Sveinn Dana konvngr at slitit veri friþi milli Norþmanna oc Dana. talþi eigi lengr hafa settan verit en meðan þeir lifþi baþir Haralldr konvngr oc Sveinn konvngr. Voro nv vtboð i hvarotveggia rikino. hafþi Olafr konvngr almenning vti firir Noregi at liþi oc scipom. sem Steinn segir.

Sin oþol mon Sveini
socnstrangr i cavpangi
þar er heilagr gramr hvilir
hann er ricr iofvrr banna:
ett sinni mvn vnna
Olafr konvngr hala
Vlfs þarfat þar arfi
allz Noregs til kalla.

Þess minniz Steinn. er Olafr konvngr ferr land sitt með leiþongrom oc herscipom. er hann qvaþ þetta.

Metr hilmir ferr malmi
man ec scioldvngs lof kavlldom
Ravma grvnd oc ravnndo
riclvndaþr veit vndir.

Oc enn.

Avll biþr Engla stillir
eggdiarfra liþ seggia
svnd firir sino landi
socnavrr stica davrrom:
iorþ mon eigi verþa
avþsott Fila[1] drottins
socnherþir veit sverþa
sic beztan gram miclo.

Oc enn qvaþ hann.

Veit ec hvar Olafr vti
oslekinn ravþ męki
deilaz mer til mala
minni fyrsta sinni:
hlavt til hafs fyr vtan
Halland konvngr brannda
favgr sverþ rvþo fyrþar
fiølgoþr litvþ bloþi.

Oc enn.

Gengo danskir drengir
dynr varþ gørr með brynior
vtan borþs til iarþar
vrigs malms oc hialma:
svcko sarir reccar
svnnan hafs til grvnna
hár varp havsom þeira
hranngarþr a þravm iarþar.

[1]) *Først skrevet* fira, *men rettet til* fila *i Cd.*

Enn at gørva gvnni
gramr biosc við styr ramman
herscilldi bað hallda
hrav̧stgeþr konvngr avstan:
vt førþo liþ litlo
long borþ fyr Staþ norþan
traþo tvnvoll reyþar
tveir dav(g)lingar meira.

Nv sendir Olafr konvngr boþ Sveini konvngi oc settarorþ leggia stefno viþ ser i Konvngahello sem siþr er til konvnga. segir þa Olafr konvngr Dana konvngi at hann vill hallda sett þvilica sem faþir hans toc af Donom. oc avka ecki á. Oc at oþrom costi letr hann von at Norþmenn myni enn freista at gera af sinni hendi ørinn storm er þiccia myndi inom dansca þo at Haralldr konvngr veri frafallinn. Af þesso efni gera þeir sętt annat sinni milli Dana oc Norþmanna. oc her með fastnar Sveinn konvngr Olafi konvngi Jngiriþi dottor sina oc sciliaz þa sattir. Olafr konvngr fecc þat nafn at hann var callaþr Olafr kyrri. sem Steinn qvaþ.

Lond vill Þrønda þengill
þat licar vel scavtnom
oll viþ ørna snilli
eggdiarfr i friþ leggia:
hvgnar þioþ þat er þegna
þralyndr til friþmala
kvgar Engla øgir
Olafr borinn solo.

Þessi friþr stoð siþan langa efi milli landa.

Hafþi nv Olafr konvngr kyrrseto oc hoglifi oc allir hans menn meira en fyrr hefþi verit í Noregi. Þa pryddiz mikit landit. oc gerþiz av*þikct oc gnottafvllt. þa settisc sa cavpstaðr i Noregi er einn er *20b vegsamligastr* þeira er aðr er getit at frate(c)nom cavpstað i Niþarosi. oc er sia cavpbør callaðr i Biorgyn. gerþiz þar bratt mikit setr avþigra manna. er þangat mest tilflvtning or oðrom londom. Þa hofvz mioc dryccior oc scytningar i cavpstoþom myclo meirr en fyrr hafþi verit. þa hofþo menn drambhosor lercaþar at beini. svmir spento gvllhringom vm fotleggi ser. En þat var fornéscio siðr í Noregi. sva oc i Danmorc oc Sviþioðo þar sem voro stor konvngs bv oc veizlostofor. at konvngs haseti var a langpallinn þann er vissi í moti solo. sat þa drotning a vinstra veg fra konvngi. oc var þat þa callat avnndvgi. oc sa sess vegligastr vt ifra hvarntveggia stað til qvenna oc karla er nest var avndvgi. en hinn vvegligastr er ytztr var oc nest dyrom. Oc inn gofgasti maþr sa er gamall var oc vitr. oc veri konvngs raðgiafi kallaðr sem konvngvm hafþi lengi titt verit at hafa með ser gamla spekinga. til þess at vita forna siþo oc dømi forellra sinna. þessi maðr skylldi sitia a enn veþra pall ge(g)nt

konvngi. oc het þat et veþra avndvgi. var fra honom til høgra vegs qvenna sęti. en a vinstra veg karla sęti. Oc þa var hofþingiom titt at bera avl vm elld þveran. oc drecca a avnndvgismann sinn. oc þotti þat vera mest virþing at sitia fyr konvngs adryccio. oc til þess at þetta se eigi logit. þa segir Arnorr sva iarlaskalld.

Het ec þa er hvernn vetr satom
hrafns verþgiafa iafnan
lið dracc gramr a goþar
gagnvart scipa sagnir.

Olafr konvngr let setia hapall i veizlostofvm sinom. oc sętti þar haseti sitt a miðian þverpall. oc scipaþi fire ser kertisveinom oc scvtilsveinom. let hann oc halld kerti fire hveriom tignom manne er sat at borþi hans. let oc scvtilsveina standa viþ iafnmorgom ker[tom sem ti]gnir menn voro til. let hann þa gera stallara stola. oc setti þar a stallara oc spekinga sina. Olafr konvngr toc með ser .c. malam[anna. þeir] voro hirþmenn hans. en fornn lavg voro til þess at konvngr scylldi hafa .lx. hirðmanna. hann hafþi oc .lx. gesta. en aþr hofðo konvngar haft .xxx. Hann hafþi iafnan .lx. þeira manna er at borþi voro oc a vistom oc at veizlom. oc voro þo eigi handgengnir. voro þeir i minna ifirleti. flvttv þeir þat er konvngr þurfti eþa armenn hans eþa foro i cavpferþir. oc voro scylldir í allt konvngs starf. Bøndr spurþv konvng fyr hveria soc hann hefþi meiri hirþ vm sic. enn iner fyrri konvngar hofðo haft. en hann svaraþi a þa lvnd. letzc vera þvi minni firirrazmaðr en hans faþir. at eigi fecc hann betr stillt eþa stiornat rikino. við .cc. manna. en Haralldr konvngr við ix tigo eþa .c. Ok sat longom avstr a Ranriki at eino bvi sino riko. er heitir a Havcstoþom.

Olafr konvngr gipti systor sina Jngigerþi Olafi Sveins syni Dana konvngs. Olafr var konvngr i Danmorc eptir Knvt enn helga broþor sinn. Olafr konvngr gat son við frillo sinni Þoro dottor Arna laga. sa het Magnus er callaþr var berføttr oc svmir menn colloþo aþr lętti styrialldar Magnvs. Hann var manna friþastr sionom. þegar fra var tekinn Olafr faðir hans. oc manna hestr var hann. Var marc[1] gort um þessa .iii. langfeðga. Haralld konvng Olaf konvng oc Magnvs konvng berføt. a Mario kirkio norþr í cavpangi þeiri er Haralldr konvngr let gera. var clappaðr cross a steinveggnom við dyrrnar þar er Haralldi konvngi var høgt at kyssa á. oc annarr Olafi konvngi .iii. Magnvsi konvngi. oc var sa neþarst mioc miclo. oc allra iafnlangt í milli. Magnvs konvngr var manna kvrteisastr.

[1]) mart *Cd.*

Vm daga Olafs konvngs var ar mikit í Noregi. oc margfolld gøzca. oc vm enskis konvngs efi var iafngott i Noregi sem hans siþan er var Haralldr konvngr harfagri. oc með iafnmikilli farselld. oc scipaþi Olafr konvngr þeim morgom lvtom til vegþar. er Haralldr konvngr faðir hans hafþi reist með freco oc halldit sva. Hann var milldr af gvlli oc silfri oc oðrom goþom gripom oc gersimom. en hann hellt fast a rikino. oc olli þvi mest vit hans. oc þar með sa hann hvat konvngdominom høfþi. oc ero morg verc hans at telia þav sem beþi ero goþ oc konvnglig. Hann let reisa steinkirkio at byscvpstolinom í Niþarosi yfir licama ens helga Olafs konvngs ~~foþur~~ sins. frenda! oc bio hana til lycta. Oc i þesso ma marka hver hans gøzca hefir verit oc astsemþ við lyðinn. þa ma marca noccot af þeim orþom er hann melti einn dag í micla gilldi. var hann þa catr oc i goþo scapi. oc gørþvz þeir menn til er þetta melto. Herra mikill fognoþr er oss a þvi er þv ert sva katr. Hann sagþi[1]. Nv scal ec katr vera. er ec se beþi a lyþ minom gleþi oc frelsi. oc sitc i samkvndo þeiri er helgvð er enom helga Olafi konvngi frenda minom. En a dogom foþor mins var lyþr þessi vndir aga miclom oc otta. oc falo þa flestir menn gvll sitt oc gersimar. en nv se ec á hveriom yþrom scina þat er á. oc er yðart frelsi min gleþi. Sva friþsamt var vm hans daga. at hann friþaþi beþi fire ser oc sinom lyþ vtanlanz. oc stoþ þo af hans stiornn oc riki mikil ogn. þott hann veri høgr oc hogverr. sem scaldit qvaþ.

Varþi ognar orþom
Olafr oc friðmalom
iorþ sva at engi þorþi
allvallda til kalla.

Oc vm hans daga varþ konvnga scipti i Danmorc oc var Olafr konvngr vinr mikill Knvz Dana konvngs oc for til motz viþ hann. hittvz avstr í Elfi. þar sem konvnga stefna hafþi von verit. Røþir þa Knvtr konvngr at hann villdi at þeir gerþi her vestr til Englandz. slics sem þeir atto at hefna. Olafr konvngr fyrst at vpphafi oc sva Dana konvngr. oc gør nv annat hvart segir[1] hann at ec mon fa þer .lx. scipa. oc gerstv hofþingi fyr liþino. eþa elligar mon ec geraz hofþingi firir. oc fa þv mer .lx. scipa. Þa svaraþi Olafr konvngr. Knvtr konvngr segir hann. þetta mal er þer røþit er mer scapfellt en þat er ocr oiafnt fellt. þer frendr hafit borit til gipto at vinna England með soma oc mikilli framqvemþ. sem Knvtr konvngr riki. nv er oc gliclict at þer moni ettgengt vera. En þa er Haralldr

[1]) s. *Cd.*

konvngr faþir varr for vestr sliera ørenda. þa fecc hann bana. for þa or landi með allt et bezta liþ. sva at slics hefir siþan eigi costr verit i landino. oc at vpphafi foringians. sem var Haralldr konvngr beþi at viti oc hamingio. var sv for með ollom lvtom agetliga bvin. oc gafsc þo sem þer vissvt. Nv cann ec etla mitt litilręþi. hverso mioc ec em vanførr til at gøraz foringi þessar farar. oc vil ec þvi yþr til kiosa at þer farit með minni eflingo. Siþan fer hann Knvti konvngi .lx. storscipa með agetligom bvnaþi oc travsto liþi. oc setti firir hofþingia sina oc lenda menn. oc var þat męllt at hann hefþi stormannliga til fengit at iafnmorgo liþi. sem segir i sogo Knvz konvngs. at Norþmenn einir rvfv eigi leiþangrinn er saman var comminn. en Danir biþo eigi oc virði hann mikils þat viþ Norþmenn. gaf þeim leyfi at fara í cavpferþir hvert er þeir villdi oc sendi Noregs konvngi dyrligar vingiafar fire sitt liðsinne. en hann lagþi a Dani reiþi micla með fegialldi.

Fra Olafi konvngi oc cracokarli.

Sva barsc at eitt sinne er menn Olafs konvngs hofþo saman dregit lanzscylldir konvngs. at konvngr fretti hvar þeim veri bezt fagnat. Þeir sogþo þat vera i eino[1] fylki er þeim þotti af bera. Konvngr melti. Hvat er til merkia vm at þar veri betra en annarstaþar. Herra sogþo þeir þar er einn bvandcarll sa gamall er hann veit firir marga lvti. oc hofvm ver margs spurt hann. oc hefir hann or leyst. oc þotti oss eigi meþalscemtan við hann at tala. oc þat hyggiom
* 21 ver at hann kvnni fvgls roddo. Konvngr melti. Slict mvn *hegomi mikill oc trvi ec ecki á. Oc þa eitt sinn er konvngr for fyr land fram vm svnd noccor. spurþi hann er þeir sigldo hvat bygþom þar veri a landit vpp. Þeir svoroþo. Herra. fra þesso fylki sogðo ver yðr at oss veri bezt fagnat. Konvngr melti. Hvat hvsi er þat er her stendr vpp fra svndino. Þeir svoroþo. Þat hvs a sa enn froþi maþr er ver sogþom yþr ifra. Oc þar sa þeir eitt hros hia hvsino. þa melti konvngr. Farit nv oc drepit hrossit. Þeir sogþo[2]. Eigi villdim ver honom scaþa gera oc er hann þess vmacligr fra oss. Ec vil raþa segir konvngr. havggvit af hrossino hofvþit. oc varizc[3] at niþr comi bloþit. berit siþan vt a scip vart. oc farit ęptir bvanda. oc segit[2] ecki til hvat þer hafit viþ hrossit gort. oc lif yðart mon við liggia ef þer bregþit af. en segit karli at ec vil finna hann. Siþan fara þeir a land oc gera sem konvngr melti. oc segia karli ørendit.

[1]) eina *Cd.* [2]) s. *Cd.* [3]) varazc *Cd.*

oc ferr hann oc hittir konvng. Þa melti konvngr viþ bvanda. Hverr a iorþ þa er þv byr a. Hann svaraþi[1]. Þer eigvð herra oc þer takit leigor af. Þa melti konvngr. Seg oss leiþ fram fyr land. þer mon kunnict vera. Oc hann gerir sva. oc er þeir roa. flygr kraca fram vm scipit oc lętr illiliga. Bvandinn litr til hennar. Konvngr spurþi[1]. Þicci þer noccors vm vert bvandi er crakan scręcti. Era þat siþr sagþi bvandi. Oc i þvi bili flygr onnor craca ifir scipit oc scręctir. oc þa gair bvandi ecki at roa. leicr arin lavs i hendi honom. Þa melti konvngr. Mi(o)c ihvgar þv vm craco þessa hvat hon þicciz segia. Bvandi sagþi[1]. Herra nv er mer grvnr a hvat hon segir[1]. Oc þa flo cracan .iii. sinne oc letr sv verst. oc legse nęr at scipino er hon flygr. en bvandi stendr vpp at moti. en hon screctir ę í moti. oc gair bvandi ecki [ro]þrar. Konvngr melti. Hvat segir[1] hon nv bvandi. Hann sagþi[1]. Eigi er gliclict at ec vita þat. Seg nv segir[1] konvngr. Þa sagþi[1] bvandi.

Segir vetrgo[mol
ve]it ecki sv
oc tvevetr segr
trvi ec eigi at helldr.
en þrevetr segr
þiccira mer gliclict.
qveþr mic roa
a merar hofþi
en þic konvngr
þiof mins fiar.

Konvngr melti. Hvat er nv bvandi. villtv segia mic þiof. eigi melit er þa vel til var. Sva er þat herra segir[1] bvandi. eigi er melt vel. en haft mvno þer hafa viþ mic noccor brogþ. Konvngr sagþi[1]. Sva er oc bvandi oc gerþvm ver til gamans oss. scal ec þer lavna. Fecc honom goþar giafar. oc gaf honom vpp scylldir iarþar þeirar er hann bio a. oc sciliaz þeir nv oc ferr bvandi heim.

Opt verþa þess ravnir at þvi sem fra er sagt at Olafr konvngr var ohnøggr af fegiofvm viþ menn. oc gaf hann allz kyns gørsimar. sva sem Steinn scald segir[1].

Gefr attstvþill iofra
ǫrr oc steinda knorro
hann vill hnøggvi sinnar
habryniоþ scip synia:
þioþ nytr Olafs avþar
annarr konvngr monnom
se þv hverr slict fe reiþir
sic beztan gram miclo.

¹) s. *Cd.*

Oc enn qvaþ hann.

Her þengill gleþr hringom
hoddørr sa er ryþr odda
beccsagnir letr bragna
bragningr giofvm fagna:
Norþmonnom gefr nenninn
Noregs konvngr storom
avrr er Engla þverrir
Olafr borinn solo.

Hilmir gefr oc hialma
hirþ sva at enskis virþir
konvngs pryþa þav kleþi
kynstorr firom brynior:
dyggr letr þvngar þiggia
þengill af sor drengi
vas lavnar sva visi
verþvng Hárs gerþar.

Olafr gefr sva at iofra
allz[1] engi ma sniallra
havggvit gull til hylli
hilldinga konr milldi:
gramr er heiþom himni
hann er fremstr konvngmanna
spurþo hverr glict mon gørva
gioflvnd borinn vndir.

Olafr konvngr fecc banasott i Vic avstr a Havcstoþom. oc var fluttr norþr i Þrandheim. oc iarþaþr at Cristzkirkio. Þa hafþi hann verit konvngr at Noregi .vii. vetr oc .xx. er hann andaþiz.

Saga Magnus konvngs berfetz.

Nv voro tecnir til konvnga i Noregi Magnvs sonr Olafs konvngs. hann var avstr i landit. en Þrendir toco til konvngs Hacon son Magnvs Harallz sonar. þann er fyrst hafþi fostrat Sveinki Steinars son avstr í Vic. en siþan Steigarþorir. oc þessi Hacon var callaþr Þorisfostri. hann var allra manna vinselastr við bøndr. Hacon konvngr hafþi farit til Biarmalandz oc barizc þar oc fecc sigr. hann veitti Þrøndom rettarbøtr a marga lvnd. oc helldo þeir oc mest vndir hann konvngdomi. Magnvs konvngr var longom i Vic avstr. oc hafþi sina lenda menn hvarr þeira. oc kepþoz menn þeira sin a milli vm eitt oc annat. oc konvngar voro sattir oc voro litt i einom staþ. Þeir voro einn vetr baþir i Niþarosi. oc var Magnvs vm vetrinn i konvngsgarþi. en Hacon i Scvlagarþi niþr fra Clemens kirkio. oc hellt Hacon þar iolavist. oc a þeim iolom gaf Hacon vpp bvondom iolagiafar oc scvlldir allar i Þrandheime. þetta veitti hann allt Þrøndom oc Vpplendingom ollom þeim er viþ honom toco at konvngi. oc bøtti í morgo rett lanzmanna í moti þvi er þeir gafo honom konvngs nafn.

[1]) gallz *Cd.*

En þa toc fyr þessa soc at yfaz hvgr Magnvs konungs. er[1] hann þottiz hafa minna af landi oc scottom en faþir hans hafþi haft eþa foþorbroþir. þotti honom sinn lvtr eigi siþr vpp gefinn i þessi giof þeim til sømþar er þago. þottiz i þesso svivirðr oc mishalldinn af frenda sinom oc raþom þeira Þoris beggia. Oc i annan stað var þeim Haconi konvngi baþom oc Þori mikill vggr i hverso Magnvsi konvngi myndi þiccia. fyri þvi at Magnvs konvngr hellt allan vetrinn .vii. langscipom i einni voc i cavpangi. en vm varit naliga kyndilmesso. þa lagþi hann a brot a nattarþeli. oc tioldoþom scipom. oc hofþo lios vndir. oc lagþi til Hefringar oc bio þar vm nott. oc gerþv þar ellda stora a landi vppi. oc þa vggþi Hacon konvng oc liþ i bønom at þat mondi gørt til svica. oc let blasa liþi vt a Eyrar. oc sotti allr cavpangs lyþr til. oc voro i samnaþi vm nottina. Oc vm morgoninn er lysti. oc Magnvs konvngr sa bøiar lyþ vt a Eyrom. þa hellt hann vt or firþinom. oc svþr i Gvlaþiñgs log. En Hacon konvngr þaccaþi monnom sitt liþ er þeir hofþo synt[2] viþ hann. Hann bio siþan ferþ sina i Vic avstr. oc hellt aþr mot í cavpangi. oc sat konvngr a hesti á motino oc melti. Ollom monnom se þat kvnnict er mitt mal mego nema ef ec køm aptr til bøiar þessa at ver scolom þa lavna hveriom eptir sinom bvrþ oc tilgerning. oc heit ec ollom bøiarmonnom vinatto minni. en mer er a noccorr grvnr vm vilia frenda mins Magnvs konvngs hvernoc at snyr. Allir menn heto honom vingan í moti orþvm hans ef hann þyrfti. oc allr lyþrinn fylgþi honom vt vndir Steinbiorg. en hann flvttisc þa til fiallz vpp. Oc þat er fra sagt at hann for einn dag lengi eptir einni rivpv er flo vndan honom. oc i þeiri reiþ fecc hann vanheilyndi. oc þat sama leiddi ham til bana. oc anndaz hann þar a fiallino. oc como þeir aptr til bøiarins með licit a halfs manaþar fresti. oc gengo menn þa í moti lici hans. oc allir gratandi. þvi at naliga vnno honom allir menn hvgastom. Lic hans var iarþat at Cristz kirkio. oc hofþo þeir fre(n)dr raþit landino eigi fvlla .ii. vetr er Hacon konvngr andaþiz.

Oc eptir andlat Haconar konvngs toco Þrøndir ser konvng Svein son Harallz flettis. at þvi raþi hvrfo margir menn. en þo var forgangsmaðr at þesso Steigarþorir. oc með honom Egill Askels son. Scialgr af Jaþri. oc mestr lvti Þrønda samþycþiz við þetta. oc bioggvz viþ þvi vm at veria land fyr Magnvsi konvngi. sem Þorcell hamarscald segir.

[1]) *Først skrevet* en, *men rettet til* er. [2]) i *tilf. Cd.*

Vitt dro sinar sveitir
saman storhvgaþr Þorir
helldr varot þav havlldom
haglig rað með Agli:
snorp fra ec a þvi er vrpo
endr Scialgs vinom lendir
menn [við] morþvals brynni
mein vm afl ser steini.

Þorir for viþ flocci allt Møri hvaratveggio oc viþa vm Þrand[heim]. *21b *drapo menn en suma rento þeir þa er eigi villdo vndir þa ganga eþa þeira liþ. en gerþo viða mikit illvirki. Oc er Magnvs konvngr spurþi þetta. samnaþi hann at ser liþi. oc efldiz at scipom. for norþr at þeim Þori oc hafþi mikit liþ. sva segir Gisl Jllvga son er þa var með konvngi.

Vngr framþi hann sic
þar er alendr villdo
lofsęlan gram
landi ręna:
imþar faxa
en iofvrr sotti
Baleygs viþo
með blam hiorvi[1].

Oc her getr hann þess er Magnvs konvngr for at þeim með liþino avstan or Avslo.

Ytti or Avslo
til Egils fvndar
lofþvngr liþi
landz at crefia:
fylgþo ręsi
oc Rygir svnnan
linnz laðgefendr
or logom tvennom.

Oc enn.

Sia knatti þa
siclings flota
vel vigligan
oc vanan sigri:
er firir Yriar
i aga miclom
oþrotlict liþ
arar kniþi.

Oc siþan gengo þeir Magnvs konvngr a land fyr innan Avrvahamra oc atti þar hvsþing. sagþi monnom a þingino at liþ gerisc i mot þeim með hernaþi er þeir gera i sialfs hans riki. oc hafa tekit ser hofþingia þann er ecki er til borinn landz þessa. hann heitr nv a liþit at þeir scyli reca af hondom þetta illþyði. oc allz staþar þar sem menn hafa vndir þa gengit segir[2] hann þa scolo ver brenna fyr þeim

[1]) *I Texten staar* iofri, *men et Punkt over dette Ord henviser til Rettelsen* hiorvi *i Margen.* [2]) s. *Cd.*

oc drepa þa ef ver megom. hvat megi meiri scomm oc svivirþing gera sinom konvngi þeim er ęttborinn er til lanz þessa. en þat er þeir hafa gort við mic. tekit einn mann smaborinn oc ecki konvngborinn til rikis. sva sem þessi maþr er. var þat nockor varkvnn meðan Hacon frendi varr lifþi at þeir heldi vndir hann riki. oc letom ver þa eptir þvi svifa. en þetta er osǿmanda. oc ecki ma ec konvngr heita. nema ec gefa stocc þessom ofriþi. oc olicr em ec elligar minom frendom. oc er [yðr] gott til þessa at veita mer. oc mon þat vel fire melaz af ollom goþom monnom oc rettsynom. Allir rǿmþo vel mal konvngs. Sva [s]egir [G]isl [Jllv]ga son.

Atti hilmir
hvsþing viþ sia
þat var fyr innan
Avrva·hamra:
biosc at brenna
en bvǿndr flyþv
storraþr konvngr
af Staþi vtan.

Hyrr sveimaþi
hallir þurro
gecc har logi
vm heroð þeira:
sia knatti
þar er salir fello
landraþ konvngs
vm liþi Þoris.

Oc er Magnvs konvngr hafþiz slict at sem nv var sagt. oc gerþi þeim slicar refsingar. þa spyrr Haralldr þat oc menn hans. oc foro norþr vndan. sem Gisl segir.

Ravfsc við rosto
rymr varþ i her
helmingr Egils
viþ Hlaþir vtan:

mattv eigi hersar
viþ Haþa drotni
laðgofgoþvm
landi raþa.

Þat er sagt aþr Magnvs konvngr fǿri at þeim. at hann sendi Sigurþ vllstreng til motz viþ Þori. oc marga aþra vini sina. þeir scaro vpp heravr oc sendo vm land oc somnoþo liþi i moti Þori. oc stefndo þvi liþi ollo til Viggiar. En þeir Þorir oc Sveinn spurþo þetta. oc helldo þangat liþi sino til motz við þa Sigurþ oc qvoþoz eigi mvndo lata fire lendom monnom Magnvs konvngs. Oc þar borþvz þeir Þorir viþ Sigurþ með miclo mannspelli. oc naþv vppgongv oc vrþo ǿfri þvi sinni. oc veitto mikinn mannscaþa. en Sigvrþr vllstrengr fecc vndan comiz. oc a fvnd Magnvs konvngs. Þeir Þorir flvttvz þaðan til cavpangs. oc hvavrflvþv þar i firþinom. oc er þeir voro bvnir at leggia vt or firþinom. þa logþo þeir scipom sinom i Hefring. oc þa

cømr Magnvs konvngr vtan i fiorþinn með miclo liþi. oc þegar logþo þeir Þorir scipom sinom yfir at Vagnvika strond. flyþo þar af scipom oc como niþr i Þexdal i Seliohverfi. oc var Þorir borenn i borom vm fiallit. þvi at hann var hrvmr mioc fyr elli socom þa er þetta var tiþinda. Somnoþvz siþan þeir saman oc fengv ser scip. oc hafþi Þorir gott scip oc mikit er hann atti sialfr. oc foro norþr a Halogaland.

En Magnvs konvngr. for eptir þeim norþr. oc hitti þa norþr a firðinom Harme. oc sa þa hvarir aþra. oc hafþi Magnvs konvngr miclo meira lið. Þeir Þorir lavgþo inn til Seliotvna. oc hvgþvz fengit hafa meginland. en þat var þo eyland oc heitir Vambaholmr. Þa melto menn Þoris fyrr en þeir Magnvs konvngr legði at þeim. Hvar sa menn betra scip. oc eigi mon gørt hafa verit iafnfritt scip siþan Ormr enn langi var gorr. þetta er oc voscom drengiom scipat. oc ero glicligir til goþrar varnar. Oc nv er liþ Magnvs konvngs sotti at þeim. þa reyndoz menn Þoris illa oc flyþo fra honom. oc þa melti Þorir. Vera ma at vart scip se eigi verr scipat en Ormr enn langi. en þess get ec at fleiri felli þar. en her renni fleiri. Oc þvi varþ hann nergetr. þvi at sva com þeira mali at þeir voro .ii. einir eptir allz liþsins Þorir oc Egill. Þa melti Þorir til Egils. Fly nv magr. þat er scaþi mikill ef þv letzc sva goþr maþr oc vascr sem þv ert. Hann svaraþi[1]. Ecki ero menn ofmargir hia þer þott ec siac einn. oc eigi mondi dottir þin þat etla at ec monda flyia fra þer. Þeir finna er þeir ero at landi comnir mioc sva at þar er siar vmhverfis. oc missa þeir þar meginlandz. en þo ma nv ecki at hafa. Sveinn Harallz son fecc vt comiz einscipa hia þeim Magnvsi konvngi. en allt annat liþ flyþi ser hvat. oc var þo þat mioc mikit liþ er gecc a konvngs vald. Þa er scipin rendo saman aþr en Þorir yrþi handtekinn. callaþi Sigurðr vllstrengr a Þori. Ertv heill Steigarþorir. Hann svaraþi[1]. Heill at hondvm en hrvmaþr at fotom. Þa var þetta qveþit.

Spvrþi Vllstrengr orþi
at rendvsc scip hvatla
sverþ bito snarpa fyrþa
slętt hve Þorir mętti:

lvndr qvazc heill at hondom
hiørs frągom þat gørva
gørþi glam a borþi
griotz en hrvmr at fotom.

Nv vorv þeir hanntecnir Þorir oc Egill. Þa melti Sigvrþr. Feitr ertv Þorir. Matr minn velldr þvi oc mvnngat segir[1] Þorir. Siþan var. Þorir leiddr a land vpp. oc með honom Egill af Forlandi enn cvrt-

[1]) s. Cd.

eisasti maþr oc allra manna vascastr. Oc þar a Vambarholmi voro reist galgtre. oc er Þorir ser galgann oc banann opinn fire ser. en þeir voro .ii. einir eptir. þa melti Þorir oc glotti við.

Vorom felagar .iiii. førþom einn viþ styri.

Morg hermþarorþ melto menn við Þori. þeir er hann hafþi aþr scaþa vnnit. fire sumum hafþi hann havggvit bv. sumvm brenda bøi eþa rę̨nta vini þeira oc frendr. Þat segia menn at Viðkvnnr Joans son melti. þa er Þorir var leiddr til galgans oc hann reicaþi af gotvnni er hann var fothrvmr. Meirr a stiornn Þorir sagþi[1] hann. meirr a bacborþa. Þetta melti Viþkvþr fyr þvi at Þorir hafði brent bv hans i Biarcey. oc scip gott er hann atti. oc hafþi Þorir melt þa er sneckian logaþi. Hallt meirr a stiornn Viðkvnnr. meirr a bacborþa. Viþkvþr hafþi vndan flyit. oc Joan faþir hans. Vm þa brennv var þetta qveþit.

Breþr i Biarcey miþri
bol þàt er ec veit golast
tera þarft af Þori
þytr vandar bavl standa:
Joan mon eigi fryia
ellz ne rans er qvelldar
sviþr biartr logi breiþan
by leggr reyc til scyia.

Oc er Þorir var leiddr vndir galgann. þa melti hann. Jll ero ill raþ. Oc er vpp reiþ galgatreet. oc snaran var at halsi Þori. þa var hann sva hofvgr at svndr slitnaþi halsinn. oc let hann sva lifit. Oc þvi nest var Egill leiddr vndir galgann. en þrelar konvngs scylldo hengia hann. oc þa melti Egill við þrelana. Eigi mvno þer af þvi þetta viþ oss gera at festa oss vpp. at eigi veri hverr yþar macligri til. Sva segir Þorcell hamarscalld.

Orþ fra ec Agli verþa
vnnar dags a mvnni
sol viþ siclings þrę̨la
satt *einarþar latta.
hvernn þeira qvað hera
hialldrblics en sic miclo
beiþ of mikit eyþir
angr macligra at hanga. *22

Þa melti Egill. Þat etla ec at nv hyggi menn her gott til at sia fotalę̨tin var i dag. Hann var i halfsciptom kyrtli. Þa svavroþo menn honom. Etlar þv eigi at þv monir þvi raþa hverso þer scal bregþa viþ banann. Þat mon nv synaz sagþi[1] Egill hvart ec ma necqvi vm

1) s. *Cd.*

raþa. Oc siþan var virgill dreginn a hals honom. oc er hann hof vpp. þa ste hann fetinom avþrom a ristina oc brasc ecki við oc þar let hann lif sitt. oc allir hormoþo slican dreng. er hann scylldi sva fara. Magnvs konvngr sat hia er þeir voro hengþir. oc var sva reiþr at engi hafþi diarfleic til hans manna at biþia Þori griþa ne Agli. Oc þa ęr Egill hecc. þa melti Magnvs konvngr. Jlla qvomo þer goþir frendr i þavrf. Oc i þvi þotti monnom þat synaz at konvngr villdi beþinn hafa verit at Egill gengi vndan.

Oc eptir þessi verc for Magnvs konvngr aptr inn i Þrandheim. oc refsaþi þar morgom monnom. en þeir vikvz til hans miscvnnar. Sva segir Gisl.

Settvsc siþan
siþr batnaþi
hvgfvllr konvngr
viþ hatendr sina:
þann gaf brognom
er bvendr atto
rett raðspakir
røkþom lavna.

Gramr vann gervan
en glatat þiofom
kavpmonnom friþ
þannz konvngr bøtti:
sva at í Elfi
ǫxom hlyddi
flavst fagrbvin
í fioro scorþa.

Sveinn Harallz son flyþi svþr til Danmercr. oc var þar til þess. er hann comsc i sętt við Eystein konvng Magnvs son. oc gerþi Eysteinn konvngr hann scvtilsvein sinn. oc hafþi i kęrleicom oc vircþom. Magnvs konvngr er nv einn ifir landino Noregi. eptir þessi tiþindi er nv var sagt.

Fra Magnvsi konvngi oc Sveinka Steinars syni.

Eptir drap Steigarþoris logðo allir rikismenn a valld Magnvs konvngs vm sitt mal. Maþr er nefndr Sveinki. oc var Steinars son. hann bio avstr viþ Elfina enn rikasti maþr oc harþr mioc. hann hafði þa enn ecki gefit sic vpp i valld Magnvs konvngs. þvi at hann hafþi haft micla ast viþ Hacon konvng. oc matti travtt hyggia (af) andlati hans. Magnvs konvngr heimti til sin Sigurþ vllstreng oc segir[1] at hann vill senda hann í Vic avstr at boþa Sveinka af londo(m) oc konvngs eignom. hann hefir ecki enn til var hneigz eþa gørt oss neinn soma. en ec vil at allir lendir menn í mino riki lvti til var eþa stocqvi af eignom ella. þar ero oc lendir menn i Vikinni

[1]).s. *Cd.*

avstr Sveinn bryggiofotr Dagr Eilifs son Kolbeinn clacca. mono þeir flytia vart mal oc veita þer liþ til rettinda ·oc laga. Sigvrþr melti. Eigi vissa ec vanir þess lenz mannz í Noregi. at .iii. lenda menn þyrfti i moti aþra en oss. Konvngr melti. Ja Sigvrþr vllstrengr. eigi er til þessa tekit ef eigi þarf.

Nv byr Sigvrþr ferþ sina. oc ferr eino scipi avstr til Vikr. oc stefnir saman lendom monnom. oc siþan er þings qvatt vm Vikina. oc þeim til stefnt avstan Elfargrimonom. oc verþr þar fiolmenni mikit. oc voro þeir lendir menn þar meþ Sigvrþi er fyrr voro nefndir. oc segia þeir Sigurþi. at honom mon Sveinki reynaz ecki litill vndir hondom. þvi at hann hefir mikit travst oc valld. oc baþo hann mivcliga fara á viþ hann sinne røþo. oc quoþo þat eina høfa myndo viþ sva rikan mann at gøra með vęgð þat ørendi sem honom var boþit. Sigurþr svaraþi[1]. let at mikill veri afli Sveinka ef þeir .iii. með sino fvlltingi hefþi eigi viþ honom til ręttinda. oc let sitt mal eigi myndo osannlict þiccia. þo at þeir røþiz viþ. Þeir svoroþo. koþoz at viso vilia konvngs mal styþia. oc beggia þeira. en leto honom myndo manninn reynaz mikinn fire ser. Biþa atto menn Sveinka vm hriþ. oc eptir þat var sen ferþ manna. oc var sem a ismol veri at sia. sva var þat liþ vel bvit at vapnom oc bryniom. Coma þeir Sveinki a þingit. oc setiaz i einn hring. þeir hofðo .v. hvndroð manna.

Nv stendr Sigvrþr vpp. oc talar konvngs ørendi oc melti. [Gvþs qveþio oc sina sendir[2] Magnvs konvngr gvðs vinom oc sinom. oc einkom ollom lendom monnom oc rikom bvondom. oc allri alþyþo vt ifra. þar með fogr orþ oc vinganar heit ollom þeim er til hans hneigiaz. Þer monoþ spurt hafa at konvngr hefir reinsat landit af hernaþarmonnom er aþr gerþo mikil illvirki bvondom i þesso landi. villdi guþ nv enda lata a verþa þeira ofstopa. er með fadømom hofo. at taca þann til hofðingia í moti Magnvsi konvngi er ecki var ettborinn til landz þessa. oc for þat mal sem von var. en nv vill konvngr syna sic í allri bliþo til allra sinna manna þeira er til hans vilia þiona. bysc til forysto. oc at vera briost fyr ollom Noregsmonnom storom oc smam. Þar i moti vill hann hafa af sinom lanzmonnom goþa þionosto oc sømiliga fylgþ. oc er monnom einsett at taca vel hans malom sva mikit gott sem hann ma yþr gera. oc sva vill hann viþ þa alla er þess geraz verþir.

Þa stendr maþr vpp i flocci þeira Elfargrimanna mikill vexti oc þrecligr. sa var i loþcapo oc hafþi refþi vm avxl.. danscan hott mikinn hafþi hann a hofþi. sa maþr tecr til orþa oc melir. Era hlvms[3]

[1]) s. *Cd.* [2]) [G. q. oc s. s. *Cd.* [3]) hlv̄s *Cd.*

vant qvaþ refr dro horpo at isi. Hann setzc þa niþr oc melir eigi fleire orþ. Noccoro siðarr reis Sigurþr vpp. oc toc sva til orþa. Litlar greinir oc tengingar hofom ver konvngs malanna or flocci þeira Elfargrimanna. oc meþalliga vingiarnnliga til var. er vm sic hverr i slico: en at ver gerim berara konvngs ørendit. þa beiþiz hann at taca sinar landzscylldir sannar af rikismonnom iafnvel sem smerom monnom. oc leiþangrsgerþa sem lendir menn ero scyldir til. oc annars konvngligs soma er þer eroþ honom scylldir at veita hans vndirmenn. renni nv hverr heim hvg vm hve þat mon gort hafa. vnni ser soma sialfom. oc kvnni at lita hvat honom høfir. en vnni konvngi rettra laga ef aþr hefir noccot at scort. oc minniz a hve þesso(m) hefir farit er í mot honom gengo fyr scommo. Sęzc niþr siþan. Sami maþr riss vpp oc fyrr. varpar nacqvat sva hettinom oc melir. Snęliga snvggir sveinar qvoþo Finnar atto andra fala. Setzc niþr siþan. Oc enn stvndo siþarr reis Sigurþr vpp. oc hafþi aþr tekit tal viþ lenda menn. at ecki mondi þurfa lengr at draga fioþr vm scorolict konvngs ørendi. en þeir baþo hann vegiliga męla. oc sogþo[1] at hon(om) mondi maþrenn reynaz afarvþigr. sem finnaz ma á i slicom tilvicom. Sigurþr qvaþ nv ecki myndo þat fa[2] af ser lengr. oc stendr nv vpp oc var reiþvligr varpar veslino er hann hafþi ifir ser blatt at lit. hann var vndir i ravþom scarlaz kyrtli. oc melti. Nv er oc sva at hverr verþr sin at geta. þarf oc ecki lengr ifir þesso at hylma ne af manni at scera. er nv oc set hvers ver þicciom verþir. oc er þat þolanda en hitt er meira er hneisvliga er svarat konvngs ørendi. en oc cømr noccot at þvi sem mellt er at hverr virþir sic. Maþr heitir Sveinki oc er Steinars son. byr avstr viþ Elfina oc hefir lengi setit ifir konvngs lanzscyldom. oc dregr a sic mikit ofrefli oc dramb. en glicligt þicci mer er konvngr mon vilia vera rikare. oc nv vill konvngr hafa af honom rett oc sinar eignir. eþa bioþa honom ella af londom. oc er ecki at slota viþ ne svara scotyrþom. oc mon honom fasc noccorr iafnrikr. þott hann taci ovirþiliga varo mali. oc er honom nv betra en siþarr at snva aleiþis sino mali með soma. en biþa eigi helldr hneisonnar með þriozco sinni. Þa riss Sveinki vpp oc castar hettinom a bac ser aptr oc melir. Putt segir hann. scomm hvnda. scito refar i brvnn carls. heyr a firnn. ermlavss maþr oc af bacscyrtan. hvat boþar þv mer af londom. sendir voro fyrr þessa ørendis .ii. menn þer scylldir Sigurþr vllband het
*22b annarr en *annarr var Gilli bacravf. atti verra nafn en aþrir menn. voro nott i hvsi oc stalo hvars qvomo. hvat boþar þv oss af londom.

[1]) s. *Cd.* [2]) tioafa *Cd.*

oc var minna carp þitt meðan Hacon konvngr fostri minn lifþi. er þv vart sva hreddr ef þv vart a leiþ hans sem mvs í screppv. vartv sva hulþr favtom sem hvndr a scipi. var þer sva troþit i kyl sem corni i belg. vartv sva eltr af oþolom[1] sem arðzgelldingr or stoþi. attir þv einnveg andar rvm sem otr i kelpv. hvatta. lattv goþra gialda vert ef þv cømz með fiorvi a bravt. oc stondvm vpp nv segir hann oc at þeim.

Oc þat eina sa þeir nv raþit Sveinn bryggiofotr oc aþrir lendir menn at sciota hesti vndir Sigurþ. oc riþr hann sva i brot a scoga viþ annan mann. oc lycr sva þesso þingi. at Sve(i)nki ferr heim til bva sinna. en Sigurþr comz norþr til Þrandheims við illan leic. oc for viþ annan mann landveg. com sva til fvndar viþ Magnvs konvng. oc segir[2] honom svabvit. Konvngr melti. Þurftir þu nv nacqvat travstz enna lendo manna minna. Sigurþr svaraþi[2]. letzc enga ferþ slica farit hafa. oc qvaz vna við illa. oc letzc vilia hefna fyr hvernn mvn ef hann mętti. oc eggiar konvng mioc. Konvngr segir. Of mioc dragaz lendir menn þa fram er þeir vilia eigi þess geta er til konvngs cømr. oc hefir þat alldri fyrr vel gefiz i þesso landi. fyrst vm daga Olafs konvngs helga. mal þeira Erlings Scialgs sonar. sva oc vm Einar þambascelfi[3] er iafnaþiz i riki viþ Haralld konvng frenda varnn. sva gafsc nv oc Steigarþori oc Agli. nv kvnna þeir eigi sialfir meta sic. enda er beþi at Sveinki er rikr oc til þess etlar hann. ef hann vill við mic þreyta. Konvngr letr nv bva .v. scip. ferr svþr með landi oc avstr til Vicr. þiggr þar veizlor af lendom monnom sinom. oc segir[2] þeim at hann etlar at hitta Sveinka. oc qvaz etla at hánn mondi einn vilia vera konvngr ifir Noregi. oc eigi mondi hann vilia [at þeir] veri sva ofkatir lendir menn. at sialfs hans menn føri sva stopallt fire þeim oc svivirþliga sem Sigurþr hafði farit. En þeir segia konvngi at maðrinn var beþi ricr oc vdęll. enn orof beþi vapna oc manna.

Nv fara þeir konvngr or Vikinni oc þessir lendir menn með honom Sveinn bryggiofotr oc Dagr oc Kolbeinn clacca. fara þar til er þeir coma fyr bø Sveinka. Þa beiþaz enir lendo menn af konvnginom at vita fyrst tiþindi. oc ganga vpp fra scipom. letzc þeim grvnr á at mannfiolþi mondi vera i scogom. Konvngr biðr þa raþa. oc kallar þo at hann mon bvinn at gera bvondom einhveria hriþ ef þeir føra sic eigi sialfir i hof. Oc er þeir coma vpp a land fra scipom þa sia þeir ferþ Sveinka. var hann cominn a for fra bø sinom meþ her mannz. oc var þat liþ allvel bvit. Þeir enir lendo menn

1) oloþom *Cd.* 2) s. *Cd.* 3) þ. s. *Cd.*

bregþa vpp hvitom scilldi. oc er Sveinki ser þat þa stoþvar hann liþit. oc hittasc þeir siþan. Þa melti Kolbeinn. Magnvs konvngr sendir yþr qveþio oc þat með at hann baþ þic geta sømþar þinnar en tignar konvngs. oc bvaz eigi viþ vfriþi eþa þvi at beriaz við konvng. viliom ver bioþaz til at bera friþmal í milli. ertv oc myclo vitrari maþr en þv monir vilia at oreyndom socom eflaz moti konvngi þinom rettkosnom oc ettbornom til landz þessa. oc hefir þat øngom vel gefiz. Sveinki biþr stoþvaz liþit. en letzc ecki etla fyrri til ofriþar viþ konvng. oc segisc þar biþa myndo. foro ver af þvi eino í moti at eigi trøþit er acra vara eþa veittit oss agang. Þeir snva nv aptr oc hitta konvng oc segia allt cyrt oc friþvent fra Sveinka. oc leto allt myndo a konvngs valldi hans mal. oc er þat oc þinn somi herra segia[1] þeir at gera sem bezt til hans. oc vill hann leggia a yþvarnn dom. Sciotr er domrinn segir[1] konvngr. flyi hann af landino. oc komi alldregi aptr meðan mitt riki er í Noregi. oc þo scal hann lata feet allt. Kolbeinn segir[1]. Mvn eigi þat meiri sømþ herra oc betra oþrom til spurningar gera hann or landi oc megi hann vera annarstaþar með ricom monnom fire fiar sacar. en hann mon þo alldri aptr coma ef ver hofom londin hans. en þv gerir þa þo ricdomliga. hygg at. oc virþ til sialfan þic oc þina tign. oc orþ var þar með. Þa melti konvngr. Fari hann a brot þegar.

Þa hitta þeir Sveinca. oc segia honom bliðlig orþ konvngs. oc þat með at (hann) beiddi hann or landi at fara. oc scylldi hann þat þa gera í fyrsto til sømþar konvngi fyr þat er hann hafði af brvgðit. oc er þat virþing hvarstveggia yckars segia[1] þeir. oc vill hann vnna þer fiar slics er þer samir. ihvga þetta. Þa svaraþi Sveinki. Scipon er þa a orþin ef konvngr mǫlir vel oc friþliga til min. oc fyr hvi monda ec lond min flyia eþa eigor. heyr á segir hann. betra er at falla a fe sino en flyia oþol sin. segit sva konvngi. at Sveinki mon eigi sva langt flyia at eitt ordrag se. Kolbeinn segir[1]. Eigi er þetta einsǫtt. oc er betra at hneigiaz til virþingar viþ enn bezta hofþingia. en begiaz til storvanndreþa. goþom dreng er þar gott sem hann lifir. montv þar mest metinn sem menn ero rikastir. en halldit luta þinom við slican hofþingia. heyr oc bøn vara oc virþ við oss langt fostbrøþra lag oc fullkomit vinfengi oc met sannliga var orþ er beggia vinir erom oc hlyð til heita varra. ver bioþvmz til forysto oc varþveizlo vm eignir þinar. oc scolo ver trvliga þeira geta. oc þat með ef þv cø(m)r aptr til eigna þinna sem ver ventom. þa scalltv alldri giallda scatt nema þat se þinn vili. scolo ver þar til leggia

[1]) s. Cd.

beþi fe oc fior at coma þesso a leið viþ konvng. drep eigi hendi við þesso boþi. oc firr sva goþa drengi vanndreþom. Sveinki þagþi stund þa. oc siþan melti hann. Vitrliga er eptir leitat af yþr vm þetta mal. en þo grvnar mic hvart þer mvnoþ ecki hafa hallat malino at þvi sem konvngr hefir melt. En þo fyr goðvilia yðvarnn sem þer synit viþ oss scal virþa orþ yþor. oc mon ec fara or landi vetrlangt. ef ec scal þa hafa i friþi eigor minar er þat liþr. oc enndiz þessi heit yþor. segit þav min orþ konvngi. oc geri ec þetta fyr yðrar sacar en eigi konvngs. þvi at ec finnc nv sem fyrr með yþr sanna vingon til var.

Oc nv hitta þeir konvng oc segia[1] honom at Sveinki leggr allt a konvngs dom. en beiþiz þar fire soma af konvngi. oc mon vera i brot .iii. vetr. oc aptr ef þat er beggia yccar vili. gør nv þetta fire konvngdom yðvarnn oc bøn vara lengr er allt er a þinom domi. tac þessar sęttir af honom. en ver scolom allt við leggia at hann comi alldregi aptr nema at þinom vilia. Oc nv þagnar konvngr. oc siþan melir hann. Drengiliga ferr yþr vm malit. oc fyr yðrar sacar scolo ver slict gøra sem þer beiþit. Segit honom sva. Mel allra konvnga heilastr segia[1] þeir. Fara siþan oc hitta Sveinka. segia honom nv bliþ konvngs orþ. oc erom ver fegnir orþnir at þer mettit sęttasc. oc beiddiz konvngr at nefndir veri .iii. vetr til yðarrar brotvistar. oc vitom ver at fyrr mon hann eigi þicciaz þic mega on vera i landino. oc er einsętt at neita eigi þesso. Sveinki svarar[1]. Hvat se helldr þa en ec gøra konvngi eigi scapravn i hervist minne. takit er nv viþ minom varnaþi. Oc snyr siþan liþino heim a bøinn oc þegar a brot. oc var þo bvinn viþ þesso ollo aþr ef til þyrfti at taca. Kolbeinn var þar eptir oc byr konvngi veizlo agetliga. oc let sem þat veri aþr raþit af Sveinka. En Sve(i)nki riþr vpp a Gavtland með liþi sino þvi sem hann vill með ser hafa. En konvngr tecr þar veizlo at Sveinca. en siþan bioþa lendir menn honom heim til sinna bva. oc ferr konvngr þar a veizlor. oc gera þeir til hans virþiliga. er hann i Vikinni vm hriþ. oc vnir konvngr vel settom. oc ero þat callaþar konvngs eignir er Sveinki hefir att. oc varþveitir Kolbeinn. hallda þeir nv þesso ollo konvnginom til virþingar. en geta þo i annan staþ *allz sem *23
bezt þess er Sveinki á. oc siþan ferþaz konvngr aptr. ferr þa norþr með landi. oc er nv kyrt.

Nv legsc illþyþi a þa Elfargrimana oc ravfarar er þar er hofþingialavst oc gera bvondom ran oc scaþa. Oc þa senda lendir menn konvngi orþ vm at scaþi mikill er gørr bvondom avstr þar. oc til

[1]) s. *Cd.*

avþnar horfisc landit. synisc oss einsętt herra at þer vnnit Sveinka stravmbrotz firir. at reca illþyþi af hondom. oc se hann aptr qvaddr af yþr oc er hann høfiligastr til at gøra þetta. Þat raþ tecr konvngr af fortolo enna lendo manna. at hann sendir Sveinca orþ at hann comi aptr til eigna sinna oc scal vera i friþ tekinn. Oc er sendimenn konvngs como a fvnd Sveinca. oc sogþo[1] honom konvngs orþsending. þa svaraþi hann. letzc eigi vita hvat sannlict var i þeira sogn. qvaz grvnr a vera at hann mondi sva hafa verit or landi qvaddr. at konvngr mondi ecci vilia at hann kømi sva bratt aptr. .ii. qvomo honom orþsendingar konvngs oc for hann eigi aptr. oc var hann þa i Danmorc. oc trvþi eigi at konvngi mondi alogat at hann føri aptr til eignanna. Oc þa er Magnvs konvngr sialfr com svþr til Danmercr. þa hittvz þeir konvngr oc Sveinki þar. taca þa tal oc settaz með fvllo. oc røþa sin mal inniliga i vinscap. oc sia nv þat baþir hverso vingiarnnliga enir lendo menn gørþo til hvarstveggia þeira. For þa Sveinki aptr til iarþa sinna. oc var mikill hlifsciolldr riki Magnus konvngs. oc hellzc þeira trvnaþr oc vingan meþan þeira var beggia viþ costr.

Fra hernaþi Magnvs konvngs.

Magnvs konvngr gørþiz hofþingi mikill þegar er hann varþ einvallzkonvngr at Noregi. riclyndr maþr oc refsingasamr beþi innanlandz oc vtanlandz. hann for með liþi sino svþr til Danmercr oc heriaþi vm Halland oc fecc þar mikit fe svmt við rani en svmt með vtlavsnom. sem Biornn segir[1].

Vitt let Vǫrsa drottinn — brendi bvþlvngr Þrønda
varþ sciott rekinn flotti — bles castar hręfasti
hvs sveiþ Hørþa resir — vacþi viscdølsc eckia
Halland farit brandi: — vitz morg hervþ siþan.

Þess getr hann oc at Magnvs konvngr ryddi land vikingom oc illþyðisliþi.

Snarr ravþ Sygna harri — vitt rann vargr at slita
sverþ a vthlavps ferþom — varma braþ á armi.

[1]) s. *Cd.*

Oc enn.

Vikinga letr vengis vitt ryþr iarnn a ytom
vallbavgs hati falla Olafs mogr en fogro.

Her sagði þat oc i enne fyrsto visv at hann brendi Viscardal. for siþan aptr i riki sitt við svabvit.

(Vestrferþ Magnvs konvngs.)

Noccoro siþarr bio Magnvs konvngr ferþ sina or landi. oc hefir með ser marga lenda menn oc liþ mikit. for vestr vm haf fyrst í Orcneyiar. oc hafþi meþ ser Magnvs oc Erling sono Erlennz iarls. oc forò þeir með honom. Þat segir Þorcell hamarscald.

Vestr let varga nistir hravnn brvto hlyr en stinno
vann hilmir friþ bannat hvgprvþr fǫro snvþat.

Eptir þat com Magnvs konvngr til Svþreyia. oc at Lioðhvsom. heriaþi þar. oc fecc allt valld ifir þeim staþ. for siþan a Scið oc toc þar strandhogg oc mikit fe. oc hafþi allt af þvi landi þat sem hann callaþi til. sem her segir.

Hvngrþverrir let heriat sigrgøþir reþ siþan
hriþar gagls a Sciþi sniallr Mannveria falli.

Þa for hann til eyianna Tyrvist oc Jvist. oc rac þar mikinn hernaþ. sem her segir.

Avrr sciolldvngr for elldi roggeisla vann rǫsir
Jvist bvendr misto ravþan lifs oc avþar.

Siþan com hann í eyna helgo oc gecc þar vpp i cavpstað oc gaf þar friþ þeim stað. oc allri hans eign. Oc þat segia menn at hann villdi vpp lvca Columkilla kirkio ena litlo. oc gecc eigi inn. oc sagþi[1] þat at engi maþr scylldi sva diarfr vera. at ganga scylldi i þa kirkio siþan. Var þa sv kirkia lest sva at hennar hvrþ hefir alldregi siþan verit vpp lokin. Þa lagþiz Magnvs konvngr með herinn vt a Mvlsc. heriar hann hana oc brennir viþa. sem her segir.

1) s. *Cd.*

Vitt berr snarr a slętta
Sandey konvngr randir
ravc vm Jl þar er ioco
allvallz menn a brennor:
grøtti Grenlanz drottinn
gecc hatt Scota støcqvir
þioð rann mvlsc til møþi
meyiar svþr í eyiar.

Oc er Magnvs konvngr hafþi vnnit allar norþreyiar. þa hellt hann liþino svþr i Jl oc brendi þar sem aþr segir. hann heriaþi þar mioc lengi. oc eyddi mioc viþa aþr þeir gefiz vpp i hans valld. Þess getr oc Gisl at Magnvs konvngr rac hernaþ vm eyiarnar.

Toc a Sciþi
en Scotar flyþo
iofra øgi
Ívistar gramr.

Oc Lavgmaþr sonr Gvðrøþar konvngs. hann hellt norþreyiom. oc flyþi ę vndan hernom Magnvs konvngs svþr. oc vt til hafs. oc fecc ønga viþrstoþo veitta. Oc aþr lętti toc Magnvs konvngr hann hondom viþ scipsogn sina. oc gaf honom griþ. oc var hann með konvngi noccora hriþ. sem Gisl segir[1].

Hafþi fylkir
sa er frami tøþi
Logmann konvng
i liþi sino.

Sva segir Biornn.

Hętt var hvert þat er atti
hvarf Gvðrøþar arfi
lond vann lofþvngr Þrønda
Lavgmanni þar bannat:
nytr let nesiom vtarr
naþrsbing tavpvð fenginn
Egþa gramr þar er vmþo
vngr vettrima tvngor.

Eptir þat hellt Magnvs konvngr flotanom svþr firir[2] Satiri oc heriaþi þar a beþi londin vpp a Scotland. oc vt a Jrland. oc vann þar morg storvirki i hvarotveggia rikino. þaþan siglir hann svþr til Manar með ollo liþino. oc toc hana. oc þęr eyiar er þar voro i nand.

Eptir þat hellt hann liþino svþr vndir Bretland. oc legsc i Avngvlseyiar svnd. oc heriar þar a beþi lond vpp a Bretland. oc vt Avngvlsey. Þar com í moti honom herr mikill. oc .ii. vascir iarlar er styrþo þvi liþi. het annarr Hvgi digri. oc annarr Hvgi prvþi. tocz þar orrosta mikil. þeir sibyrþo saman sciponom. gengv þar lvþrar með opi. oc var þar scothriþ horþ oc mikit mannfall. Sa bardagi

[1]) s. *Cd.* [2]) infirir *Cd.*

var langr oc harðr. oc lavksc með þvi sem fregt er orþit. at Hvgi prvþi var scotinn avro. oc hafþi scotit comit í avgat sva at vt stoð vm hnaccann. oc hefir þat happascot verit callat. þvi at ecki var annat bert a honom en avgvn. Þat er flestra manna sognn at Magnvs konvngr hafi scotit. en þo stoþ annarr maþr hia konvngi haleyscr oc scvto þeir baþir senn. oc hefir annarr hvarr þeira orina atta. en þo visar Þorcell hamarscald sva til at Magnvs konvngr etti orna. sem her segir.

Dvnþi broddr a brynio
bragningr scavt af magni
sveigði allvalldr Egþa
alm stocc bloð a hialma:
st(r)engs flo hagl a hringa
hne ferþ en let verþa
Horþa gramr i harþri
hiarl socn banat iarli.

Avnnor orin com a nefbiorgina hialmsins oc festi þar. oc nv fyr þa soc hafa menn noccot deillzc at hvarri konvngr scavt. at þeir stoþo ner oc hvart scotit fylgþi oðro er þeir scvto iafnsnemma baþir. Oc eptir fall Hvgans prvþa flyþi Hvgi digri oc allir Bretar. Þessar orrosto getr Biornn.

Lifspelli reþ lavfa
lundr i Avngvlssvndi
broddr flo þar er slavg snvddv
snvþict Hvgans prvþa:
avll hefir Jota fellir
eylavnd farit brandi
vitt liggr dygs vnd drottom
doglings grvnd vm stvndir.

Sva segir Gisl.

Ęttlondom vann
eyia drottinn
folkvorþr vnd sic
fiorvm þrvngit:
aðr en hitti
sa er hamallt fylcþi
veþrsmiþr Viþurs
valsca iarla.

Haþom hilldi
með Harallz frenda
Avngvls viþ ey
innanverþa:
þar er af reiþi
rikis vendir
konvngr oc iarlar
kapp sitt brvto.

Margan hofþo
Magnvs liþar
biortom oddi
bavgvang scorit:
varþ hertoga
hlif at springa
caps vel scipuð
fyr konvngs darri.

*23b
*Bǫþkennir scavt
bǫþom hondom
allr va hilmis
herr prvlliga:
stuccv af almi
þeims iofvrr sveigþi
hvitmylingar
aþr Hvgi felli.

Eptir þessa orrosto eignaþiz Magnvs konvngr Avngvlseyiar er callat er þriþivngr af Bretlandi. vendir hann þa aptr til Scotlandz et syþra oc it eystra. oc coma þa boð af Scota konvngi til sęttar. at hann scylldi eigi heria riki hans. letzc miðla myndo honom allar eyiar fire Scotlandi þęr er hann mętti fara i milli oc meginlanz stiornnfosto[1] scipi. oc verþr sia sett þeira. Setr nv Magnvs konvngr þar allt sina menn ifir. oc scattar þessi riki oll vndir sic. oc er (hann) ferr svnnan aptr legsc hann viþ Sátirismvla. eþa eiðsins. oc letr þar draga ifir eiþit scuto eina stiornnfasta. en hann sezc sialfr i lyptingina. oc þa er scipit var dregit til ens nørþra siavarins. þa callaþi hann ser Satiri. oc er þat mikit land. qvez þa farit hafa stiornnfosto scipi milli oc Scotlandz. en hann let hallda flotanom ollom fyr vtan Satirismvla. oc eignaz hann sva Satiri. en eiþit er svą miott fyr ofan. at þar draga menn iafnan scip ifir. Satiri þiccir betra riki en in bezta ey af Svþreyiom. Her eptir ferr Magnvs konvngr norþr i eyiar. oc ferr it iðra með Scotlandi. oc eignaz sva allar vteyiar. oc fara menn hans i hvernn fiorð oc kanna hveria ey er bygþ manna var í. oc leggr konvngr a allar sina eigo. oc sva þer er obygþar voro. oc dvalþiz vm vetrinn i Svðreyiom.

Fra Magnvsi konvngi.

Annat svmar eptir for hann norþr til Noregs i riki sitt sem Gisl segir.

Hofðv seggir
þa var socn lokit
heimfor þegit
at hofvz manni:
lanzmenn lito
vm liþi gavfgo
segll siodrifin
sett viþ hvno.

Vagr þrvtnaþi
en vefi keyrþi
steinoþr a stag
storþar galli:
bravt dyrr dreki
vnd Dana scelfi
hrygg i hverri
hafs glymbrvþi.

[1]) striornnfosto *Cd.*

Blar egir scavt
bvnom svira
gialfr hliop i gin
gvllno hofði:
scein af havsom
sem himins eisa
doglings dreca
divps valfasti.

Magnvs konvngr hafþi eptir latit í Orcneyiom Erling son Erlennz iarls. en Magnvs broþir hans hafþi hlavpiz fra konvngi it fyrra svmarit oc til Scota konvngs. oc voro leystir sporhvndar i scoginn. oc þegar villtisc þeim vegr. Oc er Magnvs konvngr var staddr i Orcneyiom þa sendi Melkolmr Scota konvngr dottor sina vt til Orcneyia Magnvsi konvngi til settar viþ hann. En Magnvs konvngr gaf hana Sigurþi syni sinom. oc var hann þa .ix. vetra. en merin .v. vetra. Siþan setti Magnvs konvngr Sigvrð son sinn hofþingia ifir allar eyiar fyr vestan haf. oc gaf honom konvngs nafn. oc fecc hann i hond Haconi iarli Pols syni frenda sinom til asia. oc þeim Erlingi Erlenz syni við styrc þeim er Sigurþr konvngr hafþi af þvi riki er hann var ifir settr. oc var með þvilicom hętti bvndin sett oc vinatta milli Magnvs konvngs oc Melkolms konvngs favþor David konvngs er var i Scotlandi eptir favþor sinn.

Siþan ferr Magnvs konvngr i Noreg. oc er vm vetrinn eptir i Vic avstr oc sat þar með fiolmenni. Oc vm vetrinn com maþr sa fyr Magnvs konvng er Giffarþr het. oc qvaz vera kyniaþr af Vallandi. oc bavþ sic til þionosto við konvng. oc letzc vera riddari goþr. qvazc spurt hafa at konvngr atti starfsamt rikit. oc qvaþ hann þurfa mioc til fylgþar þeira manna er riddarar voro goþir. Konvngr toc vel viþ honom. oc qvaþ ser þesshattar menn vel gegna. Oc nv varþ þat til tiþinda at Magnvs konvngr biosc at riþa vpp a Gavtland et vestra oo etlaþi at leggia vndir sic. oc fecc þat fyrst til akallz oc sacagiptar viþ þa Gavtana. at hann sagði Dal oc Vear oc Varþyniar með retto eiga at liggia til Noregs. oc sagði[1] sina forellra þat att hafa. Ferr konvngr siþan oc hefir mikit liþ. oc gengo Vestrgavtar vndir hann allt vm enar nørþri bygþir. oc siþan settisc hann viþ landamørit oc bioggo þar í tiolldom oc etloþo til areiþar oc leggia vndir sic landit.

J þann tima var Jngi konvngr Steinkels son ifir Sviþioð oc ollo Gavtlandi. hann spyrr a(t)hofn Magnvs konvngs. oc samnar at ser liþi. oc stefnir a fvnd hans með her sinn. Oc er Magnvsi konvngi com sia n(i)osn at Jngi konvngr hafþi mikinn her. þa eggioþo hofþingiar Magnvs konvng at hann hyrfi aptr[2]. en konvngr vill þat vist

[1]) s. *Cd.* [2]) atptr *Cd.*

eigi. oc helldr i moti með liþ sitt. oc stillti sva til at hann com at þeim Jnga konvngi vm nott fyrr en þa verþi. Þeir fvndvz þar er Voxerni heitir. oc þa scipaþi Magnvs konvngr liþi sino til atgongo. Oc þa spurþi Magnvs konvngr hvar Giffarþr veri. oc svipvþvz menn vm oc fannzc hann eigi i liþino. Þa melti konvngr.

Vill hann eigi flocc varnn fylla falsc riddarinn valski.

Þa toc vndir scalld er var með konvngi oc qvaþ viso.

Spurþi gramr hvat gørþi fram reiþ þar var fnavþi
Giffarþr þar er liþ barþisc fvlltravþr af io ravþom
ver rvþom vapn i dreyra vill hann eigi flocc varnn fylla
varat hann cominn þanneg: falsc riddarinn valski.

Þar tocz bardagi oc com helldr a vvart Sviom. oc vrþo þeir varla viþbvnir. oc varþ þar mikill mannscaþi. lavc sva at Jngi konvngr hellt vndan oc frelstisc með flotta.

Oc i þvi bili reiþ Giffarðr af landi ovan. oc męlltisc illa vm er hann var eigi viþ bardaga at veita Magnvsi konvngi liþ. en hann fer þar illt orþ af konvngs monnom. oc ferr hann i brot oc vestr til Englandz. oc er nv at segia fra honom litit þat. Þeir fengo vtivist harþa i Englanz hafi. oc var Giffarþr liþlitill. oc liggr hann iafnan i hafino þa er aþrir ioso. Þar var a scipino islennzcr maþr hvsvicscr at ętt. oc het Eldiarnn. oc var aðr at cominn vtan or Miclagarþi. oc eitt sinn er Eldiarnn gengr til avstrar. oc ser hvar Giffarðr liggr. þa qvaþ hann viso.

Hvi samir hitt at dvsa þat er satt at ec byþ bytto
hirþmanni geþstirþom breiþhvfoþo reiþa
verþr nv þott kiol kosti avstr er til har of hesti
knar riddarinn hari: hvaliarþar Giffarþi.

Oc siþan taca þeir England. Oc þegar ferr Giffarþr fra scipi til borgar þeirar er nest var scipi þeira. oc hittir borgargreifann oc søkir hann at ef greifinn myni retta vilia mal hans viþ Norþmann. qveþr hann hafa niddan sic i qveðscap. Greifinn var vngr maþr. oc hafþi ner nytekit viþ þesso velldi. Hann svaraþi[1] Giffarþi. qvazc a villdo lita mal hans eptir efnom. en ec em þo maþr vngr oc litt

[1]) s. *Cd.*

vanr at sitia ifir molom manna. oc er mer enn mart vkvnnict þat er þesso fylgir. en þenna lvt cann ec þo sizt at scynia er qveþit er. en þo megom ver heyra þat. mon ec lata mot stefna. oc komit ér þangat til. Oc er mot er sett. berr Giffarðr orþ greifans Eldiarni. at hann scal coma til motzins. oc siþan fara þeir. Oc er þetta mal borit fyr greifann af nyio at Norðmaðr hafi niddan Giffarþ. en Elldiarnn qvazc loginn þvi. en letzc qveþa myndo ef greifinn villdi. oc meti hann þa siþan. Hvat mon varþa segir[1] greifinn at ver heyrim. oc qveþ nv þat sem þv hefir lioþat vm Giffarð. Þa qveþr Elldiarnn.

Fra ec at flotta rakot
fa(l)sc annat liþ manna
þar var harþr er ec heyrþa
hernaþr a Foxerni:
varþ hïalmþrimo herþis
har þar er staddir varo
gangr þar er gavtzca drengi
Giffarþr i hel barþi.

Þa melti greifinn. Litt em ec scelldinn. en heyra kann ec at þetta er ecki niþ. oc þer er vegr at þesso Giffarðr oc lof. oc kann ec ecki annan dom a þetta leggia. Giffarþr þicciz engo svara kvnna. hann veit þat með ser at honom er þetta haþ en eigi lof at þvi sem efni voro til. en villdi vist eigi gera þar bert fire monnom hverso hann hafþi fram gengit a Foxerni. Þeir scilia nv við svabvit. oc licar Giffarði illa þessi malaloc. oc er nv lokit fra þeim at segia.

Eptir þat er þeir Magnvs konvngr hofþo barzc oc Jngi konvngr. þa heitaz Magnvs konvngr at riþa avstr vm vatn til meginbygþar. oc leitar þa þo raþa viþ vini sina *oc lanzmenn. oc etlar at hafa þvilict * 24
liþ sem þeir hofðo iafnan fyrr haft at heria i meginland. oc vill þo sialfr fyrst fara i Noreg. oc coma þaþan með liþi. Hann setr þar eptir hofþingia sina .ii. oc svmt liþit at geta þess sem vnnit er. oc at vinna slict sem þeir mętti viþ (comaz) af riki Svia konvngs. Fiþr Scopta son oc Sigurþr vllstrengr voro firir þesso liþi. Þeir gerþo ser virki mikit með viþom oc torfi. en konvngr for aptr til Noregs. Þessa hernaþar getr Þorcell scalld.

Hravstr let Elfi avstarr
allvalldr saman gialla
vitr stillir ravþ vollo
valscan brand oc randir:
varþa vig þar er herþir
vellmilldr konvngr fello
bolr la gavtzcr vnd golri
gras arnar clo þrasi.

[1]) s. *Cd.*

Sva segir[1] Gisl Jllvga son.

Framþisc siþan
a Svia drotni
avstr viþ Elfi
Vpplanda gramr:
liðscelfir toc
or logom Gavta
fimtan heroþ
franni eggio.

Holmerki bles
enn hvginn gladdisc
franum hofði
feðr Sigurþar:
þann sa ec fylki
með frama mestom
snorpo sverþi
til sigrs vega.

Reiþ folchvotvþr
fyrst i gognom
somnvt Svia
sigri hnvgginn:
malmr dreyrvgr varþ
a meþal hlavpa
havss oc herþa
hans andscota.

Fylgþa ec frøcnom
sem ec framarst kvnna
Eysteins foþor
i atals drifo:
opt bra ec hiorvi
með Harallz frenda
vanr vasforom
þars vega þurfti.

Nv spurþo Norþmenn þar er þeir voro i virkino. at Jngi dro liþ saman at fara at þeim. en Norþmonnom þotti þat hęþilict. fire þvi at þeir hofþo vel vm bvizc. oc treystvsc vel virkino. oc hreddvz ecki Gavta her. Oc þa er dvalþiz noccot ferþin Jnga konvngs vm þat fram sem þeim hafþi sagt verit. þa var þetta qveþit i liþi þeira.

Allengi dvelr Jngi ofanreiþ enn þiobreiþi.

Oc eigi miklo siþarr reið Jngi konvngr ofan með vvigian her a hendr Norþmonnom. oc viþ þat er eigi gørþvz annars efni. þa gafvz Norþmenn vpp i valld Jnga konvngs. en konvngr gaf þeim lif sitt oc vapn oc kleþi oc hesta. en allt annat fe toc hann vpp. Foro þeir viþ þat norþr a fvnd Magnvs konvngs. oc sogðo honom hvat i hafþi gorzc. En Magnvs konvngr bio þegar ferþ sina oc for oþro sinni avstr i Gavtland. oc hafþi mikit liþ. heriaði þar oc brendi viþa bygþina. oc þa com þar i moti honom Gavta herr avstr a Foxerni þar sem fyrr hafþi orþit fvndr þeira konvnga. Oc eptir þat ferr Magnvs konvngr aptr með liþi sino. oc hafþi mikinn scaþa gort a liþi Gavta oc riki i ranom oc manndrapom oc lanzbrvna. hann hafþi oc latit mioc mart manna af sino liþi i þessi ferþ.

¹) s. *Cd.*

Her eptir foro menn milli konvnga at þeir scylldi leggia friþ milli sin. oc sva milli landa. Eirikr var þa Dana konvngr. villdi hann oc slict it sama firi sic oc sitt riki. Oc sendo þeir Eirikr oc Jngi þav orþ Magnvsi konvngi. baþo at hann scylldi eigi agirnaz riki þeira. en qvoþoz þa oc scylldo øngan vfriþ gera hans riki. Eptir þetta setia konvngar stefno avstr við landamørit i Elfinni. Kom þa norþan Magnvs konvngr oc Eirikr svnnan Dana konvngr. en ofan Jngi Svia konvngr. Oc er þessir .iii. konvngar stoþo allir saman a einom velli. þa røddo liþsmenn þat sem þotti at varla mvndo fasc aþrir .iii. hofþingiar iafntigvligir. oc var Jngi konvngr mest alldri farinn oc var einna mestr af ollom þeim oc þrecligastr. oc þotti hann af ollom þeim avlldvrmannligastr. Eirikr Dana konvngr hafþi fegrsta asiano oc itrmannligsta. En Magnvs Noregs konvngr var af þessom ollom miclo kvrteisastr oc vascligastr oc hermannligastr. oc voro þo allir þeir miclir oc sterkir. er nv þessi fvndr settr með miclom stormelom. fire sakir vfriþar er i milli[1] þeira hafþi verit. Oc nv ganga konvngar ser einir a tal. oc eigi a sva langri stvndo sem kollot er half borþastvnd voro þeir a tali aþr en þeir voro allir sattir. oc oll rikin i friþi. scylldi hverr þeira sina ęttiorþ eiga oscerða. oc hverr þeira hofþingia scylldi bøta þat er brotið var sialfr viþ sina lanzmenn. En þeir sialfir konvngarnir scylldo oc iafna sín i milli sva at ollom metti hellzt lica. vm þer sacar er milli þeira hafþi gorzc. Þa festi Jngi konvngr Magnvsi konvngi Margreto dottor sina oc fylgþi henne heiman iarþir þer i Gavtlandi sem þeir hofþv deillt vm. siþan var hon collot Margret friþcolla. Var þessi sett gør eptir þvi mioc sem fyrr hofþo þeir gort enn helgi Olafr konvngr oc Olafr Svia konvngr. For nv hverr þeira konvnganna heim i sitt riki. oc voro vel sattir.

Þessi visa er kend Magnvsi konvngi at hann hafi qveþit til dottor keisarans er honom (var) mikit vm. oc hofþo farit orþ milli þeira. en hon het Mactilldr.

Sv er ein er mer meinar
Mactilldr oc vecr hilldi
mar dręccr svþr or sarom
sveita leic oc teiti:

sa kennir mer svanni
sin lond er verr ravnndo
sverþ bito Hogna hvrþir
hvitiarpr sofa litit.

[1]) molli *Cd.*

Oc enn qvaþ hann.

Hvat er i heimi betra
hyggr scalld af þra sialldan
mioc er langr sa er dvelr drengi
dagr en vif en fogro:
þvngan ber ec af þingi
þann harm er ec scal svanna
screytasc menn a moti
minn alldregi finna.

Sva er sagt þa er Magnvs konvngr hafþi spurt fra orþom keisara dottor þat er honom þotti vingiarnnlict við sic. at hon hefþi sva melt. at slicr konvngr þøtti henne sømiligr sem Magnvs konvngr var. Þa qvaþ hann þessa viso.

Jorp mvn eigi verpa
ormlinnz a gle sinom
orþ spyr ec gollhrings gerþar
goþ vm scalld i hlioþi:
ann ec þott ec eigi finnag
opt gvðvefiar þopto
viti menn at ec hycc henne
hala røctar malom.

Þetta qvaþ scalldit vm sigling Magnvs konvngs.

Vegg blęss veþr vm tiggia
viþr þolir navþ i lavþri
lę tecr klvngrs at knyia
keip en gelr í reipom:
miorr scelfr Magnus styrir
moþ scerr eik at floþi
beit verþa sia slita
siavtøgr vondr vnd ravnndo.
Eggiendr baþat vgga
vhlifinn gramr lifi
hvegi er let inn lioti
landgarþr firir barþi:
satt var at allvalldr atti
ognnsnart borit hiarta
svþ varþ i gny grøþis
geyst farsęlo treystasc.

Fra falli Magnvs konvngs.

Nv er þat sagt þa er Magnvs konvngr hafþi raþit landino .ix. vetr þa byriar hann annat sinni ferþ sina vestr vm haf. Þa var þetta qveþit.

Hvi lavna þer þinir
þingmęlltir dyrlingar
vestr bifasc rengr i ravstom
reyndv oss iofvrr hnossir:

Þa svaraþi konvngr.

Avþ hefi ec minn þannz monnom
margteitom réþ ec veita
hvf let ec klocqvan klifa
kolgor illa folginn.

J þessi ferþ hafþi konvngr allmikit liþ oc fritt. með honom var Ogmvndr Scopta son. Sigurþr Sigurþar son. Sigurþr vllstrengr. Dagr Eilifs son. Viðkvnnr Joans son. Sigurþr Hrana son. Vlfr Nicolas son. oc it friþasta liþ hafþi hann or Noregi. þar var Sercr or Sogni. Eyvindr avlboli stallari hans. Ferr nv konvngr fyrst til Orcneyia. oc hefir þaþan með ser Erling son Erlennz iarls. oc mikit liþ annat. sigldi þaðan til Svþreyia. oc siþan vt til Jrlanz oc heriar þar oc atti marga bardaga viþ Jra. oc hafþi iafnan [sigr]. sigldi eptir þat svðr til Dyflinnar. oc settisc vm borgina at vinna hana. Þa melti Magnvs konvngr við liþ sitt. Þat er monnom [kvnnict] at ver hofom gorvar noccorar ferþir vestr i lond þessi. oc hefir iafnan mikit at vnniz oc ma þat nv vera [enn til sømþar] varo riki Noregi. En nv er þo eptir meira myclo at søkia en fyrr. þvi at þetta land stendr saman með miclom gøþom. oc megom ver þat etla ef ver vinnom sigr a þeim Jronom hverso mikit i mon cavpaz mer fyrst at vpphafi. oc sva yþr *vt ifra. leggit a at betra hvg at þat er licligast at ec vnna mer *24b
landa. en her er þo mikil gnott fiar. oc mono þer taca þat iofnom hondom. oc eigi nv at eins helldr metti þat eigi forvercom gerasc meðan þetta land stendr með sva miclo fe oc pryþi. oc er þessi borg ein avþgvst er nv sitiom ver vm. hofvm ver oc liþ sva fritt oc gott at ec hygg at oss søkiz vel. oc leggiom a sem bezstan hvg. Þa sagði[1] Sigurðr Sigurþar son. Herra. allir mvndo þess bvnir at vinna yðr til sømðar. en hreddir erom ver vm noccot i þesso landi hvat til sømþar vill gerasc. er land þetta fiolment en folkit svicallt. oc er oss vggr a hve til verþr geymt. for sva vm frenda yðarnn Haralld konvng at fyrst var honom allt vpp gefit i Englandi þar sem hann com viþ. en þo lavc sva at hann letz þar sialfr. Mondi vinom þinom þiccia allra bezt at þv hefþir kyrr setit i þino riki sva gott sem þv att vm[2] at vela. Konvngr svaraþi[1]. Vm þetta er nv at raþa sem comit er. oc mon oss fraběrt ganga ef ver erom fvllsceleggir. Þeir gera siþan atgongo at borginni oc verþr þar horþ orrosta. þeir vinna borgina at lyctom. oc þo með morgom brogþom þott ver kvnnim þar eigi greiniliga fra at segia. oc fęr Magnvs konvngr þar valld ifir. oc setr þar ifir sina menn til gezlo. En Magnvs konvngr sialfr for vpp a Kvnnactír. oc var þar lengi vm vetrinn. oc atti lag oc vinatto við konvng er fyrir Kvnnactiri reþ er Myrkiartan het.

Magnvs konvngr for nv viþa vm Vlaþscír oc heriaþi oc þyddi ser landit. oc fecc vnnit þann lvta lanzins. biosc þa siþan vm svmarit til Noregs. oc setr gisla sina oc gezlomenn i Dyflinne. en hann

[1]) s. *Cd.* [2]) att vm *tilf. Cd.*

la þa albvinn til bravtferþar með ollo liþi sino oc etlaþi at sigla þaþan norþr til eyia. Magnvs konvngr þottiz þurfa strandhogg. oc scylldi Myrkiartan konvngr senda honom ofan[1] af Kvnnactom. oc beiþ hann þess vm hriþ. Oc er seinkaþiz at strandhoggin kømi. þa sendi hann eptir menn sina. oc enn bar sva til at þessir menn voro noccoro seinni en hann hvgþi. Oc þa gengr Magnvs konvngr sialfr a land vpp með mestan lvta liþs. oc villdi leita eptir monnom sinom er eigi como aptr með strandhogg[2]. En þat var Bartholomeus messo aptan[3]. oc þa er hann fann sina menn var hann genginn mioc langt a land. oc como þeir þa moti honom með strandhogg. oc etloþo at føra honom. snyr konvngr þa aptr liþi sino. En þar var sva lanzleg sem þeir foro. at i stoþom voro hriskiorr þav. oc myrar noccorar. oc svmom stoþom fen divp milli hrisanna. oc voro clappir ifir fenin. Þa hafþi þo samnaz firir hann herr Jranna. oc var cominn mioc nęr þeim þa er þeir fvnndo a milli þeira oc scipanna. Þa melti konvngr. Bvizc menn nv viþ segir[4] hann oc hyggit at þvi at þer snvizc eigi a flotta fire brøclingom. oc þat er nv drengiligt at syna sic sem þer eroþ goþer drengir. cann oc vera at nv megi þat synaz hvat þer vilit veita yþrom konvngi. Biþr nv scipa liþino vndir merkit. oc verþr þar nv mikil orrosta. oc drosc Jronom sva mikit liþ saman. þott mart veri drepit. at halfo meira var þa en fyr avndverþo. com þa sva at Norþmenn fello en svmir flyþo. Magnvs konvngr villdi eigi flyia. þa qvaþ hann viso þessa.

Hvat scolom heimfor qvitta
hvgr er minn i Dyflinni
enn til cavpangs qvenna
kom ec eigi avstr i havsti:
vnic þvi at eigi syniar
ingian gamans þinga
orscan velld ec þvi at irscom
ann ec betr en mer svanna.

Hann hellt ę scvrinne sinni. oc scialldborg fyr merki sino. oc hvgþi at Vpplendingar myndi sciota til Jranna er þeir drogvz ifir fenin. en þeir costoþo þo helldr scioldom a bac ser oc rvnno sem þeir matto af taka til scipanna. Þa callaþi Magnvs konvngr a Þorgrim hvfo oc melti. Ovitr var ec þann dag er ec gerþa vtlagan Sigurþ hvnd. oc var hitt þo miclo fiflsligra er ec gørþa þic lendan mann. oc odrengiliga scilsc þv nv viþ mic. oc minnaz mętta ec þessa. oc eigi mondi Sigvrþr sva fara ef hann veri her. Eptir þetta flyþo allir þeir er aptarr stoþo oc ifir fenit en konvngr sialfr stoð vndir merk-

[1]) afan *Cd.* [2]) strandh' *Cd.* [3]) *Først skrevet* dag *men rettet til* aptan *i Cd.*
[4]) s. *Cd.*

iom oc barþiz oc hvgþi at hlyþa mondi fyr þvi. at langa hriþ hioggo þeir Jra niþr sem bvfe. en ę þars einn var hoggvinn. þa como .ii. i staþinn af landi ofan. Oc þa er þynntisc vm merkit. fecc Magnvs konvngr lag af spioti í gognom baþa fotleggi. oc bravt hann af ser þegar spiotit oc castaþi a brot. kallaþi siþan oc bað þa beriaz. qvaþ sic ecki mondo til saca. Magnvs konvngr var avþkendr. hann hafþi hialm gylldan a hofþi oc sciolld fire ser. oc var scrifat a leo með gvlli. sverþ i hendi er callat var Leggbiti. voro at tannhiollt. oc vafiðr gvlli meðalkaflinn. oc var allra sverþa bitrast. Hann hafþi dregit silkihivp ravþan vm vtan scyrtvna. oc var þat allra manna mal. at eigi hefþi set vigligra mann með iafnmorgom vapnom eþa tigvligra hofþingia. Oc litlo siþarr fecc Magnvs konvngr hogg af sporþv irscri. oc com a halsinn viþ herþarnar. oc var þat hans banasar. oc fell konvngr þa. Þetta qvaþ Þorcell hamarscalld vm þenna bardaga.

Vppgongo reþ yngvi
itr með helming litinn
areþi hygg ec aþan
Eysteins foþor treystasc:

hatt gall hiorr enn sotti
hneit egg við fior seggia
malmsøkir ravþ męki
Magnvss i lið gognom.

Viðkvþr Joans son hafði nest konvngi verit vm daginn. oc þat syndiz enn. þvi at hann hio þann mann er konvngi hafþi veitt banasar. oc sva at hann tviscipti hlvtom hans i svndr. siþan toc hann Leggbita sverþ Magnvs konvngs. en sciolldrinn var onytr. Viðkvþr hafþi fengit .iii. sar i bardaganom. Oc nv er konvngr fann at hann var sarr til vlifis. þa bað hann Viðcvnn hialpa ser með flotta. oc er mest van segir[1] hann at her verþi nv varr scilnaðr. oc hefir[2] þv vel mer fylgt oc drengiliga. oc ber qveþio mina Sigurþi konvngi oc ollom vinom minom. Oc nv flyþi hann oc sva annat liþit þat er vndan comsc til scipa sinna. oc þat sagþi Viðkvþr sialfr. at þa er menn rvnno oc hann rann fra konvnginom. at fair mondi þa kvnna fra þeim tiþindom at segia. er þar voro eptir a vetfanginom. Þar fell Erlingr son Erlennz iarls oc Eyv(i)ndr. Finnz son oc margir storir hofþingiar fello þar með Magnvsi konvngi. Viðkvþr komsc til scipa. oc allt flottalið. þat sem bravtqvamo varþ avþit. oc gengo þeir a scip sin oc foro vnnz þeir qvamo í Noreg. Oc it sama havst hittv þeir Sigvrþ konvng vestr i eyiom. oc hofþo hann til Noregs með ser. En þa voro settir iarlar yfir Orcneyiar Magnus Erlennz son oc Hacon Pols son. Oc nv aðr þeir føri fra Orcneyiom. oc Sig-

[1]) s. *Cd.* [2]) hifir *Cd.*

vrðr konvngr hafþi spvrt tiþindin vm frafall foþor sins. oc kvnni engi fra þvi gløggra at segia en Viðkvþr Joans son. þvi at hann hafþi einna manna bazt fylgt konvngi. oc flyþi eigi fyrr sem aþr gat ec. en konvngi var raþinn bani oc konvngr sialfr bað hann flyia. oc þvi fer Viþkvðr mikinn metnat af sonom Magnvs konvngs. Oc nv lętr Sigvrþr eptir vestr þar dottor Melkolms Scota konvngs. oc villdi ecki eiga hana. oc qveþr ser allt leitt þat er com til hofþingia vestr þar beþi i Scotlandi oc sva Jrlandi. sva mikit sem hann hafþi þar latiþ.

Vpphaf ríkis sona Magnvs konvngs.

Eptir fall Magnvs konvngs berføtz voro tecnir konvngar i Noregi .iii. synir hans Sigvrðr Eysteinn oc Olafr. Sigurþr hafþi enn eystra lut landz til forreþa beþi at veizlom oc scottom. en Eysteinn konvngr enn nørþra lut vm Þrandheim. en Olaf konvng varþveitto þeir baþir oc þann lvta rikis er honom vissi til handa. þvi at hann var eigi ellri en .iii. vetr er hann var tekinn til konvngs. Synir Magnvs konvngs voro allir goþir synom oc listvligir. roir oc friþsamir við sina vndirmenn. oc er mart gott oc dyrlict fra þeim at segia. Var
* 25 Olafs þo oflitla hriþ *viþ costr. þvi at hann lifþi eigi lengr eptir frafall foþor sins en .xii. vetr. Oc i fyrsto er þeir brøþr allir sato i rikino. oc þa vano braþara fystisc Sigurþr konvngr at ferþaz or landi vt til Jorsala með raþi breþra sinna oc allra bezto manna i Noregi. at cavpa ser gvþs miscunn oc goþan orztír. Hann bysc til þessar ferþar oc var þat mikill fecostnaþr. oc aþr hann nęþi at velia liþit sva mioc sem hann villdi þat vannda til fararinnar. þa vingaþiz hann oc þeir brøþr í morgo lagi viþ landzmenn oc alla alþyþo. Þa toco þeir brøþr af monnom aþianer oc marga anavþ oc illar frecor oc alavgor. er konvngar oc iarlar hofþo lagt a lyþinn. sem fyrr er sagt i þeira sogom. oc snero þeir brøþr sva anavþ til frelsis. oc aflaþi þeim þat mikilla vinselða af allri alþyþo.

Vtferþar saga Sigurþar konvngs.

Sigurþr konvngr varþ bvinn af Noregi til vtferþar .iii. vetrom eptir andlat foþor sins. oc þa for hann oc etlaþi til Jorsala. Hann hafþi með ser fiolment oc gott mannval. oc þo þa eina er sialfir villdo fara. oc veita honom fylgð oc foroneyti. reþosc til þessar

(ferþar) með Sigurþi konvngi margir lendir menn. oc aðrir rikismenn. Oc er liþit var albvit. þa hafþi hann allz .lx. scipa. sem Þorarinn stvttfelldr segir.

Dreif til handa
herr framr grami
hollr havcsniollom
hvaþan ęfa sva:
sem fyrr i favr
frett hofþo rett
konvnga kyn
Craca margspocom.

Ok[1] nu aþr en þeir brǫðr sciliaz. þa melti Sigvrþr konungr til Eysteins konungs. Nv er þessi ferð broþir vendiliga buin með yþrom styrc oc tillavgom. oc veri micit undir nv at oss tekiz stormanliga oc nocqueþ metti þess til frama uinnaz i þessi favr eþa salobǫta. Eysteinn konungr svaraþi[2]. Vel mvn þer faraz broþir oc licligr ertv til micillar framquemþar oc scavrungscapar. oc vid scolom ver leita at géta meðan ricis vars brǫþra eftir þvilicri stiorn sem ver kunnom. Ok nv sciliaz þeir brǫðr. oc siglir Sigurþr vm havstit af Havrþalandi vestr til Englandz oc dvalþiz þar vm vettrinn. Sva segir Þorvallldr blavndoscálld.

Sva com fylcis
framt liþ saman
margspacs[3] micit
milldingi uillt.
at scip við scap
scarfavgr of lavg
hreins goðs heðan
hnigo .vi. tigir.
Oþo at Engla
ęttiavrþo bavrþ
scaplig scipa
scafin uestr of haf.
þott(i) Þrenda
þar landz sem hvar
yfirmaþr iofvrr
allz heriar sniallr.

J þan tima var Heinrekr konungr yfir Englandi son Vihialms bastarþs Rvþoiarlls. hann toc vel við Sigurþi konungi oc var hann þar vm vetrinn með lið sit i miclom fagnaði oc soma. oc letz Heinrekr konungr villdo vingaz við Sigurþ konung. Þar þu hefir oss heim sotta segir[2] Heinrekr oc starfar i sva goðo raþi vil ec vera tionaðarmaðr yþarra[4] fiolscyllda oc er van at þer mvnvð micils vid þurfa i femvnom vm þenna bunað oc ferþ er þer etliz fyrir. Sigurþr kon-

[1]) *Med dette Ord begynder den anden mindre gode Haand i Codex, men ophører med Ordet* haft *nedenfor S. 159[14].* [2]) s. *Cd.* [3]) margscaps *Cd.* [4]) yþrara *Cd.*

ungr þaccar honom vel sin blið fyrirhe(i)t oc dyrligar viþrtavcur oc allan þan costnað oc soma er hann veitir honom.

Oc nv at vari byriar hann ferþ sina vestr i Vallanð. oc byriar þeim seint vm sumarit oc komo at havsti vestr i Jacobslanð. oc dvalþiz Sigurþr konungr þar .ii. vetr oc sendi Sigurþr konungr hertoga sina með settarmalom til hertoga þess er þar reð fyrir landi oc baþ þa segia[1] hertoganom at hann uilldi friþ ollom hans mavnnom. en hertoginn leti þeim heimillt þar at sitia vm vettrinn i hans rici oc hafa þat er þeir þvrfto þar at navþsyniom til viðrvistar en þeir mvndo[2] goraz sem hegstir landfolcino. oc hertoganom veri þat goðreþi allz þeir voro sottir sva langt fra sino landi oc riki ut þangat i lavnd. enda vilia honom frið oc hans mavnnom at lata ser vel tacaz við þa vm navþsynialvti. Hertoginn tekr vel þessi eftirleitan Sigurþar konungs oc letz mvndo sysla þvilict sem þeir þvrfti. oc gora þeir nv með þvi moti sett milli sin. at hertoginn scylldi lata setia honom torg til matfanga allan vetrinn. en Sigurþr konungr oc herr[3] hans skylldi vera þar spacliga oc friþsamliga sem hann het honom. Þetta efndiz eigi lengr en til iola at torgit veri vppi oc gorþiz þa illt til matar þeim Norðmavnnom þegar er hertoginn hetti sinni vmsyslo. fyr þvi allra hellzt at lanð þat (var) scarpt oc illt matland. Oc nv melti Sigurþr konungr til sinna manna. Nv þicci mer segir[1] hann sem hertogin hafi brvgþiz i malino við oss fyrri oc sagt i sundr sęttom. syniz mer nv heimillt þo at ver secim eftir nocquerio meirr oc þess munom ver oc þurfa at navþsyniom munom nv verþa at reyna hve til taciz oc iafnan venti ek at þat reyniz aþr ver komim[4] aptr hverso gott liþ ec hefi með mer valið oc grunar mic at ver mvnim coma nocqveriom sinnom i manravn aþr en letti. kann oc vera at lengi se vppi ef oss te[kz] manliga til oc verþi nocqveþ vnnit þat er frasagnar þicci vert. oc segir mer gott hugr vm liþit þat er mer fylg[ir oc mun þat] vel reynaz ef forystan veri eigi með minna moti. Allir romuþo vel hans mal. Nu for Sigurþr konungr með [miclu liþi til ca]stalans þess er hertoginn atti. en hann flyþi undan. þui at hann hafði fyrir liþ litit. Toc nv Sigurþr konungr þar af [castalanom vist m]icla oc micit annat herfang oc let flytia til scipa sinna oc biogguz siþan i brot. oc var þat avndurt várit [er hann for af Jacob]slandi oc hellt liþi sino vestr fyrir Span sem Halldorr scvalldri hefir talit i drapo sinni er hann q[uaþ um Jorsalaferþ] Sigurþar oc scipaþi frasogn vm orrostur hans þer er hann atti i ferþinni. oc hefr hann þar up at þa er Sigurþr konungr var komin fyr Span liþi sino þa barsc þat at. at

[1]) s. *Cd.* [2]) o *tilf. Cd.* [3]) herr *tilf. Cd.* [4]) komin *Cd.*

vicingar nocquerir er[1] forv at herfangi komu[2] i moti honom með galeiþa her. Oc er Sigurþr konungr veit þat þa eggiar hann liþ sit at þeir scylldi raþaz i moti callar beþi muno vera micit til fenggiar oc fregðar ef þeir sigraþiz. Hervikingar hofþo .vij. galeiþr en þav scip ero stór oc torsotlig. Nv leggr Sigurþr konungr at þeim með liþ sitt oc sler þar i bardaga oc hof þar vp fyrsta sinni þan vfrið er hann gerþi heiþnom mavnnom. Er Sigurþr konungr katr er þeir leggia saman scipin oc quaþ vel fallit at vissi vt þar hvar(t) Norþmenn kynni at beriaz. Orrosta þessi varþ havrþ oc komvz þeir vp locsins menn Sigurþar konungs a galeiþrnar oc ryþia þa með borþom. oc at skilnaþi þessa fundar fengo vicingar þat eyrindi a(f) fundi þeira Nordmanna at mikill fiolldi liþs þeira var drepinn eþa rekinn fyr borð en allir flyþo er þat matto oc leto þar .viii. galeiþr er[3] þeir hofþo þangat haft[4]. oc toco þeir Sigurþr konvngr þar af allt slict sem þeir villdo oc drapo þar hvert manzbarnn a þeim scipom þat er eigi hafþi flyit oc taca þar fe mikit. sem Halldorr segir.

Naþi herr at hrioþa fyrþom hollr þar er fellat
hlavt drengia vinr fengi fatt liþ galeiþr átta.

Eptir þetta lagði Sigurþr konvngr liþino at castala þeim er Sintre heitir. hann stendr a Spani. oc hafþi þar þa setzc i heiþit folc. oc herioþv þaþan a cristna menn. Þa melti Sigurþr konvngr viþ sina menn. Þat lizc mer beþi vera mono segir[5] hann til frama oc styrcþar gvþs cristni at ver ynnim castala þenna er i hefir samnazc heiþit folc. oc gørir þaþan vtrasir a hendr cristnom monnom oc veitir þeim vfriþ. gefomc nv sem bezt oc vinnom þenna castala sem drengiligast. Nv veita þeir atgongo castalanom. oc varþ þar harþr bardagi. vorþvsc þeir vascliga er firir voro oc kolloþo [oc sogðo] at konvngr þessi enn vtlendi støcþi þeim eigi þaþan i brot ef eigi fengo landzmenn oc þottvz vera ørvggir [oc hafa mannval] gott. en hinn veg gafsc þeim at þeir fvndo ser rikara oc gato Norþmenn brotit[6] kastalann. oc toc[o þeir nv i] sitt vall(d) castalann oc mennina þa er eptir lifþo. oc siþan melti konvngr til þeira. Þessi seta er þer h[ofot her hefir mor]*gom goþvm manni at scaþa *25 b
orþit. oc nv vetti ec at a þvi verþi endi. oc ef þer vilit við trv taca. þa mon ec gefa yðr lif þott þat veri macligra at þer verit drepnir. Þeir neittv allir at taca við cristni. oc eptir þat let Sigurþr konvngr drepa alla. sem Halldorr segir[4].

[1]) at *Cd.* [2]) komi *Cd.* [3]) en *Cd.* [4]) *Med dette Ord begynder atter den første gode Haand i Codex, se ovenfor S. 157[a].* [5]) s. *Cd.* [6]) brotitit *Cd.*

Stor a ec verc þav er varo
vanar dags a Spani
prvtt vann sløngvir sottan
Sintre konvngs inna:
gerþisc helldr viþ Horþa
hermonnom gram beriasc
gratt þeim er gorva nitto
goþs retti ser boðnom.

Eptir þat fara þeir Sigurþr konvngr brot þaþan. oc foro enn vestr fire Span. þar til er þeir como til borgar þeirar er heitir Lissibon. hon var half cristin oc half heiþin. oc allt vestan oc svnnan liggr Spann heiþni at þeiri borg. oc scilr þar oc enn cristna Span. Oc nv raþgaz Sigurþr konvngr við sinom spekimonnom. callar þat at mikil pryþi oc vegr myndi í þiccia ef þeir ynni borgina. qvaþ sic sva vel hafa valit liþit at ser beþi fire raþa sacir oc frøcnleics[1]. at hann qvaþ ser vel hvgr vm segia þetta mal. oc callaþi mart af cristnom monnom er þar bygðo i borginni mondo vera þeim vinhollt. oc letzc þa borg villdo gera alcristna ef hann metti. Allir hans menn stoþo vel vndir þetta mal. oc gengo at borginni með miclo(m) ravstleic. En þeir sem firir voro bioggvsc við. oc eggiaþi hverr annan til [var]nar. at eigi gengi vtlendir hofþingiar ifir þa. Gørþiz nv horþ orrosta viþ borgina. oc sva varþ atganga þeira Norþmanna[2] mikil at þeir gato brotit veggina með valsløngom. oc comasc i borgina. oc atto þar orrosto harþa innan borgar með miclo mannspelli. Sigvrþr konvngr var framarla vndir merkiom sinom. oc var manna bezt vapnførr. oc lavc sva at þar fell mikit folc. en svmt gecc til hannda oc toc trv. scilþiz Sigvrþr konvngr þar sva við. at hann hafði slict af þeiri borg sem hann villdi. Oc var þat en .iii. orrosta Sigvrþar konvngs. sem Halldorr segir.

Svþr vant sigr enn þriþia
sniallr við borg þa er calla
lofþvngs kvndr[3] er lendvt
Lissibon at froni.

Enn hellt Sigurþr konvngr fram for sinni með liþino til borgar þeirar a Spani enom heiðna er nefnd er Alcassa. oc segir monnom sinom at þeir mono freista viþ þessa borg. litzc mer þvi meiri varr afli sem ver hofvm lengra fram sott. hofvm nv fengit mikit fe oc sva frama. søkiom nv borgina með hreysti. Þessa atti Sigurþr konvngr ena .iiii. orrosto. oc letti eigi fyrr atsocn en hann fecc valld þessar borgar. oc drap þar mikit heiþit folc. oc toc allt fe þat sem var i borginni en eyddi hana. sem her segir[4].

[1]) frøncleics *Cd.* [2]) *Saaledes rettet i Margen; i Texten staar* borgarmanna.
[3]) k' (*d. e.* konvngr) *Cd.* [4]) s. *Cd.*

Vt fra ec yþr þar er heitir
Alcass i styr hvassan
folcþeysandi fysask
fiorþa sinn at vinna.

Oc enn qvaþ hann.

Vnnit fra í einni
eyddri borg til sorgar
hitti herr a flotta
heiþins vifs at drifa.

Þaðan hellt Sigurþr konvngr vt til Nørvasvnda oc siglldi i gognom svndin. en þar ero iafnan vikingar við svndin. oc sva varþ enn. at þar lagði herr heiþinna manna til orrosto við Sigvrþ konvng. oc barþisc hann et .v. sinn. Verþr þessi orrosta horþ. oc mikit mannfall af heiðnom monnom. oc let Sigurþr konvngr at þvi scylldara veri þeim nv vel fram at ganga oc beriaz. sem þeim heiþingiom þotti ser meirr i henndi sigrinn. oc þeir vocþo fyrri orrosto. gøra nv oc harða hriþ oc lycr sva at Sigurþr konvngr fecc sigr. oc flyþo heiþingiar þeir sem lifit þago. oc matto litt hølasc vm þenna fvnd. Þessa getr Halldorr.

Treystvsc egg fyrir avstan
yþr tioþi gvð rioþa
nascári flo[1] nyra
Nørvasvnd til vnnda.

Oc þa byriaþi hann ferþ sina enn framarr. oc hellt til eyiar er colloð er Forminterra. þar hafði sezc[2] herr mikill heiþinna manna i helli noccornn. oc gervan steinvegg fyr framan hellismvnnann oc hofþo þat allt saman ser fire borg. flvttv þangat herfang slict sem þeir naðo. Þa melti konvngr er þeir qvomo viþ eyna oc hafþi spurt vm þenna helli. Sva spyrsc mer til sem i øngan stað mynim ver þann hafa comit at iafnmikil navþsyn myni til at hallda sem til hellis þessa er illgerþamenn hafa scipat oc heiþingiar. oc fa vnnit þenna stað er sva mart ovina gvðs cristni er saman comit. en mioc er mer torsott sagt til þessa at hallda. en þar scal þo til hetta hvart meira megi gipta var oc harþfengi með gvðs styrc eþa illvirkianna vmbvþ. Allir segia þetta vera mikit ofrefli liþs. oc hafa goþan vmbvnaþ. en konvngr vill eigi at siþr til søkia. Oc nv veitti Sigvrþr konvngr vppgongo i eyna. oc foro til hellisi[ns oc][3] var hann framan i bergi noccoro. oc var viðbrect at ganga vpp til steinveggsins er fyrir var hellisdyronom. En [hellismenn] ottoðosc ecki liþ

[1]) *Et Punkt over dette Ord henviser til Formen* flavg *i Margen.* [2]) føzc *Cd.*
[3]) hellinsi.... *Cd.*

þetta. oc baro vt pell oc aðra dyrgripi oc syndo þeim. oc baþo þar Norþmanna konvng eptir søkia. N[v leitar Sigvrþr konvngr se]r raþa. oc let taca .ii. scipbata þa er barkar heita oc draga vpp a bergit oc yfir hellisdyrr. oc l[et drengia með] kavþlom digrom oc sterkom. oc scipaþi monnom a batana þeim er scytar voro oc hofþo boga. leto siþan sig[a batana ofan] fyr bergit sva at þeir mattv eigi vega i batana er firir voro. en þeir gørþo heiþingiom þaþan af batonom h[arþa hriþ með scotom]. en heiþingiar hofþo hlifar otravstar oc serþosc mioc af scotom. en svmir fello. Þvi nest hrvcco þeir af borgarveggnom oc inn i hellinn. Enn Sigurþr konvngr með sina fylking sotti vpp i hallinn vndir steinvegginn oc brvto vpp hliþin. þvi at heiþingiarnir vorþo þa ecki hliþin er þeir hofþo hrockit i hellinn fyr scotonom. Gengo þeir Sigurþr konvngr inn siþan en heiþingiar flyþo vndan inn lengra i hellinn. oc vm þann steinvegg er settr var vm þveran hellinn. oc vorþvsc þaþan. Oc nv lętr Sigurþr konvngr flytia at hellinom viþo stora. oc hlaþa bal mikit i dyrōm hellissins. oc sla elldi i. Nv etla heiþingiar sinn cost er elldr oc reycr søkir at þeim. oc leto þar svmir lifit inni. svmir gengo vt oc toco gisting a vapnvm Norþmanna. oc var þar allt folc drepit eþa brennt. Þar fengo[1] þeir mest herfang i einom stað þess er þeir tøki i ferþinni. Þetta qvaþ Halldorr vm þenna atbvrþ.

Naþi folc þat er flyþi
ferð scvnndila vnndan
illr varþ hreimr i helli
heiþit konvngr meiþa:
lifs bavþ enn þa er vnnoð
aftig gamallt vigi
qvol beiþ olld i elldi
vsęl diofvls þrelom.

Bavþsterkir letzt barka
bragnings verc a Serkiom
freg hafa gorzc fyrir gyiar
gagnstig ofan siga:
enn i hall at helli
hernenninn fiolmennom
gavndlar þings með gengi
gnyþrottr neþan sotti.

Bavþ gramr gvma
gvnnhagr draga
byrvarga a biarg
blasvarta tva:
þa er í reipom
ramdyr þrama
sigv fyrir hellis
hliþdyrr með liþ.

Oc þa for Sigurþr konvngr enn fram ferþinni. oc com til eyiar þeirar er Jvitza heitir. Oc þa (melti) Sigvrþr konvngr. Þat vetti ec nv segir[2] hann at viþa mon spurzc hafa þessi sigr er ver hofvm

[1]) fengō *Cd.* [2]) s. *Cd.*

fengit viþ hellinn. oc þo enn iafnan aðr. oc mon eigi meira ofrefli eptir en af er leyst. søkiom nv at heiþingiom fast i þessi eyio. oc gerom ageti vart enn sem fyrr. oc mon oss til tacaz. Gørisc þar horþ orrosta oc mikit mannfall. knyiaz Norþmenn fast at. oc vilia enn sem fyrr hetta a frama oc soma konvngs oc [f]alla [nv] oc heiþingiar. Oc fecc Sigurþr konvngr sigr. Þessa telr Halldorr ena .vii. orrosto sem hann qvaþ.

Margdyrkaþr com mer[kir
mo]rþ hiols scipastoli
fvss var fremþar ręsir
friþslitz til Jvitzo.

Oc eptir þetta com Sigurþr konvngr hernom til [eyiar þeirar er] Norþmenn calla Manǫrc. oc var þessi staðr fiolmennr. oc hofþo mikit travst. oc lotit aþr[1] . . . .

*þott scvarnir hryti vndan hestonom. oc sva gera þeir nv. en keis- *26
ari let fara í moti þeim með leica oc songføri. Reiþ Sigurþr konvngr oc allir hans menn með þvilican pris inn i borgina oc sva til halla keisara. oc var þar all(t) fyr honom albvit.

Fra giofvm Kirialax keisara.

Nv er monnom Sigurþar konvngs var scipat a palla i hollinni oc voro bvnir til dryccio. þa coma þar i hollina .ii. sendimenn Kirialax keisara. oc baro í milli sin i miklum oc storum toscom beþi gull oc silfr. oc segia at keisari sendi þetta allt Sigurþi konvngi. Hann leit eigi til fiarins. oc baþ sina menn taca oc scipta með ser. Sendimenn foro aptr oc sogþo keisara. Hann melti. Sia konvngr mon vera storom ricr oc avþigr. er honom þiccir ecki þurfa til slicra lvta at hneigiaz. eþa gialIda loflig orþ firir. Oc biþr þa fara með stora cisterna. fvlla af gvlli. foro þeir oc qvomo enn fire Sigurþ konvng. oc sogþo at stolkonvngrinn sendi honom þetta fe. Hann melti þa. Þetta er mikit fe segir[2] hann. oc scipti þer með yþr þessv minir menn. Þeir foro aptr oc sogþo keisara. Hann melti. Tveim mon vm scipta konvng þenna. at hann mon vera ifir oþrom konvngom at riki oc fe. eþa hann mon vera eigi með iofnom vitrleic sem konvngi sømþe. farit nv þriþia sinne oc førit honom et dyrsta purpvra gvll. oc hrocaþa af þvi þessa cisterna. Oc þar lagþi keisari a ofan .ii.

¹) *Her mangler et Blad i Codex.* ²) s. *Cd.*

micla gvllhringa. Nv foro þeir menn oc como fyr Sigurþ konvng oc sogþo[1] at keisari sendi honom þetta fe. Sigurþr konvngr stoþ þa vpp oc toc hringana oc dro a hond ser. Siþan talaþi hann ørendi a gricsco oc þaccaþi keisara með fogrom orþom sina storlyndi. toc nv oc scipti þesso fe með sinom. monnom með bliþo. oc fecc af þesso micla virþing af keisara. oc gerþiz sva til eptir þat at þeir sato í eino haseti keisari oc Sigurþr konvngr.

Þar dvalþiz Sigurþr konvngr vm hriþ. oc eitthvert sinn þa sendi[1] Kirialax konvngr til Sigurþar konvngs menn at spyria hvart hann vill helldr þiggia af honom .vi. scippvnd af ravþo gvlli. eþa villdi hann at keisari leti efna til leics þess er hann var vanr at lata leica a paðreimi. Sigurþr konvngr kavs leikinn. þa savgþo sendimenn keisara Sigurþi konvngi at keisara costaþi eigi minna fe leikinn en þetta gullit. Þa let keisari efna til leics. oc þa er leicrinn var veitto allir leicar keisara betr þat sinn en drotningo er atti halfan leikinn. oc keppir i ollom leicom. en nv gengr keisara betr oc hans monnnom. oc segia Grickir at þat ár er keisari vinnr fleiri leica a paþreimi en drotning. þa mon keisari vinna sigr i herferþ. Þat segia þeir menn er verit hafa í Miclagarþi. at paðreimr se a þa leiþ gørr. at veggr har er settr vm einn voll. at iafna til viþs tvns cringlotz. oc gradvr vmhverfis með steinvegnom. oc sitia menn þar á. en leicr er a vellinom. ero þar scrifot margsconar fornn tiþindi. Ęsir oc Volsvngar. oc Givkvngar. gort af copar oc malmi. með svá miclom hagleic. at þat þiccir qvict vera. oc með þessi vmbvþ þiccir monnom sem þeir se i leicnom. oc er leicrinn settr með miclom brogþom oc velom. syniz sem menn riþi i lopti. oc viþ er oc scotelldr hafþr. oc svmt af fornnescio. þar við ero hofþ allzconar songfœri. psalterium oc organ. horpor. gigior oc fiþlor. oc allzkonar strengleicr.

Fra veizlo S[igurþar konvngs].

Eptir þetta einn dag scylldi Sigurþr konvngr veita keisara sneþing. oc baþ sina menn efna til scoroliga all(z) þess er hafa þyrfti. oc eptir þvi sem þar var vant oc ricom monnom somþi. Þa segir Sigurþr konvngr at menn hans scylldo ganga a þat stręti i borginni er viþr veri ceyptr. let hann mvndo mikinn þvrfa. Þeir sogþo at hvernn dag var morgom hlossom ekit i borgina. oc eigi þvrfti þat at vgga at viþinn mondi scorta. oc nv biosc sva vm at brotto var allr viþrinn er hafa þurfti. oc sogþǫ þeir til Sigurþi konvngi. Hann

[1]) s. *Cd.*

melti. Vitit nv þa segir[1] hann. ef þer fait valhnøtr. eigi monom ver þeim siþr kvnna ellda en viþinom. Þeir foro oc fengo þetta sva mikit sem þeir villdo hafa. Siþan com keisari oc villdarmenn hans með honom. setiaz saman. oc er þar margfalligr somi. oc veitir hann konvngliga. oc er þat fann keisari oc drotning at engi efni scortir. þa sendi hon menn at vita með hverio þeir gørþi elldana. en þeir coma at hvsi eino litlo oc sia at þat var fvllt af valhnotom. oc sogþo henne at þat var fvllt af valhnotom oc þeir hofþo þat fyr elldiviþ. Hon svaraþi. Vist er sia konvngr storlyndr oc mon fatt til spara sins soma þvi at engi viþr logar betr en þetta. Hon hafþi þetta gort at lata engom na viþinom til ravnar hvert raþ Sigurþr konvngr tøki. Þat er sagt at Sigurþr konvngr toc af scipi sino hofvþ mikit oc mioc vanndat[2] oc setti a Petrs kirkio. Siþan ferr Sigurþr konvngr heim aptr til Noregs. oc aþr þeir keisari scilþiz i Miclagarþi. þa gaf Sigurþr konvngr honom oll scip. oc voro hofvþ gvllbvin a þvi er konvngr hafþi styrt. oc voro þav scip lengi siþan hofþ til syniz i Miclagarþi oc sett þar vpp. Kirialax keisari gaf Sigurþi konvngi marga hesta. oc fecc honom leiþtoga vm allt riki sitt. For nv Sigurþr konvngr brot af Miclagarþi. en þar dvalþiz eptir mikill fiolþi manna hans oc gecc a mala. Þat melti spekingr einn i Miclagarþi at sva mondi fara virþing Sigurþar konvngs sem it varga dyr er vaxet. geyst i bogonom oc aptr minna. let at sva mondi fara hans konvngdomr at þa mondi mest vm þiccia vert en siþarr minna.

Sigurþr konvngr for þa leiþ af Miclagarþi. vm Vngaraland. Saxland oc Danmorc. J þessi ferþ fann Sigurþr konvngr Lotharivm keisara af Romaborg í Svafa. oc fagnaþi keisari honom forkvnnar vel. fecc honom leiþtoga. oc let hallda honom torg vm allt riki sitt. Oc þa er Sigurþr konvngr com til Heiþabyiar i Danmorc. þa hitti hann þar Nicholas Dana konvng. oc gerþi hann moti Sigurþi konvngi veizlo micla. oc fylgþi honom sialfr norþr á Jotland. oc gaf honom scip með ollom bvnaþi þat er Sigurþr konvngr hafþi í Noreg[3]. Oc vm miþs svmars sceiþ toc Eilifr iarll við honom i Slesvic. oc veitti honom agetliga veizlo. Oc nv eptir .iii. vetr fra þvi er Sigurþr konvngr for or landi atti allr lyþr honom at fagna í Noreg[3]. Hann var þa tvitøgr at alldri. oc var orþinn enn fregsti af ferþom sinom oc storlyndi. Vetri yngri var Eysteinn konvngr broþir hans. Ero nv margir staþir í Noregi scryddir af þeim gersim[om er] þa flvtti Sig-

[1]) s. *Cd.* [2]) *Ved dette Ord staar et Mærke, der rimeligvis henviser til et Tillæg i Margen af Codex, hvor man dog nu kun ser* fire . . . . oc se . ., *da det Øvrige er bortskaaret.* [3]) Nor. *Cd.*

urþr konvngr i land. hann gaf til kirkio ens helga Olafs konvngs eignn micla oc dyrliga. For þa Sigurþr konvngr vm riki sitt oc [var honom vel] fagnat. oc er þat mal manna at eigi hafi farin verit or Noregi meire fregþarfor en þessi var er Sigurþr konvngr [for. sem scaþlldit segir. hverso fegnir menn vrðo honom er hann com heim i land.

Herr havcsnorom harþmoþigr varþ.

Fra Eysteini konvngi.

Eysteinn konvngr hafþi oc eigi ecki at syst i landino meþan Sigurþr konvngr var[1] í vtferþinni. Hann let gera hollina miclo i Biorgyn. er mest oc frȩgst herbergi hefir verit i Noregi af tre gort. [hann let reisa Mic]hals kirkio í Norþnesi. oc gaf þar fe til mvnkaklavstrs. oc er þat eitt it veg[ligsta steinmvstari. hann let ge]ra postola kirkio i konvngsgarþi i Biorgyn. Eysteinn konvngr let gera virkit viþ Agþanes [oc hofn oc kirkio] í Vagom a Halogalandi. oc lagþi provendor[2] til. Hann let oc gera drecann micla er gørr [var i glicing *26 b þess sem] *verit hafþi Ormr enn langi. Eysteinn konvngr let gera Nicolas kirkio i Niþarosi. Hann avkaþi konvngdominn. gørþi orþ vitrom monnom af Jamtalandi. oc let þa coma i bliþo micla við sic. oc gøddi þa giofom. oc teygþi sva hvg þeira til vingonar við sic. þvi nest førþi hann i vmrøþo. viþ þa hve mikil makyndi þeim veri hingat at søkia þarfyndi. oc hve erfitlict þeim var avstr at søkia. oc þeir scilþo at konvngrinn melti þeira þurft oc komo a mal viþ hann. oc hann optliga viþ þa. Foro þeir avstr siþan oc snero lanzlyþnom til samþycðar vm þetta mal oc toco eiþa af lyþnom. oc eftir þat foro þeir í Noreg. oc svorþo Eysteini konvngi Jamtaland með viti oc astsemþ. oc hefir þat halldiz siþan með staðfesto. vann sva Eysteinn konvngr Jamtaland með divpsetto raþi. en eigi með vfriþi ne ahlavpom. sem svmir hans forellrar. oc a þessa leiþ gerþi hann sett við Jamtr. oc i þeira vinmȩlom hafþi þat orþit. þa er allir lendir menn a Jamtalandi foro a fvnd Eysteins konvngs oc svorþo honom með scottom Jamtaland oc gerþvz hans þegnar. at hann het þeim þar í mot sino travsti viþ vfriþi Svia konvngs. sva at hann scylldi iafnnscylldr þeim at at veita sem Noregs monnom eþa oþrom sinom þegnom. oc enn liggr þat vndir Noregs konvngi at scottom. Eysteinn konvngr bøtti oc i marga staþi rett lanzmanna. oc var mikill vpphallzmaþr logonom. oc gørþi ser mioc kvnnig oll lavg í Noregi. Hann var

1) var *tilf.* *Cd.* 2) propendor *Cd.*

spekingr mikill at viti. oc allra manna var hann friþastr sionom. hvitr a har. meþalmaþr a voxt. sniallr i mali. oc enn milldasti af fe. oc allra konvnga hefir hann verit astsęlaştr við sina menn. glaðr oc litillatr i mali. Hann atti Jngibiorgo dottor Steigarþoris. þeira bornn voro Gothormr oc Maria er atti Goþbrandr Scafhøgs sonr.

Fra Eysteini konvngi oc Jvari.

J þeima lvt ma marca er nv mon ec segia hverr dyrþarmaþr Eysteinn konvngr var eþa hve mioc hann var vinhollr oc hvgqvemr eptir at leita viþ sina astmenn hvat þeim vere at harmi. Sa maðr var með Eysteini[1] konvngi er Jvarr het oc var Jngimvndar son islenzcr at ett oc storettaþr at kyni. vitr maþr oc scalld gott. konvngr virþi hann mikils oc var til hans astsamliga sem syniz i þessom lvt. Þorfinnr het broþir Ívars. hann for oc vtan a fvnd Eysteins konvngs. oc navt þar mioc fra [morgom monnom[2] broþor sins. enn honom þotti þat mikit. er hann scylldi eigi þiccia iafnmenni broþor sins. oc þurfa hans at niota. oc vnþi af þvi eigi með konvngi oc biosc vt til Jslandz. oc aþr en þeir brøþr scilþiz. melti Jvarr at Þorfiþr scylldi þav orþ bera Oddnyio Joans dottor at hon biþi hans oc giptiz eigi. let ser vm hana mest vera allra qvenna. Siþan ferr Þorfinnr vt. oc varþ vel reiþfari. oc toc þat raþ at hann bað Odnyiar ser til handa oc fecc hennar. Oc litlo siþarr com Jvarr vt oc fra þetta. oc þotti Þorfiðr illa hafa or haft viþ sic. oc vnir hann øngv oc ferr aptr siþan til konvngs. oc er með honom í goþo iferlęti sem fyrr. Jvarr tecr nv vgleþi micla. oc er konvngr fann þat. heimti hann Jvar til mals við sic. oc spurþi hvi hann veri sva vkatr. oc fyrr er þer voroð með oss. var margsconar scemtan at yðrom orþom. oc eigi leita ec fyr þvi eptir þesso. at eigi vita ec at ver hofom ecki af gørt viþ þic. ertv oc sva vitr maþr. at eigi mantv grvn draga af þvi er eigi er. oc seg mer hvat er. Jvarr svaraþi. Þat sem er herra ma ec ekki fra segia. Konvngr melti. Ec mon þa gęta til. Ero nockorir menn þeir er þer getisc eigi at. Eigi er þat herra segir[3] hann. Konvngr melti. Þicciz þv af mer hafa minna soma en þv villdir. Eigi er þat herra segir[3] hann. Hefir þv set noccora lvti segir[3] konvngr þa er þer hafa sva mikit vm fvnndiz her i landino. Hann qveþr eigi þat vera. Vanndaz oss nv getan segir[3] konvngr.

[1]) Eyteyni *Cd.* [2]) [*Findes ikke i Texten, men maa have været tilskrevet i Margen, da et Mærke efter* fra *henviser til et Marginaltillæg, der ved den sidste Indbinding af Codex er bleven bortskaaret.* [3]) s. *Cd.*

villtv hafa forreþi noccor ifir eignom noccorom. Hann neitti þvi. Ero noccorar konor þer a yðro landi segir[1] konvngr er þer se eptirsia at. Hann svaraþi. Sva er herra. Konvngr melti. Vcr eigi þar vm hvgsivcr. þegar er varar far þv vt. mon ec fa þer fe oc bref mitt með innsigli til þeira manna er raþa eigo. oc veit ec eigi þeira manna vanir at eigi vikia eptir varom vinmęlom. eþa ognarorþom at gipta konona. Jvarr svaraþi. Eigi ma sva vera. Konvngr melti. Engi veg ma þess vera segir[1] konvngr. þvi mon ec mela framarr. þo at annarr maþr eigi hana. þa mon ec þo na ef ec vil þer til handa. Jvarr svaraþi[1]. Þvngligarr er farit malino herra. Broþir minn a nv konona. Þa melti konvngr. Hverfvm þar fra segir[1] hann. se ec þa raþ til. Eptir iolin mon ec fara a veizlor oc far þv með mer. oc montv þar sia margar kvrteisar konor. oc ef eigi ero konvngbornar. þa mon ec fa þer einhveria. Jvarr svaraþi[1]. Herra: þvi þvngligarr er comit mino mali. at iafnan er ec sec fagrar konor. þa minnir mic þessar cono. oc er ę þvi meire minn harmr. Konvngr melti. Þa mon ec gefa þer[2] noccor forreþi oc eigor sem ec bavþ þer fyrr. oc scemtir þv þer við þat. Hann svaraþi[1]. Ecki vni ec þvi. Konvngr melti. Þa fę ec þer lavsafe. oc ferr þv cavpferþir þangat til landa sem þv. villt. Hann letzc eigi þat villdo. Þa melti konvngr. Vanndaz mer nv helldr. þvi at eptir hefi ec nv leitat sem ec kann. oc er nv einn eptir lvtrinn. oc er sa allitils verþr hia þessom er ec hefi boþit þer. en þo kann eigi geta hvat hellzt hlyþir. far þv nv hvernn dag þa er borþ ero vppi a fvnd minn. oc ec sitc eigi vm navþsynia malom. oc mon ec hiala viþ þic. scolom viþ røþa vm kono þessa alla vega þess er (þv villt) oc ma i hvg koma. oc mon ec gefa mer tom til þessa. þvi at þat verþr stvndom at monnom verþr harms sins at lęttara er vm er røtt oc þat scal oc þesso fylgia. at alldri scalltv giaflavst i brot fara fra minom fvndi. Jvarr svaraþi. Þetta vil ec herra oc haf þoc firir eptirleitonna. Oc nv gera [þeir sva[3] at iafnan[4] er konvngr sitr eigi ifir vandamalom. þa talar hann opt vm þessa kono viþ Jvar. oc þetta lyddi bragþit. oc bøttiz nv Jvari harms sins vanom braþara. oc gladdiz hann eptir þetta. oc kømr i samt lag sem fyrr hafþi verit vm scemton hans oc gleþi. oc er hann með Eysteini [konvngi].

Fra ettom konv[*nga*].

Sigurþr konvngr var mikill maþr oc stercr scorvnglyndr oc friþr sionom svartr a hár. hann var stiornnsamr oc refsingasamr. hellt vel lavgin oc var ecki mikill lagamaþr. hann var helldr falatr oc

[1]) s. *Cd.* [2]) þa *Cd.* [3]) [*Har været tilskrevet i Margen, men er nu bortskaaret.*
[4]) at iafnan *tilf. Cd.*

vmalvgr. litt talaþr a þingom. heitfastr oc langvþigr. rikr konvngr [oc agetr. hann atti M]aimfriþi dottor Harallz Valldamars sonar avstan or Holmgarþi. Valldamarr þessi var sonr [Jarizleifs konvngs. oc J]ngigerþar dottor Olafs sønsca. En moþir Harallz Valldamars sonar var Gyþa dottir Harallz Goþ[ina sonar. Moþir Ma]lmfriþar drotningar var Cristin dottir Jnga konvngs Steinkels sonar Svia konvngs. Avnnor dottir Harallz [Valldamars sonar var Jngibiorg er atti] Knvtr konvngr lavarðr. þeira bornn voro þav Valldamarr Dana konvngr oc Marg[ret oc Cristin] *oc Katerin. Margreto atti Stigr hvitaleþr. oc var þeira * 27 dottir Cristin er atti Karll Sørqvis son Svia konvngr. þeira sonr var Serqvir konvngr faþir Joans konvngs. Sigurþr konvngr Jorsalafari oc Malmfriþr drotning atto dottor er Cristin het. Sigurþr konvngr gat son við frillo sinne þeiri er Borghilldr het dottir Olafs af Dali. sa het Magnus. hann var allra manna friþastr sionom. hann var vppfødr i barnnøsco norþr i Biarcey með Viþkvnni Joans syni oc þotti allra manna gørviligastr.

Fra dravmi Sigurþar konvngs.

Sigurþr konvngr toc micla vgleþi. oc matti lit niota tals hans. sat hann scommom við dryccio. en þat þotti raðamonnom hans oc vinom þvng(t). oc biðia Eystein konvng leggia til noccor raþ at hann fengi vitat hvi gegndi er menn fengo ønga orscvrþi mala sinna er hann sotto at. Eysteinn konvngr svaraþi qvaþ þat vant at røþa at leita eptir viþ konvng. en viþ bøn manna verþr hann þo þessa heiza. Oc eitt sinn er þeir baþiro[2] saman. vecr Eysteinn konvngr til við Sigurþ konvng oc spurþi hvi vgleþi hans gegndi. er þat nv herra margs mannz hrygð. villdim ver vita hvat til helldr. eþa hafi þer noccor tiþindi þav spurþ er þat se storra lvta vert. Konvngr svaraþi[1]. Eigi er þat. Eysteinn konvngr melti. Er þat þa broþir at þer vilit or landi oc afla enn meira rikis sem fyrr gørþo þer. Sigurþr konvngr qvaþ eigi þat vera. Eysteinn konvngr melti. Ero nacqvarir þeir menn i landi er fire reiþi þinne se orþnir. Konvngr svaraþi[1] oc let ecki þat vera. Eysteinn konvngr melti. Hefir þic dreymt nacqvat þat er þer fai ahyggio. Hann svaraþi[1]. Þat er. Seg mer þa broþir segir[1] Eysteinn konvngr. Sigurþr konvngr svaraþi[1]. Eigi mon ec segia þer herra. nema þv raþir eptir þvi sem vera mon. oc mon ec gløgt vita hvart þv reþr sem eptir gengr eþa eigi. Eysteinn konvngr sagþi[1]. Herra þat er vandi mikill i baþa staþi sitia fire reiþi þinne

[1]) s. *Cd.* [2]) *d. e.* baþir ro (ero).

sem a mon liggia ef eigi verþr glicliga raþinn. oc i oþrom staþ hrygþ sv er folkino er at þinne vgleþi. oc þar til mon ec þo helldr hętta hve til takiz. oc seg mer dravminn. Sigurþr konvngr melti. Þat drey(m)þi mic at mer þotti sem ver brøþr .iii. setim allir a einom stoli fire Cristz kirkio norþr í cavpangi. en mer syndiz ganga enn helgi Olafr konvngr [frendi varr[1] vt or kirkionni oc var i konvngs scrvþi með dyrligri asiano oc bliþri. Hann gecc at Olafi konvngi brøþr ockrom. oc toc i hond honom oc melti bliþliga. far með mer frendi sagþi[2] hann. Hann reis vpp oc gecc með honom i kirkio oc fal syn fyrst með oss. Noccoro siþarr com enn helgi konvngr vt oc gecc at þer broþir oc melti viþ þic at þv scylldir með honom fara. en eigi var hann þa með iafnmikilli bliþo sem fyrr. gengv þit siþan i kirkiona. En þa venta ec at hann mondi mer í moti coma. en þat varþ ecki. oc þa slo ifir mic hrezlo mikilli oc vanmegni oc oþvera þeim oc fęð er siþan hefir noccot kent. oc vacnaþa ec i þvi. Eysteinn konvngr sagþi[2]. Herra segir[2] hann. eigi scal beþi vera at ec raþa vlicliga dravmenn. en se seint til. Sva reþ ec at stollinn iartegni riki þetta er ver hofum brøþr. Oc er þer syndiz Olafr konvngr coma með bliþo í mot Olafi brøþr ockrom þar mon hann lifa var scemst brøþra. oc mon eiga gott fyr hondom. hann er vinsell oc vngr. oc hefir fatt ifir liþit. oc mon enn helgi Olafr konvngr fulltingia honom viþ gvþ með sino arnaþarorþi. Oc þar sem þer syndiz hann moti mer coma. oc eigi með iafnmikilli bliþo. þar mon ec lifa noccorom vetrom lengr. oc verþa þo ecki gamall. oc vetti ec oc hans asia. oc hann moni sina gezlo lata ifir mer vera með guþs miscvnn. þars hann com moti mer. oc eigi þo með þvilicom bloma sem Olafi brøþr occrom. þvi at mic hefir mart hent til afgørþa oc boþorþabrota. En þar sem þer þotti frestaz qvama hans til þin. þa etla ec þat at ecki megi i þvi heimvon þina marca. en vera kann at þv møtir noccoro þvngo afelli. er þer þotti sem noccor obirta oc otti legþiz ifir þic. get ec oc at þv verþir var ellztr broþir. oc raþir lengst þesso riki. Þa svaraþi Sigurþr konvngr. Vel er raþinn dravmrinn broþir oc vitrliga. oc eptir þesso er mest von at gangi.

Scipti Eysteins konvngs oc Jngima(r)s vm Asoþorþ.

Um daga þeira Eysteins konvngs com vtan af Jslandi sa maþr er Þorþr er nefndr. avstfirzcr at kyni oc felitill. gerviligr maþr oc froþr oc orti vel. Oc er hann com i cavpbøinn. (atti hann) þar fatt

[1] [*Tilføiet i Margen i Codex* [2] s. *Cd.*

til forgiptar. com vm qvelld eitt i garþ cono þeirar er Asa het. hon var ettstor kona oc avþig. scylld mioc þeim Biarcęyingo(m) Viðkvnni Joans syni. Hon toc viþ Þorþi fyrst vm scamma vist. scemti hann vel oc kvnni gott vmstilli vm raþ hennar. oc reitiz a vm vist hans. oc er hann þar vm vetrinn. oc i þvi meira halldi af hvssfreyio sem hann var lengr. oc mela menn þat at hial þeira beri opt saman. en Asa var þa ecki vng kona. Oc er var kømr. segir hon Þorþi at henne hefir vel licat við hann. mon ec nv fa þer fe segir hon til Englandzfarar. oc eigom beþi saman. Sva gerir hann. oc tocz vel til vm ferþina. com hann heim at havsti. oc er með Aso vm vetrinn. Sva ferr nv fram noccor svmor oc gengr mioc i voxt hans mal oc ferr hann cavpferþir iafnan. oc geriz þvi meiri hans þroski sem hann hafþi þar lengr verit. oc haft þessa athofn. oc er nv callaþr Asoþorþr. Frendom hennar þotti ovirþing i þesso oc logþo a hann oþocca. Hann var venn maþr oc vorpvligr. oc gøriz þat alrømt at vinscapr se með þeim Þorþi oc Aso. Hann grøþir mikit fe. oc er vinsell. Oc nv eino sinni cømr maþr at mali viþ[1] Þorþ[2] oc segir honom at þangat var von Viþkvnnz Joans sonar. oc villda ec segir sa at þv ørtir vm hann qveþi ef þv ert viþ þvi latinn. oc qvemiz sva i trygþ viþ hann. þvi at ec veit at hann er þer noccot ofscynia. ero slicir oc mest verþir af frendom Aso. oc veri gott ef þv cømiz i vinfengi viþ hann. Þórþr svaraþi[3]. Haf þocc fire þin tillavg. oc viþ scal ec leita at yrkia qveþit. Sciliaz þeir oc yrkir Þorþr qveþit. Oc er at þvi cømr er Viþkvnnz var þangat von. þa com hann með micla sveit oc toc ser scytning. Oc einnhvernn dag com Þorþr þar oc qvaddi Viþkvnn. en hann svaraþi[3] faliga. Oc siþan hefr Þorþr qveþi oc qveþr. oc er hliott meðan. oc er lokit var melltiz vel firir qveþit. oc þotti Viþkvnni vel ort. oc melti. Scipt hefi ec nv scaplyndi til þin Þorþr. oc mon ec gera at þvi noccora ravn. Tecr gvllhring oc gefr Þorþi. En Þorþr letzc eigi þurfa feit. oc qvaz helldr vilia vingan hans. at qveþ[islavnom]. oc þvi heitr Viðkvnnr honom. oc sciliaz nv vinir.

Liþa nv stvndir. oc eitt havst er Þorþr com vestan af En[glandi] lagþi hann scip sitt vpp i ana Niþ. oc veyc fra þvi scipi er aþr la i lęgino. oc var þat fire garþi Þ[orþar. Þa] var Eysteinn konvngr i bønom. oc mart stormenni. Þar var Sigurþr Hrana son oc Viþkvþr Joans son. Jngim[arr af Aski]. hann var enn r(i)kasti lendr maþr oc ofsamaþr mikill. hann hafþi lagit i lęgit Þorþar oc [røddo menn vm viþ] Þorþ at honom mondi eigi hlyþa er hann hafþi scipino Jngi-

[1]) *Tilskrevet i Margen med Henvisningstegn hid.* [2]) Þorþi *Cd.* [3]) s. *Cd.*

*27 b mars lagt or legino. [en Þorþr gaþi] *ecki at þvi hvat um var røtt. Oc nv er þeir Þorðr rvddv scipit. þa finnr hann eigi stafntialld sitt. gengr siþan a scip Jngimars. oc fiþr þar svein einn er svipt hafþi vndir sic tialldino. Þorþr tecr sveininn hondom oc recr heim fire ser i garþinn oc letr þar varþveita. flytr heim siþan allt fe sitt. oc þetta allt saman cømr fire Jngimar. oc verþr hann reiþr mioc. oc qvaþ slict mikil firnn. gengr þegar með noccora menn at garþinom Þorþar oc biþr selia fram sciott manninn. Þorþr svaraþi[1] qvaþ ser myndo þat ecki varlict at lata ganga vdømþan þiof vm bøinn. Jngimarr svaraþi qvaz þat etla. at hann landi myndi eigi døma menn hans til davþa. oc qvaz sva scyldo coma avþro sinne. at (hann) scylldi na manninom. oc Þorþr scylldi all(d)ri verri for farit hafa. letzc eigi mega heita lendr maþr. ef hann hefþi eigi viþ stafcarlinom einom islenzcom. Þa qvaþ Þorþr þetta.

Nv tecr ygr at øgia
ofkvginn mer drivgum
þinn hefir havlldr vm hlannat
hialldrgegninn mic tialldi:
travtt mon ec lavsan lata
lindbols giafi at sinni
visan þiof þott vafi
von min vm hlvt þinom.

Jngimarr gengr i brot reiþr mioc. oc er hann var brotto biþr Asa at Þorþr sendi eftir Viðkvnne. oc let eigi svabvit hlyþa myndo. Coma Viðkvnne orþin oc brasc hann viþ sciott oc kømr i loptin van braþara með micla sveit manna. Oc litlo siþarr heyra þeir gny mikinn. oc kømr þar Jngimarr með mioc marga menn. oc biþr lata manninn i brot eþa ella mon hann til søkia. Viþkvþr hafþi þa svor firir þeim. oc let þat sannligast. at þetta mal kømi i dom lavgmanna. oc hefir Þorþr þat at gort sem hann atti. þvi at honom veri soc at gefa ella. oc monom ver nv þess at biþa. Jngimarr sagþi[1]. Sticc i mer qvaþ reka. oc er þat mikit mal ef ver scolom viþ þic eiga Viþkvþr. oc þat etla ec vel sama at ver reynim með oss lendir menn. oc er þat oc myclo macligra. en viþ Þorþr ettim saman. Oc snyr a brot. Viþkvþr melti til sinna manna. Farit nv oc hittit Sigurþ Hrana son oc biþit hann her coma. oc ef hann hefir noccora vndanførslo. þa minnit hann a þat hverr honom dvgþi bezt þa er Finnar toco bv hans. Nv fara þeir coma oc segia Sigurþi orþsending Viþkvnnz[2]. Sigurþr sagþi[1]. Ec etla þetta vel a komit at þeir Jngimarr reyni með ser. þvi at þar þicciz hvarr oðrom meiri. Sendimenn minnaz alycþar orþa Viðkvnnz oc bera þav vpp. Þa

[1]) s. *Cd.* [2]) kiþk' *Cd.*

segir[1] Sigurþr. Þat var satt at engi vęitti mer iafnmikit sem Viþkvþr. oc stondom vpp oc forom. Como siþan i loptin. oc bratt verþa þeir viþ þat varir at fiolþi manna er cominn á strętin. oc var þar Jngimarr með flocci. en liþit Viþkvnnz hafþi dreifz her oc hvar vm bøinn. Oc er Jngimarr com at loptonom melti hann. Nv mono ver eptir leita manninom Viþkvþr ef eigi er fram selldr. Þa svaraþi Sigurþr. Forom at vegiliga Jngimarr oc eptir sannindom. þvi at menn mono þat etla at hafa rett af þer þott þv ser cappi mikill. Jngimarr sagþi[1]. Erat hera at borgnara at høna beri sciolld. oc mikit cavpiz nv í. ef iþ eroþ .ii. í moti mer. oc hvarrtveggi lendr maþr. oc enn scal coma .iii. sinne. oc þat villda ec at þit drøgit eigi manninn af mer. Gengr i brot siþan. oc dregr at ser liþ sem mest ma hann. oc fer mikit fiolmenni. En i oðro lagi sendir Sigurþr menn til Eysteins konvngs oc biþr hann til coma. oc let at þar mondi elligar geraz af mikil vanndreþi. oc ef konvngr hefir noccorar tregþor í at fara. segit honom at ec etla at siþarsta lagi scilþomc ec viþ foþor hans vestr a Jrlandi. Sendimenn coma a konvngs fvnd. oc segia honom orþ Sigurþar. (Eysteinn) konvngr sagþi[1]. Þat þicci mer þeim vera høfis ofrefli .ii. lendom monnom at eiga við Jngimar. oc kann ec eigi sia at ec þvrfa þar til at coma. allir þicciaz þeir miclir fire ser. Þa melto sendimenn. Herra. hverir fylgþo bezt feþr þinom vestr a Jrlandi øfsta sinni. Konvngr svaraþi[1]. Sigurþr oc Viþkvnnr oc vndir þiccir þeim at ec coma oc sva scal vera. Ferr konvngr fiolmeþr i loftin. Oc þvi nest cømr þar Jngimarr oc hefir orhof manna. oc let meiri van at þeim mondi saman lenda ef þeir lata eigi manninn lavsan. Konvngr svarar. Eigi samir þat Jngimarr at gera her sva mikit hervirki i bønom vm sva litinn lvt. oc vandan mann. oc monom ver eigi vpp gefaz fire þer. Jngimarr melti. Nv geriz mikit malit er konvngr sialfr er til kominn. oc mono ver þa fra verþa at snva at sinne. Konvngr biþr taca þiofinn oc leiþa a mot. oc var sva gort oc var bvndit tialldit a bac honom sem siþr er til. siþan var hann dømþr. oc festr vpp vt a Eyrom. Þa melti konvngr. Hvat etlar þv Jngimarr hvat þiofrinn mon hafa i oþrom heimi. Gott segir[1] Jngimarr. Nei segir[1] konvngr beint helviti. Jngimarr svarar[1]. Eigi mon þat. en mislagþar ro þer hendr. dregr fram lvta mavrlandans. en þorir eigi at hefna foþor þins er drepinn var a Jrlandi sem hvndr a beinom. oc hann hygg ec helldr hafa mono helviti. Sprettr vpp siþan oc snyr þegar til scips sins oc for avstr i Vic. oc drap þar konvngs mann. for eptir þat or landi oc svþr til

¹) s. *Cd.*

Danmerkr. Eysteinn konvngr talmar ecki for hans gefr at øngan gavm fiflsco orþom þeim er hann melti. let þa enn ricri verþa gøzco sina oc vit sem hann gørþi iafnan. En Þorþr fylgþi þesso raþi oc þotti mikilmenni i marga staþi. oc var maðr vinsell. oc scorti þav Aso eigi avþ. oc lycr her þessi frasogn.

Andlat Olafs konvngs Magnvs sonar.

A þrettanda ari rikis þeira brøðra toc sott Olafr konvngr Magnvs son oc anndaþiz. oc er hann grafinn at Cristz kirkio norðr i kavpangi. oc var hann alvinsell maþr. Moþir Olafs konvngs var Sigriþr dottir Saxa or Vic systir Kara avstraz [er] kallaþr var Kari konvngs broþir. ricr maþr oc vinsell. Onnor dottir Saxa i Vic var Þora. hon gat son þann er Sigurþr [het oc] siþan kallaþiz sonr Magnvs oc kallaþr var Sigurþ(r) slembidiacn. Kari konvngsbroþir atti Borghilldi dottor Dags [Eilifssonar]. var þeira sonr Sigurþr avstratt lendr maþr faþir Joans er atti Sigriþi systor[1] Jnga konvngs Barþar sonar. Eptir andl[at Olafs konvngs scipto] þeir brøþr landi með ser i helminga Sigurþr konvngr oc Eysteinn konvngr. hafþi Sigurþr konvngr enn eystra lut lanz. en Eysteinn konvngr [enn nørþra l]ut. oc sat hann optazt i Niþarosi. Bratt gerþoz noccorar greinir milli konvnga i landino.

Þ[inga]saga milli Sigurþar konvngs oc Eyst[eins konvngs].

[Þa er Jor]sala Sigurþr com i land. voro þeir .iii. brøþr konvngar oc scipto með [ser landino]. oc sina hirþ hafþi hverr þeira. oc voro þeir mest samraþa Eysteinn konvngr oc Olafr konvngr. Þat er [sagt eitt sinn at Sigurþr konvngr] hafþi tecnar veizlor norþr i Þran(d)heime at kon-
*28 vngs bvi. þar var Sigurþr [Hrana son magr hans oc] *Scialldvor cona hans systir Magnvs konvngs berføtz. Sa maþr var þar oc lendr er Jvarr het oc kendr við bø sinn kallaþr Jvarr af Flioþom. cona hans het Sigriðr oc var Hrana dottir systir Sigurþar. þar var hon a veizlo oc var naliga qvenna friþost oc kvrteisost. Oc einnhvernn dag er konvngr sat við dryccio eptir matborþ oc var catr. oc hafþi i hendi ser gullhring einn oc sagði. Her er hringr einn beþi gullgoþr oc eigi litill. hann er nv giaffalr viþ þann mann er fara vill þa sendifor er mer er nv mikit vm at fram comi. Engi svaraþi honom. Þa sagði[1] konvngr. Ecki męli ec þetta til þeira manna er litils ero

[1]) s. *Cd.*

verþir. þetta meli ec til lendra manna. en þo ma ec þic eigi an vera Sigurþr magr i landino. Þa svaraþi Jvarr af Flioþom mioc bratt. Sva virþi ec at mer se nv eigi hvatvisi i at svara. þvi at þer nefndoð lendan mann til fararinnar. ęn scilþir Sigurþ fra. en ec veit engan lendan mann her nema mic. en mer þiccir þo osynt hver scil ec geri a yþro ęrendi. allra hellzt ef mikit liggr við. en eigi scolo þer illa at comaz fyr þvi at ec vettig at þer monoþ vel fire sia. en ec vil þannoc fara sem þer vilit craft hafa. Konvngr sagþi[1]. Þat er ollom monnom kvnnict at faþir minn hafþi eignaz riki mikit a Jrlandi þat sem heitir Vlaztir. oc siþan er hann fell fra hofvm ver ǫngi gøþi haft af þvi riki í lenom ne scottom. oc vil ec vestr þannoc senda þic at krefia þess skattgilldis. vil ec at nv þegar farir þv vt til Niþaross. oc bvir ferþ þina sem sciotast mattv. oc mon ec fa þer beþi scip oc liþ. oc fiarhlvt eptir þvi sem þv krefr sialfr. Jvarr svarar[1]. Eigi varþi mic at sciotara mondi a þiota. en þo scal mic ecki dvala. Þann sama dag for hann af konvngs fvndi vt til Niþaross. oc bio ferþ sina vestr vm haf. Hann hafþi eit scip oc ner .lx. manna. oc hafþi marga gripi oc mikinn fiarhlut or konvngs garþi. Ferþ hans varþ sciotbvin oc kom hann vestr vm haf. oc var þann sama vetr í Orcneyiom. oc snimma varsins com hann til Jrlanz oc atti þar þing oc stefnor viþ menn. bar vpp ęrendi konvngs. gaf þeim giafar goþar er storir menn voro. en baþ folkit fogrom orþom at gera konvngi sømþ oc senda honom fiarhlvti. tiaþi at konvngr þottiz þar eiga eptir foþorhefndom at sia. sagþi hverso ricr konvngr hann var. oc hverso hann hafþi naliga allt vndir sic lagt. oc hverso viþa hann hafþi farit. oc þeim veri slics van ef þeir scipaþiz eigi viþ. oc leysti af hendi fe oc sendingar með sømþ. Þar með het hann vmsyslo sinne við konvng at eigi veri optarr þangat vitiat neinna krafa. oc gaf þat nafnn at þetta veri vingiof. en eigi scattr viþ konvng. oc sva fecc hann flvtt malit at þeir gengo vndir fegialdit. oc varþ geysi mikit. toc hann við feno oc flvtti til Noregs.

En þat sama qvelld er Jvarr af Flioþom hafþi farit fra konvngi. þa var konvngr akafa catr. oc sat lengi við dryccio vm qvelldit. Sigurþr Hrana son var maþr qvelldsvefr. oc þotto illar nattfarar oc vocor. oc beiddi orlofs konvngenn at fara til svefns. Konvngr bað Sigurþ gera sem hann villdi. en þv Scialldvor scalt sitia eptir með mer oc drecca. Nv varþ setan long oc dreif liþit bravt hverr at oþrom til svefns. Þa er þęr Scialldvorr oc Sigriþr gengo vt þa fecc konvngr þeim foroneyti. var Scialldvoro fylgt til þess herbergis er Sigurþr svaf. en Sigriþr var leidd ein saman. þar sem konvngr svaf i her-

1) s. *Cd.*

bergi. oc leiþ nottin af hendi. Oc vm morgoninn eptir varþ Sigurþr varr við hvat liþit hafði vm qvelldit. oc varþ akafa reiþr. oc er konvngr com i haseti oc til borþa var tekit. þa com Sigurþr Hrana son sva fremi inn er maþr var sendr eptir honom. oc gecc hann þegar til rvms sins. oc qvaddi ecki konvng. Þa melti konvngr til hans. Eigi ferr þv iafnvarliga nv Sigvrþr sem þv ert vanr. kømr eigi vndir borþ. oc qveþr oss með øngvm soma. Hann svaraþi[1]. Eigi hefir þv fire þvi mikinn soma. at eigi verir þv litils verþr. Konvngr sagþi[1]. Styggr ertv nv magr. hrindom af þesso oc verom katir. Sigvrþr sagþi[1]. Ecki fe ec þat af mer slica neiso oc svivirþing sem þv gerir til var. Þa reiddiz konvngr oc melti. Alldiarfr er þiofr þinn er þv melir sva til var. Sigurþr svarar[1]. Ecki hefi ec þetta nafnn haft her til at heita þiofr. Konvngr melti. Hverr se meire þiofr en þv. stelr mic a hveriom misserom eigi minna en .lx. marca. þvi at þv hefir finnforina. oc letr þv eigi meirr en helming til var coma af þvi fe sem ver eigom. oc þess scalltv nv viss verþa segir[1] Sigurþr konvngr at þv scallt þar svara scilom firir. Þeir męltoz ecki fleira við þann dag. en Sigurþr varþ þo þess varr at konvngr mondi ecki þetta mal lata niþr falla. oc hann þottiz vanbvinn einn saman i moti at risa viþ sva miclo cappi sem at var gengit. For þa Sigurþr i brot. þvi at hann treystisc eigi þar at vera. oc eigi naþi hann at raþa fyr forom systor sinnar. Sigurþr ferr fyrst til cavpangs oc tecr ser þar scemmo eina. er þar þo eigi lengi ferr siþan við .xii. mann vt or Þran(d)heime oc svþr fyr Noreg. oc nemr eigi fyrr staðar en hann cømr i Vic avstr a fvnd Eysteins konvngs. oc segir honom einom saman allt þat sem i hafði gorzc. Eysteinn konvngr avitaði Sigurþ mioc er hann hafþi melt sva framarliga við Sigurþ konvng. oc let þat ovarliga bvit við slican mann en hafði hann þo a eintali við sic .iii. daga oc rannsakaþi allan malavoxt. oc setti alla raðagørþ sem siþan com fram. Oc þa voro menn sendir norþr til fvndar við Scialldvoro með þeim ęrendom at Eysteinn konvngr mondi coma norþr vm varit eptir. oc leita at setta þa Sigurþ konvng.

Nv var Sigurþr konvngr þann vetr norþr i landi. En Eysteinn konvngr avstr i landi. oc er varaþi bio Eysteinn konvngr ferþ sina oc kom i Þrandheim vm varit með liþi. oc etlaþi at sętta Sigurþ konvng oc Sigurþ Hrana son. Hafði Eysteinn konvngr niosnir til ef nacqvat sefaðiz hvgr Sigurþar konvngs. oc fannzc þat ecki. Sigurþr konvngr hafði verit norðr þar vm vetrinn. oc fvndvz konvngar i cavpangi. oc voro scamma stvnd i bønom aðr Sigurþr konvngr let blasa til motz. oc a motino

[1]) s. *Cd.*

gaf hann þa soc Sigurþi Hrana syni at hann hefþi heimt fiarhlvt konvnga. oc dregit vndir sic finnscattinn með agirnd oc at vvilia þeira er atto. let þar macliga refsing eiga firir at koma er konvnga eign er rascat. oc let at rettr domr ętti þar ifir at standa. Sigurþr Hrana son svaraþi[1] a þa leið konvngs ęrendi. at þat er monnom kvnnict at Magnvs konvngr ber[fø]ttr for með her sinn avstr i Gavtland at heria viþa oc toc þar viþa micla fiarhlvti. oc siþan setti hann sina menn [þa]r ifir Sigurþ vllstreng oc marga aðra hofþingia i ey þa er Valldisey heitir. oc hann sialfr sat annarsta[þar] með svmt liþit. oc var ec þar i for með honom. oc kvnna ec bera honom sanna niosn oc frett at Jngi konvngr for at [honom] með vvigian her oc ecki var þar at sitia. let hann þa at ec gerþa vingiarnnliga til hans. er sv niosn com. [for] þa konvngr með her sinn til Vicr. en Sigurþr vllstrengr oc þat liþ sem með honom var. þa var allt hertekit. Siþan [virði Magnvs konvngr] sva at ec køma honom vndan. þa gipti Magnvs konvngr mer Scialldvoro systor sina oc veitti mer þat len at ec scyllda hafa *finnfor oc cavpa viþ Finna meðan hann *28b var konvngr at Noregi eþa synir hans. scyllda ec giallda .lx. marca vegna hver misseri konvngi. en niota sialfr þott ec fenga meira. Nv þicciomc ec vel at þvi fe cominn er hann veitti mer þat lęn at ec scyllda hafa finnfor. oc hefi ec her vitni til. En þat er ec hefi męlt til yðar herra konvngr i bręþi eigi sva virþiliga sem scyldi. þa vil ec þat allt bioþa a yþart valld. Sigurþr konvngr letzc ecki myndo þecciaz boþ hans. oc hellt fram femalino. Þa sagþi[1] Eysteinn konvngr. at þetta mal er sva comit broþir er þer hafit a hendr Sigurþi at hann atti ecki at søkia a moti i cavpangi. þvi at sokin veit til landz laga. en ecki til Biarceyiar laga rettar. oc er þat kvnnict broþir at ecki a Biarceyiar rettr a þvi mali at standa. Þa melti Sigurþr konvngr. Vilit er Eysteinn konvngr þetta mal veria er eigi kømr siþr til yðar en var. þa scal oc viþ bvasc. Siþan stefndi Sigurþr konvngr þing a halfs manaþar fresti norðr i Kefley[2]. oc bað Sigurþ Hrana son svara þar malom fyr sic. oc gek siþan af motino með sina menn. Eysteinn konvngr bað Sigurþ Hrana son nefna at vatta at malit var onytt a motino fyr Sigurþi konvngi at logom.

Siþan bað Eysteinn konvngr Sigurþ fara norþr a Steig til bvss sins at draga fiolmenni at ser slict sem hann matti fa. oc til þings. Hann cømr norþr i Biarcey. oc bað ser liþs Viðkvnn Joans son. Hann svaraþi. letzc giarna vilia vera vinr hans. oc qvaþ sva vera sem þetta mal veri milli konvnga sialfra. letzc vera lendr maðr

[1]) s. *Cd.* [2]) Kefl'ey *Cd.*

Sigurþar konvngs oc talþisc honom myndo at fylgia. Oc litlo siþarr gerir konvngr menn til Viðkvnnz at hann føri a fvnd hans með þat lið oc fiolmenni er hann mętti fa. oc sva gørir hann. Kømr Sigurþr konvngr oc liþ hans fyrri til þings oc hafþi allmikit fiolmenni. Oc þa er Eysteinn konvngr sotti norþr. com Sigurþr Hrana son moti honom með miclo liþi. oc er þeir sotto at þingmotino. þa melti Eysteinn konvngr. Nv scolo ver scipa liþi varo sem vaxcligast. oc þa er scipin coma i bryggiolęgi. þa scolo allir menn vpp ganga með sciolldom oc vapnom með fylcþo liþi. oc fatt manna scal geta scipa varra. kømr mer þat i hvg at morgom bvandcorlom mon nylvnda i þiccia þeim sem fyrir ero a þingino með Sigurþi konvngi. oc meiri van at folkit hlavpi af þingino. oc vnndriz oss. gongom siþan sem sciotast a þingit. oc vefiom þeira liþ i flocci varom. oc mon þa synaz liþ vart mikit. Nv foro þeir sva með oc dreif fio(l)þi manna í mot oc vnndraþiz þa. en fatt var eptir a þingino með konvngi nema hans liþ oc Viðkvnnz. Sigurþr konvngr sa at liþit dreif fra honom. oc melti til Viðkvnnz. Þat er sannast í at þeir vilia þar allir vera sem Sigurþr er Hrana son. Viðkvnnr sagþi[1] Eigi er sva herra. þetta er prettr Eysteins konvngs. en liþ vart er vndrlatt Haleygianna. Þa hefr Sigurþr konvngr vpp mal sitt. oc gefr Sigurþi Hrana syni somo soc vm femalit. oc biþr þa męla eptir logom. Sigurþr hefir en somo svor oc oll boþ. Konvngr neitar boþom hans. oc vill þreyta lavg vm. Sigurþr Hrana son melti. Fire sacir varra tengþa. oc margrar vingonar oc margs goðs er ec hefi yþr veitt. gefit vpp þetta mal. mon yþr at þvi virþing. en latit eigi vanda menn oc avfvndar fvlla røgia oss. þvi at eigi hefi ec meira gott af finnscattinom en hofi gegnir. Sigurþr konvngr sagþi[1]. Eigi venti mic þess. at þv mondir mer þvi lavna mikit len at eigna þer mitt. oc hafa meira af en þer er leyft. Sigurþr svarar[1]. Eigi er þat satt er yþr er sagt. slican lut hefi ec af sem yþart var leyfi til. Konvngr sagþi[1]. Ecki montv þvi viþ coma. Eysteinn konvngr stendr þa vpp oc svarar. Ecki er þetta vandalavst at røþa. veita nacqvat sva motmęli Sigurþi konvngi. er þess langt í milli hvart veitt er at malino. eþa verþr i mot gengit Sigurþi konvngi. eigom við iafnt baþir þessa soc. oc fire sacir navþsyniar Sigurþar oc magsemþar varrar viliom ver til leggia enn orþ hialpar honom. telr hann sic broþir osannan at soc þessi. biþr konvnginn minnasc a langt vinfengi þeira. Sigurþr konvngr svarar[1]. Þat er meiri stiornn at refsa slica lvti. Eysteinn konvngr segir[1]. Ef þv villt logonom at fylgia oc rettri lanzstiornn. þa er bazt at hann nioti

[1]) s. *Cd.*

vina sinna. oc ef þer eroð raðnir at vilia logín a malino. oc er þa raþ at geta vandliga. at þer setit logom oc rettendom. oc þat megi finna at þer melit sannlict. Þa svarar[1] Sigurþr konvngr. Þing þetta hafa sett lanzmenn. þat sagþir þv í cavpangi at þetta mal atti a þingi at søkia. Þa segir[1] Eysteinn konvngr. Þing þetta hafa sett logmenn oc bøndr með ser til þeȩs. at hverr þeira hafi sonn log við annan. oc með þvi at soc er hofþot a hendr lendom monnom. þa a hana a logþingi[2] at søkia þvi sem her er i þesso fylki Þrandarnes þing. Var nv rannsakat malit með logom. oc syndiz logmonnom at Eysteinn konvngr hefþi lavgin at mȩla i þesso. Þa stefndi Sigurþr konvngr þing a Þrandarnesi a halfs manaþar fresti. oc bað Sigurþ Hrana son svara malom fire sic. oc gecc siþan til scipa sinna með ollo liþi sino. En þeir Eysteinn konvngr oc Sigurþr Hrana son nefndo enn vitni at malit var eytt a Kefleyiar þingi at logom. oc melto þeir þetta leyniliga.

Nv stefnir Sigurþr konvngr þesso mali til Arnarheims þings. oc etlar þar malit fram at hafa. Eysteinn konvngr com oc þangat oc sotti þingit. oc er sokin for fram i dom. þa gecc at Eysteinn konvngr aðr domrinn felli á Sigurþ Hrana son. Þa beiddi Sigurþr konvngr logmenn at þeir dømþi. Oc Eysteinn konvngr svaraþi. Þat hygg ec segir[1] hann at her mono sva vitrir menn vera oc kvnnig login i Noregi at eigi a at døma lendan mann v(t)lagan mann a þvisa þingi. Oc flytr nv malit til laga. sva at ollom þotti logligt. Þa melti Sigurþr konvngr. Mikit kapp leggr þv a þetta mal. oc þott meira starf verþi firir aðr við gangiz malit en ver hvgþom. þa scal þo fram hallda. oc villda ec hann sekian gera her i sinom atthaga. Eysteinn konvngr svarar. Fatt mon þat vera er eigi moni fram comaz ef þer vilit fylgia. sva marga stora lvti sem þer hafit vnnit. en her er von at fair standi í mot oc smair menn. En allir þeir menn er fyr socom ero hafþir i Frostoþings lavgom. en sacar hafa gort a Halogalandi. þa mega þer eigi her rettliga lvcaz. Oc eyþir hann socna. oc sciliaz at þvi oc voro reiþir mioc. Nefna þeir ser vatta Eysteinn konvngr oc Sigurþr Hrana son at eytt var mali Sigurþar konvngs. Nv stefnir Sigurþr konvngr til sin ollom lendom monnom oc lendra manna hvscorlom. Hann nefnir or hverio fylki mikit bvanda liþ allt svnnan or landi. oc drosc honom mikit [liþ] oc stefnir hann folkino norþr með landi. oc søkir allt norþr a Halogaland. oc vill nv sva greypliga [at] ganga at gera Sigurþ vtlagan norþr þar i frendhaga sinom. stefnir þing ollom Haleygiom oc Navmdelom a Þrandarnesi.

[1]) s. *Cd.* [2]) logþingom *Cd.*

Eysteinn konvngr biosc með miclo liþi oc søkir til þings. Þa melti Eysteinn konvngr at þeir scylldo fara ricmannliga. scipi sciolldom þioct við stafna taca vapn sin oc lata bvin. oc snva þegar a land vpp sciott oc syna sic bvna til motz við Sigurþ konvng. Þeir gera sva. ganga at þingino at nefndom degi oc hofðo hvarirtveggio mikit liþ.
*29 oc kom Sigurþr konvngr fyrri a þingit oc hans menn. *Oc þa er Eysteinn konvngr sotti at þingino melti hann viþ Sigurþ Hrana son. Hver boð montv bioþa oc vpp hallda fyr þic i dag. Hann sagþi[1]. Þar se ec til er þv ert. Konvngr svaraþi. Gak nv hingat þa oc fa mer i hendr malit til varnar með hannsolom oc vitnom. kollom þa at viþ mic se malit at eiga. oc eigimc við brøþr við malit er þat iafnara at konvngar siaisc á oc reynim með ocr hvat lavg ero osannindi. Siþan gengr Eysteinn konvngr a þingit oc hans lið. en Sigurþr konvngr flytr fram malit oc soc a hond Sigurþi Hrana syni með slicri freco sem fyrr eþa meire. Þa svaraþi Eysteinn konvngr a þessa lvnd. Kvnnict er monnom hver boð Sigurþr Hrana son hefir boþit fyr sic Sigurþi konvngi. þicciz hann vera litt sacbitinn at hann bavþ þat. at Sigurþr konvngr reþi einn þar sem hann hefir vitni at Magnvs konvngr gaf honom vpp finnforna með slicom maldaga sem halldiz hefir siþan. oc scilþi sva firir at maldagi scylldi halldaz meðan synir hans veri ifir Noregi. þa er nv sem fyrr. at ver viliom at hann comi vitnom fire sic. en bøtà þat allt er hann hefir eigi vitni til. með þvi at Sigurþr konvngr vill ecki annat en þreyta með logom til afallz Sigurþi Hrana syni. þa er enn hof a ef hann letr ser lica at logonom se at farit. Sigurþr konvngr svarar at hann vill at viso at malit fari til ravnar. oc segir at Magnvs konvngr matti eigi lengr gefa en hann var konvngr at Noregi. með þvi at nv scortir nacqvat á at eptir logonom se leitat. þa kenni ec Eysteini konvngi voldin. af þvi at nv er til þess þings qvatt er Eysteinn konvngr sagþi[1] at lavg scylldi vm þreyta. Þa svaraþi Eysteinn konvngr. At viso hefi ec þat sagt broþir at þer attoð at søkia a Þrandarnes þingi þetta mal a hendr Sigurþi Hrana syni. Enn með þvi at malit sciptir sva litom at konvngar eigoz sialfir viþ. þa ma þat ecki a fylkisþingom til leiþar snvaz. þat scal a lavgþingi einhverio. Frostaþingi. Gvlaþingi eþa Heitsefaþingi. Nv hefir þetta mal gørzc i Frostaþingi. scal þat oc þar lvkasc ef login scal þreyta. þvi at ec hefi tekit mer a hond þat er Sigurþr scylldi att hafa. oc eigomc við nv malit við konvngar. oc mattv þesso eigi mot męla. Sigurþr konvngr segir[1]. Nv þott sva se at þv hafir þetta mal þer i fang tekit. oc synir þic

[1]) s. *Cd.*

sva í motgangi við mic. þa scal þat eigi fire þvi at helldr niþr falla. Oc stefnir hann Eysteini konvngi til Frostaþings oc gengr viþ þat i brot. Eysteinn konvngr nefnir ser vatta af hlioþi at eytt var malit. Oc nv var sva comit. oc scylldi þo þingit i bønom i Niþarosi þott Frostaþing veri nefnt. oc scylldi þat þo fvllt vera. Liþr a svmarit. oc er Sigurþr konvngr i bønom. oc nv liþr at þeiri stefno er Frostaþing scylldi vera. oc varþ at biþa þav misseri.

Oc fra þvi er sagt at þat svmar eitt sinni er Sigurþr konvngr var i bønom oc sat a røþom við Sigriþi. at maþr sa scip fara at bønom. oc grvnaþi at vera myndi Jvarr af Flioþom. Þa sendi Sigurþr konvngr Einar prest Scvla son at vita hvart Jvarr veri cominn eþa eigi. oc er hann com aptr fyr konvng. þa qvaþ hann þetta.

Þer hefi ec þenngill Møra
þinn er vegr mikill segia
ertv sva at eigi scortir
allfroþr sogo goþa:

eigi er Jvarr bavga
enn sittv kyrr hia henni
fegirioðr af Flioþom
fingrmior kominn hingat.

Sva hafþi Jvarr fyrr verit callaþr. Þat svmar com Jvarr i land oc til Noregs með fiarlut mikinn. oc fell þat mal þar niþr.

Eysteinn konvngr hafþi vistir sinar i Þrandheimi vm vetrinn. oc vm svmarit eptir gerþi hvarrtveggi konvnga orþ sinom monnom. beði lendom monnom oc handgengnom. at þeir scylldo fiolmenna til þings. Olafr konvngr broþir þeira var a lifi þa er þetta var. oc var honom oc stefnt til þings með sina menn. Eysteinn konvngr var firir i bønom er at sotti þingino. oc hafþi vistir sinar i konvngsgarþi. Olafr konvngr com fyrri en Sigurþr konvngr oc hafþi vistir sinar i bønom scamt fra Olafs kirkio. Sigurþr konvngr com siþarst með scipaliþi miclo. oc lagþi scipin í ana Nið. oc byggia a scipom vndir tioldom oc hofþo allmikit lið. Oc þann dag er þeir scylldo þingit heyia. þa var blasit i bønom at bendr i bønom oc þingonavtar scylldo fyrst ganga a þingit oc scipa domvm eptir logom. var þar mest firemaðr Joan mornefs[1] son faþir Einriða er fell vndir Serc lendr maþr oc gofvgr. Þar var með Olafi konvngi Sigvrðr Sigurþar son af Hvitasteini sa lendr maþr er einna var vitrastr í Noregi. Eysteinn konvngr gek fyrst konvnganna til þings. oc var allfiolmennr. oc krafþi lenda menn þegar at þeir scylldo verþa honom samþyccir. oc styrkia mal Sigurþar Hrana sonar eptir efnom. Jon mavrnefs son svaraþi oc qvaþ myndo verþa mikinn vannda a. at scipta oiafnt með þeim brøþrom. en vera fvsari at veita Eysteini konvngi ef þat yrþi rett

[1]) *Først skrevet* mornefr *i Codex.*

at logom. Eysteinn konvngr svaraþi. Enskis vil ec yðr beiþa annars en þess er log ero. en með þvi at ec fe sva vm bvit með logom at þer verþit ecki scylldir til at døma vm þav malin er her ro fram flvtt i dag. þa vil ec þar hafa heit af yðr at þer gerit þat eigi fyr sacir broþor mins at døma i mot retto. At þesso varþ romr mikill. Þa kømr Olafr konvngr a þingit með sitt lið. hann hafþi miclo minzt lið. Sigurþr konvngr com siþarst. oc var lið hans naliga alvapnat nema þeir hofþo eigi sciolldo. Sigurþr konvngr flvtti[1] fram socn a hendr Sigurði Hrana syni. sem honom þotti at logom vera með aliti raþamanna er vm sa með honom. Eysteinn konvngr settiz þa fyr socna. oc var þat mal fyrst at rifia a þingino hvart Magnvs konvngr mętti nacqvat mal setia með sva (mikilli) freco. at þav mal ętti lengr at halldaz en hans lif veri eþa hvart sv vornn matti vera malsins. oc kolloðo lavgmenn þat at konvngr mętti gera alldarmal i sinom veizlom i ętt fram. oc scylldi lysa þeim maldaga i ollom logþingom i Noregi. Siþan var eptir þvi leitat. hvart Sigurðr Hrana son hefþi noccot þeim maldaga lyst eþa leni lengr en vm daga Magnvs konvngs. oc vitni til þess at þat veri gort. Þa innti Sigurþr konvngr til þess at hann villdi ecki þav lavg lata vera í Noregi at ne einn konvngr metti gera lavg lengr en vm sina daga. talþi eydda þessa vornn fyr Eysteini konvngi at Sigurþr Hrana son metti hafa finnforna. Eysteinn konvngr sagþi[2] oc letzc vilia at konvngr metti gera alldarmal þaðan fra sem þar til. Þat mal samþycþiz a þa leið með vmraþi manna at konvngar scylldo lvta hvarr raða scylldi þaþan ifra. Oc er lvti scylldi gera oc i scavt bera. þa melti Eysteinn konvngr. Olafr konvngr hvarom vilið er samþyccir vera. Hann[3] segir at þeir hofðo lengi sina ast vel halldit oc let þat sinn vilia vm lavg oc lannzstiornn sem hann villdi. Þa svaraþi Eysteinn konvngr. Þat reþ ec at scera enn .iii. lvtenn i scavt fyr þvi at Olafr er iafnt son Magnvs konvngs sem við Sigurþr konvngr. Þa svaraþi Sigurþr konvngr. Sia mego menn þat at nv er leitat allra vtvega. oc villtv þa hafa .ii. lvti en ec einn. en enskis soma scal ec varna Olafi konvngi oc virþingar. Siþan voro bornir lvtir i scavt. oc kom vpp lvtr Sigurþar konvngs at hann scal raþa. oc hann qvaþ vpp et sama sem fyrr var vili hans til. Oc sva com malino at þa var raþa leitat hvart hann hefþi haft feit an· leyfi þeira er atto.

Nv atto margir menn hlvt i at røþa vm hve þat hefþi farit. oc varþ engi þar til nema Bergþorr boccr oc tiar at Sigurþr veri sannr at socinni. Sigurþr konvngr beiddi nv doms af lavgmonnom a hendr

[1]) *I Texten skrevet* setti, *men en Prik over Ordet henviser til Rettelsen* flvtt *i den indre Margen af Codex.* [2]) s. *Cd.* [3]) oc *Cd.*

Sigurþi Hrana syni oc kallaþi nv bert vm malaefni. oc qvaþ þat fire ser etla at illa myndi hlyþa þeim er vpp qveþi dominn þann er honom licaði eigi at svavoxno malino. Eysteinn konvngr sagþi[1] at honom þotti allosannlict at døma Sigurþ sekian þess malsins er Magnvs konvngr hafði veitt honom fire sina hond oc sona[2] hans oc øngir hefþi rofit þa[r til]. *Ec veit eigi at yþr þicci minna vega min reiþi *29 b en Sigurþar konvngs. oc þat hygg ec at eigi liggi mer i minna rvmi ef annat er dømt en mer þicci login vera. þvi at ec hygg at ec vita hoti helldr i logonom en hann. Þa svaraþi Joan mornef. oc let monnom eigi þiccia vandalavst at veita orscvrþ. en þeir myndi þat þo gera verþa ef þeir veri scylldir til hvegi er þeim licaþi. Eysteinn konvngr svaraþi. Þer scolot nv biþa littat aþr þer fellit dominn á. Þa let hann ganga fram vitni sin oc vatta er nefndir voro fyrsta sinne a moti at eytt veri malit. Þvi nest flvtti hann malit oc vitni sin þav er fram foro a Arnarnes þingi at eytt var malit. siþan voro fram borin þav vitni er nefnd voro a Þrandarnes þingi. oc eptir þat scavt hann þvi til lavgmanna hvart þeir callaþi þat lavg vera at menn mętti alldregi sva misfara með sacsocnom sinom. at eigi scylldi avallt iaga a enni somo soc. Oc þat hygg ec log ef sva mikill yrþi mismvni kvnnvstv manna at mal yrþi eydd a þrimr eþa fiorom logþingom oc vattar við nefndir. at þaþan af veri alldregi vppreist til þess sama mals. oc domendr scylldir at døma vm þat. Nefndi nv siþan vitni at hann bannaði domondom at døma malit. Þa svaraþi Joan mornef. letzc mondo døma malit sem honom þotti lavgligast ef hann yrði scylldr til. en letzc nv feginn ef þetta støþi firir dominom. kallaþi oc at Eysteinn konvngr sagþi[1] lavg. Þa melti Sigurþr konvngr i reiþibolom. Vera ma a(t) Eysteinn konvngr hafi þetta malit eytt með lavgcrokom sinom. oc eptir er einn domrinn. oc kann vera at siac þeim eigi ovanari at heyia þann en Eysteinn konvngr. oc scal sa nv or slita með oss ef ver nam eigi retto. Gecc af þingino oc til scipa niþr með allt lið sitt. Eysteinn konvngr oc Olafr foro til herbergia sinna. Þa er Eysteinn konvngr com i stofona oc settisc til dryccio. þa var hann catr mioc. sumir vinir hans tiaþo hverso mikill mvnr orþinn var vizco þeira brøþra. oc svmir svarcoþovm hvernn enda eiga mondi malit. Eysteinn konvngr spurþi Sigurþ Hrana son hverso honom licaþi malalyct eþa hve liþit veri veit. Hann let ser lica sem bezt í alla staþi hverso hann hafþi fylgt. oc kallaþi ser i alla staþi ørit veitt nema oflið veri. Þa reiddiz konvngr oc svaraþi. Vant er at sia hverr sa maþr er. er þrec hafi til

[1]) s. *Cd.* [2]) ss. *Cd.*

þess at honom megi lið veita með fvllo. oc verþ ec þvi ohlvtsamari en ec mynda ella.

Oc litlo siþarr leitaþi Sigurþr Hrana son ser farþorþa at ganga or drycciostofonni er a leið oc er hann com vt oc sa at engi getti hans. þa gengr hann bravt einn saman scynndiliga oc scickiolavss i scarlaz kyrtli oc i blam[1] brokom oc gyrðr i brøcr. oc havggspiot mikit i hendi a lago scapti sva at taka matti hendi til fals. Hann nam eigi staþar fyrr en við scvtbryggio Sigurþar konvngs. oc sat þar maðr firir oc hellt vorþ. hann bað ser leyfiss at ganga a scipit. oc sa let ofliott við. Sigurþr sagþi[2]. Þv scallt kiosa vm .ii. costi. gacc þegar fra bryggionni eþa spiotit stendr a þer. Hann cavs enn villdara. en Sigurþr gek a scipit oc i fyrirrvmit. Oc stoþo borþ. oc eigi varð fyrr vart við. en hann let fallasc a kne. oc letzc eigi vilia at þeir brøðr deilldi illdeilldvm vm hans mal. qvaþ malit þreytt vera hollzti mioc þott eigi veri meirr. oc qvaz helldr vilia ganga a miscvnn Sigurþar konvngs. Konvngr svaraþi fyr bønarorþ sinna hofþingia. bað Sigurþ gera slict af hofþino sem hann villdi. Margir menn logðo goð orð til at konvngr tøki vel mali hans. oc þar com locs er konvngr melti. Vist ertv scorvngr Sigurþr. þat hefir þv or raþit er ollom gegnir bezt. nv stoð aþr til sva mikils vaða. at þat cann engi virþa nema gvð einn. nv scal taca sęttir af þer oc fest nv malit í mitt valld. oc sva var gort. Eptir þat melti konvngr. Ecki scal fresta settargørþinni. lengi hefir at þrekaz vm malit vart. oc gøri ec a hendr þer .xv. merkr gvllz. þat scalltv allt a morgin giallda fyrr en lokit se hamesso at Cristz kirkio. brøðr minir villdo svivirþa mic. en ec vil geta soma þeira. Þv scallt gialda mer .v. merkr. Eysteini konvngi aðrar .v. Olafi konvngi .iij. .v. merkr. hafa golldit þeim baþom aðr þv gialldir mer. þetta fe allt oc gialda i brenndo gvlli oc ęngo oðro. sagt er mer at þv ert gvllavþigr orþinn af scattfeno varo konvnga. En qvaþ enga settina nema sva lyctiz. Sigurþr Hrana son þaccaði konvngi er hann naþi sęttom. hvergi ravn er a yrþi hverso mikit gvll hann ętti. gecc af konvngs scipino. oc ferr a fvnd Eysteins konvngs. hefr vpp sogona alla oc segir. En konvngenn setti sva ravþan. at honom matti einom fingri dreyra vekia. oc svaraþi. Til allmikils vaða hefir þv stefnt oss oc lavnat mer litt mina liðveizlo. oc engi lvt kann ec i at eiga þessi sętt. Gecc i brot oc til herbergis. Sigurþr gek til vina sinna. oc toc at lani gvll. oc voro þat vel .v. mercr brenndar gullz. er hann atti oc fecc af oðrom monnom at lani. Oc vm morgoninn er locit var

[1]) bram *Cd.* [2]) s. *Cd.*

formessom. gecc hann a fvnd Eysteins konvngs oc bað hann taca scalir oc vega feit. oc er þat var gort þa melti Sigurþr Hrana son. Nv vil ec at þv tacir við þesso fe herra. kallit þat gialld ef þat vill eþa liþveizlo lavn ef sva vill. oc ero þo minni en scylldi. Konvngr sagþi[1]. Hvat fe scalltv giallda Olafi konvngi eþa Sigurþi konvngi. Hann svaraþi[1]. Þar hef ec vpp sem mer þiccir scylldast gialldit. hverso sem onnor fara siþan. Þa svaraþi Eysteinn konvngr. Þat vętti ec at þv mont tekit hafa at lani þetta fe af vinom þinom. scalltv þetta fe þiggia af mer oc vil ec gefa þer. Sigurþr þaccaði konvnginom. oc gecc siþan a fvnd Olafs konvngs með sama ørendi at giallda honom feit. Þa spurði Olafr konvngr. hvart hann hefþi golldit Eysteini konvngi. Hann sagþi[1] hve farit hafþi með þeim. Þa svaraþi Olafr konvngr. Enn kømr at þvi sem fyrra dags at ec kann ecki betra rað en Eysteinn konvngr. oc vil ec gefa þetta feit oc metti sva ofriþr þeira legiaz. Oc siþan gengr hann þegar a fvnd Sigurþar konvngs. oc var þa hringt til hamesso at Cristz kirkio. Hann bað Sigurþ konvng lata vega feit. oc sva var gort. oc reiddiz þat vel .v. merkr. Þa spurþi Sigurþr konvngr. ef brøðrom hans veri golldit. Hann let þeim golldit baþom. Sigurþr konvngr svaraþi. Sva reyndiz sem ec gat at þv vart gvllavþigr mioc. Sigurþr segir[1] allt sem farit hafþi. at þeir hofðo vpp gefit honom feit. oc þetta var et sama gullit. Konvngr þagnaði oc sagþi[1] siþan. Þat vil ec scilia til við þic Sigurþr þott missetti nacqvat gøriz milli var brøðra at þv ser minn vinr mestr fyr þessa soc. en ec vil gefa þer feit allt. Þa svaraþi Sigurþr Hrana son. Giarna villda ec þess biðia at yðr scilþi alldregi á. oc ollom villda ec yðr gott brøðrvm. en hve mikit fe sem við liggr oc þott lif mitt liggi við þa mon ec øngan mann virþa meira vm alldr en Eystein konvng meðan ec lifi. Sigurþr konvngr svaraþi. Allra mestr mvnr mon þa verþa. ef ec hefi þetta feit. vil ec nv þer gefa allt feit er þv heitir [þo engo[2] vm hitt. Sigurþr þaccaþi konvngi forkvnnliga vel allt þat er hann hafþi vel til hans gort. oc foro þeir siðan til messo. [Mar]gar greinir vrþo milli þeira. er þo hellzc friþr i landi meðan þeir lifþo baþir. En eptir þetta varþ þo alldregi mart milli þeira brøðra ne bliþa eþa astsemð. Þat er mal manna at eigi hafi meire scorvngr verit ne stiornarmaþr i Noregi en Sigurþr konvngr. oc þo var þat er a leið ęfi hans at varla fecc hann gett scaplyndis sins ne hvgar at eigi yrði þat stvndom með miclo afelli oc þvngligom lvtom. en avallt þotti hann merkiligr konvngr oc dyrligr hofþingi af ferþ sinne oc atgervi.

[1]) s. *Cd.* [2]) *Fra* [*rettet saaledes i Codex; først skrevet* þvngo.

*30 ** Manniafnaðr konvnga.*

Sa atbvrðr gerþiz at þeir brøðr voro a einni veizlo Eysteinn konvngr oc Sigurþr konvngr at Sigurþr konvngr var falatr. oc fengo menn litt orð af honom. en sa er veitti var vinr Eysteins konvngs oc sagði[1] at hann villdi giarna at Eysteinn konvngr leitaþi eptir við Sigurþ konvng. fyr þvi herra at ǫss verþr vant at stilla orþom við hann. er beþi at hann hefir mioc framiz. enda þiccir honom allt annat litils vert. slict oc ollom monnom hans. þott þeir veri þionostomenn i ferþinni. þa mega nv eigi iafnaz viþ þa rikir bvendr ne vinir þinir herra. ganga þeir nv i pellzcleþom oc hyggiaz vmfram margan vascan dreng. Þetta syniz Eysteini konvngi satt. oc mellti til Sigurþar konvngs. Broþir hvi ero þer okatir. erv þer sivcir. Ef þer erot með fvllo megni þa er þat varr somi at gleðia menn vara. Sigurþr konvngr svaraþi. Ver þv sva catr sem þer syniz. lat mic raþa minni gleþi. Eysteinn konvngr svaraþi. Þer monoð raþa herra. En hvi setir þat. mer finnz þat sem þer þicci svivirþing at mer. Erom við eigi synir Magnvs konvngs iafnbornir. finn ec þetta oc heyri ec. oc se ec yfirsyn þina. eþa hvat þicci þer lengst i milli með ocr seg mer þat. Sigurþr konvngr svaraþi. Enga þorf etla ec þess at sla i manniofnoð. Eysteinn konvngr sagþi[1]. Ef við verþom eigi sattir a. þa ero nv vitrir menn hia at scynia hvat viþ røþomc við. Sigurþr konvngr melti. Þat etla ec Eysteinn konvngr at ec mon vera maþr stercari oc syndr betr. Sva er þat segir[1] Eysteinn konvngr. Ec em maþr hagari oc teflig hneftafl betr. era þat minna vert en afl þitt. Sigurþr konvngr melti. Þat etla ec mal manna at ec mona vera vapnførr eigi verr en þv. oc at riþa i tvrniment. Eysteinn konvngr svaraþi. Þat er satt broþir. En sia. þicciomc ec þat stvndvm at menn søkia hingat a fvnd varnn. oc þicciaz þvrfa orscvrþa mala sinna. oc syniz mer broþir sem noccoro se þa vm mic þiocscipaþra. þa er menn søkia ǫrendlavst a þinn fvnd til navþsynligra orscvrþa. Sigurþr konvngr melti. Vist ertv vitr maðr Eysteinn konvngr. oc margir søkia til raða a þinn fvnd. en heyri ec svma þat mela at þv heitir stvndvm þvi er þv endir ecki af. oc virþir eigi mikils orþ þin. Eysteinn konvngr svaraþi. Satt er þat broþir at margir søkia þeir a minn fvnd. er ec ma eigi sva gott gera sem vilinn veri til. dømi ec oc sacar manna eptir sonnom vitnom. Enn ef nacqvat kømr siþarr sannara vpp. þa lęt ec hvernn rettan dom hafa hvat sem aþr hefir dømt verit. En ec heyri menn þat męla. at þv þiccir enda heiten.

[1]) s. *Cd.*

en optast þiccir þv illo eino heita. Sigurþr konvngr melti. For ec til Jordanar. oc kom ec við Pvl. oc sá ec þic eigi þar. Vann ec .viij. orrostor. oc vartv í øngarri. for ec til grafar drottins. oc sa ec þic eigi[1] þar. for ec í ana þa leið er drottinn for. oc svam ec ifir. oc sa ec þic eigi þar. oc knytta ec þer knvt. oc biðr þin þar. Þa vann ec borgina Sidon með Jorsala konvngi oc hofþom ver eigi þinn styrc eþa rað til. Þa melti Eysteinn konvngr. Nv greiptv a þvi kylino er ec hvgþa at fyr longo myndi springa. En her í moti mon vera smatt at telia. Norþr i Vagom. setta ec fiskimanna vist. at fatøkir menn mętti nørasc til lifs oc hialpar. þar let ec oc kirkio reisa. oc settag þar prestvist. oc lagþag fe til kirkiogerþar. en naliga var aðr heiþit. mono þeir menn mvna at Eysteinn konvngr hefir verit í Noregi. A Þrandarnesi let ec oc kirkio gøra. oc lagðag fe til. oc mono þeir menn mvna at Eysteinn konvngr hefir verit í Noregi. Vm Dofrafiall var for or Þrandheime. vrþo menn þar opt vti oc foro horðom forom. let ec þar selohvs gøra oc leggia fe til. oc mono þeir menn mvna at Eysteinn konvngr hefir verit í Noregi. Fyr Agþanesi voro orhøfi oc hafnleysi. oc forosc þar iafnan morg scip. þar er nv hofn gor oc gott scipalegi. oc kirkia gor. siþan let ec vita gera a hafiollom. mono þeir menn mvna er þess niota at Eysteinn konvngr hefir verit í Noregi. Nv mono niota þessa fiskimenn oc kavpmenn er gøþin flytia landi þesso. oc missir þa eigi allz konvngdomrinn. Hollina let ec oc gøra i Biorgyn oc postola kirkio oc rið i milli. mono konvngar mvna þeir er siþarr ero þetta verc. Michals kirkio let ec oc gera. oc settac þar mvnclifi. scipaþa ec logonom broþir. at hverr metti hafa rettendi viþ annan. oc ef þav ero halldin mon betr fara landzstiornin. Þeim Jamtom hofom ver oc snvit vndir þetta riki. meirr með bliðyrþom oc viti. helldr en með agang. Nv er þetta smatt at telia. en eigi veit ec vist at lanzbvino gegni þetta verr eþa se vhallqvemra en þott þv brytiaþir blamenn fyrir enn raga karll oc hrapaþir þeim sva í helviti. En þar sem þv hrosaþir goðgørningom þinom er þv sottir grof drottins. þa etla ec mer eigi scolo minna vega er ec let setia hreinlifismanna lif oc staþinn þar með. En þat er þv reitt knvtinn. þa syniz mer at matt hefþi sva verþa at ec riþa þer þann knvt er þv verir alldregi siþan konvngr at Noregi. Fort sva fyrst or landino at þer var fefatt. oc gerþvm viþ Olafr konvngr þic i brot sem systor ockra en eigi nair þv sva landino at ec leysa þann knvtinn. Liti nv vitrir menn a hvat þv hefir vmfram. Oc vita scolo þer þat gvllhalsarnir at menn mono enn iafnaz við yðr í Noregi.

[1]) .e. d. e. eþa Cd.

Fra Þọrarni stvttfelld.

Þat barsc at eitt sinn er Sigurþr konvngr gecc fra scytningi oc til aptansongs voro menn drvcnir oc katir. sato vti fyrir kirkio oc s[vngo] aptansonginn varþ songrinn vgreilligr. melti konvngr. Hvat karla er þat er ec se þar hia kirkio i felldi no[ccorom] stvttvm. Þeir svoroþo qvoþoz eigi vita. Konvngr mellti.

Villir hann visdom allan velldr þvi carll i felldinom.

Karll gengr fram siþan oc melti.

Hycc at her megi þeccia
helldr i stvttom felldi
oss en ec lęt þessa
opryþi mer hlyþa:
veri milldr ef Møra
mic villdir þv sciccio
hvat hafim helldr en totra
hilldingr mvni villdri.

Þa melti konvngr. Com til min a morni þar sem ec drecc. Liþr nottin. ferr Jslendingr er siþan var callaðr Þorarenn stvttfelldr. oc kømr at drycciostofvnni oc stoð maðr vti oc hafði hornn i henndi oc melti til Jslendings. Þat melti konvngr at þv scylldir yrkia viso aþr þv gengir inn. ef þv villdir þiggia noccora vingiof af honom. oc qveþa of þann mann er Hacon heitir Sercs son er kallaðr er morstrvtr oc geta þess i visonni. Sia maþr er við hann røddi heitir Arni. oc var callaþr fiorosceifr. Siþan ganga þeir inn. oc gengr Þorarinn fyr konvng oc qvaþ viso.

Þv vendir mer Þrønda
þenngill ef ec stef fenga
frenda Sercs at fvnndi
folcraccr gefa nacqvat:
leztv at Hacon heti
hilldingr enn femilldi
nv samir at minnazc
mọrstrvtr a þat gorva.

Þa melti konvngr. Þat sagþa ec alldregi. oc montv vera spottaþr. oc er þat rað at Hacon scapi þer viti firir. oc far i sveit hans. Þa melti Hacon. Vel scal hann her cominn með oss. oc se ec hvaþan þetta er comit. Oc setr hann Jslending þar a milli þeira. oc voro þeir nv allcatir. Þa er a leið a daginn toc at fa a þa. þa melti Hacon. Þicciztv nacqvat eiga botþarfa við mic. Hann svaraþi[1]. Vist þicciomc ec eiga at bøta. Eþa þotti þer eigi velreþi helldr sett fyr [þic]. Hann

[1]) s. *Cd.*

qvaþ sva vera. Hacon melti. Þa monom við sattir ef þv yrkir aþra viso vm Arna. Hann qvaþ þess bvinn. ganga siþan þ[angat sem Arni sat. oc qvaþ hann] viso.

Fvllviþa hefir frøþom
fiorosceifr of her veifat
lystr oc leiri kastat
lastsamr ara ens gaml[a
oc vantv eina] craco
orþvandr a Serclandi
sceifr bartv Havgna hvfv
hreddr varliga bredda.

[Arni hliop vpp oc bra sverþi oc vill]di raþa til Þorarins. Hacon bað hann hętta oc vera kyrran. oc qvaþ hann a þat mega min[naz at hann myndi bera legra lvt ef þeir ettiz við.] *Siþan gek Þorarinn fyr konvng oc sagþi[1] *30 b at hann hafði drapv ort vm hann. oc bað ef hann myndi hlyþa. oc þat veitti hann oc er þat callat Stvttfelldar drapa. Þa spvrþi konvngr hvat hann etlaþiz fyrir. en hann qvaz svðr hafa etlat til Roms. Konvngr fecc honom fe. oc bað hann til sin coma er hann kømi aptr. oc qvaz þa myndo gøra honom noccora sømþ. en her greinir eigi vm. hvart þeir fvnndoz siþan.

Fra andlati Eysteins [*konvngs*].

Þat er sagt eitt sinn er Sigurþr konvngr var cominn i haseti sitt. at Eysteinn konvngr var eigi comenn i sitt seti. En Jngibiorg Gvtthorm[s dottir] drotning cona Eysteins konvngs melti til Sigurþar konvngs. Morg oc stor oc mikil storvirki mono lengi vppi þav er þer hafit vnnit Sigurþr konvngr i vtlondom. Hann svaraþi með viso.

Sciott bar ec sciolld enn hvita
scalld biðr at gvð valldi
ar til eggia scurar
otravðr en fra ravþan:
þat hefeg hogg of havggvit
handvist a Blalandi
gvð reðr socn oc sigri
svanni þinom manni.

Sex vetrom eptir andlat Olafs konvngs barsc þat at. er Eysteinn konvngr var a veizlo svðr (a) Askstoðom. oc þar fecc hann braþa sott þa er hann leiddi til bana. oc var lic hans flvtt norðr til cavpangs. oc iarðat i Cristz kirkio. oc er þat mal manna at ifir enskis mannz liki hafi iafnmargir menn i Noregi iafnhrygvir staþit sem ifir grepti Eysteins konvngs. siþan er andaþiz Magnvs konvngr son

[1]) s. *Cd.*

Olafs ens helga. Eptir þat var Sigurðr einn konvngr ifir Noregi meðan hann lifþi.

Vm Sigurþ konvng oc Ottar[1].

Þat er sagt at hvitsvnnodag sat Sigurþr konvngr i haseti sino með vinom sinom oc miclo fiolmenni. oc þa sa menn at konvngr var með miclo vanmegni oc þvngo bragþi. voro þa margir hreddir vm hverso af myndi reiþa. Konvngr leit ifir lyþenn oc arþgaþi avgonom oc sa vmhverfis sic vm pallana. Þa melti konvngr oc toc bokina þa eno dyro er hann hafþi haft i land. oc oll var gvllstofom ritin oc eigi hafþi meire gersimi komit i land í einni boc. drotningin sat hia honom. þa melti konvngr. Mart kann scipaz a mannz ęfinni. Ec atta .ii. lvti þa er mer þotto baztir er ec com i land. þat var boc sia herna. oc drotningin. er nv þicci mer hvarr avðrom verri. oc þat a ec sva i eigonni er mer þiccir verst allra lvta. drotning finnr eigi hvernoc hon er. þvi at sva syndiz sem geitarhornn støþi or hofði henne. oc þvi betri sem mer þotti drotning sagði konvngr. þvi ollo verri þicci mer hon nv. Þa castaþi konvngr bokinni fram a elldinn er gørr var. en lavst drotningo kinnhest. Hon gret konvngs mein meirr en sinn harm. Sa maþr stoð fire konvnginom. er het Ottarr birtingr bvanda son oc kertisveinn oc scylldi þa þiona. svartr a harslit. litill oc vaxligr oc kvrteiss. docclitaþr. oc þo vel vm sic. þvi var hann callaðr birtingr. at hann var døccr oc svartr. hann hl(e)ypr til oc tecr bokina er konvngr hafþi fram castat a elldinn. oc hellt a oc melti. Vlikir dagar voro þeir herra er þer sigldvð með pryþi oc fegrð at Noregi. oc fognoþo allir vinir þinir þer oc rvnno í moti yðr oc iatoþo allir þer at konvngi með enne mesto vegsemþ. en nv ero comnir til þin a þessom dogom margir vinir þinir oc mego eigi glaþir vera fire þinom harmi oc vanmegni. gør sva vel enn goþi konvngr. hritt harminom oc gleð vini þina. allir villdo fegnir til þin coma. oc þigg þetta heilreþi. fyrst gleð þv drotningo er þv hefir mikit af gort. oc alla aðra vt ifra vini þina. Þa svaraþi konvngr. Hvat montv kenna mer rað enn versti kotkarls son oc ennar minnzto ęttar. Hliop upp þegar oc bra sverþi. oc let sem hann mondi havggva hann. Ottarr stoð rettr oc brasc øngan veg viþ. en konvngr bra floto sverþino er ofan com at hofþino. en fyrst reiddi hann baþom hondom. en sletti nv floto a siþo honom. Þa þagnaþi konvngr oc settiz niðr i sętit. oc þogþo oc allir aðrir. Þa leitz konvngr vm hogligarr en et fyrra sinn oc melti siþan. Seint ma reyna mennina

[1]) Ottari *Cd.*

hvilikir ero. her sato inir ezto vinir minir lendir menn oc stallarar scvtilsveinar. oc allir enir bezto menn i landino. oc varþ øngom manni iafnvel til min sem þessom er yðr mon þiccia litils verþr hia yþr. hann vnni mer nv mest. oc var þar Ottarr birtingr. af þvi at ec com her ørr inn oc villdag spilla gørsimi minni. hann bøtti með mer þat annarri hendi. en hreddiz eigi banann. talþi siþan fagrt ørendi. stillti sva orþonom at mer yrþi at virþing. en eigi talþi hann þa lvtina er minn harmr avkaþiz viþ. þat felldi hann allt niþr er þo matti at sonno røþa. en sva var þo scorolict hans mal. at øngi maðr var sva vitr hia. at sniallara mondi mela mega. en siþan hliop ec vpp orviti oc letk sem ec monda havggva hann. en hann var sva mikill fvllhvgi sem engi otti veri vm at vera. en þa er ec sa þat. let ec þetta verc firir farasc sva vmacligr sem hann var. Nv scolo þer vinir minir vita hverio ec mon lavna honom. hann er aþr kertisveinn nv scal hann vera lendr maþr minn. oc mon þat þo fylgia er meira er. at hann mon merkiligastr maðr vera af stvndo lenndra manna minna. gak nv i seti hia lendom monnom oc þiona eigi lengr. Hann gerþiz siþan virþiligr maðr af morgom goþom lvtom oc dyrligom.

Vm Sigvrþ konvng oc Erlend.

Sigurðr konvngr Jorsalafari setti stol sinn oc hofvðstað i Konvngahello. oc eflldisc sa cavpstaðr þa sva mioc at engi var rikari í Noregi. Konvngr let gera þar kastala af grioti oc torfi. oc grafa vm diki mikit. oc i þeim kastala var konvngsgarðr. oc þar var crossins kirkia. oc þar let Sigurþr konvngr vera crossinn helga. oc fire alltarino var tabvlvm gort af gvlli oc silfri er hann hafþi haft i land. Sva bar at eitt sinn at Sigurþr konvngr for fyr land fram með liþi sino. oc er þeir lago i einhverri hofn foro menn a svnd af konvngsscipino. Jon het sa er bezt var syndr. oc hølldo margir hans førleic. Konvngr la i lyptingo oc var helldr scapþvngt. Þeir menn voro hia honom er annarr het Erlendr gapamvðr. en annarr var Einarr Scvla son. Oc er þa varir minnzt. fleygir konvngrenn vt at svnndit. oc legsc at honom Joani oc førir hann niðr. oc er hann kømr vpp. førir konvngr hann niþr oþro sinni. oc ero þeir þa myclo lengr niðri. Þa kømr konvngr vpp. oc et .iii. sinn førir konvngr hann niðr. oc nv sia þeir a konvngsscipino. oc røddv með ser at nv horfðiz til vføro. Einarr melti. Þat veri nv drengilict at hialpa manninom. oc firra konvng vhappi. Erlendr sagði[1]. þat er vant við konvngenn. en at

[1]) s. *Cd.*

viso liggr lif mannzens við. Erlendr var manna mestr oc stercastr. hleypr af scipino oc a svndit at konvnginom oc þrifr til hans o(c) keyrir hann niþr oc let hann vpp. oc keyrir hann niþr annat sinn oc et þriþia sinn. oc let hann vpp. er hann hafþi lengi niðri verit. oc foro til landz. menn flvttv Joan til landz. oc var hann cominn at bana. oc var þøfþr lengi. oc sato menn ifir honom vnnz hann racnaði [við].

Vm Haralld gilla.

Sa maðr var þa cominn til Sigurþar konvngs er het Haralldr gillicrist. oc sagðiz vera son Magnvs konvngs berføz. Hallkell hvkr hafþi farit vestr vm haf oc allt til Svþreyia. oc þar com sia maðr a fvnd hans. oc moþir hans fylgði honom. Haralldr var þa i for með Sigurþi konvngi oc ecki með miclom soma. hann bað Erlend forþa ser. [sagþi] at konvngr hafþi reiþi a honom. hann qvaz eigi myndo vndan flyia. en vera a landi of nottom. Sa maþr var a scipi nest H[aralldi er Loþinn het maþr] ettsmar. oc þo var hann abvrþarmaþr mikill. lagþi opt svivirþingarorþ til Harallz. qvaz ogørla vita [hvat
*31 manna hann] *var. oc abbaþiz mioc viþ svein hans. [1][Nv bar sva til a þesso sama qvelldi at Haralldr sagþi sveininom at hann scylldi reccia i hvðfati hans vm nottina. En er] Loþenn varþ þess varr. þa qvazc hann eigi þ[ola myndo at knapar gengi vpp a hann. oc spurþi hverr honom visaþi at reckia hia dvgandi] monnom. Hann qvaz þat gera sem Haralldr bavð honom. Loþinn r[ac hann i brot or hvðfatino. for sveinninn oc sagði til Haralldi. Hann reiddiz oc hliop vt a scipit oc hirþi] ecki vm þott hann stigi ner fotom Loþins. qvaþ hann op[t vilia ser svivirþing veita. Haralldr segir at hann hafþi minni svivirþing en hann var macligr oc hio til] hans a oxlina oc a bringona. þa(t) var svoþosar oc hl[iopo menn a milli þeira. oc var Haralldr a landi þa nott. Vm morgoninn varp konvngr af] ser cleþom. oc spyrr hvar Erlendr var gapamvþr. Einarr [Scvla son svaraþi. Eigi vitom ver þat gørla eþa hverso mon honom fritt at coma a yðarn fvnd]. Engv heit ec vm þat segir[2] konvngr. Þa qvaþ Einarr viso.

Erlendr hefir vndan
[allvallz gleþi halldit
gramr scalattv gvmna
gapamvnn vm] þat kvnna.

hafa mono heiþir iofrar
hliþrøkianda friþom
geta verþ[r þess fyr gotnom
galldrs navþsyniar valldit.

[1]) *Her er revet et Stykke af Bladet, saa at de 9 øverste Linier ere blevne defekte i Codex.* [2]) s. *Cd.*

Konvngr melti]. Fari eptir honom. Sva var gort. Oc er hann com melti konvngr. Hverso vel þottiz þv við konvng þinn [leika i ger. Herra segir hann mioc eptir .þvi sem þer gerþot] fyrir. Sva var oc segir[1] konvngr. Vel scal þat virþa. oc syndir þv beþi astsemþ við mic oc karllmenzco. þigg nv af mer sverþ oc scickio. oc heit iafnan heþan fra betri drengr en aþr. Eþa hvat harc heyrþa oc i gerqvelld a scipi varo. Honom var sagt. Kalli Haralld hingat oc sva Loþin. Oc spurþi hann ef þeir villdi leggia a hans valld. oc þeir iatto þvi. Þa melti konvngr. Þess vettir mic at þit verþit ecki iafnmenni. en þo vil ec gøra soma til hannda Loðni fyr þvi at hann hefir með mer verit. en hitt veri macligra at hann veri rettlavss. oc dirfþi(s)c eigi[2] optarr slict at męla við dvgandi menn. þvi at berasc ma sva at. at ver virþim þenna mann meira en einn litinn mann fyr ser. Loþinn var(þ) svabvit at hafa. en konvngr scipar Haralldi i sina sveit með scvtilsveinom sinom.

Vm Sigurþ konvng oc Aslac hana.

Sva bar at eitt sinn at Sigurþr konvngr sat með morgom monnom gofgom i stirþom hvg. var þat friaqvelld eitt at drotsetinn spurþi hvat til matar scylldi bva. Konvngr svaraþi. Hvat nema slatr. Sva var mikil ogn at honom at engi þorþi í mot at męla. voro nv allir vkatir. oc bioggoz menn til borþanna. como inn sendingar oc heitt slatr á. oc voro allir menn hlioþir oc hormoþo konvngs mein. En aþr matrinn veri signdr þa toc sa maðr til orþa er het Aslacr hani. hafþi verit vt með konvngi. ecki var hann ettstorr maþr. hvatr oc litill vexti. oc er hann sa at engi maþr mondi í moti mela konvnginom. þa melti hann. Herra hvat rycr a diskinom firir þer. Konvngr svaraþi. Hvat villdir þv Aslacr hani eþa hvat syni(s)c þer. Þat syniz mer sem ec villdag eigi at veri at slatr se. Konvngr melti. En þott sva se Aslacr hani. Hormolict er slict at vita segir[1] Aslacr. er sva mioc scal missynaz þeim konvngi er sva mikinn soma hefir fengit af verolldinni af ferþ sinni. oc oþro heztv þa er þv stett vpp or Jordan. oc hafþir lavgaz i þvi vatni sem gvð sialfr. hafþir palm i hendi en cross a bringo at þv mondir slatr eta friadaginn. oc ef smeri menn gerþi slict veri storrefsinga fire vert. oc eigi er sva vel scipoð sveitin sem gliclict er. er engi verþr til nema ec einn litill maþr vm slict at røða. Konvngr þagnaði oc toc eigi til. oc er a leið matmalit. let hann bravt bera slatrdiscana. com þa fram sa matr er

[1]) s. *Cd.* [2]) at *tilf.* *Cd.*

honom høfþi vel. oc toc konvngr helldr at ketazc er a leið matmalit oc dracc. Menn baðo Aslac forþa ser. Hann qvaz eigi myndo þat gera. veit ec eigi hvat þat mon tioa. en þat sannast at nv er gott at deyia er ec hefi þvi fram comit er ec villda at firra konvnginn gløp. en þat a hann heimillt at drepa mic. Oc vm qvelldit kallaþi konvngr a hann oc melti. Hverr eggiaþi þic til Aslacr at mela slicom beryrþom viþ mic i slicom mannfiolþa. Herra sagþi[1] hann. engi nema ec sialfr. Konvngr melti. Vita montv nv vilia hvat þv scallt firir hafa dirfð þina eþa hvers þv þicciz verþr. Hann svaraþi. Villtv vel lavna herra. þa em ec þvi feginn. en ef oþrovis verþr þa er þat þitt. Konvngr melti. Þv mont minni lavn fire taca en vert er. Ec mon gefa .iii. bv. En þann veg scipti til þo sem vlicligra matti þiccia. er þv firþir mic miclo vhappi. helldr en lendir menn miner er mer atto mikit gott at lavna. Lavc sva malino at konvngr sneri sva til sem bezt gegndi.

Vm Sigurþ konvng.

Sva barsc at eitt iolaqvelld at Sigurþr konvngr sat i hollinni oc borþ voro fram sett. þa melti konvngr. Fai mer slatr. Þeir svoroþo. Eigi er þat siðr herra í Noregi at eta slatr iolaqvell(d). Konvngr sagþi[1]. Þann sið vil ec hafa. Þeir como inn oc hofþo hniso i sennding. Konvngr stangaþi i knifinom. oc toc eigi til. Þa melti konvngr. Fai mer kono. Þeir como inn i hollina oc hofþo cono með ser. sv hafþi sitt falldit. Konvngr toc hendinni til hofvðsins. oc leit á oc melti. Vsellig cona ertv oc ecki sva at eigi megi søma við slict. Siþan leit hann a hondina oc melti. Ofogr hond oc illa vaxin. en þo verþr søma við slict. Þa bað hann hana retta fram fotinn. oc hann leit a oc melti. Ferligr fotr oc mikill mioc en ecki ma þo gavm at þvi gefa søma verþr við slict. Þa bað hann þa leggia vpp kyrtilinn oc sa hann þa legginn oc melti. Vei verþi þinom legg. er beþi er blar oc digr. oc montv vera pvta ein. Oc melti at þeir myndi hafa hana vt oc ecki vil ec hafa hana.

Ofarla efi Sigurþar konvngs varþ sa atbvrðr at hann var a veizlo at bvi sino. oc einn morgon er hann var cleddr. var hann famalvgr oc vkatr oc hreddoz vinir hans. at þa mondi enn coma at honom vanstilli. En armaðrinn var vitr oc diarfr. hann krafþi konvng mals. oc spurþi ef hann hefþi noccot tiþinda frett er sva mikil veri at honom støði fyr gleþi eþa hvart honom hvgnaþi eigi veizlan eþa nacqvarir lvtir veri þeir er menn metti bøtr a raþa. Konvngr sagþi

[1]) s. *Cd.*

ecki þat vera er hann røddi vm. þat helldr til at ec hvgsa dravm þann er firir mic bar í nott. Herra sagþi[1] armaðrenn. goþr dravmr scylldi þat vera. en heyra villdim ver giarna. Konvngr sagþi[1]. Ec þottomc staddr her a Jaþri oc þottomk sia vt i haf sorta mikinn oc var for i sortanom. oc er nalgaþiz hingat. syndiz mer sem veri tre mikit. oc oþo limarnar vppi. en røtrnar i sęnom. en er treit com at landino þa bravt þat við landit. oc rac þat viþa vm strandir. þa þottomc ec sia vm allan Noreg ið ytra með sę. oc sa ec at i hveria vic var rekit af treno brot. oc voro svm stor. en svm sma. Þa svaraþi armaþrinn. Herra þat er glicligast vm þenna dravm at þer monoð bezt scipa. oc villdim ver giarna heyra at þer reþit. Konvngr svaraþi[1]. Þat þicci mer licligast vm dravm þenna at vera mon fyr qvamo mannz nacqvars i landit. oc mon hann her staðfestasc. oc hans afqvemi mon viþa dreifáz vm land þetta. oc vera mioc misstort.

En litlo siþarr vrþv þav tiþindi at Hallkell hvkr com i land. oc hafþi með ser Haralld gilla oc moþor hans sem fyrr var sagt. oc bar Haralldr fram sitt ørendi fyr konvng. En Sigurþr konvngr røddi þetta við hofþingia. en menn logþo til þessa mals [misiaf]nt mioc oc hverr eptir sino scaplyndi. en baþo konvng firir raþa. en fleiri riso í moti. oc reð konvngr meirr með sino ein[reþi en vilia] liðsens. Þa let Sigurþr konvngr kálla Haralld til sin oc sagþi[1] honom sva at hann syniar honom eigi scirslo til faðernis með þvi at hann vill[di þat binda með ei]þi þott honom berisc þat faþerni sem hann segir. at hann scal eigi beiþa konvngdoms meðan Sigurþr konvngr lifir eþa Magnvs konvngr. oc þesso var iatað. Biosc *[2][Haralldr siþan til scirslo oc er þat *31 b mal manna at sv scirsla hafi ger verit mest i Noregi.] oc voro gloandi .vii. plogiarn logþ. [oc gecc Haralldr þar eptir berom fotom oc leiddo hann byscopar tveir. Hann callaþi a hinn helga C]olumba meðan. þar var gor reccia hans hia. [Þa melti Magnvs son Sigurþar konvngs. Eigi treþr hann hvgmannliga iarnin. Konvngr svaraþi. Jll]a melir þv oc grimliga þvi at hann hefir þetta mal [scoroliga framit. Siþan let Haralldr fallaz i recciona. Oc eptir þria daga var scir]slan reynd. þa voro føtr hans obrvnnir. Eptir þat [toc Sigurþr konvngr vel viþ frendsemi hans. en Magnvs son hans oþoccaþiz mioc við Haralld oc margir hof]þingiar snero eptir honom. Haralldi var stirt malit no[rrøna kylfþi hann mioc til orþanna oc hofþo margir menn þat] at spotti. En Sigurþr konvngr let þat ecki viþ veþri comaz þa er hann var við.

[1]) s. *Cd.* [2]) *De øverste 9 Linier defekte.*

Fra veþion Magnvs oc Haralls.

[Þat var vanði at Haralldr fylgþi Sigurþi konvngi til svefns a qvelldom. Oc eitt] sinn gato þeir hann eptir dvalit. oc sato þeir [lengi oc drvcco. Magnvsi hafþi sen]dr verit hestr einn gavzcr gersimi mikil oc sciotr agetliga. røddo [þeir vm er við voro at engi mondi hestr vera iafnsciotr oc] vico til Harallz malino. oc spurþo ef hann vissi nacqvarnn iafnsciotan hest. Haralldr svaraþi[1]. qvaþ ecki sva einna agett. at eigi metti verþa annat slict. Þeir qvoþo hann alldregi myndo set hafa iafnngoþan hest. Hann svaraþi. qvaz marga goþa set hafa oc sciota. Þeir spurþv. Hefir þv set sciotari hesta. Hann qvaz eigi[2] sva hafa at qveþit. Sva sagþir þv. oc sva scalltv mellt hafa segia[1] þeir. Hann svaraþi. Með miclom akafa takit er þetta. nv ma vera at ec hafa set sciotari hesta at sonno. oc sva sem þer þreytit þetta. þa hefi ec set menn eigi seinne. Þeir svoroþo. Er eigi þat at þv monir vera eigi seinne en hestrinn. Hann svaraþi. Eigi segi ec þat. Þa melti Magnvs konvngr. Þat sagþer þv oc nv scolo við reyna oc veðia vm. oc legg ec við gvllhring. en þv annan i mot. Hann svaraþi. Eigi em ec raþandi orþinn þess fiarins i Noregi at vert megi vera eins gvllhrings. Þa melti Magnvs konvngr. Legg við hofvþ þitt. Hann svaraþi. Þat mon ec eigi gera. Þat scal þo vera segir[1] Magnvs. Þeir scilþv hialit. Vm morgoninn var sagt Sigurþi konvngi. Hann melti. Þess var von at þannveg mondi fara. fai mer veðfeit i hond. Jlla ero þer at staddir Noregs menn at hafa øran konvng ifir yþr. en sva segir mer hvgr vm at þer myndot ravþo gulli cavpa af stvndo at ec vera helldr konvngr en[3] þeir Haralldr oc Magnvs. annarr er grimr en annarr vvitr. Nv ganga þeir i sciðgarþ· nacqvarnn oc er etlat at þar scyli þeir reyna. Haralldr var i linbrocom navarsceptom oc let kneit leica lavst i brokinne. hann var i stvttri scyrto oc hafþi mottol a herþom oc kefli i hendi. Magnvs var þa oc bvinn. Sigurþr konvngr var hia staddr sialfr oc mikit fiolmenni. oc er þeir voro bvnir keyrir Magnvs konvngr hest sinn or sporom oc a sceið. en Haralldr var hota mvn sciotari oc fylgþi fram leiþinni. oc var slicr mvnr. coma at sceiþsendanom. Þa melti Sigurþr konvngr. Fvllreynt er nv. oc er Haralldr eigi seinni. Þa melti Magnvs konvngr. Reyna scolo við meirr. Taca annat sceiþ oc er Haralldr iafnsitt fram gagntakino. koma af sceiþino. Þa melti Magnvs konvngr. Hvat helldr þv i gagntac vart. gef þic vpp ef þv matt eigi. Siþan bioggoz þeir at .iii. sceiþi. oc sa þat allir menn at hlið var a milli. oc Magnvs

[1]) s. *Cd.* [2]) .e. *Cd.* [3]) er *Cd.*

hafþi viðbragþit. En Haralldr liop vpp oc gall við oc a sceiþit. oc varla[1] þottoz menn sia at føtrnir qvemi við iorþina oc at sceiþsendanom. oc vt ifir sciðgarþinn oc siþan inn a sceiþit i mot Magnvsi er hann var cominn at sceiþsendanom. oc melti. Heill Magnvs frendi sagþi hann. Oc scilþo nv at þesso. oc fecc Sigurðr konvngr Haralldi veðfeit.

Fra Sigurþi konvngi oc Magna byscopi.

Þa er a leið efi Sigurþar konvngs. gørþiz sv nylvnda vm raþ hans. at hann vill lata eina drotningo en fa þeirar kono er Cecilia het. rics mannz dottir. etlar at fa at brvllavpi i Biorgyn. let bva micla veizlo oc dyrliga. Oc er þat spyrr Magni byscop. þa varþ hann vcatr. oc einn dag gengr byscop til hallarinnar oc með honom prestr hans er Sigurþr het. oc siþan var byscop i Biorgyn. como at hollonni. oc biþr byscop konvng ganga vt. oc hann gørþi sva. gecc vt með brvgþit sverþ. Konvngr fagnaþi byscopi oc byþr til dryccio með ser. Hann qvaþ annat ørøndit. eþa er þat satt herra at þv etlar at qvangaz. oc lata eina drotningo. Satt er þat byscop. Konvngr toc þa at þrvtna oc bolgna mioc. Byscop melti. Hvi syndiz þer þat herra gøra þat i varri byscopsyslo oc svivirþir gvz rett oc helga kirkio oc byscopdom varnn[2]. Nv vil ec þat gera er ec em scylldr banna þer af gvþs halfo oc ens helga Petrs postola oc allra heilagra þetta orað. Oc meðan hann melti þa stoð hann rettr oc sem hann retti halsinn oc veri bvinn ef hann reiddi ofan sverþit. En sva hefir Sigurþr fra sagt er siþan var byscop. at eigi þotti honom meiri himinn en kalfscinn. sva þotti honom konvngrenn ogorligr. Siþan gecc konvngr inn i hollina. en byscop heim oc var sva katr. at hvert barnn qvaddi hann hleiandi oc lec við fingr ser. Þa melti Sigurþr. Þo ero þer nv catir herra. kømr yðr ecki þat i hvg at konvngrenn mon leggia reiþi a yþr. oc meira raþ at leita vndan. Þa melti byscop. Glicligra þicci mer at þat mon hann eigi gera. En hverr veri davþdaginn betri en de(y)ia fyr gvþs cristni heilagri. oc banna þat er eigi er sømanda við. Nv em ec catr er ec hefi þat gort er ec atta. Siþan var þyss mikill i bønom oc hioggvz nv Sigurþar konvngs menn a brot með miclom cornom oc molltom oc hvnangi. Helldr konvngr siþan i Stafangr. oc efnar þar til veizlo. Oc er byscop spyrr þat sa er þar (reþ) fyrir. hittir hann konvng oc spyrr ef þat veri satt. at hann vill qvangaz at lifandi drotning. Kon-

[1]) varþa *Cd.* [2]) sinn *Cd.*

vngr svaraþi. Þat er satt. Byscop melti. Ef sva er herra. þa megoð er sia hve mioc þat er bannat enom smerom monnom. nv er eigi oc vliclict at þer etlit yðr heimilla er meira hafit valldit at lata yðr slica lvti soma: en þat er þo mioc i moti retto. oc eigi veit ec hve þer villdot þat gera i var(o) byscopriki at vanvirþa sva gvþs boð oc hellga kirkio oc varnn byscopdom. Nv mono þer vilia til leggia noccor(a) stora lvti til þessa staðar í fiarlvtom oc bøta sva við gvþ oc við oss. Þa melti konvngr. Tac þar fe vpp. fvrþo olikir vrþo þer Magni byscop. Gecc konvngr i brot. oc likaþi eigi við hann betr en við þann er forboðit lagþi a. Siþan fecc konvngr þessar cono oc vnni mikit.

Andlat Sigurþar konvngs.

Ok þa er Sigurþr konvngr var staddr i Vic avstr tecr hann sott. baþo þa vinir hans at hann leti konona lavsa. oc hon sialf villdi þa i brot fara. oc bað konvnginn i sottinni at hon føri[1] fra honom. oc qvaz villdo við hann sciliaz. at þat metti honom bezt gegna oc baþom þeim. Konvngr sagþi[2]. Eigi com mer þat i hvg at þv mondir fyrlita[3] mic sem aðrir. Oc sneriz fra henne oc gørþi dreyrravþan. Hon gecc i brot. En nv søkir hann sottin. oc i þeiri sott fer hann bana. oc var lic hans flvtt til Oslo oc iarþat i Hallvarzkirkio. Liggr hann nv i steinveggnom vtar fra cornvm syþra me[gin].

Fra Haralldi oc Magnvsi.

Haralldr konvngr gilli var maþr vascligr oc liðmannligr. helldr har voxtom oc enn vacrlixti synom. Eiþar stoþo sem vnnir voro við Magnvs konvng. Haralldr konvngr hafþi oc vnnit eið aþr [hann neþi] scirslom at hann scylldi ecki til rikis kalla meðan Magnvs konvngr lifþi. oc hafþi Sigurþr konvngr aðr hann andaðiz með þeim eiðst[af staþ-] festan eiþ sonar sins oc . . . . Magnvsi sva rikit. oc byrgt vti allan vaþa ef þeir helldi með trvl[eic festar] oc søri. Magnvs konvngr var þa i Tvnsbergi er Sigurþr konvngr andaþiz. voro honom þegar orþ gør at hann hvataþi ferþ sinne til Osl[4] . . . .

*32 *fyr ofan bøinn þar sem nv stendr Olafskirkia er Haralldr konvngr het þa at lata gøra ef hann fengi sigr. Magnvs konvngr snyr aptr

[1]) føra *Cd.* [2]) s. *Cd.* [3]) *Synes først skrevet* fyrlata, *men siden rettet til* fyrlita. [4]) *Her mangler et Blad i Cd.*

i bøinn. oc dreifiz þa flockrinn hans. oc fecc hann sar i kne. oc slogoz þa flestallir menn Magnvs konvngs a flotta svmir vpp i fiallit. en svmir inn vm Nvnnosetr. svmir inn vm Joansvollo hl(i)opo þeir a hersporana. en konvngr oc noccor sveit með honom sotti vt til scipanna. oc gecc hann vt a scip sitt. oc fylgþo honom þa fair menn. þeir fengo hvergi comit sciponom fire liþs feþ. oc sva fire þer sakar at iarnnrekendr lvcþo allan vaginn. Sva segir[1] Einarr.

Lvcv vag vikv — bryns Biorgyniar[2]
vara costr fara — bravt haskravtom.

Oc litlo siþarr como menn Harallz konvngs vt a scipin. varþ Magnvs konvngr þa hanntekinn oc allir þeir sem þar voro. svmir drepnir. en svmir hanntecnir oc varðveittir. Siþan voro attar at stefnor við vitra menn. hvat gøra scylldi við Magnvs konvng. Þar var þa með honom Hacon favkr moþorbroþir hans. enn vensti maþr. oc Jvarr Ozorar son. oc vrþo þav orrøþi. at Magnvs var fra riki tekinn. oc at hann metti þa eigi konvngr kallaz. þa var hann selldr i hendr konvngs þręlom. en þeir meiddo hann. stvngo vt avgon. hioggo af fotinn oc gelldo hann. Jvarr Ozorar son var blindaðr. Hacon favcr var drepinn. Fell Magnvs sva i valld Harallz konvngs oc allt riki hans. var þetta verc illt oc okonvnglict. þvi at liðsmenn reþo þvi meirr en konvngr. oc fylgþi annat eigi betra. Haralldr konvngr let hengia Reinall byscop af raþom liðsmanna. þvi at hann villdi eigi giallda konvngi .xxx. marka gvllz. en byscop villdi helldr hętta lifi sino en vesala staþinn með sva miclo fegialldi. Hrygþi hann i þesso allra goþra manna hvgi oc hiorto. oc er gliclict at þetta vvercan hafi dregit Noreg til mikillar vgipto oc þeim er gerþo. oc fello með i bann oc gvþs reiþi. var byscop riþinn vpp við valslongo i holmi vt at raþi Harallz konvngs. oc var lic hans ført ifer i Norþnes oc iarþat at Michals kirkio.

Eptir þetta var Magnvs konvngr flvttr til Holms oc toc hann við mvnkakleþom. oc var þangat sceytt með honom Hernes it micla a Frosto. En Haralldr konvngr var þa einvalldi allz Noregs vm vetrinn. oc gaf ollom settir er hafa villdo. oc toc marga þa til hirðvistar er verit hofþo með Magnvsi konvngi. Sva segir[1] Halldorr.

Nv ęr avðsendir vnndir — þin liggr gipt a grøno
allr Noregr þic fallinn — gvþs raþ er þat laþi.

[1]) s. *Cd.* [2]) biorgnyiar *Cd.*

Sva segir oc Einarr Scvla son.

Allz varþ ello
vngr geitvnga
lofaðr lifgiafi
lannz raþandi.

Nv er Haralldr einn konvngr i Noregi. Þessa getr Einarr Scvla son at Haralldr konvngr hafði verit i Danmorc. oc bariz þar .ii. orrostor aðra við Hveðn en aþra við Hlesey oc hafði sigr.

Vtryggvm let eggiar
elivnfrar vnd hari
Hveðn a holþom roðnar
hrafns mvnnlitvþr þvnnar:
aðr þar er ognar prvþom
vlfnistanda nisto
hvngr a hond at ganga
hrescvrðr Danir vrþv.

Atti socn við slettv
sercrioþr halfs merki
harþr þar er hregg of virþom
Hleseyiar þrom bleso:
hvs brann vpp en eisor
ofatt sia knatti
malmr song en hloþ hilmir
hrekost við scy gnefa.

Oc enn segir Halldorr.

Vann valgrennir
viþr rafiþris
hveṇþ hamoþro
hroþit vapn boþa:
flvgv framliga
fecc svanbecciar
snarr solþverrir
sigr falvigrar.

Eyddi oddom
ey benþeyiar
hles helfysir
hvngr gollvnga:
licn gefi lecnir
lofaþr friþrofa
heims haflioma
har lavsnari.

Haralldr konvngr toc Þoro dottor Gotthorms grabarða. oc lagþi hia ser. oc atto þav son er Sigurþr het. hann atti oc son viþ Jngiriþi drotningo sa het Jngi. Dottir Haralls konvngs het Birgit oc onnor Maria. Birgit dottor hans atti fyrst Jngi Hallsteins son Svia konvngs. siþan Magnvs Heinrecs son. siþarst Birgir brosa. Haralldr konvngr var allra manna milldastr.

Giafar Haralls konvngs við Magnvs byscop.

Þat er sagt at (a) hans dogom com af Jslandi til byscopsvigslo Magnvs Einars son. oc var konvngr agetliga til hans oc veitti honom

mikinn soma. oc er byscop var i brot bvinn oc scipit var albvit þa gecc byscop inn i stofona er konvngr dracc oc qvaddi hann virþiliga oc fagnaþi honom. Konvngr toc vel við honom oc bliðliga. drotning sat hia konvngi. Þa melti konvngr. Herra byscop. Ero þer nv bvnir i brot. Hann svaraþi. Satt er þat. Ecki hittir þv nv i tima til er þer comvt nv byscop er borþin voro vppi. Nv er ecki til at gefa þer sva virþilict sem scylldi. eþa hvat er til at gefa byscopi. Fehirðirenn svaraþi. Vpp etlom ver nv gefnar gørsimar. Konvngr melti. Til er borþkerit herna. þigg þat byscop fe er[1] í. Byscop þaccar honom sinn soma. Þa melti drotning. Far heill oc sell herra byscop. Konvngr melti til hennar. Far heill oc sell herra byscop. hveria heyrþir þv slict mela gofga kono við byscop sinn oc gefa honom ecki. Hon svaraþi. Hvat er nv til herra. Konvngr melti. Til er høgyndit vndir þer. Siþan var þat tekit oc var scorit vm pell oc enn dyrligsti gripr. Oc er byscop veic i brot. þa let konvngr taca vndan ser hogyndit oc melti. Lengi hafa þav saman verit. Siþan for byscop i brot oc vt til Jslandz til stols sins. oc var þa røtt vm hvat af borþkerino scylldi gera þess er konvngi gegndi bezt. Byscop leitaþi raðs við menn. melto svmir at sellt mondi oc gefit fatøkom monnom verþit. Þa melti byscop. Annat rað vil ec taca. gøra scal af calec her at staðnom. oc vil ec sva firir mela at hann nioti. Oc villda ec at þeir enir helgo menn allir er her er af helgom domom i þessi inne helgo kirkio leti konvng hvert sinn niota. er ifir honom er messa svngin. Oc sa kalecr er mestr at staðnom i Scalahollti. en af pellonom er ifir voro dregit høgindin oc konvngr oc drotning gafv honom ero nv gervar firesongs capur þar at staðnom. J þessom lvt ma marca storleti Harallz konvngs.

Saga Sigvrþar slembidiacns.

Sa maðr er nefndr er Sigurðr het. son Þoro Saxa dottor. en hon sagþi þat faþerni hans at hann veri son Magnvs berføz en vinir Magnvs konvngs oc trvnaþarmenn leyndo þesso fyr vannqveþis socom. er Sigriþr systir Þoro var moþir Olafs konvngs Magnvssonar. Sigurðr var fostraðr svþr i landi með presti þeim er Albrict het. oc var þat yfirbragð fire svmom monnom at hann veri prestzins son. sem Jvarr Jngimvndar son segir i qveþi þvi er hann orti vm Sigurð.

Ox i øscv við Aþalbricti

[1]) rer *Cd.*

Hann nam a vnga aldri klercdom. oc þa sendi prestrinn hann til byscops. oc gaf hann Sigurði vixlor sva at hann var diacn. Oc er hann gørþiz fvllkominn maðr at alldri. þa var hann allra manna vaxligastr. mikill oc stercr. oc at allri atgørvi var hann vmfram langt alla sina iafnalldra oc naliga hvernn mann annan i Noregi. en þegar er hann reð sialfr hattom sinom. þa afrøcþiz hann klerca siþo oc for af landi a brot. oc i þeim ferðom dvalþiz hann langar hriþir. Þat er sag(t) at (hann) var staddr i Orcneyiom með Haralldi iarli. sva segir Jvarr.

Var með iarli
afkarlyndom
vargs verþgiafi
vestr i eyiom:
vnnz siclingar
socnar hvatir
Fostra . . . .
. . . . rvfo.

Þar var Sigvrðr at raþom oc vigi ens gavfga mannz er Þorkell
*32b fostri het. Þaðan for hann vpp a Scotland a fvnd *Scota konvngs. Sva segir Jvarr.

Sotti siþan
Sigurðr af eyiom
dyrr at raþom
David konvng:
var með visa
Viljams bani
fleinþingasamr
fim misseri.

Konvngi virþiz hann vel oc oðrom hofþingiom. var hann þar vm hriþ i miclom soma. sem scalldit sagþi.

Þotti dyrom
Dafinnz liþom
øngr maþr cominn
øþri þangat:
bøtti visi
verþvngar lið
hafþi vngr konvngr
almanna lof.

Þess er oc getit at meþan Sigurðr var með konvngi. at hann atti nacqvarar orrostor oc fecc iafnan sigr. sva segir Jvarr.

Ol hertogi
hrafna i fiorþom
scvlfv sceyti
i Scota bloþi:
þars fyr iofri
avstan comnom
morþals metendr
merki baro.

Oc enn.

Bar Sigurði
sigr at hendi
orr orrosto
inn fra Stavri.

Oc enn segir hann.

Haþi hilmir
hervig fiogor
scyrstr at ollo
i Scota velldi.

Oc eptir þetta for Sigurðr vt i lond. oc byriaþi ferþ sina til Roms. oc allt for hann vt til Jorsalalanz oc til Jordanar. oc sotti helga doma þa sem pa(l)marom er titt. sem Jvarr segir[1].

Vann Roms goto
resir Þrenda
føti farna
sa er frama drygþi:
sotti siþan
oc synþom hravþ
hers oddviti
helga doma.

Oc her segir[1] hann fra þvi. er Sigurðr for til Jorsala. oc sotti grof drottins vars. oc keypti ser sva gvþs miscvnn oc mikinn veralldar soma.

Sotti breiþa
borg Jorsala
orr oddviti
vt i londom:
aþr i vatni
þvi er vigþi gvð
Sigurþr af ser
synþir þvegi.

Þat er oc sagt at .v. byscopar gerþo scirslo hans. oc førþo hann i ętt. Sva segir Jvarr.

Gørþo scirslo
vm scioldvngs kyn
fim byscopar
þeir er framarst þotto:
sva bar ravnir
at rics konvngs
þess var enn milldi
Magnvs faþir.

Siþan for Sigurþr vtan af Jorsalalandi vm Gricland. Fracland. Saxland. sem Jvarr segir.[1]

[1]) s. *Cd.*

Leto siþan sotti Fracca
svðvigg bvin fremþar rẹsir
østiz øgir aþr Saxa siot
vtan or Grickiom: Sigvrþr kannaþi.

oc þat segir i qveþino at þa qvemi hann í eyiarnar.

Hell(t) snarr konvngr vigligr vm ver
sneckio einni vestr[1] i eyiar.

Þat er oc sagt at hann hafþiz i cavpferþom við.

Fra Sigvrþi slembi.

Einn vetr var hann a Jslandi með Þorgilsi Odda syni i Savrbø. oc visso fair h(v)err hann var. Þat var vm havstit er savþir voro i rett recnir oc etlaþir til scurþar. oc er þeir hendo savþina. hliop einn savþrenn at honom Sigvrþi sem hann leitaþi þannoc hialpar. Sigurþr rettir at honom hond sina. oc kippir vt or rettinni oc letr hlavpa vpp i fiallit. oc melti. Eigi leita fleiri til travstzins til var. en at travsti scal þat verþa. Þat gørþiz oc vm vetrinn at kona hafþi tekit. oc varþ Þorgisl henne reiþr oc villdi refsa henne. hon hliop þangat til hialpar sem Sigurþr var. oc hann setti hana hia ser i pallinn. Þorgils bað hann fram selia konona oc sagþi (hvat) hon hafþi gort. Sigurþr bað henne friþar. þo hefir hon mitt travst sott. oc gefi henni vpp sokina. Þorgils segir[2] at hon scal viti firir taca. Oc er Sigurþr sa at bvandi vill eigi heyra bøn hans. hleypr hann vpp oc bra sverþi oc bað hann til søkia. Oc er Þorgils sa at hann villdi vigi veria. leizc honom maðrinn með miclo ifirbragþi. oc grvnar hverr vera mon. oc let við beraz at gera a hlvta hennar oc gaf henne friþ. Þar voro fleire vtlendir menn oc hafði Sigurðr minnzt ifirleti. Einn dag er Sigurðr com i stofo teflldi annarr avstmaðr við heimamann Þorgils. sa var scarzmaþr mikill oc barsc mikit á. oc kallaþi avstmaðr a Sigurþ at hann reþi vm taflit með honom. fyr þvi at hann kvnni þat sem aðrar iðrottir. oc er hann leit á þotti honom mioc farit vera taflit. En sa maðr er teflldi við avstmanninn. hafþi saran fot. oc þrvtnaþi ta hans oc vegþi. Sigurþr settiz i pallinn oc tecr eitt stra oc dregr eptir golfino. en ketlingar hliopo eptir golfino. hann dregr ẹ firir þeim strait. þar til er kømr ifir fot honom. oc nv

[1] vesta *Cd.* [2] s. *Cd.*

lavpa at ketlingarnir oc hnavð[1] i fotinn. en hann sp(r)att vpp oc qvaþ við. en taflit svarfaþiz. gøra þeir nv þrętumal hvarr hafþi. Oc þvi er þessa getit. at hann þotti ner ser taca bragþit. Eigi visso menn fyrr at hann veri lęrðr. en þvatdaginn fyr pascha. þa song hann ifir vatni með presti. ę þotti þess meira vm hann vert sem hann hafþi lengr verit. Oc vm svmarit aþr þeir Þorgils scilþi. melti Sigurþr at hann scylldi kvnnliga senda menn til Sigurþar slembis. Þorgils spyrr[2]. Hvat er þer at honom langt. Hann svarar. Ec em Sigurþr slembidiácn. oc sonr Magnvs konvngs. Scilþo þeir með þvi. oc for hann siþan vtan.

Drap Harallz konvngs.

J þann tima var Haralldr konvngr einn ifir Noregi. oc var þat męlt. at hann veri ecki vitr maþr. oc eigi iafngrimr sem Magnvs Sigurþar són frendi hans. Nv com Sigurþr i Noreg. oc byriar hann ferþ sina a fvnd Harallz konvngs til Biorgyniar. oc gecc bratt a konvngs grið oc flvtti sitt ęrendi. Oc er konvngs raðgiafar vrþo þessa varir. þa røddo menn þat ef Sigurþr veri til rikis leiddr. at hann mondi þeim verþa of storr. sva sem Magnvs hafþi verit. en þeir voro þa mioc i kyrrsęti. oc reþo mioc lendir menn landraþom. oc gafv þeir þat rað til at konvngr leti taca Sigurþ oc drepa hann. oc finna honom þa soc. en hann hafþi verit at vigi Þorkels fostra vestr í eyiom. Þessi raþagørþ for fram. at eitt qvelld siþarla gengo til gestir noccorir þar er Sigurþr var. oc kolloþo hann með ser. toco scvto noccora oc rero a brot fra bønom með Sigurþ. oc norþr vm Holldhello. Sigurþr sat a kisto e(i)nni oc hvgsaþi sitt mal. oc grvnaþi at vera myndo svic. oc hann varþveitto .ii. menn i fyrirrvmino i hoftom. Oc þa er þeir rero catir oc vgþo fatt at ser. þa melti Sigurþr við þa er hann varþveitto. Standit vpp með mer. ec vil ganga a borþ avsa bat minn. Þeir stoþo vpp oc leysto hendr hans. en føtr hans voro i hoptom. en hann greip i herþar þeim baþom. oc steypþi þeim vtanborþs með ser oc sva i kaf. var við sialft at þeir mondo drvcna. aþr þeir yrþi tecnir er þeir røro mikit. en Sigurþr com fiarri vpp oc var þa lavss. oc svam til lanz sva at þeir hofþo hans ecki. Comz hann sva vndan með ras. þvi at hann var allra manna fothvatastr. stefnir hann i fiall vpp. en konvngs menn leitoþo hans alla nott oc fvnndo hann eigi. Hann lagþiz i fiallscor nacqvara. svalaþi honom mioc. for hann af broconom. oc scar ravf a setgeiranom oc smeygþi a sic. toc vt hondonom hia oc hialpaþi sva lifi sino at

[1]) *I Texten staar her* hlavpa, *men et Mærke over Ordet henviser til Rettelsen* hnavð *i Margen.* [2]) s. *Cd.*

sinne. Konvngs menn hvrfo aptr. oc matto eigi leyna sinom oforom. Sigurþr scilþi nv at eigi var optarr til hialpar at leita a konvngs fvnd. stefnir þa or landi oc til Danmerkr. oc var sv hans sognn. oc at vitnisbvrþ vina hans. at hann hefþi framit scirslo vm faðerni sitt við rað .v. byscopa. Enn vinir Harallz sogþo[1] at þat veri svic oc lygi Dana. At havsti for Sigurþr slembidiacnn af lavnongo norþr í Noreg. oc toco við honom vinir hans oc leyndo honom með ser. Hann var með presti einom. Haralldr konvngr var þa i bønom oc mart rikismanna með honom. þar var oc Jngiriþr drotning. Þav atto einn son er Jngi er nefndr. oc var i Vic avstr at fostri. Haralldr konvngr atti annan son er Sigurþr het. hans moþir var Þora Gutthorms
*33 dottir. oc var sa norþr i Þrandheimi *fostraþr. Nv leitaþi Sigurþr vm með tilstilli vina sinna ef hann metti við comaz. at raþa Haralldi konvngi svikreþi oc liftion oc voro i þessom raþom eiþsvarar hans sialfs oc þeir er iafnan sato ifir hans borþi i miclo ifirleti. oc a eino qveldi er þeir etloþo. at fremia þetta velreþi þa røddoz við .ii. menn er sato ifir konvngs borþi. oc melti annarr til konvngs. Herra segir hann. nv hofvm við scotit lavsn þretv ockarrar til yðvarrar orlavsnar. oc hofom við veðiat aski hvnangs hvarr ockarr satt segir. Ec segi at þv mont liggia i nott hia Jngiriþi drotning. en hann segir at þer monoð liggia hia Þoro Gvthorms dottor. Konvngr svaraþi hleiandi oc var mioc ovitandi at sia spurning var sett með sva mikilli vel. oc segir[1] hann mono eiga veþfeit. oc af þvi þottoz þeir vita hvar[2] hans mondi at vitia. En havfvðvorþr var halldinn ifir þvi herbergi er flestir hvgþo at konvngr mondi sofa í oc drotning hvilldi. Oc þat var ena nesto nott eptir Lvcio messo. at Sigurþr slembir oc nacqvarir menn með honom hofþo storreþi með hondom. Sigurþr com til herbergis þess er konvngr hvilldi. oc drapo fyrst varðmenn oc brvto vpp hvrþina. oc gengo inn með brvgðnom sverþom. en konvngr hafþi drvccinn niðr lagz. oc svaf fast oc vacnaþi við þat er menn vago at honom oc melti þat i vvitino. Sart byr þv nv við mic Þora. En hon liop vpp oc melti. Þeir bva sart við þic er verr vilia þer en ec. Þar let Haralldr konvngr lif sitt. Þessir menn gengo inn at honom með Sigurþi. Ogmvndr son Þrandar scaga. Kolbiornn Þorliotz son af Batalldri. Erlendr islendingr. Eptir þat gengo þeir Sigurþr i brot. oc letr hann calla at ser þa menn er heitiz hofþo til foroneytis við hann ef Haralldr konvngr fengi bana. Taca þeir Sigurþr scvto eina oc scipa monnom við arar oc roa vt a vaginn fyr konvngsgarþ. toc þa at lysa af degi. Þa stoð Sigurþr vpp oc talaþi við þa er stoþo a bryggionom oc lysti vigi Harallz a hond ser. oc beiddiz af þeim

[1]) s. *Cd.* [2]) hvart *Cd.*

viðtoco at þeir tøki hann til hofþingia. sem hann var ettborinn til. Þangat dreif mart lið or konvngsgarði. oc melto allir a eina lvnd. sogþo at þat scylldi alldregi verþa at þeir þionaþi þeim manne er myrt hafþi broþor sinn. En ef eigi hefir Haralldr konvngr þinn broþir verit. þa er oc ofallit at kalla þig konvng. þvi at þv att ønga ętt til konvnga at telia. Oc lvstv vpp allir vapnataki at þeir scyll(di) vera vtlagir oc friþlavser. oc þvi nest var blasit konvngs lvþri. oc stefnt saman lendom monnom oc hirþmonnom. En Sigurþr oc hans menn sa sinn- cost þann venstan at verþa brotto. oc hellt hann norþr a Horþaland. oc atti þar þing við bøndr. oc gengo þeir vndir hann oc gafo honom konvngs nafn. Þa for hann inn i Sognn. oc norþr vm fiall oc i Fiorþo. oc toco flestir vel hans mali. En Jngiriþr drotning oc hirðmenn oc lendir menn bera rað sin saman. oc fylgia Vicveriar henne i Vic avstr. Ferr hon til Jnga sonar sins oc taka hann til konvngs a Borgarþingi. var hann þa a annan vetr. voro i þeim raþom Amvndi oc Þiostolfr Ala son oc margir aðrir storir hofþingiar. En Þrøndr toco til konvngs Sigurþ Harallz son. þa var hann a fiorþa vetr. var hann til konvngs tekinn a Eyraþingi. voro i þeim raþom Ottarr birtingr. Petr Vlfs son. Gothormr a Reini. Ottarr balli oc fiolþi annarra manna. oc sneriz vndir þa brøþr naliga allr lyþr. oc allra hellz fyr þer sacar er faþir þeira var kallaþr heilagr. oc var þeim sva landit svarit. at vndir øngan annan scylldi ganga meðan nacqvarr lifþi sona Harallz. Sva segir[1] Jvarr scald.

Toko siþan
Sigvrþ til landa
Horða(r) oc Sygnir
at Haralld fallinn:
svorþoz margir
menn a þingi
bvþlvngs syni
í broþor stað.

Her vicr hann sva til at þvi sem fyrr var sagt at þeir toco við Sigurþi slembi at konvngi. Haralldr gilli var .xvi. vetr konvngr at Noregi. oc .ii. siþan er þeir borðoz a Fyrileif.

Fra Sigurþi konvngi slembi.

Sigvrþr slembir sotti norþr vm Stað. oc er hann com a Norþmøri voro allt comin fire hann bref oc iarteinir at raþi þeira manna er eigi villdo ganga vndan sonom Harallz. oc fecc hann þegar motstoþor oc vppreist ovina. oc með þvi at hann var liðfar þa foro þeir vndan norþr til Þrandheims. oc leita a fvnd Magnvs Sigurþar sonar ins blinda. For Sigurþr slembir til Holms oc toc þar

[1] s. *Cd.*

með valldi or klavstrino Magnvs frǫnda sinn af navþgom mvncom. en sv er fleire manna sogn at Magnvs føri at vilia sinom. þott annat veri gort til malsbotar honom. oc venti Sigurþr ser af þesso liþsafla sem gafsc. Sigurþr konvngr var inn i bønom. oc voro með honom margir rikir menn. oc var Sigurþi slembi ecki þangat førilict at fara. Sigurþr slember hafþi með ser alla vini sina oc rero inn í ana oc coma festom i konvngs garþ. oc vrþo vndan at leita. þvi at allr lyþr stoð at moti. for siþan i brot. venti ser styrks oc liþsafla af frendom sinom oc Magnvs. oc þat braz eigi með ollo. Flvttiz þa a bravt með Magnvsi þegar eptir iolin. oc þa sotti eptir honom Biornn Erlings son. Gvnnarr af Gimsom. Halldorr Sigvrþar son. ´Aslacr Haconar son oc þeir brøðr Benedict oc Eiricr. oc hirþen sv er verit hafþi með Magnvsi. oc fiolþi annarra manna. oc fara þeir svþr fyr Møri með floccinn oc allt fyr Ravmsdals mynni oc scipto þar liþi sino. for þa Sigurþr vestr vm haf. en Magnvs til Vpplanda. oc venti ser þar mikils afla. var hann þar vm vetrinn oc vm svmarit. oc hafþi þa mikit liþ. En Jngi biosc í moti með sino liþi. oc hittvsc þar sem heitir i Mynni. varþ þar mikil orrosta oc hafþi Magnvs meira liþ. Sva er sagt at Þiostolfr Ala son hafþi Jnga konvng i killtingo ser meðan bariz var oc gecc vndir merkiom. oc hafþi micla mannravn af erfiþi oc atsocn. oc er þat mal manna at þa hafi Jngi konvngr fengit vanheilindi. þat er hann hafþi alla ǫfi siþan at knytti hrygginn oc annan fotinn oc var sa scemri oc sva aflitill at alldregi varþ hann gengr meþan hann lifþi. en þo sneri mannfallino a hond Magnvsi konvngi. oc fello þessir i onndvrþri fylkyngo. Þorkell oc Halldorr Sigurþar son. Biornn Erlings son. Gvnnarr af Gimsom. oc mikill lvti liðs Magnvs konvngs. aþr en hann villdi flyia. Sva segir Kolli inn prvþi.

Vnnoð avstr fyr Mynni
oddhriþ oc bratt siþan
hilmir fecc vnd hialmi
hrafns ferþar lið sverþom:
logþoð er en eirar
orsynia þic brynio
vngr varþir þv þengill
þitt land saman ranndir.

Oc enn qvað hann.

Fyrr la hans en harra
hringmilldr þaþan villdi
verþvng oll á velli
vigfimr konvngr himni:
svndr klavf siclingr Þrønda
songfvss vm Magnvsi
þer fecz halfo heri
hersciptir iofvrr gipto.

Magnvs konvngr flyþi þaðan avstr i Gavtland til Karls Sørqvis sonar. hann var vitr maðr oc agiarnn. Magnvs konvngr oc hans menn sogþo[1] sva hvar sem komo fyr hofþingia. at Noregr mondi vera lavss. *ef* nacqvarir storir hofþingiar villdi søkia er engi var konvngr i landino. oc lendra manna forrað oc stiornn. oc þeir er nv ero hellzt til raþa tecnir af lendom (monnom). þa vex nv avfvnd milli þeira oc vill engi sem annarr. Oc með (þvi) at Karll iarl var agiarnn til rikis oc ahlyþinn vm fortolor. þa samnar hann liþi ok riþr a Vikina avstan. oc gecc mart folk vndir hann fyr hrezlo sacir. Þetta spyrr Þiostolfr Ala son oc Amvndi. þa fara þeir í moti með þat lið er þeir fa. oc hofþo með ser Jnga konvng. Þeir hitta Karll (oc) Gavta her avstr a Krocascogi oc atto þar aðra orrosto. oc varþ þar mikit mannspell. oc fecc Jngi konvngr sigr. Þar fell mart manna af Gavtom. oc flyþi iarl avstr af scoginom. en Jngi konvngr rac flottann allt avstr or riki sino. oc varþ þetta en heþiligsta for. Sva segir[1] Kolli. 33 b

Lysa mont hve liosa
lavt hrafn i ben Gavta
avrnn fylldit sic sialldan
sarisa ravþ visi:

golldit varþ þeim er gørþo
glavm herþendom sverþa
ravn er at riki þino
rog a Crokascogi.

Magnvs blindi sotti til Danmarcar a fvnd Eirics eymvna. oc fecc þar goþar viðtocor. bað hann Eiric konvng ef hann villdi fara með Dana her til Noregs oc leggia vndir sic landit. oc hann mon fylgia honom. oc sagði[1] ef hann kømi með mikinn afla. at engi mondi þora at sciota spioti í moti honom. Konvngr bavð vt leiþangri oc for með .cc. scipa norþr í Noreg. oc var Magnvs blindi oc hans menn i liþi með Dana konvngi. Ferr Eiricr avstan vm Vikina. oc foro til hófs nacqvars með specð oc friþi. oc er þeir como i Tvnsberg. var þar fyrir samnaðr lendra manna oc Jngi konvngr. Þar matto þeir eigi a land komasc. oc eigi vatn taca ser. var þar mart drepit af þeim. þaþan helldo þeir inn til Oslo. þar var Þiostolfr Ala son. Sva er sagt at þeir villdo bera scrin Hallvarz ens helga or bønom vm aptanninn. er þeir vrþv varir viþ liþit. oc toco sva margir vndir sem við matto komaz. en sva þvngt var at þeir matto eigi lengra bera en vtar a kirkiogolfit. Vm morgonninn sa þeir scipaliþit er vtan siglldi hia Hofvðey. Þa baro .iiij. menn scrinit or bønom. Þiostolfr gek or bønom oc allt liþit með scrinino. en scrinit for vpp a Ravmariki til Forss. oc var þar .iii. manoþr. Þiostolfr nam

[1]) s. *Cd.*

staþar fyr ofan bøinn. oc rvnno svmir eptir þeim Þiostolfi. en stafnbvi Eirics varþ sciotastr er Askell het. En Þiostolfr scavt broddør moti honom. oc lavst vndir qverkina. sva at vt kom i hnackann. oc þotti þetta eitt et bezta scot. þvi at ecki var annat bert a honom. Þiostolfr for vpp a Raumariki. oc samnaþi liþi vm nottina. En þeir Eiricr logþo ell(d) i Hallvarzkirkio oc allan bøinn oc brenndo vpp með hringom. Þvi nest com Þiostolfr ofan með miclo liþi. en Eiricr lagþi a brot sino liþi. oc matto þeir hvergi a land comaz þeim megin fiarþar fyr samnaþi lanzmanna. en eptir lago .vi. eða .vii. hvar sem þeir como a land. Jngi konvngr var i Hornnborasvndom. oc Amvndi fostri hans Gyrþar son Lavgbersa sonar. oc mikit lið. oc borþoz þeir Eiricr þar. oc drap Jngi konvngr mart manna af honom. Flyþi Eiricr konvngr vnda(n) svðr til Danmarcar. Þat melto menn at eigi hefþi verri ferþ farin verit með miclo liþi. En Eirici þotti Magnvs oc lið hans hafa logit at ser at Noregr mondi avþr fyrir liggia. oc eigi mondi spioti scotit í moti þeim. oc letzc alldregi þeim scylldo slicr vinr sem aþr.

Fra sonom Harallz konvngs.

Nv er at segia fra sonom Harallz konvngs Jnga oc Sigurþi sem sagt hefir vitr maþr oc scynsamr Eiricr Oddz son. oc er þessi frasogn mest eptir sogo Haconar maga lennz mannz. hann sat yfir oc sagþi fra þessom tiþindom er ritat var fyrsta sinne. en hann sialfr oc synir hans voro i þessom ferþom oc i flestom orrostom. voro honom þeir menn kvnnir er her ero nefndir. hefir sa oc er ritaþi sǫgona fleire sannorþa menn nefnda til þessar frasagnar.

Fra Sigurþi.

Sigvrþr slembir com þat svmar i Danmorc oc haþi orrostor .ii. i Eyrarsvndi við Vinðr. aðra svþr við Erri. oc hravþ þar .viij. scip. (oc drap mart manna) en hengþi svma. Dvalþiz hann þa i Svðrlondom vm sceið er hann vissi øngan sinn afla í Noregi. oc var þar mest vm motstoþo sem voro Þrendr oc Mørir. Sva segir[1] Jvarr.

Riso við visa
vestan comnom
Þrøndr oc Mørir
þeir er þrifom nitto:

brvgþvz holþar
i hvga sinom
mennzco milldom
Magnvs syni.

[1]) s. *Cd.*

Oc fra þvi segir hann er Sigurþr for af Noregi oc hann com i Sviariki. sem her segir.

Drifo til reipa
i roþo veðri
reyndir at risno
resiss þegnar:
vrþo seggir
segls at geta
þa var svalt a sę
en svmir ioso.

Scok veþrvita
í vatom byr
gvlli glestan
vm grams scipi:
kloccar vrþo
en konvngr styrþi
sneccio sneisar
of Sigurþi.

Hratt-hvast skipi
i hvoto veðri
rost riþandi
oc ramir stravmar:
festo seggir
sneckio langa
kynstors iofvrs
við Kalmarnes.

Þa var hann cominn i Dana konvngs velldi. oc gørþi ser þar marga hofþingia at vinom. konvnginn sialfan at vpphafi. sem her segir.

Ser framliga
friþar leitaþi
ilrioþr ara
við Jota gram.

Jvarr getr þess sem fyrr er sagt at hann atti orrosto við Erri.

Møtti Vinþom
sa er vega þorþi
socndiarfr Sigvrþr
svþr við Erri.

Oc enn segir[1] hann.

Hravþ vngr konvngr
.viij. sneccior
vargr gein vm val
Vinþa ferþar
hne fyr eggio
oþioþar lið.

Aþra orrosto atti hann fyr Møri. oc drap þar mart Vinða. sem Jvarr segir[1].

Enn let aþra
avstr fyr Møri
gramr geirþorinn
gvnni haþa.

[1]) s. *Cd.*

neytti vapna
þa er Vinðr hnigo
avrr oddviti
avþro sinni.

Þaðan hellt hann í Elfina í eystri qvisl oc toc þar .vi. scip af liþi Þoris hvinanntorþa. oc Olafs Harallz sonar kesio. oc ellti Olaf a land vpp. Sem her segir[1].

Vann i Elfi
þar er iofvrr barþiz
fall folcstara
til foþorleifþar:
scvlfv sceyti
scot mognoþoz
hnigo hringviþir
hvarratveggio.

Þiostolfr. var i Konvngahello oc scylldi þar veria landit. oc Sigurþr hell(t) liþi sino þangat. oc skvtoz þeir á oc matti Sigurþr eigi a land ganga. fello menn af hvarotveggia liþi. oc mart varþ sart. Þar fell Vlfheþinn Savxolfs son norþlennzcr maþr. oc stafnnbvi Sigurþar. Þessa getr Jvarr.

Vann leyfðr konvngr
af liþi Þoris
þriv scip hroþin
i þeiri for:
setto vndan
Olafs liþar
þeir er or Elfi
elltir voro.

Enn þa er Sigurþr la i hofn þeiri er Portyria heitir a Limgarz siþo. oc setti þa scipom er foro i Vikina eða bravt oc rennti. en Tvnbergsmenn gerþo lið at honom oc como a vvart sva at þeir Sigurþr voro a landi oc scipto fengi sino. kom svmt lið ofan at þeim. en þeir lavgþo scipom vm þveran vaginn fyr vtan hofnina. Þar fell mart manna af Sigurþi. þar fell Fiðr geit oc Askell Smiðs son. en Sigurþr comz a scip sitt. oc røri at þeim vt. en scip Vatnorms
*34 var þar *nest. let hann siga a homlo. en Sigurþr reri vt til hafs. oc komz vndan einscipa. Þa var þetta qveþit.

Varð eigi vel við styrio Vatnormr i Portyrio.

Sigldo þeir a haf. oc er sigllt var mioc forsc maðr af scipi hans. sa het Kolbeinn Þorlacs son af Batalldri. hann forsc a eptirbati er bvnndinn var við scipit. Sigurþr slembir bra vtleið er hann kom svþr oc var vm vetrinn i Alaborg.

¹) s. *Cd.*

Vm Sigurð konvng slembi.

Enn of svmarit eptir foro þeir Magnvs baþir saman svnnan .vij. scipom. oc toco þa a Lista a vvart vm nott. er þeir logþo at landi. Þa var firir Benteinn Kolbeins son hirþmaðr Jnga konvngs. oc enn vascasti maþr. þeir gengo þar vpp í netrellding oc komo a vvart oc toco hvs a þeim oc villdo leggia elld i bøinn. Benteinn comz vt oc i hvs noccot meþ hercleþom oc var vel bvinn oc etlaþi at veriaz. Þa melti Sigurþr. Hverr vill sveina inn ganga at Benteini. þar er nv vaskliga gort. Engi varþ sciott bvinn til. Benteinn heyrþi hvat þeir melto oc svaraþi. Hverr sem inn gengr þa scal hann finna vapnn fire ser. Myrct var i hvsino. oc stoð Benteinn við dyrrnar með brvgþit sverþ. sciolld hafði hann fire ser oc hialm a hofþi. oc var enn rosqvasti maþr. Sigurþr stoð ifra noccot. oc sa at engi var bvinn til inngongo. þa toc hann grafelld er hann hafði oc ste a oc sneri vm hond ser. oc bra sverþino. oc sneri vpp at hvsino. oc hafþi ecki vm oc var i scyrto einni oc hafþi ecki a hofþi oc feykir inn i hvsit sem kolfi scyti. sv(a) at scio(t)liga var hann i innanverþo hvsino. oc sotti at honvm vtar. oc hio hann þegar banahøgg. oc com sva vt at hann hafþi hofvþit i hendi ser. oc helldr vascligr maðrenn. þvi at allra manna var hann snofvrligastr. sem segir[1] i qveþino.

Hellt a Lista
lofþvngr scipom
avrr fyr Agþir
avstan af nesiom:
hne hersa kyn
herr var i landi
brvnno bygþir
fyr bvðlvngi.

Dre(i)f til scogar
fyr sciolldvngi
landmanna liþ
þar er logar brvnno:
vocþo drengir
meðan dorr roþin
bloð Benteini
aþr bana fengi.

Þeir foro siþan til scipa sinna oc helldo i brot. Sigurþr var mikill maþr oc venn. iarpr a har. oc nacqvat ennisnavþr. blaeygr oc rettleitr. liþr a nefino afrhendr oc fimr. oc hveriom manne gørvari at ser. vm alla lvti. Enn er Jngi konvngr fra drap Benteins. oc þeir brøðr Kolbeins synir Sigvrþr oc Gyrþr. þa gørþi konvngr lið at þeim oc for sialfr. oc toc scip vnda(n) Haconi pvngellto syni Pals oc dottor syní Aslacs Erlings sonar af Sola. oc systrvngi Haconar maga. Jngi konvngr ellti Hacon a land vpp oc lið hans allt. oc toc hvert fat þeira. En þeir flyþo i fiorþo inn vndan. Sigurþr storcr sonr

[1]) s. *Cd.*

Einriþa i Gavlardal. oc Eiricr hęll broþir hans. oc Anndres kelldoscitr sonr Grims. Enn Sigvrþr oc Magnvs blindi oc Þorleifr sciappa sigldo norðr et ytra .iii. scipom a Halogaland. oc var Magnvs eptir þann vetr i Biarceyio norþr með Viðkvnni Joans syni. en Sigurþr var a Finnmorc þann vetr a lavn. oc meirr en .xx. menn með honom. en hann hio stafna af scipi sino. oc søcþi niþr i Egisfirþi innanverþom. Enn þat var mellt at þeir fengi honom vistir Þorleifr sciappa[1] oc Einarr Ogmvndar son af Sandi oc Gvðrvnar Einars dottvr Ara sonar af Reykianesi af Holom. Þann vetr er sagt at Sigurþr orti viso.

Gott var i gamma	vara þar gamans vant
þars ver glaþir drvccom	at gamans dryckio
oc glaþr grams son	þegn gladdi þegn .
gecc meþal beckia:	þar lannz sem var.

Oc vm varit eptir for hann norþan. oc hafþi scvtor .ii. er Finnar hofþo gort honom. engi var savmr i með sini var bvnndit oc viðiar fyr kne. oc røro .xii. menn a borð sva sciott at ecki toc a vatni. Þetta montv heyrt hafa qveþit.

Fatt eitt fylgir	svipar með segli
fvro haleyscri	sinbvndit scip.

Hann com vt i Vaga oc toc þar Svein prest oc sono hans .ii. oc let drepa þa alla. Sva segir Jvarr. enn nesta vetr eptir er Benteinn var drepinn. at Sigurþr var a valldi Haleyia.

Þann vetr enn nesta	olli fall
naþra deyþi	feðga þriggia
hvgfvllr konvngr	vlfs angrtopoþr
með Haleyiom	vt i Vagom.

Þaþan for hann i Vikar. oc toc þar Vilhialm scinnara lendan mann. oc annan Þorallda kept. oc drap þa baða. Sva segir[2] Jvarr.

Þat var et nesta	vapnascipti
norþr i Vagom	er Vilialmr fell.

Siþan for hann svþr oc møtt(i) Styrcari glesirofo svðr við Byrþo. er hann for svnnan or cavpangi oc drap hann. Sva segir[2] Jvarr.

[1]) scioppa *Cd.* [2]) s. *Cd.*

Metti siþan
svðr við Byrðo
gramr gvnnþorinn
Glęsirofo:
olli stillir
Styrcars bana
bar benþiþvrr
bloðga vengi.

Oc er hann com svþr til Hvalsness. þa hitti hann Svinagrim oc let hoggva af honom hondina høgri. Sva segir[1] Jvarr.

Veitti visi
fyr Valsnesi
socn snarpliga
Svinagrimi:
hann let missa
millldings hnefa
høgri hanndar
aþr hialldr lykyzc.

Þa for hann svþr a Møri fyr vtan Þrandheimsmynni. oc toc þar Heþin harþmaga oc Kalf klingroavga oc let Heþin vndan ganga en drap Kalf. Þat segir Jvarr at hann tøki Finn honndom.

Møtti Finni
fremþargiornom
orr oddviti
avstr a Qvilldrom:
leto nytan
naddveþrs boþa
Vlfs arfþega
ondo tyna.

Oc enn segir[1] hann.

Vann fyr Møri
milldingr tecr
Heðin með hondom
oc hans liþa:
hann let Kalfi
klingroavga
helldr harðliga
heiptir golldnar.

Oc enn segir[1] hann.

Herscilldi for
harri Sygna
allt ið ytra
eyiar oc strandir.

Oc enn qvað hann.

Sia knatti þar
fyr Sigvrþi
bitra branda
brynior hoggnar
scarþa sciolldo
scopt bloðroþin
veþrblasin vę
of vegondom.

[1]) s. *Cd.*

Jngi konvngr oc Gyrþr fostri hans spurþo til far(a) Sigurþar. oc sva hvat hann gørþi. þa sendo þeir menn at leita hans Joan kvzo son Kalfs ranga broþor Jvars byscops. oc annan Joan prest smyril. Þeir scipoþo Hreininn er allra scipa var sciotastr .ii. rvm oc .xx. oc foro svþr at leita þeira. En sva sogþo menn. at þeir sei þa en legþi eigi at oc foro aptr við litinn orztir. Sigurþr for til þess er hann com a Horðaland svþr i Herþlo. þar atti Einarr bv son Laxapals. oc var farinn inn i Hamar til gagndagaþings. En þeir toco þar fe allt oc langscip halfþritogt. oc son hans .iiii. vetra gamlan er hvilldi hia vercmanni hans er þeir como. Svmir vildo drepa sveininn en svmir hafa með ser. Vercmaþrinn mælti við þa. Litil hefnd mon yþr i þiccia at drepa. oc litil gøþi at hafa með yþr. oc minn son er sia en eigi Einars. Þeir foro i brot oc hofþo eigi sveininn með ser. En er Einarr com heim gaf hann vercmanni til tveggia avra gvllz. oc letzc avallt scylldo vera vinr hans. Þeir Sigvrþr foro avstr i Vikina. oc toc Finn Savðavlfs son er hann for at heimta lanzscylldir. oc festo hann vpp. oc sigldo siþan svþr[1] til Danmercr.

Brefsending Jnga konvngs.

Þat mellto Vicverir oc Biorgyniar menn at þeim þotti vsannlict er Sigurþr konvngr villdi eigi coma. at veria land með Jnga konvngi brøþr sinom. oc sogþo mikinn mvn er Jngi konvngr var við hascann
*34b allan oc hans lið. oc hafþi margar orrostor haþar við * . . . .
en Sigurðr konvngr oc vinir hans sato kyrrir i cavpangi norðr þott favþorbanar hans føri þioðleiþ fyr Þrandheimsmynni. Þa sendi Jngi konvngr bref með innsiglom sinom norðr til Þrandheims. Þat var a ritino. at Jngi konvngr [sendir qveþio[2] Sigurþi brøðr sinom oc hans raþoneyti Saðagyrþi Ogmvndi svipti Ottari birtingi. oc ollom lendom monnom hans. oc sva hirþmonnom oc hvscorlom. vinom ockrom bvondom oc bvþegnom oc allri alþyþo. selom oc veslom. vngom oc gomlom. gvðs oc sina. Vandreþi okor ero ollom monnom kvnnig i þesso landi oc sva øsca sv er þv ert .v. vetra gamall. en ec .iii. vetra. oc megom ecki at hafaz nema við niotim vina ockarra oc goþra manna. en vinir minir þicciaz við vanndreþi comnir. en þer oc yðrir vinir hafit kyrrseti oc hoglifi. Gørit nv sva vel. at þer søkit til mins fvndar sem fiolmennztir. oc verom baþir saman hvatki er i gøriz. Nv er sa ockarr vinr mestr er til þess helldr at við sém sem sattastir. oc iafnhalldnir af ollo. en með þvi at þer afrøkiz oc gørit eigi fara sem þer hafit fyrr gort at navðsynligri orþsendingo minni. scalltv við þvi bvaz at ec mon

[1]) svþr] svðr *Cd.* [2]) [s. q. *Cd.*

gera lið a hendr þer. oc scipti þa gvð með ocr. þvi at eigi þicciomc ver standaz mega at hafa fiolmenni með oss sem ver þvrfom við otta þenna en þv tecr lannzscylldir allar halfar við oss i Noregi. Lifit i gvðs friþi. Þa stoð vpp Ottarr birtingr oc melti. Þat er mal Sigurþar konvngs at męla til Jnga konvngs broþor sins. at gvþ þacci honom qveðio sina goþa oc erfiþi oc fiolskylldi oc margfalldan hasca er þv verþr opt við staddr af navðsyniom ockrom. oc sva þinir vinir. En þott svmt þicci helldr avrþict i orþom Jnga konvngs við Sigvrþ broþor sinn. þa hefir hann þo mikit til mals sins vm svma lvti. Nv vil ec sciott lysa ifir mino scapi. ef þar fylgir vili konvngs oc annarra manna at þv Sigurþr farir a fvnd Jnga konvngs broþor þins sem fyrst mattv með þat lið er þv fęr. oc efli hvarr yccarr annan i ollom farselligom lvtom. en almattigr gvð efli baþa ykr. Nv viliom ver heyra orþ þin konvngr. En konvngr var borinn a þingit. bar hann Petr Savðavlfsson. En þetta melti konvngr. Viti allir menn þat. ef ec ma raþa. þa vil ec fara at hitta Jnga broþor minn sem fyrst ma ec. Siþan melti hverr þeira í orþastað annars sem vanþi þeira er til oc tolþo vm tolor langar beþi Gyrðr oc Ogmvndr. oc margir aðrir lendir menn. en þo com i sama staþ niþr sem Ottarr hafþi melt fyr ondverþo. Siþan foro þeir i Vic avstr til fvndar við konvng.

Fra Sigvrþ(i) slembi.

En þat it sama svmar komo þeir Sigurþr slembir með .xxx. scipa ner vetrnottom í Noreg. beþi Dana lið oc Norþmanna. sem her visar til.

Fystiz svnnan
Sigvrþr a lesti
með litit lið
lond at søkia:
biosc með hanom
til herfarar
margs anndvani
Magnvs konvngr.

Hellt þrimtogom
þioðnytr konvngr
sneckiom svnnan
við socn bvinn:
vgþo lyþir
lið Sigvrþar
lec sciolldr við scio(ll)d
a scipom visa.

Þeir brøþr Jngi oc Sigurþr spurþo. oc foro í mot þeim með .xx. scipom allstorom. sem her segir[1].

[1]) s. *Cd.*

Foro leyfþir
með liþi miclo
Harallz hroþrsynir
herstefno til:
þa er at milldom
Magnvs syni
atroþr a sia
Jngi knvþi.

Þeir hittoz svnnodaginn nesta eptir Marteins messo. en ꜧon var lavgardaginn aðr. tocz þa með þeim orrosta. sem her segir.

Hravt i stongom
þar er hilldingar
við vig vanir
vapna neytto:
horþ spiot bito
beniar sviddo.
herscip rvþvsc
hvarratveggio.

friþr slitnaþi
frenda a millvm
gvþr geisaþi
gecc hilldr saman.
Flvgo hvndrvþom
herstefno til
sargogll vm sia
sveita at drecca:

Stvnþo seggir
stal roðnoþo
scavt biartr konvngr
baþom hondom:
eyddo oddar
iofvrs fvlltrvom
morþ miclaþiz
þa er Magnvs fell.

Þegar i fyrsto hriþ lavgþo Danir fra .xviii. scipom. oc heim svþr. sem her segir.

Flyþo Jotar
.xviii. scipom
þeir er Sigvrþi
svnnan fylgþo:
ravfsc ręsis lið
þa er rikr konvngr
vanr vasforom
vaþna neytti.

Þa hrvþosc scip þeira Sigurþar oc Magnvs. En þa er mioc var hroþit scip Magnvs en hann hvilldi i reckio sinne. þa toc Hreiþarr Griotgarz son er lengi hafþi fylgt honom oc verit hirþmaðr hans. toc hann i fað(m) ser oc villdi hlavpa með hann a annat scip. Þa var Hreiþarr scotinn spioti milli herþanna oc þar i gognom. oc þat sogþo menn at þar fengi Magnvs bana af þvi eno sama scoti. oc fell Hreiþarr a bac aptr a þiliornar. en Magnvs a hann ofan. Oc þat melto allir at hann þotti vel oc prvlliga hafa fylgt sinom lanardrotni. oc gott er hveriom er slican orþrom getr. Þar fell Loþinn

af Lïnostoþom oc Brvsi Þormoz son stafnbvi Sigurþar. Jvarr Kolbeins son oc Havarþr fęgir. Sva segir i drapo Jnga konvngs.

Ravðri dreif þa er rivfa
reð oll fyr gram sciolldo
mioll aþr Magnvs felli
morþgiarnn þrvmo iarna:
harmar øngr þvi at Jngi
attv raþa vel laþi
doct fell drivgt a scocka
drap Sigvrðar vapna.

Synndi sialfr at landi
sniallr en þv bratt allri
vel vm hrosar þvi visi
valkost mvnins fosto:
vlfs bornom varþ arnar
einkar tiþr í viðo
borþ rvþv fregir fyrþar
fvndr Langeyiar svndi.

Þat melti Magnvs konvngr blindi er hann fecc scotit. Þat com .vij. vetrom til siþ. Her fell mikill hlvti liþs þeira. þvi at ecki gecc vndan þat er naþ varþ. Þeir drapo i einom holmï meirr en .lx. manna. Þa fello .ii. islenzkir menn Sigvrþr prestr son Bergþors Mas sonar. annarr Clemet son Ara Einars sonar. En Jvarr scratthanki son Kalfs ens ranga. er siþan var byscop i Þran(d)heime norþr. hann hafþi avallt fylgt Magnvsi. hann comsc a scip Joans koþo broþor sins. Joan atti Cecilio dottvr Gyrþar Barþar sonar oc var þar i liþi .iij. komoz þeir a scip Joans. annarr Arnnbiornn ambi. er siþan atti dottvr Þorsteins í Avþshollti. þriþi var Jvarr dynta Starra son broþir Helga Starra sonar innþrønscr at moþorkyni inn vensti maðr. oc er liþsmenn vrþo varir við at þeir voro þar. þa gripo þeir til vapna oc gengo at þeim Joani. en hann biosk við þeim. oc var við sialft at þar mondi alþyþa beriaz. En þat varþ at sętt með þeim Joani at hann leysti vndan Jvar oc Arnnbiorn. oc festi fe fyr þa. en þat fe var honom gefit siþan. Jvarr dynta var leiddr a land vpp oc havggvinn. þvi at þeir Sigvrþr oc Gyrðr Kolbeins synir villdo eigi fe taca fyrir hann. þvi at þeir kendo honom at hann hefþi verit at drapi broþor þeira. Þat sagþi Jvarr at þat hafþi sva liþit ifir hann at honom þotti mest er nafni hans var leiddr a land vpp vndir øxi oc hvarf til þeira. oc baþ þa hei*la * 35 hittaz. Sva sagþi Gyriþr hvsfreyia Birgis dottir systir Joans erchibyscops at hon letz Jvar byscop þat heyra mela.

Fra Sigvrþi konvngi slembi.

Nv er at segia fra Sigvrþi konvngi slembi at vppgongor tokoz a scip hans. en hann varþiz með miclo ageti oc veitti morgom monnom scaþa. søkia þeir nv aptr at firirrvmino. Sva segir[1] Jvarr.

[1] s. *Cd.*

Hravþsc vnd iofri
avstan comnom
bito slog svðrøn
sneckio með stofnom:
þa er skiolldvngs son
af scipi sino
socnførr a sia
svnnz kostaþi.

Siþan konnoþo þeir valinn. oc fvndo eigi Sigurþ slembi oc rero a batom at leita hans. oc fvnndo mann einn a svndi oc villdo drepa. en sa baðsc vndan. oc letzc mvndo segia hvar Sigvrþr slembir veri. oc þat villdo þeir. Scildir oc spiot oc davþir menn flvto viþa a senom hia sciponom. Þa melti maðrinn. Sia mono þer hvar flytr einn ravþr sciolldr þar er hann vndir. Þa rero þeir þangat oc toco hann. oc flvtto hann til lanz. Hann hafþi hlavpit fyr borþ þa er scip hans var hroþit oc steypþi brynionni af ser i kafi. þvi at hann var manna bazt syndr. Hann hafþi ellzvirki a ser. oc var f(n)ioscrinn i valhnotarscvrmsli oc steypt vm vaxi. Hann hafði sciolld ifir ser er hann svam til þess at eigi metti vita hvart sa sciolldr veri eða annarr er margir flvto. Sva sogþo þeir at alldregi myndo þeir hitta hann ef eigi veri þeim sagt til. oc þvi er þess getit hverso hann bio vm ellzvirkit. at þat þotti hvgqvemliga gort at bva sva vm at alldregi vettiz. Sva segir[1] Jvarr.

Varþ a vatni
vikingr tekinn
sa er manna var
mestr fvllhvgi.

Enn þa er þeir como til lanz. var sagt liðsmonnom at Sigvrðr var hanntekinn. þa slo opi a herinn fyr fagnaþi. oc er Sigurþr heyrþi þat melti hann. Margr maðr vandr mon her feginn gørr i dag a mino hofþi. Siþan gecc Þiostolfr Ala son þangat oc melti við hann. Hvi vartv sva diarfr þręls sonrinn at þora at segia at þv verir son Magnvs konvngs. Hann svaraþi. Ecki mattv feðr minom iafna við þinn foþor eða þrel. þvi at litils var þinn faþir verþr hia minom foþor. Sva segir[1] Hallr son Þorgeirs lecnis Steins sonar oc hirþmaðr Jnga konvngs er þar var þa við staddr at þeir reþissmenn konvnganna villdo lata drepa hann þegar. Enn þeir er sinna harma atto mest at reka reþo mest piningo hans. en hann nefndi til þess sono Kolbeins oc Petr Savðavlfs son. en alþyþa manna gecc fra. oc villdo eigi asia. Þa batt Petr með streng handleggi hans sva at ifir vpp gecc holldit. Þa melti Sigurþr. Fast bindr þv nv Petr. Hann svaraþi. Þa kendir þv mer þat er þv drapt Finn broþor minn avstr a Qvilldrom. Þa brvtv þeir fotleggi hans i svndr með øxarhomrom

[1]) s. *Cd.*

oc sva hanndleggi. oc siþan klvfv þeir svorþ. oc flogo hann or kleþom sinom. oc hyddo hann með svarþsvipom þar til er sva gorla var scinn af honom sem hann veri fleginn kvicr. oc þat segia menn at hann syngi salltara meþan þeir pinndo hann. oc toc þar avallt til sem hann hvarf fra þott øngvit felli a hann a milli. oc bað þa fyr ovinom sinom. Sva segir[1] Jvarr.

Þat tel ec illa
er iofvrr scylldi
kynstor koma
i kvalar slicar:
tecr Sigurþi
siþan engi
maþr røsqvari
vm meþalkafla.

Song salltara
meþan Sigurþ pindo
iofvrs ovinir
yta drottinn:
bað fyr brognom
bavþfrecnn iofvrr
þeim er vellscata
veitto pislir.

Oc þa er hann vissi ecki i þenna heim. drogo þeir hann til tres eins oc hengþo hann þar vpp. Sva segir[1] Jvarr.

Fra ec at leti
lif sitt konvngr
þa er salltara
svngit hafþi:

villdi ganga
gramr til scriptar
en þvi þioðkonvngr
þeygi naþi.

Oc er hann var davþr. vrþo allir a eitt sattir beþi vinir hans oc ovinir. at engi maþr hefþi gervari at ser verit en Sigurðr vm alla lvti. sva at menn viti. en þo hefir hann verit ogiptomaðr. Eigi hefi ec fire þvi fara orþa hans getit at eigi hafa ec mart heyrt kent honom at hann hafi melt viþ þa. En Hallr hefir sva sagt at hann melti fatt oc svaraði fam einom monnom þott orþom yrpi a hann. oc sva segir hann. at Sigurþr brasc eigi helldr viþ. en þeir drepi a stocc eða stein. oc þat let hann fylgia. at þat mętti vera of goðan dreng þann er vel veri a þrec bvinn oc hreysti at sva metti stanndaz piningar at þvi at hann helldi mvnni sinom eða brygþi ser litt við. en sva hefir Hallr sagt. at alldregi bra hann mali sino helldr en hann seti a avlbecc milli vina sinna. hvarki melti hann þa hęra ne legra ne scialfhenndra en vanþi hans var til. oc mellti mioc til þess er hann anndaþiz. En prestr sa er þar hafþi kirkiosocn scamt fra. let lic Sigurþar føra þangat til kirkio. en sa var vinr þeira Harallz sona. En þeir lavgþo reiþi a hann firir þetta oc gallt hann þeim fe

[1]) s. *Cd.*

firir. oc þeir leto føra bravt likit i hreysi. Oc siþan sotto vinir hans likit svnnan or Danmorc oc flvttv svþr til Alaborgar. oc grofo þar at Mario kirkio. Sva sagþi Ketill profastr er varþveitti Mario kirkio. at Sigurþr veri þar grafinn. En Þiostolfr Ala son let føra lic Magnvs konvngs til Oslo. oc grafa i Hallvarz kirkio hia Sigurþi foþvr hans. En Loþin savprvþ førþv þeir til Tvnsberggs. en allt liþ annat grofo þeir þar. oc foro a brot með sigri miclom. Þess minniz Bavþvarr hallti i drapo er hann orti vm Sigvrþ konvng Harallz son.

Nv scal lyst hve Lista
lęsciarr konvngr harra
gørþiz afregs orþa
efnd þins foþor hefndir:
letoð hialms at holmi
hriþ spurþiz sv viþa
ofkvgi do iofra
allvalldr Sigurþ falla.

Oc enn qvað hann.

Magnvs varþ at morþi
malsniallr i bavþ falla
reþ firir ręsis davþa
rikr þioðkonvngr slicom:
meirr rac þic til þeira
þrecstercr konvngr verka
flagþs hest hafit[1] flestom
fylldom navþr en scylldi.

Þar fell allt oc avrvir
vlfr ravþ a her davþom
teþr i tavgnings[2] veþri
tveir iofrar liþ þeira.

Drap Ottars birtings.

Eptir fall Harallz konvngs gilla var Jngirīðr drotning gipt Ottari birting lendom manni oc miclom hofþingia. hann var þrønscr at ętt oc mikill styrcþarmaþr rikis Jnga konvngs meðan hann var i barnnøsco. En Sigurþr konvngr var ecki vinr hans. oc þotti hann allt hallr vera vndir Jnga konvng mag sinn. Ottarr birtingr var drepinn norþr i cavpangi i einvigi vm qvelld er hann gecc til aptansongs. oc er hann heyrþi hvininn af hoggvino. þa bra hann vpp henndinni oc skickionni at moti. oc hvgþi at castat veri snękecki at moti honom sem titt var vngsveinom. Hann fell við hoggit. En Alfr hroþi son hans com þa gangandi i kirkiogarþinn ok sa fall foþor sins oc sva at maðrinn er vegit hafþi hliop avstr vm kirkiona. en Alfr hliop eptir honom. oc drap hann við savnghvss hornit. oc mellto menn at hann hefþi drengiliga hefnt. oc þotti hann myclo meiri maþr siþan en aþr.

¹) haf *Cd.* ²) tavgnvngs *Cd.*

(*Fra Jnga konvngi oc Sigurþi konvngi.*)

*En er þeir brøþr Jngi konvngr oc Sigurþr konvngr hofþo *35b verit .vi. vetr konvngar þa com sa maðr vestan af Scotlandi er Eysteinn er nefndr. sem Einarr Scvla son segir.

Jofvrr fystiz avstr   avrlyndr oc hravstr.

En þeir hofþo farit eptir honom oc fylgt honom i land Arni sturla Þorleifr Bryniolfs son Kolbeinn hrvga. Eysteinn var tekinn til konvngs a Eyraþingi vm gagndaga. oc svarit honom sva land at hann scylldi hafa þriðivng af Noregi við brøþr sina. oc settvsc þeir brøþr er þeir fvnndvz. En Eysteinn gerþi øngar scirslor eþa tilravnir í Noregi vm faþerni sitt. oc var þvi trvat þar vm er Haralldr sialfr hafþi sagt. Þa var Eysteinn konvngr i Þrandheime er Ottarr birtingr fell. oc þegar stefndi hann til sin bvanda liþi miclo oc for vt til byiarins. En frendr Ottars oc vinir kendo raþit Sigurþi konvngi. er hann var þa oc i cavpangi. oc voro bøndr geystir a hendr honom. en hann bavþ fyr sic scirslor oc festi iarnnbvrþ at hann scylldi sanna mal sitt. oc varþ þat at sett. For Sigvrþr konvngr eptir þat svþr i land oc vrþo þęr scirslor alldregi flvttar. Jngiriþr drotning gat son við Jvari Sveins syni. sa het Ormr. er siþan var kallaþr konvngs broþir. hann var manna friþastr synndom. oc gørþiz mikill hofþingi sem siþan mon getið verþa. Jngiriðr drotning var gipt Arna er kallaþr var konvngs magr. Voro þeira bornn Jngi Nicholas Philippvs oc Jngigerþr er atti Biornn bvccr. oc siþan Simon Kara son.

Einn lendr maþr þeira brøðra Sigurþar oc Jnga het Erlingr sonr Kyrpingaorms oc Ragnhilldar Sveinka dottor. Moþir Kyrpingaorms het[1]   en hennar moþir Ragna dottir Orms iarls Scopta sonar oc Jngibiargar dottor Haconar iarls rikia. Erlingr var vitr maðr oc mikill vinr Jnga konvngs. oc með hans raþi var honom gipt Kristin dottir Sigurþar konvngs Jorsalafara. Erlingr atti bv a Stvðlo a Svnnhorþalandi. hann var kallaþr Erlingr scacki. Hann gerþi ferþ sina or landi a bravt oc með honom Einriþi vngi oc enn fleiri lendir menn oc foro vestr til Orcneyia. oc bioggvz til ferþar þaðan Rognvalldr iarl er Kali var kallaþr oc Vilialmr byscop. oc hofþo af Orcneyiom .xv. scip oc siglldo til Svðreyia. oc þaþan vestr til Vallanz þa leið sem sigllt hafði Sigurþr Jorsalafari. Þeir siglldo vt vm Norvasvnd.

[1]) *Codex har aabent Rum for Navnet; en Haand fra foregaaende Aarhundrede har udfyldt Lacunen og tilskrevet* Ragna.

oc herioþo viþa a Spani a heiðna menn. Litlo siþarr en þeir como vm svndin scilþiz i brot Einriþi vngi með .v. scipom. En Rognvalldr iarll oc Erlingr scacci foro með .x. scip oc hitto a dromvnd einn i hafino oc borþvz viþ þa oc vnno dromvnndinn. Avþvn ravþi er sa nefndr er fyrst gecc vpp a dromvnndinn stafnbvi Erlings. þat var callat fregþarverc. Þeir toco þar allmikit fe oc margar gersimar. Ravgnvalldr iarl oc Erlingr foro vt til Jorsala oc til arinnar Jordanar. oc snero aptr vm havstit oc sigldo til Miclagarz oc leto þar eptir scip sin foro vtan landveg oc helldo heilo þar til er þeir como í Noreg. oc var þeira ferþ allmioc lofoð. Þotti Erlingr scacci siþan myclo meire maþr en aþr. beþi af ferþ sinni oc af qvanfangi þvi er hann fecc. var hann oc spekingr mikill at viti. Hann var mest hallr i allri vinatto til Jnga konvngs.

Fra Sigurþi konvngi.

Sva er sagt at þa er Sigurþr konvngr reið af veizlo i Vic avstr með hirþ sina oc reiþ vm bø þann er ricr maðr atti er Simon het. oc er konvngr reiþ vm bøinn þa heyrþi hann i hvs nacqvat qveþandi sva fagra at honom fannz mikit vm. hann reiþ til hvssins oc sa at þar stoð cona ein við qvernn oc qvað við ageta vel. Konvngr ste af hestinom. oc bað menn sina biþa vti en hann gecc inn einn til konvnnar. En er hann for i brot. þa vissi Simon bvandi hvert ęrendi hann hafþi att til þessar cono. hon het Þora oc var vercakona Simonar. Siþan let hann varðveita cost hennar. oc er stvndir liþv ol sv kona barnn. oc var sa sveinn nefndr Hacon. oc kallaþr sonr Sigurþar konvngs. føddi Simon sveininn vpp með ser. Þar oxo oc vpp synir Simonar Onvndr oc Anndres oc vnnosc þeir mikit. oc scilþi þa ecki nema hel.

Fra Eysteini konvngi.

Eysteinn konvngr varþ vsattr við bønd(r) er hann var staddr i Vic avstr Remi oc Hisingsbva. gerþv þeir samnað at honom en hann barðiz við þa oc hafþi sigr. en drap mart af þeim oc toc giolld oc gisla oc vtlavsnir af svmom. Sva segir[1] Einarr.

[1]) s. *Cd.*

Vicveriom gallt
varþ þannig hallt
gørreþi gramr
giafmilld(r) oc framr:
flest folc varð hrett
aþr fengi sett
en giolldin ioc
sa er gisla toc.
Vann siclingr sott
með snarpa drott
leyfþ er lyþom kęr
Leicbergi ner:
Remir flyþo rict
oc reiddo slict
avlld festi avð
sem avðlingr bavð.

Litlo siþarr gørþi Eysteinn konvngr før sina or landi vestr vm haf. sigldi til Kataness. oc hann spurþi til hvar Haralldr iarll Madaþar son la i Þorsa. þar lagþi konvngr til með .iii. scvtor. oc kom a þa ovara. en iarll hafþi halfþritøgt scip. oc allfemikit. oc er iarll var vanbvinn við. þa fengo þeir Eysteinn konvngr vppgongor a scipit oc fengo iarll honndom oc hofþo hann með a scip. oc leysti hann sic vt .vii. morcom gvllz. scilþoz þeir at sva bvno. Sva segir[1] Einarr.

Voro songs með sara
syni Maddaþar staddir
mogrennir fremsc manne
mattigr tigir .viij.:
þrimr hattom toc þreytir
þann iarll drasils hranna
hravstr gaf hrescufs nistir
hofvð sitt spocom iofri.

Eysteinn konvngr sigldi þaðan svþr fyr avstan Scotland. oc lagþi til kavpstaþar þess er Apartion heitir. drap þar mart manna en rennti staðina. Sva segir[1] Einarr.

Frett hefi ec at fell
folcs brvstv svell
iofvrr eyddi friþ
Apardionar lið.

Aþra orrosto atti hann svþr við Hiartarpoll. oc kom þeim a flotta. Sva segir[1] Einarr.

Beit bvðlvngs hiorr
bloð fell a dorr
hirþ fylgþiz holl
við Hiartarpoll:
hvginn gladdi heit
hrvþvz Engla beit
ox vitnis vin
valbasta rin.

Eptir þat hellt hann til Hvitabyiar oc barþisc oc fecc þar sigr oc brendi bøinn. Sem her segir.

[1]) s. *Cd.*

Joc hilmir hialldr
þar var hiorfa galldr
hiosc hilldar scy
við Hvitaby:
rict let við ronn
ravþsc ylgiar tonn
fecsk fyrþom harmr
fyriscogar garmr.

Eptir þat heriaþi hann viþa vm England. oc þa var Stefnir konvngr a Englandi. Þar nest atti Eysteinn konvngr orrosto við Scorposcer við riddara nacqvara. oc kom þeim a flotta. sem Einarr segir.[1]

Drap doglingr gegn
dreif strengiar regn
við Scorposcer
skialldkønan her:
ravf styriar garþ
þa er stocqva varþ
ranndølom sott
reiðmanna gnott.

Þar nest barþiz hann i Pilavic oc fecc sigr. [Sva segir[2] Einarr.

Ravþ siclingr sverþ
sleit gylþiz ferþ
* 36 prvtt Parta lic
i Pilavic:
vann visi allt
fyr vestan fallt
bran*dr gall við brvn
brent Langatvn.

Langatvn brendi hann siþarst a Englandi aþr þeir foro brot vm havstit oc komo aptr til Noregs. oc røddo menn mioc misiafnt vm þessa ferþ. Eysteinn konvngr þottisc þessa ferþ hafa gort i hefnd þess er Haralldr konvngr Sigurþar son for vestr oc fell þar.

Þeira brøðra for allt vel i milli meþan fostrar þeira lifþo. oc hofþo þeir eina hirð Jngi konvngr oc Sigvrþr. en Eysteinn einn ser. En þa er þeir avndvþvz Gyrðr oc Amvndi Þiostolfr oc Ottarr birtingr. Ogmvndr sviptir oc Ogmvndr son Kyrpingaorms broþir Erlings scacka. þvi at litils var Erlingr virðr meþan Ogmvndr lifþi. Enn er þeir voro allir andaþir. þa skilþo þeir Jngi konvngr oc Sigurðr konvngr hirþina bralliga. Sigurþr konvngr var ofstopamaþr mikill oc veirþar. vm alla lvti þa er hann ox vpp. oc sva var Eysteinn konvngr broþir hans. oc var þat nerr nockvi. en allra var hann fegiarnastr. Jngi konvngr var litt heill. hann var hryggbrotinn. oc sva visnaþi fotr hans annarr. at hann gecc mioc halltr. en hann var þo vinsell mioc við alþyþo.

Einarr Scvla son var með þeim brøðrom Sigurþi oc Eysteini. oc var Eysteinn konvngr mikill vin hans. oc Eysteinn konvngr bað

[1]) s. *Cd.* [2]) [s. s. *Cd.*

hann til at yrkia Olafs drapo. oc hann orti. oc førþi norþr i Þrandheime i Kristz kirkio sialfri oc varþ þat með miclom iartegnom. oc kom dyrligr ilmr i kirkiona. oc þat segia menn at þer aminningar vrþo af konvnginom sia(l)fum. at honom virþiz vel qveþit. Eysteinn konvngr virþi Einar mikils. oc eitt sinn er þat sagt at konvngrinn Eysteinn var cominn i seti. en Einarr var eigi cominn. Eysteinn konvngr hafþi þa gort hann stallara sinn. en þetta var norþr i Þrandheime. hafþi Einarr verit til Nvnnosetrs a Bacca. þa melti konvngr. Vittr ertv nv scalld er þv kømr eigi vndir borþ oc ert þo konvngs scalld. Nv monom við eigi sattir nema þv yrkir nv viso aþr ec drecca af kerino. Þa qvaþ Einarr viso.

Oss let abbadissa
angri firð vm svangan
dygg þott vif en vigþo
viti fyr þat gyrþa:

en til atz með nvnnom
ognar raks a Bacca
dros gladdit vin visa
varat[1] stallarinn kallaþr.

Nv licar konvngi allvel.

Þat er oc sagt þa er Sigurþr konvngr var staddr i Biorgyn varþ sa atburþr at i bønom voro leicar(ar). oc het annarr Jarllmaðr. oc hann Jarllmaðr toc kið eitt oc at friadag. oc konvngr vill þat refsa honom oc let taca hann oc hyþa. oc er Einarr kømr at þa melti hann. Hart vili þer nv bva við Jarllmann felaga varnn. Konvngr melti. Þv mont nv raþa. viso scaltv yrkia. oc meþan þv yrkir scal hann hyþa. Einarr melti. Þat mondi hann vilia Jarllmaðr at mer yrþi eigi alltorfynt. En fim hogg lvstv þeir hann. Þa melti Einarr. Nv er visan ort.

Avstr toc illa cristinn
Jarllmaþr fra bvcarli
groþr var kiotz a kavþa
kiþling hinn er slęr fiðlu

vondr hrocc vamr la bvnndinn
vismall[2] a scip þislar
song leikara lengi
limi harþan prima.

Þat barsc at eitt svmar at sv cona com til Biorgyniar er Ragnhilldr het dyrlig kona. hana atti Poll Scopta son. hon hellt eino langscipi. for sva vegliga sem lendir menn. dvalþiz þar i bønom. oc er hon bioz i brot. þa sa konvngr ferþ hennar oc melti. Hvat er nv scallda með oss segir konvngr. Þar var Snorri Barþar son. honom var ecki avþfynt. oc toc hann ecki sva sciott til sem konvngr villdi. þa

[1]) rarat *Cd.* [2]) velmall *Cd.*

melti konvngr. Eigi mondi sva fara ef Einarr veri her með oss. Hann var þa nacqvat sva frascili orþinn konvngi fyr oga. oc spyrr konvngr ef hann veri i bønom oc melti at fara scylldi eptir honom. Oc er hann com a bryggiornar melti konvngr. Vel kominn scalld. Se nv hversv vegliga ferþ kono þessar er bvin. yrc nv viso oc haf lokit aþr scipit gengr vt fyr Holm. Einarr svarar. Eigi mon þat cavplavst. Konvngr spvrþi. Hverio scal cavpa. Einarr svaraþi. Þv scallt scylldr til oc hirðmenn þinir .vii. vt ifra at sitt orþ mvni hverr yðarr i visonni. oc ef þat brestr. gefit mer iaf(n)marga aska hvnangs sem þer mvnit eigi orþin. Konvngr iatti þvi. Þa qvaþ Einarr viso.

Hola baro ristr hlyrom
hreysti sprvnd at svndi
bless elreki of asi
Vtsteins vefi þrvtna:
varla helldr vnd villdra
vicmarr á iarþriki
breiþr við brimsgang svþvm
barmr lyptingar farmi.

Þa melti konvngr. Þat etla ec at ec mvna Hola baro ristr hlyrom. ja veit gvð. Barmr lyptingar farmi. Alld(r)egi mvnþo þeir þat er í milli var. Einarr var þa i konvngs sveit oc i ollo samlagi við konvngs menn.

F(ra) drap(i) Geirsteins.

Nv er andað raþoneyti þeira brøðra þat er trvast var. þa gørþoz þeir atbvrþir at maðr hét Geirsteinn hann bio norþr í Noregi. avþigr maþr oc ranglatr. caps fvllr oc veirþar. Sonr han(s) het Hiarrandi oc annarr[1] Hisingr. þeir voro oc viafnaþarmenn sem faþir þeira oc miclir abvrþarmenn. Systir þeira var frilla Sigurþar konvngs Harallz sonar. oc voro þeir vinir hans. oc sato þeir allir feðgar i konvngs travsti. Scamt fra Geirsteini atti iarþir oc bv aget cona oc freg at ętt oc morgom goþom lvtom. er Gyþa het systir Ragnhilldar er atti Dagr Eilifs (son) hofþingi mikill avstan or landi. oc atti iarþir avstr viþ Tvnsberg. Geirsteinn leggr hvg til Gyþo oc ofrast. en henni fellzc þat ecki i scap. oc er hann fann þat ylmþiz hann i moti oc fiannscapaþiz til hennar. oc segir meire von at henne verþi misraþit. Siþan venr hann fe sitt i acra hennar oc gørir henne mikinn scaþa. en gefr soc a vmrøþom. Oc er hon ser scaþa sinn. þa melti hon a þa leiþ. Litt nyt ec gofogra frenda er ec fe sva

[1]) oc annarr *tilf. Cd.*

mikit vanrętti. Gyrþr er nefndr fostri hennar. friþr maþr oc vascligr. hann svarar. Satt er þat er þer segit. mikinn scaþa hefir þv fengit af Geirsteini. oc finn ec at þv vicr røþv til min. oc ec vera scylldr til at hefna. en sa er þat gørir ma litt a þat hyggia hvat eptir kømr fyr sakir Sigurþar konvngs. Oc sva bar til einn dag at Gyþa ser mart fe standa í okrom sinom oc hofþo gort mikinn scaþa. hon verþr reiþ mioc oc tecr eitt spiot oc hleypr til fiarins. oc þa møtir henne Gyrðr frendi hennar. oc toc af henne spiotit oc recr a bravt feit. oc ifir brv er a var anni. oc fell milli bøianna. oc þar møtir hann Geirsteini. oc hlavpaz í moti. oc þa melti Geirsteinn. Vpp hefiaz nv i moti oss litlir menn oc af smam ęttom. oc etla við oss at iafnaz. Oc leggr til hans. Gyrðr bar af ser lagit. oc høggr til hans í mot a vinstri siþona oc var þat banasar hans. oc eptir þat hittir hann Gyþo. Hon þaccar honom. oc hefir þa latit bva .ii. hesta til handa honom. riþr hann oðrom. en toscor voro a oþrom. oc sendir hann a fvnd Ragnhilldar systor sinnar með iartegnom at hon halldi hann í moti ovinom. oc til Gregorivs sonar hennar. en vist er at ec etla at mikil eptirganga myni verþa. Sia maþr com avstr i land oc a fvnd Gregorivs. hann hafþi micla sveit manna. en helldr þotti hann fyrst vafsciptasamr[1]. oc røddo menn mioc misiafnt hverr scorvngr* *36b

. . . .

Ragnhilldi ørendit með sonnom vitnom. Hon berr vpp fyr Gregorivs oc segir micla navþsyn at hann veiti manninom asia. Gregorivs svarar. Litt hefi ec enn viþ bvnndiz vandamal manna. oc ecki siþr þat orþ á at ec sia litill forstiori. en hins mondi þurfa at sa hefþi mikinn styrc er hann scal ganga i mot Sigurþi konvngi. Verþom ver meirr at etla eptir litilreþi varo en þvi sem her hefir til. Hon segir[2]. Veit manninom asia. at hann metti lifit þiggia firir þott hann hafi þetta verc vnnit. oc hefir hann mikit brigzli af tekit frendom varom oc virþ orþ min oc sialfs þins soma. Gregorivs svarar. Þvngt mon vera í moti risa konvnginom. oc ovirþiligra syniz mer lvtrinn at heita asia. oc comi fyr ecki. Þa melti hon reiþvliga. Þvi montv lengi litill maþr vera. at ecki mon scipta þott frendr þinir se drepnir. oc montv minkaz af goþom frendom þinom. oc ørin navþsyn hellt til. aðr þetta verc veri gort. Gregorivs melti. Miog eggiar þv moþir. lat mic sia manninn. Oc hann gengr fram. oc flytr sitt ęrendi með snilld. oc segir honom allan atbvrðinn synir honom iartegnir. oc hve mikit vndir þotti frendom hans. at hann liti a malit. oc segir þat oc ef

[1]) vapsciptasamr *Cd.* [2]) .s. *Cd.*

hann scal hofþingi verþa. at eitt sinn mon hann þat fyrst reyna verþa. oc með þessom ollom saman frambvrþ hans. oc navþsyn. oc eggion moþor hans. þa melti hann. Með akafa flytr þv moþir þetta mal. verþr þat sva vt leyst sem nv er a hendr tekiz oc verþi þat með soma. þa niotom ver. En þo vil ec vm þa menn er með mer ero at þeir leggi sitt iayrþi til oc styrc ef ec geng i þenna vannda. oc leggi þeir sic i abyrgþ með mer oc þat með at þeir sveri at veria fior hans oc lif. þa ma ec nacqvat veita honom. Þeir voro .lx. manna hvscarla hans er frialsir voro með honom. Hann tecr nv við manninom oc samlag við hvscarla sina. Þetta spyria synir Geirsteins oc verþa oþir við. oc segia konvnginom Sigurþi at þeir vilia brenna bø Gyðo[1] en taca feit allt. Konvngr biþr þa vegia fyrst. oc segir at hann vill leita eptir botom oc vita sannleick. Þeir brøþr fara norþr oc vinna morg illvirki. en eigi treystasc þeir fire konvngs boþi a(t) vinna sva illt sem þeim er fyst a. Oc er þeir spyria at maþrinn er cominn til Gregorivs. þa segia[2] þeir konvngi. oc biðia hann fa ser liþ at drepa hann. oc alla þa er fire Gyrþ standa. oc segia at lendir menn etla fire ser micla dirfð er ganga vilia i moti konvngi. Konvngr segir[2] at fyrst scal leita eptir með vegþ. oc sendir þann mann er Loþinn heitir a fvnd Gregorivs. Hann var kvnnigr at viti oc morgom goþom lvtom. oc kømr hann a fvnd Gregorivs oc leitar eptir vitrliga með mikilli goþgirnnd fyr konvngs hond segir honom þat høfa at hneigiaz til hans. oc spyrr hvat hann vill bioþa fyr aftac Geirsteins. Hann svarar. Fyr þat er konvngi þiccir misgort við sic. raþi hann sialfr. en til þess hefir Geirsteinn gort sem nv er framkomit. oc synir hans hafa vpp tekit mikinn osoma siþan. Loþinn ferr i brot oc segir konvngi sitt ęrendi. oc er þeir brøþr heyra þetta. eggia þeir mioc. en konvngr vill enn sennda mann a fvnd Gregorivs þann er Ravþr heitir með .xxx. manna. Koma þeir a fvnd Gregorivs oc. segia ørendit með meire freco oc akefþ en fyrr var flvtt. oc qvoþoz etla at konvngr mondi rikari vilia vera en lendir menn. tolþo hann travþan til. oc er þer at scylldara at kvnna lita þitt mal. Gregorivs svarar. Fyrri com til var goþr maþr oc rac þetta ęrendi með vizco oc goþgirnnd. oc syndiz mer eigi hans rað her vm. en þv berr fram malit með freco. oc eigi liz mer þv licligr til at fa her mikit at syst til greiþa. Oc er þeir fara i brot gera þeir rað sitt. oc syniz Ravð at þeir moni eigi scilia við sva bvit. biþr þa biþa sin a scoginom. en hann vill sekia aptr til bøiarins. oc kann vera at þa faim ver manninn er þeim varaz minnr. Þeir coma aptr

[1]) *Først skrevet* Greg' *i Cd.* [2]) s. *Cd.*

til bøiarins .xv. saman. oc setiaz a palla i þeirri stofo er Gregorivs var vanr at drecca. oc fengo ser stafcarla bvning vm herkleþi vtan. oc vm qvelldit er Gregorivs com i stofona oc sveit hans. spurþi hann hvi stafcarlar veri þar inni. oc gecc at þeim oc verþr varr viþ hverir þeir ero. let siþan taca þa oc fiotra. oc vm morgoninn voro þeir recnir i scog til felaga sinna. Siþan var þings qvatt. oc sagþi Gregorivs hver svic þessir menn villdo fram hafa. þa voro þeir dømþir til draps. oc siþan vpp festir. Þetta spyrr Sigurþr konvngr oc þeir synir Geirsteins. verþa þeir við reiþir oc biðia konvng fa ser liþ. oc þat gørir hann. fara þeir avstr i Vic oc kom engi frett firir. foro þegar með hernaþi. oc þa var Gregorivs stadr í Tvnsbergi. oc segia svmir at þat veri iola aptan. oc Gregorivs hafþi þa minnzta vorþo a ser. reþr þo i mot þeim oc sendir menn alla vega i brot. oc samnaz honom liþ oc verþr þeira fvndr með mannspelli oc lycr sva at þeir flyia Geirsteins synir a konvngs fvnd. Oc þat er sagt eitt sinn at þeir spurþo at Gregorivs scylldi taca veizlo at mags[1] sins. heldo a vorþo. oc komo til veizlonnar oc drapo mennina er veita scylldo. en settoz sialfir oc neytto veizlonnar. En Gregorivs spurþi þetta ecki. oc kom siþan a þann vag er scarsc firir bøinn. oc þeir etloþo þar i legi at leggia. þa melti Gregorivs. Sva litzc mer sem fiolmenni mikit myni vera fyrir. cann vera at vfriþr se. mono ver gøra ravn til. leggia vt til nestangans. ero þetta vfriþarmenn þa mono þeir snva í moti. en þat metti at ver vikim þa sciott inn at legino. oc kømim fyrr til bøiarins. oc ettim ver þa við þeim at taca. Sva gafsc sem hann etlaþi. Þegar er þeir logþo vt. þa sotto hinir a nesit. en Gregorivs veic aptr þvers oc naþi bønom fyrri. oc nv finnaz þeir oc beriaz með miclo mannspelli. Gregorivs var allra manna bezt vigr. oc nv geng(r) í moti honom Hisingr oc ganga þeir saman oc beriaz. oc fell þar Hisingr fyr Gregorivs. oc er þat fregt orþit. siþan toc hann sverþ hans oc barþiz nv. oc þa kømr í moti honom broþir hans oc vill hefna broþor sins. oc lycr sva at Gregorivs fellir þa baþa Geirsteins sono. Hann fer af þesso mikinn soma oc virþing.

Eptir þessi storvirki søkir Gregorivs a fvnd Jnga konvngs oc snyz vndir hans valld. oc leggia þeir micla vingan sin í milli. oc gøriz Gregorivs altrv havfvðbenda konvnginom alla efi. Gregorivs var vellavþigr. en hann sparþi hvartki sialfan sic ne fe sitt til fvll(t)ings við Jnga konvng. Þat hefir alþyðo manna mal verit at hann hafi mestr verit oc framarst lendra manna i manna minnom í Noregi.

[1]) snags *Cd.*

Nv gøriz mart þat með þeim brøþrom er helldr var til svndrþyccis. en ec mon þo hins eins geta. er mer þiccir mestom tiþindom sett hafa.

(*Ferþ Nicolas cardinala.*)

* 37 *Vm daga þeira brøðra com Nicolas cardinali svnnan fra Romi oc hafþi pafinn sent hann i Noreg. En cardinali hafþi reiþi a þeim Sigurþi konvngi oc Eysteini konvngi. oc vrþo þeir at ganga til settar við hann. en hann var avallt sattr við Jnga konvng oc kallaþi hann son sinn. Oc þa er þeir voro allir sattir viþ hann. þa veitti hann þeim at vigia Joan Birgis son til erchibyscops i Þrandheime. oc fecc honom þat kleþi er pallium heitir. oc melti sva at erchibyscops stoll scylldi vera i cavpangi norþr at Cristz kirkio. þar er enn helgi Olafr konvngr hvilir. en aðr voro lyðbyscvpar einir i Noregi. Kardinalinn com þvi við. at engi maðr scylldi vapn bera at vsekio i cavpangi nema .xii. menn þeir er fylg(þ) helldo með konvngi. oc hann bøtti at morgo siþ Noregsmanna meðan hann var þar. Oc engi maþr hefir sa comit i Noreg at iafnm(ik)ils veri virðr. oc meira reþi við alþyþo en hann. Oc for hann svþr aptr með micla virþing oc vingiafar. oc letzc iafnan siþan mvndo vera enn mesti vinr Norþmanna. En þa er hann com til Romaborgar. þa anndaþiz bralliga pafi sa er aþr var. oc allr Romaborgar lyþr villdi Nicolaum til pafa. oc hann var vigðr til pafa með nafni Adrianvs. en hann het aðr Nicholavs. En sva sogþo þeir menn er vm hans daga como til Romaborgar. at alldregi atti hann sva scyllt at tala við aþra menn. at eigi melti hann við Norþmenn fyrst avallt. ef þeir villdo na mali hans. En hann var eigi lengi pafi. oc er nv sannheilagr maðr.

Fra falli Sigurþar konvngs.

Þat var einn vetr at þeir Sigurþr konvngr oc Eysteinn konvngr melto stefno með ser a Vpplondom oc scylldo þa settasc. þvi at Sigurþr konvngr hafþi vegit hvscarla .ii. oc vini Eysteins konvngs. Haralld inn vicversca er hvs atti i Biorgyn. oc annan Joan prest Tabarz son. Konvngar sato lengi a tali tveir saman. en þat com vpp at þeir scylldo hittaz i Biorgyn allir brøþr eptir vm svmarit. Oc þat fylgði þvi mali at þeir villdo at Jngi konvngr hefði bv .ii. eþa .iii. oc sva mikil avþefi onnor. at hann hefþi .xxx. manna með ser. oc þotti þeim hann ecki hafa ønga heilso til at vera konvngr. Oc er

Jngi konvngr oc Gregorivs spyria þessi tiþindi fara þeir til Biorgyniar fiolmennir. En Sigurþr konvngr com oc þar litlo siþarr. oc hafþi minna liþ. Þa hofþo þeir Jngi oc Sigurþr verit konongar .xix. vetr at Noregi. En Eysteinn varþ seinni avstan or Vikinni en þeir norþan. Siþan let Jngi konvngr blasa til þings i Holmi vt. oc komo þar baþir konvngar oc mikit fiolmenni. oc varþ þingit fiolment. Gregorivs hafþi .ii. langscip. oc meirr en .ix. togo manna þeira er allir voro a hans costnaþi. hann hellt betr hvscarla sina en hverr annarra lendra manna. þvi at hann dracc alldregi sva i scytningom. at eigi drycki hvscarlar hans allir með honom. Hann gecc með hialm gvllroþinn a þingit. oc allt liþ hans var hialmat. Jngi konvngr stoþ vpp oc talaþi ęrendi oc sagþi monnom fra þvi at hann hafði spurt hverso þeir brøðr villdo við hann scipa.. oc vil ec nv leita raðs oc biðia liþs oc fvlltings vini mina. oc helldr vil ec lif mitt lata en foþorleifþ mina. Alþyþa manna gørþi goþan rom at mali hans. oc letoz honom villdo fylgia. Þa stoð Sigurþr konvngr vpp oc talaþi. oc sagþi þa vsanna at þvi er Jngi konvngr kenndi þeim. oc qvaþ Gregorivs slict vpp setia. oc qvaþ eigi scylldo langtt liþa ef hann metti raþa aþr sa fvndr þeira scylldi verþa at steypa scylldi hann hialminom þeim enom gvllroðna. oc lavc sva sino mali at þeir scylldo eigi lengi baþir gangaz. Gregorivs svaraþi. qvaz þat etla at litt mondi hann til þess þurfa at langa. sagðiz ecki vera obvinn við honom. oc scilþo viþ þat þingit.

Enn fam dogom siþarr var hvscarll Gregorivs veginn a streti vti af hvscarli Sigurþar konvngs. Þa villdi Gregorivs ganga at þeim Sigurþi konvngi. en Jngi konvngr latti. oc mart annarra manna. Oc fam dogom siþarr var þat er Jngiriþr drotning gecc fra aptansong moþir Jnga konvngs oc kom at þar er Sigurþr scrvðhyrna var veginn hirþmaþr Jnga konvngs. Hann var gamall oc hafþi morgom kongvm a henndi verit. En þeir hofþo vegit hann hirþmenn Sigurþar konvngs Hallvarþr Gvnnars son oc Sigvrþr Gvnnars son. oc kendo menn Sigurþi konvngi raþin. Þa gecc drotning þegar a fvnd Jnga konvngs. oc sagþi honom tiþindin. oc qvaþ hann lengi myndo litinn konvng ef hann villdi ecki at hafaz þott hirþmenn hans veri drepnir annarr at oðrom sem svín. Konvngr reiddiz við atolor hennar. oc er þav hnipþoz viþ. þa com Gregorivs inn gangandi hialmaþr oc bryniaþr. oc bað konvng eigi reiþaz. sagþi hana satt męla. Em ec her cominn til liþs við þic ef þv villt veita Sigurþi atgongo. ero her i garþinom vti meirr en .c. hvscarla minna alvapnaþir. oc mono þeir þaþan at søkia er oþrom þiccir verst. Flestir lotto oc sogþo Sigurþ

myndo vilia bøta vhapp sitt. Oc er Gregorivs sa at letiaz myndi. þa melti hann við Jnga konvng. Sva bleðia þeir af. at þeir drapo minn hvscarll fyrst. en nv hirþmann yðvarnn. en siþan mono þeir drepa mic eþa annan lendan mann. þann er þeim þiccir þer mest afnam í. Nv er þeir sia at þv hefsc ecki at. þa mono þeir taca þic af konvngdominom er vinir þinir ero drepnir aþr. En hvegi er aðrir gera lendir menn þinir. þa vil ec eigi biþa navthavgsins. oc scolo við Sigurþr cavpa saman þessa nott at þvi sem verþa ma. En þat er beþi at þv ert illa at sciotaþr fyr vanheilso. enda etla ec þer litinn hvg a vera at hallda vini þina. Ec em nv albvinn at fara a fvnd Sigurþar heþan. þvi at her ro merki min vti. Nv stoð konvngr vpp. oc kallaþi til clęþa sinna. oc bað hvernn mann bvaz er honom villdi fylgia. qvaþ nv ecki tyia at letia sic. oc qvazc lengi hafa vndan ert. baþ þa sverfa til stals með þeim.

Sigurðr konvngr dracc i garþi Sigriþar sęto oc biosc viþ. oc etlaþi þo at ecki mondi af verþa atgongvnni. Siþan gengo þeir at garþinom. Jngi konvngr ofan fra smiðiobvþom. Arni konvngs magr vtan fra Sandbrv. Aslacr Erlennz son or garþi sinom. en Gregorivs af stretino. oc þotti þaðan verst. Þeir Sigvrþr scvto mioc vt or loptonom. oc brvtv vpp ofna oc baro griot a þa. En þeir Gregorivs hioggo vpp garzhliþit. oc fell þar Einarr son Laxapals i hliþino af liþi Sigurðar konvngs oc Hallvarþr Gvnnars son. oc var hann scotinn i lopti eino. oc harmaþi hann engi maðr. En þeir Jngi konvngr hioggo hvsin til þeira. oc gecc liþit Sigvrþar af henndi honom oc til griþa. Þa gek Sigvrþr konvngr a lopt eitt oc villdi beiþa ser hlioþs. oc hafþi sciolld gvllroþinn. oc kendo menn hann þegar oc villdo eigi hlyþa honom oc scvto at honom sem i drifo sei. oc matti hann eigi nv þar vera. Oc er nv liþit mioc gengit af hondom hon-
*37b om *en hvsin hoggvin mioc. gecc þa Sigurþr konvngr vt oc Þorþr hvsfreyia með honom hirþmaþr hans vicverscr oc sneri þangat sem Jngi konvngr var fyrir oc kallaþi Sigurþr konvngr a Jnga konvng broþor sinn at hann scylldi selia honom griþ. En þeir voro þa baþir hognir. oc fell þar Þorþr hvsfreyia með orþlofi miclo. Sigurþr konvngr var grafinn at Cristzkirkio vt i Holmi. Þar fell mart manna þott ec nefna fatt af liþi Sigvrþar konvngs. oc sva af Jnga konvngs. oc .iiii. menn af liþi Gregorivs. oc sva af þeim monnom er með hvarigom voro vrþo margir fyrir scotom a bryggiom niþri eþa a scipom vt. þeir borþoz .xiiii. nottom fyr Joans messo baptista en þat var friadagr. Jngi konvngr gaf Gregorivs skip þat er Sigurþr konvngr hafþi att. En .ii. nottom eþa .iii. siþarr þa com Eysteinn konvngr avstan með .xxx.

scipa. oc hafþi þar Hacon son Sigurþar konvngs. oc for eigi inn til bøiarins oc la i Florovagom. en menn foro i milli oc villdo setta þa. Eysteinn konvngr var tregr til setta oc veic malino til Einars Scvla sonar. oc spvrþi hvat hann etlaþi hverr mestan lvt hefþi i att vigi Sigurþar konvngs. Hann sagþi[1].

Allz engi þarf Jnga
arnngrennir þat kenna
hverr spyri satt fra snerro
seggr at gram bito eggiar:
bǫð gatat stillir stoðvat
styriar milldr þott villdi
fvss var fiarspell visa
fylkis sveit at veita.

Konvngr spvrþi. Hverr let merkin vt bera ef þv hefir . . . . Jnga konvngi. Einarr sagþi[1].

Vt let stong a streti
stercr dyrligra merkia
dvþoz dorr af reiþi
Dags sonr bera fagra:
hnigo menn i gny gvnnar
gagls fyr strengiar hagli
brøðr hafa barz a viþri
Biorgyn fyr osynio.

. . . . til bøiar. giarna villda ec þvi vraþi hnegt hafa. Þa svaraþi Einarr.

Myndi eigi seima sendir
sva bratt hafa latit
spiot flvgo langt i liotri
lif sitt boga drifo:
ef alkostigs avstan
Eysteinn flota þeysti
beinn at Biorgyn svnnan
byrr tveim dogom fyrri.

Gregorivs villdi at þeir legþi vt at þeim. oc let eigi siþarr betra. qvaþ myndo vera firemaþr at þvi. en þv far eigi herra. nv scortir eigi liþ til. En margir lotto oc tocsc eigi forin. Eysteinn for avstr i Vikina. en Jngi konvngr norþr i Þrandheim. oc voro þeir sattir at kalla. oc hittoz eigi sialfir. For Gregorivs avstr litlo siþarr en Eysteinn konvngr oc var Gregorivs vppi a Hofvnd a Brazbergi at bvi sino. En Eysteinn konvngr var i Oslo oc let draga scip sin meirr en .ii. vicvr sevar at isi þvi at islog voro mikil i Vikinni. for þa vpp a Hofvnd oc villdi taca Gregorivs. en hann varþ varr við oc for vpp vndan a Þelamorc með niotogo manna oc þar norþr vm fiollin oc kom ofan i Harþangri oc kom siþan til Stvþlo. Þar atti Erlingr scacci bv. hann var farinn norþr til Biorgyniar. En

[1]) s. *Cd.*

Cristin cona Erlings var heima oc bavð Gregorivs allt slict er hann villdi hafa. en hann hafþi langscip þaðan er Erlingr atti oc slict allt er hann þurfti. oc þaccaþi henni vel oc let henni hafa stormannliga orþit sem van var at. Foro þeir siþan til Biorgyniar oc fvnndo Erling oc þotti honom Cristin vel gort hafa. Siþan for Gregorivs norðr til Þrandheims oc com þar fyr iol. Jngi konvngr varþ honom allfeginn oc bað hann hafa slict af sinni eigo sem hann villdi. Eysteinn konvngr brendi bø Gregorivs oc hio vpp bvit. En navst þav er Eysteinn konvngr enn ellri hafþi gera latit norþr i cavpangi er mest gersimi var i þa voro brend vm vetrinn oc scip goð með er Jngi konvngr atti. oc var þat verc et ovinselsta. oc voro raþin kend Eysteini konvngi oc Philippvs Gyrþar syni fostbroþor Sigvrþar konvngs.

En vm svmarit eptir for Jngi konvngr svðr með miclo fiolmenni. En Eysteinn konvngr com avstan oc samnaþi liþi. Þeir hittoz avstr i Seleyiom oc var Jngi konvngr miclo fiolmennari. oc var við sialft at þeir myndo beriaz. en þeir settoz þo oc var þat at sett at Eysteinn konvngr scylldi festa at giallda halfan fimta tog marca gvllz fire þat er hann hafþi raþit scipa brennonni oc navstanna. oc þat með at Philippvs scylldi vera vtlagr oc þeir menn er at brennonni hofþo verit. Þeir menn scylldo oc vera vtlagir er sannir yrþi at avercom við Sigurþ konvng. þvi at Eysteinn konvngr kendi þat Jnga konvngi at hann helldi þa. En Gregorivs scylldi hafa .xv. merkr fyr þat er Eysteinn konvngr brendi fyr honom. Eysteini konvngi licaþi illa oc þotti navþasett vera. Jngi konvngr for þa avstr i Vikina fra stefnonni. en Eysteinn konvngr norþr. oc hittoz þeir ecki. en þav ein foro orþ vm er ecki var til sętta. oc let hvarrtveggi drepa menn fyr avþrom. oc vrþo engi fegiolld af hendi Eysteins konvngs. oc kendi hvarr avþrom at ecki helldi þat er melt var. Jngi konvngr spanþi mioc liþ vndan Eysteini konvngi. Þa gecc af hendi Eysteini konvngi Barðr standali son Bryniolfs oc Simon scalpr son Hallkels hvgs. oc Halldorr Bryniolfs son oc mart annarra lendra manna. En þa er .ii. vetr voro liðnir þa somnoþo hvarirtveggio her. oc for Jngi konvngr avstan með .lxxx. scipa[1]. en Eysteinn norþan með halfan fimta tog scipa. Jngi konvngr la svþr við Mostr. en Eysteinn konvngr litlo norþarr i Grøningar svndi. Þa sendi Eysteinn konvngr til fvndar við Jnga konvng Aslac vnga son Joans oc Arna stvrlo Sebiarnar son. þeir hofðo .i. scip. Oc þegar er þeir kendo þa logðo þeir at oc drapo af þeim mart manna. oc toco scipit vndan þeim oc hvert fat er a var. En Aslacr oc Arni oc nacqvarir menn

[1]) spipa *Cd.*

komoz vndan oc foro a fvnd Eysteins konvngs oc sogþo[1] honom. Siþan hafþi Eysteinn konvngr hvsþing oc sagþi monnom hvernn vfrið þeir Jngi konvngr gørþv. oc bað menn dvga vel. oc hofom ver liþ sva mart oc fritt at ec vil hvergi vndan flyia. En engi varþ romr at mali hans. Hallkell hvcr var þar oc synir hans baþir Simon oc Joan. Þa svaraþi Hallkell sva at mioc margir menn heyrþo. Fylgi gvllkistor þinar þer oc veri land þitt. Enn vm nottina eptir þa røro þeir i brot morgom scipom a lavn. svmir til lags við Jnga konvng. svmir til Biorgyniar eþa inn i fiorþo.

En at morni er liost var. þa var konvngr með .x. scipom eptir. Þar let hann eptir drecann micla er enn fyrri Eysteinn hafþi gøra latit. þvi at hann var þvngr vndir arom oc fleiri scip leto þeir eptir oc hioggo drecann mioc. oc sva hioggo þeir niþr mvngat sitt. oc allt þat er þeir matto eigi með comaz. þa spillto þeir. Eysteinn konvngr gecc a scip Einriþa sonar Joans mornefs. oc foro þeir norþr oc inn i Sogn. oc foro þaþan it øfra i Vic avstr. En Jngi konvngr toc scipin oc for it ytra i Vikina. En fyrir avstan Folldina var Eysteinn konvngr oc hafþi ner .xii. .c. manna. þa sa þeir scipaliþ Jnga konvngs oc þottoz eigi liþ til hafa at biþa. oc hleypþo i scoga vndan. oc flyþi ser hvat. sva at konvngr var við annan mann. En er þeir Jngi konvngr vrþo varir at Eysteinn konvngr var fameþr þa leitoþo þeir hans. en Simon scalpr hittir hann er hann gecc vndan hrisrvnni einom. oc þeir (baþir). Simon melti oc heilsaþi honom. Heill lavarþr segir[1] hann. Konvngr svarar. Ec etla nv at þv þicciz minn lavarþr. Hann svarar. Nv er sem geriz segir[1] hann. Konvngr bað hann coma ser vndan. oc qvaþ honom þat byria. þvi at lengi hefir með ocr. . . . .

[1]) s. *Cd.*

NAVNEREGISTER.

Aðalsteinn góði 109.
Adrianus páfi 232.
Æsir 164.
Agðanes 93. 166. 187.
Agði 93.
Agðir 213.
Áki, ármaðr 62.
Álaborg 212. 222.
Albrict, prestr 201.
(Álfhildr) móðir Magnús konungs 44. 45.
Alfífa 23.
Álfr hroði 222.
Alkassa 160.
Álmsteinn, þræll 67. 68.
Ámundi Gyrðarson 207. 209. 210. 226.
Andreas kelduskítr Grímsson 214.
— Simonarson 224.
Apardjón 225.
Ari Einarsson 219.
Arnarheimsþing 179.
— nesþing 183.
Arnbjörn ambi 219.
Árni bóndi 66.
— fjöruskeifr 188. 189.
— konungsmágr 223. 234.
— sturla 223. 236.
Arnórr jarlaskáld 31. 32. 79. 114. 116. 118-120. 126.
— faðir Þióðólfs skálds 97.
Ása ekkja 171. 174.
Áskell Smiðsson 212.
— stafnbúi Sigurðar slembis 210.
Askstaðir 189.
Áslákr bóndi 28.
— Erlendsson 234.
— — af Sóla 213.
— Hákonarson 208.
— hani 193. 194.
— ungi Jóansson 236.
Ásmundr Bjarnarson 86. 87.
Ásólfr Skúlason 122.
Ástríðr dóttir Sveins tjúguskeggs 17.
Ásu-Þórðr 170-174.
Auðun rauði 224.
— vestfirzki 61-65.
Austmaðr 204.
Austrríki 3. 15.
Austrvegr 3. 5.
Bárðr Guthormsson 122.
— standali Brynjólfsson 236.
— upplenzki 47-49.
Benedikt 208.
Benteinn Kolbeinsson 213.
Bergþórr bokkr 182.
— Másson 219.
Birgit Haraldsdóttir gilla 200.
Birgir brosa 200.
Bjarkey 135. 169. 177. 214.

Bjarkeyingar 171.
Bjarmaland 130.
Björgyn 36. 125. 166. 187. 197. 205. 227. 232. 233. 235. 237.
Björgynjarmenn 216.
Björn Ásmundar faðir 86.
— bukkr 223.
— Erlingsson 208.
— kaupmaðr 3. 5. 6.
— skáld 142. 144. 145.
Blágagladrápa 32.
Bláland 189.
Borgarþing 207.
Borghildr Dagsdóttir 174.
— Ólafsdóttir 169.
Brandr örvi Vermundarson 69. 70.
Brattaeyrr 50.
Bratsberg 235.
Bretar 146.
Bretland 144. 146.
Brúsi Þormóðsson 219.
Byrða 214.
Bölverkr skáld 21. 51.
Cecilia 197.
— Gyrðardóttir 219.
Dagr Eilífsson 137. 139. 153. 228.
Dalr 147.
Danir 18. 51. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 75. 78. 79. 80. 82. 86. 101. 124. 125. 128. 218.
Danmörk 3. 5. 17. 19. 44. 51. 52. 54. 56. 57. 60. 64-75. 76. 86. 88. 92. 99. 100. 110. 125. 136. 142. 165. 200. 206. 209. 216.
David Skotakonungr 147. 202.
Dofrafjall 187.
Dýflinn 29. 153. 154.
Egill Áskelsson (Ásláksson) 131. 133. 134.
— af Forlandi 134-136. 139.
Egisfjörðr 214.
Eilífr jarl í Slésvík 165.
Einarr Arason af Reykhólum 214.
— fluga 98-100. 106. 107. 109.
— Laxapálsson 216. 234.
— prestr Skúlason 181. 191. 192. 199. 200. 224-228. 235.
Einarr þambarskelfir 5. 17. 27-31. 46. 59. 60. 139.
— Ögmundarson af Sandi 214.
Eindriði Einarsson þambarskelfis 29. 30. 60.
— Jónsson mörnefs 181. 237.
— ungi 223.
Eiríkr 208.
— eymuni Danakonungr 209. 210.
— hæll 214.
— lamb Danakonungr 93.
— Oddsson 210.
— Sveinsson Danakonungr 151.
Eldjárn húsvíkski 148. 149.
Elfargrímar 137. 138. 141.
Elfr, Elfrin 54. 57. 89. 93. 127. 136. 138. 150. 151. 212.
Elgisetr 122.
Elisabeth (Ellisif) dóttir Jarizleifs 15. 16. 17.
Emma dróttning 122.
— brynja 94. 118.
England 3. 5. 86. 100. 109-112. 117. 122. 127. 148. 153. 157. 171. 226.
Englar 113. 116. 118. 119.
Englismenn 109. 115. 119.
Erlendr gapamunnr 191. 192.
— íslendingr 206.
— Þorfinnsson jarl 112.
Erlingr Erlendsson jarls 143. 147. 153. 155.
— Kyrpingaormsson skakki 223. 224. 226. 235. 236.
— Skjálgsson 139.
Erri 24.
Eyjafjörðr 36.
Eyrar 131. 173.
Eyrarsund 210.
Eyraþing 6. 207. 223.
Eysteinn erkibyskup 122.
— konungr Haraldsson gilla 223-228. 232-237.
— — Magnússon 136. 156. 157. 165-174. 176-187. 189. 237.
— orri 73-75. 115. 119. 120.

Eyvindr lendr maðr Magnús konungs 41-43.
— ölboli (olbogi) stallari 153. 155.
Fáfnir 94.
Falstr 54.
Fiðr s. Finnr.
Filippvs Árnason 223.
— Gyrðarson 236.
Finnar 98. 106. 107. 109. 138. 172. 177. 214.
Finnmörk 105. 214.
Finnr Árnason jarl 61. 76. 78. 80. 81.
— geit 212.
— Sauða-úlfsson 216.
— Skoptason 149.
Firðir 207.
Fjón 18.
Flóruvágr 235.
Foldin 237.
Forminterra 161.
Fors 209.
Foxerni (Voxerni) 148-150.
Frakkar 204.
Frakland 203.
Friðrekr merkismaðr 116.
Frosta 199.
Frostaþing 179-181.
Fyrileif 207.
Garðar 15. 30.
Garðaríki 1.
Gásir 93.
Gautar 89. 90. 93. 147. 209.
Gautland 88. 89. 90. 141. 147. 150. 151. 177. 209.
Geirröðr jötunn 93. 94.
Geirsteinn 228-231.
Giffarðr valski 147-149.
Gilli bakrauf 138.
Gillikristr s. Haraldr gilli.
Gimsar 30.
Girkir = Grikkir 11.
Gisl skáld Jllugason 132. 133. 136. 144-146. 150.
Gizka 74.
Gizurr Ísleifsson 103.
Gjúkungar 164.
Glúmr 35.
Goðnarfjörðr 51.
Goðríðr s. Guðríðr.
Grani skáld 53.
Gregorius Dagsson 229-231. 233-236.
Grikkir 10. 11. 21. 164. 204.
Grikland 16. 92. 203.
Grímr grái 5-7.
Grjótgarðr 60.
Grœningarsund 236.
Grœnland 27. 61. 62.
Guðbrandr Skafhöggsson 167.
Guðbrandsdalir 19.
Guðmundr Eyjólfsson 92.
Guðríðr Guthormsdóttir 21.
Guðrún Einarsdóttir 214.
— Osvífrsdóttir 104.
Gulaþing 131. 180.
Gunnarr af Gimsum 208.
Guthormr Ásólfsson a Reini 122. 207.
— Gunnhildarson 111.
— Steigarþórisson 21.
Gyða Guðinadóttir 109.
— Haraldsdóttir Guðinasonar 169.
— Skoptadóttir 228-230.
— Þorgilsdóttir sprakaleggs 109. 123.
Gyrðr jarl 123.
— Bárðarson 216. 217.
— Gyðufóstri 229. 230.
— Kolbeinsson 213. 219. 220. 226.
— Lögbersason 210.
Gyrgir höfðingi í Miklagarði 8. 11. 12.
Gyríðr húsfreyja 219.
Hákon faukr 199.
— Ívarsson jarl 76-80. 82-93.
— Hákonarson jarls 93.
— herðibreiðr Sigurðarson 224. 235.
— magi 210. 213.
— Magnússon Þórisfóstri 121. 130. 131. 133. 139.
— Pálsson, jarl 147. 155.
— pungelta Pálsson 213.
— ríki jarl 99.
— Serksson mörstrútr 188.
— i Svíþjoð, jarl 67.

Háleygir 178. 179. 214.
Hálfdan jarl 67. 68.
— konungr Sigurðarson hrísa 67. 68.
Halland 75. 86. 87. 124. 142.
Halldórr Brynjólfsson 236.
— ríki 70-72.
— Sigurðarson 208.
— Snorrason 9. 10. 12. 13. 46-51. 73.
— skvaldri 158-163. 199.
Halli s. Snegluhalli.
Hallkell húkr 192. 195. 237.
Hallr Ótryggsson Koðránsbani 92.
— Þorgeirsson læknis 220. 221.
Hallvarðr Gunnarsson 233. 234.
— helgi 209.
Hálogaland 122. 134. 166. 179. 214.
Hamarr 216.
Haraldr flettir 131. 133.
— gilli 192. 193. 195-201. 205-207. 222. 223.
— Guðinason konungr 86. 109. 110. 115. 116. 117. 119. 122. 123.
— hinn hárfagri 67. 127.
— Maddaðarson Orkneyinga jarl 202. 225.
— Sigurðarson harðráði, Noregs konungr 7-22. 25-28. 31-33. 40-123. 126-128. 134. 153. 226.
— Haraldr Valdamars konungr i Hólmgarði 169.
— víkverski 232.
Harðangr 235.
Hárekr frændi Þorsteins 109.
Haukstaðir 126. 130.
Hávarðr fægir 219.
Heðinn harðmagi 215.
Hefring 131. 133.
Heiðabýr 56. 165.
Heinrekr Vilhjálmsson Englakonungr 123. 157.
Heitsefaþing 180.
Helgi Starrason 219.
Herðla 216.
Hernes 199.
Hísingsbúar 224.
Hísingr Geirsteinsson 228. 231.
Hítrar 93.
Hjarrandi Geirsteinsson 228.
Hjartarpollr 225.
Hlaðir 133.
Hlésey 200.
Hlýrskógsheiðr 24.
Holdhella 205.
Hólmgarðr 15. 16.
Hólmr 199. 207. 228. 233. 234.
Hornborasund 210.
Hornskógr 53.
Hrafnseyrr 121.
Hreiðarr Griótgarðsson 218.
— Þorgrímsson 35-44.
Hreinninn, skip 216.
Hringaríki 66.
Hróiskelda 18.
Hugi jarl digri 144. 145.
— - prúði 144. 145.
Humbra 113.
Hvalsnes (Valsnes) 215.
Hveðn 200.
Hvítabýr 225.
Höfuðey 209.
Höfund 235.
Hörðaknútr 110.
Hörðaland 157. 207. 216.
Hörðar 207.
Íl 144.
Ílavellir 29.
Ingi Árnason 223.
— Bárðarson konungr 122. 174.
— Hallsteinsson Svíakonungr 200
— Haraldsson gilla 200. 205. 207. 208. 209. 210. 213. 216. 217. 222-224. 226. 231-237.
— Steinkelsson Svíakonungr 147-151. 177.
Ingibjörg ekkja 27.
— Guthormsdóttir, dróttning 167. 189.
— Hákonardóttir jarls 24.
— Haraldsdóttir Valdamarssonar 169.

Ingibjörg Halldórsdóttir 70-72.
Ingigerðr Árnadóttir 223.
— Haraldsdóttir harðráða 126.
— Ólafsdóttir konungs sœnska 1. 2. 17. 169.
Ingimarr af Aski Sveinsson 171-173.
Ingiríðr dróttning 200. 206. 207. 222. 223. 233.
— Sveinsdóttir Danakonungs 125.
Innþrœndir 54.
Írar 153-155.
Írland 144. 153. 156. 173. 175. 200. 201. 204.
Ísland 43. 44. 48. 49. 50. 63. 65. 69. 74. 93. 95. 97. 104. 105. 170. 200.
Íslenzkr 62. 72.
Íslendingar 38. 72. 73. 188.
Ívarr af Fljóðum 174. 175. 181.
— hvíti faðir Hákonar jarls 76. 84.
— Ingimundarson 167. 168. 201-203. 207. 211. 212. 214. 215. 219-221.
— Kolbeinsson 219.
— skratthanki (skrauthanki) byskop 216. 219.
— Sveinsson (sneis) 223.
— Starrason dynta 219.
— Özurarson 199.
Ivist 143. 144.
Ivitza 162.
Jaðarr 195.
Jakobsland 158.
Jamtaland 166.
Jamtr 166. 187.
Jarizleifr konungr í Görðum 1-4. 6. 16.
Jarlmaðr 227.
Játvarðr konungr góði 109. 111. 122. 123.
Jóan Birgisson erkibyskop 219. 232.
— í Bjarkey, faðir Viðkunns 135.
— Hallkelsson 237.
— kaða (kuza) Kálfsson 216. 219.
— mörnef 181. 183.
— Sigurðarson 174.
— smyrill, prestr 216.
— sundmaðr 191. 192.
— Sörkvisson konungr 169.
— Tabarðsson, prestr 232.
Jóansvellir 199.
Jórdan 11. 187. 193. 203. 224.
Jork 114.
Jórsalaheimr 11.
Jórsalaland 11. 203.
Jórsalir 11. 156. 187. 202. 224.
Jótar 53.
Jótland 46. 51. 52. 55. 165.
Kálfr Árnason 25.
— klingruauga 215.
— rangi 216. 219.
Kalmarnes 211.
Kári konungsbróðir 174.
Karl hinn vesæli 3-7.
— Sörkvisson Svíakonungr 169. 209.
Katanes 225.
Katrín Knútsdóttir lávarðar 169.
Kefley 177. 179.
Ketill af Hringunesi 76.
— krókr 122.
Kirialax keisari 163-165.
Klemet Arason 219.
Kliflönd 112.
Knútr gamli eða ríki 5. 110.
— Sveinsson Danakonungr 127. 128.
— lávarðr 169.
Knytlingar 17.
Koðrán Guðmundarson 92.
Kolbeinn hrúga 223.
— klakka 137. 139-141.
— (Kolbjörn) Þorljótsson af Bataldri 206. 212.
Kolli skáld 208. 209.
Kolumbi 195.
Kolumkilli 143.
Konungahella 122. 125. 191. 212.
Kristín Ingadóttir konungs Steinkelssonar 169.
— Knútsdóttir lávarðar 169.
— Sigurðardóttir Jórsalafara 169. 223. 236.
— Stígsdóttir hvítaleðrs 169.
Krókaskógr 209.
Kunnactir 153. 154.
Kvildrar 215. 220.
Kyrpingaormr Sveinsson 223.

Landeyða, merki 116. 118. 119.
Langatún 226.
Laxapáll 216.
Leggbiti, sverð 155.
Limgarðssíða 212.
Lissibon 213.
Ljóðhús 143.
Loðinn 192. 193. 230.
— saupruðr af Linustöðum 218-219. 222.
Lófofjörðr 75.
Lotaríus keisari 165.
Lundúnir 109.
Lögmaðr Guðröðarson konungs 144.
Magni byskup 197. 198.
Magnús blindi Sigurðarson Jórsalafara 169. 195-199. 205. 207-214. 218. 219. 222.
— Einarsson byskup 200. 201.
— Erlendsson jarls i Orkneyjum 143. 147. 155.
— Haraldsson harðráða 77. 80. 82. 92. 112. 121.
— Heinreksson Svíakonungr 200.
— Ólafsson berfœttr 126. 130-156. 177. 180. 182.
— Ólafsson góði Noregskonungr 2-6. 16-46. 51. 53. 91. 110. 189.
Maktildr 151.
Málmfríðr Haraldsdóttir dróttning 169.
Manverjar 143.
Manörk 163.
Margrét Ingadóttir friðkolla 151.
— Knútsdóttir lávarðar 169.
— Þrándardóttir 33-35.
María Eysteinsdóttir konungs 167.
— Haraldsdóttir gilla 200.
— — harðráða 112. 115. 121.
— jungfrú í Miklagarði 11. 12. 14. 15.
Maurukári jarl Guðinason 113.
Melkólmr Skotakonungr 147. 156.
Miðfjörðr 109.
Mikligarðr 11. 12. 15. 148. 164. 165. 224.
Mjörs 89.
Mostr 236.
Munac Miklagarðs konungr 12.
Mulsk 143.
Mynni 208.
Myrkjartan 153. 154.
Mœri 61. 132. 208. 215.
Mœrir 210.
Mön 144.
Naumdœlar 179.
Nið 50. 60. 171. 181.
Niðaróss 69. 73. 122. 127. 130. 174. 175. 181.
Nikolás Árnason 223.
— kardináli 232.
— Sveinsson Danakonungr 165.
Nizi 79. 86. 87.
Norðbrikt s. Haraldr harðráði 7-12.
Norðimbraland 111. 117.
Norðimbrar 113.
Norðrlönd 21. 99.
Norðlenzkr 93.
Norðmaðr 3. 116. 120. 148. 149.
Norðmenn 16. 18. 51. 52. 53. 56. 57. 58. 75. 78. 79. 80. 81. 110. 111. 113. 115. 117. 118. 119. 124. 125. 128. 150. 154. 159. 132.
Norðmandi 122. 123.
Norðmœri 74. 207.
Norðnes 166. 199.
Noregr 2. 4. 5. 17. 19. 20. 21. 43. 44. 49. 51. 53. 54. 58. 60. 61. 64. 65. 75. 88. 93. 100. 104. 110. 121. 122. 125. 130. 136. 142. 156. 165. 187. 195. 199. 206. 209. 211. 217. 232.
Noregsmenn 3. 4. 137. 232.
Nunnusetr 199. 227.
Nörvasund 161. 223.
Oddný Jóansdóttir 167.
Oddr Ófeigsson 105-109.
Odmarus hinn helgi 123.
Ófeigr Skíðason 105.
Ólafr af Dali 169.
— Haraldsson helgi Noregskonungr 1. 2. 3. 6. 12. 13. 21. 35. 65. 76. 103. 112. 139. 151. 166. 170. 232.

Ólafr Haraldsson kesju 212.
— Haraldsson kyrri 112. 113. 115. 121-130.
— Magnússon berfœts 156. 170. 174. 181-185.
— Sveinsson Danakonungr 126.
— sœnski konungr 17. 151.
— Tryggvason Noregskonungr 23.
Ólafsdrápa 227.
Orkneyjar 44. 112. 121. 143. 147. 153. 155. 175. 202. 223.
Ormr jarl 24.
— Ívarsson konungsbróðir 223.
— langi, skip 134.
Osló 122. 132. 198. 209. 222. 235.
Óttarr balli 207.
— birtingr 190. 191. 207. 216. 217. 221. 223. 226.
Páll Þorfinnsson jarl 112.
— Skoptason 227.
Partar 226.
Pétr postoli 197.
— Úlfsson (Sauðaúlfsson) 207. 217. 220.
Philippus s. Filippus.
Pílavík 226.
Portyrja 212.
Ragna Ormsdóttir jarls 223.
Ragnhildr, dýrlig kona 227.
— Magnúsdóttir konungs góða 83-88. 91.
— Skoptadóttir 228-230.
— Sveinkadóttir 223.
Ránríki 126.
Rauðr 230.
— skáld 100.
Raumar 66.
Raumaríki 65. 290.
Raumsdalr 280.
Reinaldr byskup 199.
Remir 224.
Ringaríki s. Hringaríki.
Roðbert langaspjót 122.
Roðbjartr erkibyskup 123.
Róm 189. 203. 232.
Rómaborg 63. 165. 232.
Rygir 132.
Rögnvaldr jarl Brúsason 44.
— jarl kali 223. 224.
Sáðagyrðr s. Gyrðr Bárðarson.
Sæviðarsund 14.
Sámsey 57. 59.
Sandbrú 234.
Satíri 144. 146.
Satírismúli 146.
Saxland 3. 64. 165. 203.
Saxi í Vík 174.
Saxar 204.
Seleyjar 236.
Seljuhverfi 134.
Seljutún 134.
Serkir 101. 162.
Serkr (d. e. Sekkr) 181.
— or Sogni 153.
Sighvatr skáld 76.
Sigríðr Bárðardóttir 174.
— Hranadóttir 174. 175. 181.
— Saxadóttir or Vík 174. 201.
— sæta 234.
— stórráða 17.
Sigtún 16.
Sigurðr (á Austrátt) 174.
— Bergþórsson prestr 219.
— Fáfnisbani 94.
— Gunnarsson 233.
— Haraldsson gilla 200. 206. 207. 210. 223. 224. 226. 229-237.
— Hranason 153. 171-185.
— hrísi konungr 67.
— hundr 154.
— Kolbeinsson 213. 219. 220.
— konungsfrændi 33-35.
— Magnússon Jórsalafari 147. 155-166. 168-170. 174-198. 222.
— Sigurðarson af Hvítasteini 153. 181.
— skrúðhyrna 233.
— slembir (slembidjákn) 174. 201-208. 210-222.
— storkr Eindriðason 213. 214.
— stýrimaðr 93.
— sýr Hálfdanarson 28. 47.

Sigurðr ullband 138.
— ullstrengr 133. 134. 136-139. 149. 153. 177.
— fóstbróðir Þrándar hins upplenzka 25. 26.
Sikiley 11. 15.
Símon Kárason 223.
— skálpr Hallkelsson 236. 237.
— Þorbergsson 224.
Sintre 159. 160.
Sjóland 55.
Sjólönd 17.
Skálaholt 201.
Skáney 17.
Skarðaborg 113.
Skíði 144.
Skjaldarakr 20.
Skjaldvör systir Magnús konungs berfœtts 174. 175. 177.
Skjálgr af Jaðri 131.
— Erlingsson 77. 79.
Skorpusker 226.
Skotar 202.
Skotland 144. 146. 156. 202. 225.
Skúlagarðr 130.
Skúli jarl (hertogi) Bárðarson 122.
— Tostason konungsfóstri 122.
Slésmynni 87.
Slésvík 165.
Smálönd 19.
Snegluhalli 93 101.
Snorri Bárðarson 227.
— goði 47.
Sogn 207. 237.
Sólskel 74.
Spánn 159. 160. 224.
Staðr 125. 207.
Stafangr 197.
Stanfurðubryggja 114.
Stefnir Englakonungr 226.
Steig 177.
Steigarþórir s. Þórir á Steig.
Steinbjörg 131.
Steinkell Svíakonungr 88. 89. 91. 92.
Steinn Herdísarson 77. 113. 121. 124. 129.
Stígr hvítaleðr 169.
Stiklarstaðir 103.
Stokkar 33.
Stuðla 228. 235.
Stúfr skáld 11. 16. 54. 55. 104. 105. 118.
Styrkárr glæsirófa 214.
— stallari 112. 120.
Suðreyjar 143. 146. 153. 192. 223.
Suðrlönd 14. 210.
Suðrmenn 3. 100 101.
Sunnhörðaland 223.
Sunnifa Hákonardóttir jarls 93.
Svafa 165.
Svarfaðardalr 44.
Svartahaf 15.
Sveinki Steinarsson 130. 136-142.
Sveinn Alfífuson 3. 5. 6. 7. 53. 103.
— bryggjufótr 137. 139.
— gerzki 25. 26.
— Sveinn Guðinason 86.
— Hákonar jarl 65.
— Haraldsson flettis 131. 134. 136.
— or Lyrgju 49.
— Úlfsson 16. 17. 18. 24. 44-46. 52-59. 61-64. 75-82. 85-88. 92. 110. 124. 125.
Svíar 148.
Svíaríki 211.
Svíþjóð 16. 17. 46. 64. 67. 92. 125. 147.
Svínagrímr 215.
Sygnir 207.
Sörkvir konungr 169.
Tóki bóndi 27.
Tosti jarl Guðinason 109-111. 114. 115. 116. 117. 119.
Tryggvi Ólafsson 103.
Túnsberg 122. 198. 209. 222. 228. 231.
Túnsbergsmenn 212.
Túta dvergr 94. 95. 96.
Tyrvist 143.
Úfeigr s. Gísl skáld.
Ulaðstir 153. 175.
Úlfheðinn Söxólfsson 212.
Úlfr hinn auðgi 66-68.
— Nikulásson (Hranason) 153.
— stallari 9. 12. 13. 77. 78. 111.
— jarl 109.

Ungaraland 165.
Upplendingar 16. 65. 130. 154.
Upplönd 18. 25. 26. 41. 42. 66. 104. 208. 232.
Úsa 113.
Vænir 89.
Vágar 166. 187. 214.
Vagnvíkaströnd 134.
Valdamarr Jarizleifsson 169.
— Knútsson Danakonungr 169.
Valdisey 177.
Valgarðr af Velli 16. 17.
Valland 111. 147. 158. 223.
Valsnes 115.
Valþjófr jarl af Hundatúni 113.
Vambahólmr 134. 135.
Varðynjar 147.
Vatnormr Dagsson 212.
Vatnsfjörðr 69.
Vear 147.
Vendilskagi 55.
Vestrgautar 147.
Viðkunnr Jóansson 135. 153. 155. 156. 169. 171-173. 177. 178. 214.
Vigg 133.
Vík, Víkin 5. 19. 22. 33. 76. 82. 84. 105. 130. 136-139. 173. 176. 177. 198. 206. 207. 209. 212. 216. 217. 224. 231. 233. 235.
Víkar 214.
Víkverjar (Víkverir) 59. 207. 216.
Vilhjálmr son Roberts langaspjóts 122. 123.
— rauði Vilhjálmsson 123.
— byskup 223.
— skinnari 214.
Vincencius helgi 82.
Vindr 210. 211.
Viskardalr 141.
Voxerni s. Foxerni.
Væringjar 12. 14.
Völsungar 164.
Yrjar 132.
Þelamörk 235.
Þexdalr 134.
Þjóða (Þjóði) 55. 56.
Þjóðólfr skáld 14. 55. 57. 60. 65. 66. 69. 70. 79. 88. 91. 93-97. 102. 116. 119.
Þjólarnes 53.
Þjóstólfr Álason 207-210. 212. 220. 222. 226.
Þoe 11. s. Zoe.
Þóra Árnadóttir 126.
— Guthormsdóttir grábarða 200. 206.
— Saxadóttir or Vík 174.
— Þorbergsdóttir 81. 112.
— verkakona 224.
Þórarinn Skeggjason 14.
— stuttfeldr 188. 189
Þórðr s. Ásaþorðr.
— Glúmsson 104.
— húsfreyja 234.
— köttr 104.
— Þorgrímsson 35-40.
Þorfinnr Ingimundarson 167.
— lögsögumaðr 89. 90.
Þorgeirr Steinsson læknir 220.
Þorgils Birnuson 44. 45.
— fiskimaðr 101-103.
— Oddason í Saurbœ 204. 205.
— Snorrason 21.
Þorgrímr húfa 154.
Þórir hundr 107.
— hvinantorði 212.
— bróðir Magnús konungs 28.
— stýrimaðr 61.
— á (af) Steig 19. 21. 112. 130-136. 139.
Þorkell dyðrill 23.
— geysa 45. 52. 53.
— hamarskáld 120. 131. 135. 143. 145. 149. 155.
— (Sigurðarson) 208.
— fóstri 202. 205.
Þorleifr Brynjólfsson 223.
— skáld 99.
— skjappa 214.
Þorleikr fagri 54. 56. 59.
Þormóðr Eindriðason 92. 93.
Þórólfr Mostrarskegg 77. 82.
Þórr 93. 94.

Þórsá 225.
Þorsteinn í Auðsholti 219.
— búandi 61.
— Gyðuson 65.
— Hallsson 29-31.
— frændi Þóris hunds 107-109.
Þorvaldr blönduskáld 157.
Þorvarðr krákunef 73. 74.
Þrándarnes 179. 180. 183. 187.
Þrándheimr 51. 130. 132. 136. 139. 174. 176. 181. 187. 206. 207. 223. 227. 235. 236.
Þrándheimsmynni 215.
Þrándr a Stokkum 33-35.
— upplenzki 25-27.
Þrœndir 15. 130. 131. 207. 210.
Zoe 11. 12. 15.
Ögmundr Ormsson 226.
— Skoptason 153.
— sviptir 216. 217. 226.
— Þrándarson skaga 206.
Öngulsey 144. 146.
Önundr Símonarson 224.
Örvahamrar 132.